

Η ΨΥΧΑΪΚΑ

ΑΡ. 60/1952

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Εν αυτό το τεύχος :

ΜΑΚΙΓΙΑΖ
ΤΟΥ 1952

Βάψιμο

Μάτια

Μάγουλα

Χείλη

Λαιμός

*Τα φέρωλα σύμβολα
της ανόξεως*

ΦΕΡΟΥΝ Σ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΟΣΜΟ ΤΑ ΝΕΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΑΥΓΕΝΤΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΛΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΩΝ ΟΙΚΩΝ ΜΟΔΑΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ, ΛΟΝΔΙΝΟΥ, ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΛΥΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΓΝΩΣΤΑ ΣΑΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Νύφαι ΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

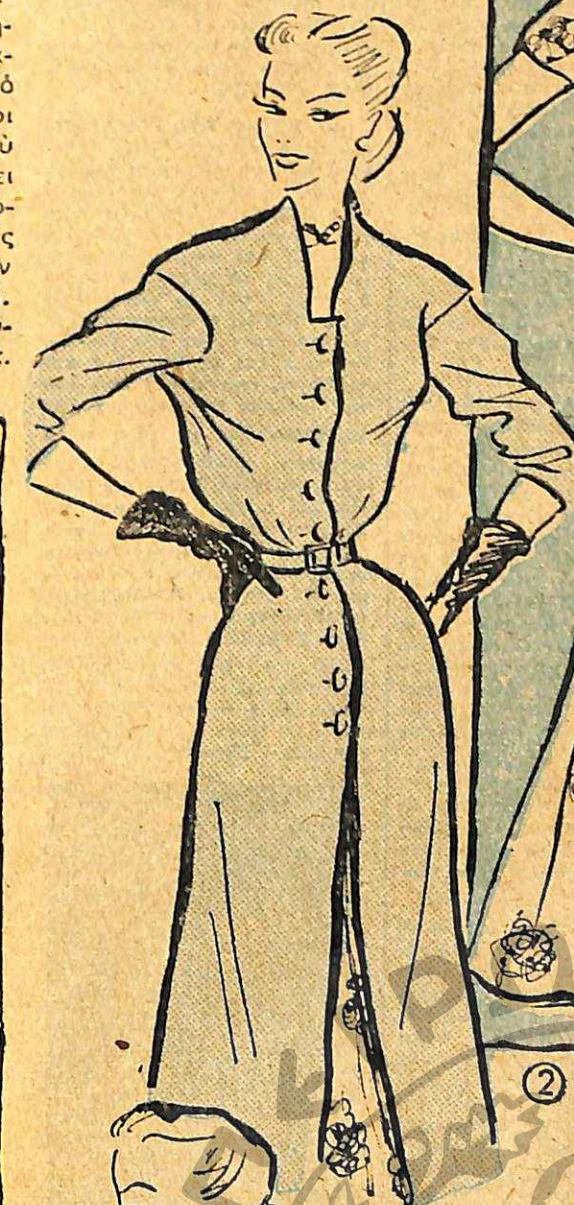
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47 - ΤΗΛ. 22-785

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΤΑΠΕΡ, ΜΑΝΤΩ, ΦΟΥΣΙΕΣ, ΜΠΛΟΥΖΕΣ, ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΕΙΣΠΡΟΥΧΑ ΝΑΥΛΟΝ ΓΙΑ ΠΡΟΙΚΕΣ, ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΛΩΣΩΝ ΤΟΥΑΛΕΤΑΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΩΡΑΙΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΜΕ ΜΙΑ ΤΟΥΑΛΕΤΑ

ΤΗΣ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟ-
ΚΡΙΤΡΙΑΣ ΜΑΣ ΣΤΙΣ
ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ Κ. ΜΙΚΥ ΜΠ

Οί μοδίστρες γνωρίζουν πόσο αγαπούμε την ποικιλία. Έξ' άλλου στις ημέρες που ζούμε, σάν γυναίκες δραστήριες καί πρακτικές, έχουμε ανάγκη από μια γρήγορη αλλαγή. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος πού στίς φετεινές συλλογές ὅλοι οἱ οἴκοι παρουσίασαν φορέματα πού μεταβάλλονται. Εἶναι κάτι πού ἀρέσει σ' ὅλες τίς γυναῖκες. Σᾶς παρουσιάζουμε σήμερα δυὸ μοντέλα τῆς τελευταίας μόδας. Μὲ τὸ μπολερό ἢ τὸ μπλουζὸν μπορεῖτε νὰ κυκλοφορῆτε στὴν πόλι. Ὅταν ὅμως τὸ βγάλετε θὰ εἰσθε ντυμένη ἀμπιγιέ, χωρὶς ἄλλα ἐξοδα.

1. Ἰδοὺ κατ' ἀρχὴν ἓνα ἴσιο φόρεμα ἀπὸ σαντουγκ ἀπλό καὶ κομψό. Ἐνὰ μπολερό κι' ἓνα πανὸ πρόσθετο τὸ μετατρέπουν καὶ τὸ μεταμορφώνουν. Τὸ κορσὰς μὲ τὰ κιμονὸ μανίκια καὶ ὁ στρουγγυλὸς γιᾶκας εἶναι πολὺ μοντέρνα μὲ τὰ τρία κουμπιὰ στὸ κάθε πλάι. Ἡ φούστα εἶναι ἴσια μὲ μιὰ πιέτα πίσω πού δίνει ἀνισι. Μπροστὰ κουμπώνει ἓνα πανὸ ἀν' φόρμ πιασμένο στὴ ζώνη. Τὸ μπολερό πολὺ κοινὸ μὲ μανίκια τρουά-κάρ κουμπώνει στὸ κορσὰς.

2. Τὸ μοντέλο αὐτὸ εἶναι τὸ λεγόμενον φόρεμα πας-πατού. Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓνα φόρεμα σὲ ὕψος τοῦ γόμῳ ἐμπριμέ. Κορσὰς μὲ μεγάλο ντεκολτέ καὶ μανίκια κιμονὸ μὲ στρουγγυλὸ ἀνοιγματάκι στὴ ραφή τοῦ ὤμου. Ὅλος ὁ νεωτερισμὸς τοῦ δοῖσεται στὴ ντυμπλ-φὰς φούστα μὲ τὰ τέσσερα φύλλα. Ἡ μιὰ πλευρὰ εἶναι ἀπὸ τοῦ γόμῳ καὶ κουμπώνει πίσω καὶ ἡ ἄλλη ἀπὸ ἀλπακά καὶ κουμπώνει μπροστὰ. Ἐνὰ μπλουζὸν ἀπὸ ἀλπακά ἀσορτί φοριέται ἐπάνω στὸ κορσὰς τοῦ φορέματος κι' ἀλλάζει ἐντελῶς τὴν τουαλέτα. Τὸ μπλουζὸν κουμπώνει μπροστὰ, ἔχει μανίκια τρουά-κάρ μὲ χαμηλὴ μανικοκόλλησι καὶ ντραπάρισμα στοὺς ἀγκῶνες.

Τὸ δεκαπενθήμερο

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ έθνος αυτή την εποχή κυριαρχεί και πάλι, επί περσικών ανέμων και μεσορραφειών στο παγκόσμιο στερέωμα. Αφορμή οι πληθωρικές καλλιτεχνικές εμφανίσεις πολλών Έλληνιδων, κυρίως του τραγουδιού, που εμφανίζονται σε πολλές μεγάλες πόλεις για να δοξάσουν τη μικρή μας πατρίδα με το κύρος που έχουν πλέον αποκτήσει με την τέχνη τους.

— Πρώτη και καλύτερη η Έλενα Νικολαΐδη που έδωσε στις 5 του περασμένου μήνα το αποχαιρετιστήριο κοντσέρτο της, της σαιζόν που πέρασε, προκειμένου ν' αναχωρήσει εντός των ημερών για την Αυστραλία, τα νησιά της Λίπης, Άντολης και την Αφρική.

Η πρωταγωνίστρια του νέου θιάσου «Εταιρία Έλληνικὸν Θεάτρον» που θα εμφανισθῇ στο θέατρο «Ντορέ» ΣΠΑΣΙΑ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.

Στα άγνωστα της αυτά μέρη η κ. Νικολαΐδη πηγαίνει για πρώτη φορά και με συμβόλαια 39 εμφανίσεων — τόσο κοντσέρτων δικών της όσο και συμμετοχών της με συμφωνικές ορχήστρες.

— Άρχες Οκτωβρίου η μεγάλη Έλληνική καλλιτέχνης επιστρέφουσα από το μεγάλο και μακρινό της αυτό ταξίδι, θα έλθῃ στην Ελλάδα συνοδευόμενη από τον άνδρα της και τον ιδιαίτερό της πιανίστα Ζάν Μπέερ. Υποτίθεται πως θα κάμῃ δύο εμφανίσεις στην Αθήνα στο διάστημα των δέκα ημερών που θα παραμείνῃ.

Η ΜΑΙΡΗ ΚΑΛΛΙΣ, η Έλληνοαμερικανική κοντσέρτο Μαίρη Καλογροπούλου (που άρχισε να την γνωρίσουν οι αθηναϊκές εφημερίδες και ρωτούν ποιά είναι...) έκαμε τις πρώτες της εμφανίσεις στη Φλωρεντία, στις εκεί ετήσιες μουσικές εορτές του τόπου με εξαιρετική επιτυχία. Η φωνή της, θερμή και κρυσταλλική, άρεσε και πάλι στο διεθνές ακροατήριο που συγκεντρώθηκε εκεί και ο τύπος θρήκε την ευκαιρία να γράφῃ με πολύ ένθουσιασμό για τις φωνητικές της προδόσεις.

Η ΒΑΣΩ ΔΕΒΕΤΖΗ, αφοῦ τραγούδησε με πολλή χά-

ρι και εξαιρετική τεχνική, που την έπαιρναν δλος ο γαλλικός τύπος, στην Κυανή Ακτή και στο Παρίσι, συνεχίζει τη θριαμβευτική της πορεία για ανώτερες κατακτήσεις και ύπογράφει συμβόλαια για διάφορα μουσικά κέντρα, όπου η Έλληνική καλλιτεχνία θα κριθῇ πολύ αúστηρά. Η θεατοκρίτης όμως δι κ' εδώ θα κατακτίσῃ το ακροατήριό της είναι μεγάλη και η μετάβασί της γίνεται με πολλή πίστι στην αξία της και στο ταλέντο της.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ τηλεγραφήματα από το Βελιγράδι, μιλούν με πολύ ένθουσιασμό για τις επιτυχίες εμφανίσεις της Λουκίας εκεί. Τα χορευτικά ρεσιτάλ της έσημείωσαν επιτυχία.

ΥΣΤΕΡΑ από επιτυχίες εμφανίσεις στην Εύρωπη, όπου μετέβη πρό διμήνου για σχετικά κοντσέρτα, τα οποία έσημείωσαν αξιολόγους σταθμούς στη καλλιτεχνική σταδιοδρομία της κ. Αλεξάνδρας Τριάντη — Ιδού η έκλεκτη καλλιτέχνης που έπαιρνε πρό όλίγου από το έξωτικό κ' είναι έτοιμη για καλλιτεχνική έπιδειξι. Τα δύο κοντσέρτα που ώργάνωσε την περασμένη εβδομάδα δείχνουν άσθυστη ακόμα τη φλόγα της δάδας και την έπιθυμία της δημιουργίας Τέχνης, ακόμα πολύ μεγάλη. Η κ. Τριάντη με δροσερό και νεανικό τρόπο έρμήνευσε τα γερμανικά έρωτικά τραγούδια του προγράμματός της και τα οποία τόσο γνωστή την έκαμαν.

Η ΠΑΣΙΝΟΥ, ύστερα από μικρή άπουσία στο έξωτικό, ξαναγύρισε και πάλι στην Αθήνα, όπου αναμένεται εντός όλίγου και ο σύζυγός της Άλέκος Μινωτής. Είναι άγνωστη ακόμα η προοπτική των εμφανίσεών τους, λέγεται όμως δι εκτός της αρχαίας τραγωδίας που θα δώσῃ κατά τη συνήθειά της το φθινόπωρο η Έθνική Σκηνή, έτοιμάζεται ένα ειδικό έργο που θα συμπράξουν.

ΟΙ ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ήμερες και οι πρώτες άνοιξιάτικες έκδρομές του έξωτικού, έφεραν αυτό τον καιρό πολλούς ξενιτεμένους από όλα τα σημεία του όριζοντα στην πατρίδα τους. Έλληνοαμερικανοί, Αλγυπτίωτες, Κωνσταντινουπολίτες κλπ. Ανάμεσα στους έκδρομείς αυτούς ξεχωρίζουν η διακεκριμένη επιστήμων και λατρός κ. Νίκη Παλάση—Δανηλίδου, διαπρεπής μικροβιολόγος της Κωνσταντινουπόλεως και γνωστάτα στην εκεί ελληνική παροικία. Η διακεκριμένη συμπατριώτισσα μας άναπτύσσει εκεί αξιοζήλευτη δράσι, πλάι στο σύζυγό της, έκλεκτο χειρουργό και διευθυντή στο νοσοκομείο του Βαλουκλή.

Η ΑΘΗΝΑΪΚΗ κριτική πολλές φορές άνεγνώρισε στην καλλιτέχνηδα διδα Έλενη Άγγελουπούλου (έπιλεκτο στέλεχος της Οπερας του Βουκου-

ρεστίου και του Ραδιοφωνικού του Σταθμού, πρόσφυγα από δικτασία έδω) το γόνιμο και πλούσιο μέταλλο της φωνής της και την άνιούσα του ταλέντου της. Με τη νέα συναυλία που έτοιμάζει να δώσῃ η καλλιτέχνης εντός των ημερών, για μία ακόμα φορά θα έπαινεθῇ όπως της αξίζει.

ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ «Ι. ουλίας Σαλδάγου» στην Αλεξάνδρεια, οι μαθήτριες της τελευταίας τάξεως του Γυμνασίου έδωσαν πρό όλων των ημερών την «Ηλέκτρα» με τόσο προσοχή και έπιμέλεια, ώστε να γράφῃ τα καλύτερα λόγια δι τύπος για το κατόρθωμά τους. Έπειδή η παράστασι χαραχτηριστική σαν μια μεγάλη επιτυχία και έξ ίσου ένα κατόρθωμα, σημειώνομε έδω για την ιστορία τα όνόματα των κοριτσιών που με τόσο εύσυνειδησία απέδωσαν το θαρρύ αυτό για τους ώμους των φορέο και παρουσίασαν μια παράστασι πολύ τέλεια: Τάνια Αργύρη (Ηλέκτρα), Ασπασία, Κ. Καφάλη, Κ. Μαμούρη, Κ. Ζωΐδου, Α. Διαμαντή, Ε. Καλάβρια, και ο χορός: Είρ. Σιδερίδου, Μυρ. Χρηστοφίδου, Εύ. Νερομυλιώτη, Βλ. Παλαιολόγου, Βασιλική Κλή, Άννα Ζαλημόγλου, Άθ. Μεγαλούδη, Άργ. Καραγιάννη, Παυλίνα Πατέστου, Έλενη

Η καλλιτέχνης της άπαγγελίας ΖΑΝΕΤ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ.

Τσαλουμά, Ίωάν. Κυπραίου, Σοφία Μπουσσάλη, Εύφ. Περνίτου, Άναστα. Λεβέντη και η Άθ. Πήττα.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΟΥΜΕΘΑ δι τι ώργανώνεται σειρά διαλέξεων με διμηλτές γνωστούς λογοτέχνες και με θέμα «Η Γυναίκα στην Ποίησι». Τις διαλέξεις θα συνοδεύῃ άπαγγελία των χαρακτηριστικωτέρων ποιημάτων έκ μέρους γυναικῶν στελεχών. Ψυχῇ της κινήσεως αυτής είναι η κ. Ζανέτ Νικολαΐδου, καλλιτέχνης της άπαγγελίας, γνωστή από διάφορες εμφανίσεις της σε λογοτεχνικές συγκεντρώσεις του Λυκαίου των Έλληνιδων, διαλέξεις κλπ.

Η ΜΑΡΒΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 3ον ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΟΥ 60 ΑΘΗΝΑΙ, 7 ΜΑΪΟΥ 1932

Τιμή τεύχους δραχ. 5.000

Διευθυντής: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ Άρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ Οικονομική Δις: ΑΝ. ΝΟΜΙΚΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1 Τηλέφωνο: 36-762

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ρ. ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ 1 Τηλέφωνο: 35-718, 35-708

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικού: ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) Δρχ. 125.000 ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) » 65.000 ΤΡΙΜΗΝΟΣ (7 τεύχη) » 35.000

Έξωτερικού (έτησια): Αίραι Άγγλιας (χάρτιναι) 3.10.0 Δολλάρια 10.00

Τα έμβέματα δέον ν' αποστέλλονται προς Ε. Τερζόπουλον έκ μέν του Έσωτερικού διά ταχυδρομικής έπιταγής, έκ δέ του Έξωτερικού διά τραπεζιτικής έπιταγής.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ» κυκλοφορεί ανά δεκαπενθήμερον, ήμέραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ, άνεξαρτήτως ήμερομηνίας. Το προσεχές (6όν) τεύχος θα κυκλοφορήσῃ τήν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 21 ΜΑΪΟΥ 1932

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

από του 1ου μέχρι του τελευταίου πωλούνται εις τα Γραφεία μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

- δ Α' (τεύχη αριθ. 1—13)
- δ Β' (τεύχη αριθ. 14—26)
- δ Γ' (τεύχη αριθ. 27—39)
- δ Δ' (τεύχη αριθ. 40—52)

Προσκομίζοντες τα άνωτέρω τεύχη εις τα γραφεία μας παραλαμβάνετε τους τόμους δεμένους εις δραχύτατον χρονικόν διάστημα.

Βιβλιοδεσία έκαστου τόμου δρ. 20.000

Διευθύνσεις συμφωνως τῷ άρθρῳ 6 § 7 του Α. Ν. 1092/1938

Διευθυντής: Εύάγγελος Γερζόπουλος, Ηατοκία: Όδός Κολχίδος 12. Υπεύθυνος Τυπογράφου: Β. Αραγιάννης. Κατοικία: Άμισσοῦ 24, Ν. Σμύρνη.

ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΜΑΣ

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ

Η περιγραφή του μακιγιάζ του 1932 δημοσιεύεται στη σελίδα 37.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ

Άριστέρα: Άπλό φορεματάκι ή λιθοθεραπείας από ριγωτή ποπλίνα, με τις ρίγες κάθεται στο κορσάκι και λοξές στη φούστα Κλειστό γισκαδάκι και κουμπωμάς έως τη μέση. Δεξιά: Φορεματάκι από ραγιόν με σουρωτή φούστα και σχιστές έσωτερικές στέγες με φασάκι. Στενό γυριστό γισκαδάκι στο άπλό κορσάκι και μα νικάκι ζαπονέ σχιστό στο μπράτσο.

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ καλοκαίράκι! Έσὺ που έρχεσαι πάντα με τις καλύτερες προθέσεις για ν' απολαύσουμε τη θάλασσα, το δούνο, τις άκρογιάλιες, έσὺ, που λύνεις ένα σωρό οικονομικά προβλήματα για χιλιάδες άνθρώπους — προβλήματα στέγης, τροφής, έρωτος — έσὺ που μάς έρχεσαι πάντα ναοίς από τις άσχές Άπριλίου και μάς φύγεις πολλές φορές κατά τις άσχές Δεκεμβρίου, κατάνησες ή μάλλον σε κατανήσαμε... έφιάλη! Άντί να χαιρετήσουμε τραγουδώντας τον έρχομό σου, σε υποδεχόμαστε με άγωνίδεις ερωτήσεις: Θάχουμε νερό το καλοκαίρι; Θα ληφθῇ πρόνοια για τις έστίες μολύνσεως που έγιναν «αιωνόδιες» εν μέσας Αθήναις; Θα μπῇ φίμωτρο στους άδελφούς και μη σκύλους ή θα τους αφήσουν πρώτα να λυσάσουν κ' ύστερα να μάς δαγκώσουν, όποτε το φίμωτρο θα τόχουμε εμείς άνάγκη; Και τα μεγάφωνα; Τι θα γίνῃ με τα μεγάφωνα των συρρικτών καφενίων; Θ' άλωνίζουν στ' αυτιά μας ασύστολα, κατά τας νοήμιους και μη ώρας; Μ' αυτά και μ' άλλα τρομερότερα ερωτήματα υποδεχόμαστε το εύλογημένο καλοκαίράκι. Στο τέλος θα τὸν ρίξουμε και την πέτρα του αναθέματος. Όλες τις άπρονοήσιες των αρμοδίων θα τις φορτωθούν οι τέσσερις μήνες του έτους. Άλλά μήπως και τις προσδοκίες μας δεν τις ονομάζουμε εἰρωνυκούς οι άχάριστοι «δνειρα καλοκαιρινής νυκτός»;

ΔΕΝ άρχισε ή ηρωική έξοδος των Αθηναίων προς τις λουτροπόλεις και τα έξοχικά κέντρα διαμονής. Όστόσο, ένας μεγάλος αριθμός από τους τυχερούς της έξόδου, πρέπει να θεωρητῇ υποψήφιος επίθωνων ταλαιπωριών, τόσο στο ταξίδι, όσο και στα ξενοδοχεία. Τα μέσα συγκοινωνίας και φιλοξενίας είναι άνεπαρκή τόσο, που για πολλούς είναι σά να υῃ ύπαρχουν. Για να πάρете μία ιδέα, σάς συμπεριφέρουμε να επιχειρήσετε, έτσι για γούστο μία Σαββατοκυριακάτικη έκδρομή σε όποιαδήποτε λουτρόπολι. Θαύσατε τυχερός αν κατορθώσετε να φθάσετε κεί, θά γίνῃ βάσμα για να βρῃτε δωμάτιο να μείνετε και θά χαρακτηρησθῇ «έλυτο πρόβλημα» ή έπιστοσή σας. Το καλοκαίρι το κακό θα πάσῃ τρεμερές διαστάσεις. Και να λάβετε υπ' όψιν σας ότι το μεγαλύτερο για να μῃν πουμε το μέγιστο τμήμα του πληθυσμού, άδυνατεί έστω και να δραματισθῇ λουτροπολι — τσαντουφλίζεται «λόγω οικονομικών δυσκολιών», εντός και επί τα αυτά μέρη της πρωτεύουσας. Άν είχε και τούτος ο κόσμος την νοήμον άξίωσι να παραθερίσῃ, ο μόνος άσφαλώς τόπος παραθερίσμου, θα ήταν ή... Αθήνα!

ΤΟ ΠΑΙΔΙ. Το μεγάλο, το αιώνιο θέμα. Τον τελευταίο καιρό, σ' όλες τις χώρες του κόσμου, έγινε μία σταυροφορία για τη σωτηρία του παιδιού από τις αρρώστιες, την εγκληματικότητα, την ψυχική και πνευματική διαστροφή και τον πόλεμο. Και δεν το κρύβουμε, νοιώσαμε ιδιαίτερη χαρά, βλέποντας να συμμετέχουν στη σταυροφορία εκπρόσωποι και των δύο αντιμαχόμενων κόσμων. Το παιδί κατάρρε να τους ένωση — στάθηκε ο Άγγελος της Ειρήνης. Κανείς δεν θα μπόρεσῃ να τ' άρνήθῃ την άκατάλυτη δύναμι που κρύβει μέσα του: τη δύναμι της ζωής. Κατάφερε, δι δεν κατάρρεσαν οι διεθνείς συνελεύσεις, τα σύμφωνά φίλεις κ' οι άόλεκές δόμ-

δες. Διέλυσε τα σύννεφα και σκόρπισε την αίσιοδοξία — με τ' άθάα μάτια του, με το χαμόγέλο του...

ΤΟ ΒΙΟΛΙ με τις «μίες» συνεχίζεται σε άλλους τόπους τώρα και δεν ξερούμε που θα μάς δαλί. Ο Θεός να δάλη το χέρι του. Ένας νέος διαγωνισμός αναγγέλλεται: Ζητείται το καλύτερο γυναικείο σώμα, ή σύγχρονη... άναδυομένη. Φυσικά τα καλλιστεία θα λάβουν χώραν στις άκτές του Σαρωνικού κ' όποια πετύχῃ θα πάσῃ δραβείο ή κατό έκατομμυρίων! Ο νέος διαγωνισμός δεν ενδιαφέρει για την όμορφιά του προσώπου. Μόνο σώμα θα δραβούσῃ. Σιγά-σιγά τα καλλιστεία θα ειδικευθούν — θα δραβούνται τα καλύτερα μάτια, ή καλύτερη μύτη, οι καλύτερες γάμπες, τα καλύτερα μαλλιά και — γιατί όχι; — τα καλύτερα φυσικά δόντια — τονίζουμε το «φυσικά» γιατί τώρα ύπάρχουν άριστες μάσλες... ναύλων. Έτσι σε λίγο, έπειδή κάθε γυναίκα έχει και κάτι το ιδιαίτερο, θ' άποκτήσουν όλες τον τίτλο της «μίας». Κ' όποιον πάσῃ ο χάρος!

ΜΙΑ σύζυγος άπεφάσισε ν' αυτοκτονήσῃ τις προάλλες για λόγους πολλούς... πρωτότυπους: Ο σύζυγος της άφήσερε την οικονομική διαχείριστι του σπιτιού κ' αυτό την ώδήγησε στο άπνευστομένο διάδημά της. Δεν μάς πληροφορήσε τ' άστυνομικό δελτίο γιατί τόκανε αυτό ο κ. σύζυγος. Πάντως, αν είχε την έντύπωσι πως ή γυναίκα του σπαταλούσε το χρήμα, θέλουμε να πιστεύουμε πως δεν θα μετανοιώσῃ. Γιατί σε παρόμοιες περιπτώσεις — πρέπει να τ' όμολογούμε — το δίκιο είναι με το μέρος των γυναικῶν. Στους χαλεπούς καιρούς που ζούμε ή σύζυγος αναδειχόκε καλύτερη οικονομολόγος του κόσμου. Συνήθως οι άνδρες κάθε πρωί άφίνουν ένα ποσό στη γυναίκα τους συνοδευόμενο με τη φράσι: «Βάλεμε τα όπια μπορείς, δεν ύπάρχει δεκάσα παραπάνω». Κ' έκεινῃ με άληθινά ηρωικές προσπάθειες και με ύπολογισμούς ήκανους να δοξάσουν έναν... Άνιστήν, τα δγάξῃ πέρα θαυμάσια. Πως λοιπόν να μῃ πάσῃ κατάκαρδα ή περί οῦ ο λόγος άυτόχειρ την κατάστροφῃ της από... ύπουροῦ των Οικονομικῶν του σπιτιού; Ήταν άχαριστία του συζύγου; Άν ναι, ύπάρχε τρόπος να τον έκδικήσῃ: Να του άφήσῃ τη... διαχείριστι!

Τ' ΑΘΗΝΑΪΚΟ δραδάκι είναι στις όδες του πάλι. Τα καφεεία έδγαλαν τα τραπεζάκια τους στο πεζοδρόμιο. Ήμισαν τα πάρκα περιπατητές, τα θερινά κέντρα πελαγείων, οι θερινά κέντρα πελαγείων, οι γηρούλες καθονται και τα κουβεντιάζουν έξω απ' τις πόρτες τους, τα ζευγαράκια όδεύουν προς το άγνωστο με δάρκα την έλπίδα — ή μεταπολεμική αύξησις του πληθυσμού τ' άνάγκασε να μεταβληθούν σε όρειβάτες όσπου να πετύχουν... έρημη γωνίσα. Όλοι μετά τον κάματο και τις φροντίδες της ήμέρας, άρχισαν να χαίρονται το καλοκαιρινό δραδάκι της Αθήνας. Δεν κοστίζει πολύ. Περνάει και με μια γκαζόκα, και μ' ένα παγωτό στο βυλάκι και με λίγο πασατέμπο. Και με λίγα δνειρα έστω...

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

"Ανοιξι

Μου τόπανε πως ήρθες δυό όλοχαρα πουλακία και δυό ώρια λουλουδάκια στον ξεραμένο αγρό, μου τόπανε πως ήρθες, πανέμορφη κοπέλλα, με σύντροφο την τρέλλα, το γέλιο, το χορό!

Καλώς μάς ήρθες, Κόρη, με τα ξανθά μαλλιά σου, την πλαστραν άγκαλιά σου, τα ματία τα λαμπρά... Τά χέρια σου, μαστόροι νιάς πλάσης να γενούνε την όμορφιά άς σκορπούνε μαζί με τη χαρά!

Μ' όλόδροσα λουλουδια σκόλισε τα έρμολήκια και φαίδωνα τα έρείπια με γελαστούς άνθους. Και κάμε άγνά τραγούδια ν' άκούν όλόγυρά μας. Ξανανιώσε ή καρδιά μας και νιούς διψά παλμούς!

ΜΑΡΙΑ ΣΤΟΦΟΡΟΥ—ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΑΛΛΟΥ

ΣΤΟ ΜΕΞΙΚΟ

— Άπόψε άπαγορεύεται ή κιθάρα! Έχουμε επανάστασι!...

ΣΤΗ ΧΑΒΑΗ

— Θα φύγουμε μακριά από δώ, σε μία δνειρεμένη χώρα, όπου θα ύπάρχουν άυτόκινητα και ηλεκτρικές σκούπες...

Τε σέ δηλ τή διάρκεια του χρόνου, ...τις εγκαταλείπουμε συνήθως πρὶν περάσει λίγος καιρός. Ἄν δὲν κάναμε ἄλλωστε ἔτσι, πῶς θὰ μπορούσαμε νά... τις ξαναπάρουμε τὴν ἐρχόμενη Πρωτοχρονιά; Γιατί τίς ἴδιες παίρνουμε κάθε χρόνο, προσαρμοσμένες ὅμως στὴν ἡλικία πού δρισκόμαστε.

7

"Ένας φίλος"

ΕΥΘΥΜΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

«Εγώ είμαι ένας καλός φίλος, ένας πραγματικός φίλος. Ένας απ' αυτούς που δεν υπάρχουν στην εποχή μας και που αν υπάρχουν μερικοί, οι άλλοι τους λένε κορόιδα. Η καλωσύνη μου λοιπόν ήταν η αιτία που ο Πάολο εκείνο το πρωί μ' εξύπνησε απ' τις 7, που άνοιξε την πόρτα μου χωρίς να χτυπήσει, και που μου είπε με τρόπο συγκινητικό:

—Ερρίκο, εσύ είσαι ο μοναδικός μου φίλος!...

Κι' άρχισε τις έκμυστηρεύσεις: Βρισκόταν σε πολύ δύσκολη θέση. Ήταν ανάγκη να διαλύσει τους άρραβώνες του, κι' εγώ έπρεπε να τον βοηθήσω σ' αυτό.

—Πώς; είπα. Νόμιζα πως εσείς οι δυο συμφωνούσατε;...

—Απόλυτα, συμπλήρωσε, μα το ζήτημα είναι άλλο.

Και μου εξήγησε αυτό το «άλλο».

Μπερδεμένη δουλειά! Χρωτούσε στα χαρτιά εκατό δολάρια και έπρεπε να τα πληρώσει σε 48 ώρες. Χρέος τιμής, που δε σήκωνε αναβολή. Άλλα δυοτρίσκις δεν βρισκόταν κανείς πρόθυμος να του δανείσει.

—Ξέρεις ούτε κι' εγώ έχω, διαφορετικά!...

—Το ξέρω, το ξέρω, έκανε. Βλέπεις ούτε καν στο ζήτημα αυτό.

—Λοιπόν; Τι να κάνουμε τότε;

—Σκέφτηκα, ξανασκέφτηκα και κατέληξα στο εξής: Να διαλύσω τους άρραβώνες μου με τη Ρέντζα.

Τόν κούταξα πάλι σαν ήλιος.

—Περιμένα, συνέχισε. Μ' αυτό τον τρόπο βουτάω το δαχτυλίδι με το μπριλάντι, που της χάρισα, παλιό οικογενειακό κειμήλιο, τρέχω το πουλώ, πληρώνω το χρέος, και με το περίσσευμα φτιάχνω μία καλή απομυμήνη του δαχτυλιδιού. Ύστερα τα ξαναφτιάχνω με τη Ρέντζα, της εναλλάσσω το δαχτυλίδι, το ψεύτικο δηλαδή, κι' όλα διορθώνονται. Είναι απλούστατο.

Για το σχέδιο του Πάολο δεν είχα καμμία αμφιβολία ότι ήταν... απλούστατο και μεγαλοφυές. Άλλα εγώ τι ρόλο θα έπαιζα σ' αυτή την ιστορία;

Η άπορία μου ικανοποιήθηκε γρήγορα.

—Όλη η δυσκολία, συνέχισε, είναι πως να τα χαλάσω με τη Ρέντζα. Δεν έχω καμμία αφορμή. Είναι καλή, πιστή και μ' αγαπάει. Λοιπόν, σκέφτηκα να είσαι συ η αφορμή!

Αυτή τη φορά γούρλωσα μόνο τα μάτια μου, αλλά δεν μπόρεσα να μιλήσω.

—Ναί, η αφορμή, συνέχισε εκείνος. Είναι... απλούστατο. Απόψε στις 7 έχω ραντεβού με τη Ρέντζα στο Τόμας. Έκείνη θα πάει. Εγώ θαρόω αργότερα. Στο μεταξύ που εκείνη θα με περιμένει, μπαίνεις εσύ. Κάθεσαι κοντά της και τα καταφέρνεις έτσι, ώστε όταν έλθω εγώ να σάς πιάσω σε μία πολύ τρυφερή στάση. Κάνω μία φοβερή σκηνή, εκείνη μου επιτρέφει το δαχτυλίδι, αργότερα τα ξαναφτιάχνω μαζί της, της ζητώ συγγνώμη, της λέω πως είσαι παλιάνθρωπος, και ότι σου κοπια την καλημέρα. Άλλα αυτό είναι το δεύτερο μέρος του προγράμματος κι' εμάς τώρα μας ενδιαφέρει το πρώτο. Λοιπόν; δέχεσαι;

—Μα πως θα τα καταφέρω;

—Αν είσαι φίλος θα τα καταφέρεις.

Μ' έφερε πάλι στο φιλότιμο. Δέχτηκα. Στις 7 στού Τόμας. Η Ρέντζα ήταν εκεί, καθισμένη σ' ένα απόμερο τραπέζι, τυλιγμένη στο ρομαντικό μισοκόταδο.

Με στενοχωρούσε λίγο δηλ αυτή η ιστορία, μα η φίλια καταλαβαίνετε... Τέλος πήρα την απόφαση. Την πληροφορήσα.

«Καλησπέρα Ρέντζα», «καλησπέρα Ερρίκο», «τί γίνεται» και τα λοιπά. Για να

μην τὰ πολυλογώ κάθησα. Την κούταξα και την ξανακούταξα και αναστέναξα.

«Τί ζώνω. Θεέ μου, αυτός ο Πάολο, σκεπτόμουν. Δεν βόταν πιδό άπλό να της έλεγε την αλήθεια λίγο ρετουσαρισμένη βέβαια. Να π. χ. αντί να της μιλήσει για ένα χρέος στα χαρτιά, να της πη κάτι πιο ρομαντικό. Να της πη λόγου χάριν ότι η θεία του ή Αίμιλία, που έμενε στην έπαρχία ήταν άρρωστη κι' είχε ανάγκη από λεπτά, ή ότι πέθανε κι' έπρεπε να της κάνει μία καλή κηδεία, ή κάτι τέτοιο τέλος πάντων».

Τέλος, με το θάνατο στην καρδιά άρχισα το χυδαίο ρόλο μου. Της έκανα ένα κοπιμένο για το χτένισμά της, άλλο για το καπελάκι της. Ύστερα για το φουστάνι της. Η Ρέντζα με κούταξε με άπορία κι' εγώ ανέκαλυπα πως είχε θαυμάσια γκριζά ματιά. Είμαστε δυο κτήνη ο Πάολο κι' εγώ. Άλλα συνέχισα το ρόλο μου, ώπου στο τέλος έλασα ότι παίζω κάποιο ρόλο. Τόν ζούσα πραγματικά.

Μία στιγμή μονάχα σκέφτηκα πως όλοι οι μεγάλοι ήθοιοι ζούν πραγματικά τους ρόλους των. Κι' η κωμωδία έξεκλούσε και, πρώτα παράδειγμα, η Ρέντζα δε διαμρτυρότανε, δεν έλεγε τίποτα, με κούταζε μοναχά, κι' εγώ σφίγγα το μικρό χεράκι της—εκείνο ακριβώς του δαχτυλιδιού—και πετούσα στους έφτά ούρανοους. Ήταν κάτι—πως να σάς το πώ, δεν υπάρχουν λόγια. Ήταν σά να ήμουνα πάνω σε μία ψηλή, ψηλή κορφή, και γύρω μου πετούσαν άσημνα συννεφάκια. Να κάτι τέτοιο περίπου.

Ξαφνικά, κατακλύσθη από την ψηλή κορφή, μ' ένα έντελως άπροσδόκητο τρόπο. Ένα ζευγάρι ήχηρα χασοϊκία με δγάλανε από την έκστασι και με κάνανε να δώ τα γυρώ πράγματα όπως περίπου τα βλέπουμε στους σουρεαλιστικούς πίνακες.

«Ένα χέρι μ' άρπαξε από το πέτο και με τράνταξε δυνατά. Διάβηκε τί δύναμι έχει αυτός ο Πάολο, δεν τόχα ποτέ φαντασθή. Όμως δυο γροθίες έπρεπε να του τις δώσω κι' εγώ όπωςσδήποτε. Τί άνοησία να ευλοφορτωνώμαστε έτσι!

Όταν έπιτέλους μπόρεσα να κούταξω λίγο πως είχαν τα πράγματα, είδα πως... μα ναί. Ύψιστε Θεέ, είδα ένα Πάολο φρέσκιο σαν τριαντάφυλλο, που χαίδευε μία Ρέντζα λιγάκι ταραγμένη και φοβισμένη, κρατώντας την στην άγκαλιά του. Και απέναντί μου βλέπω έναν άγνωστο με προσημένο πρόσωπο.

Μά... τότε; δεν τσακώθηκα με τον Πάολο; Χρειάστηκε να καταβάλω όλη μου την ψυχική δύναμη για να μη λιποθυμήσω. Όχι, κύριοι! Δεν είχα τσακωθί με τον Πάολο. Άλλα με κάποιο Τζιόρτζιο. Αυτό το μαθα λίγα λεπτά αργότερα, όταν αυτός ο κάποιος Τζιόρτζιο μεταφέρθηκε έξω, από τα γκαρσόνια.

Τί είχε συμβή, το έμαθα από τη Ρέντζα που δεν έπαυε να μου ζητά χίλιες φορές συγγνώμη. Εγώ ακόμη δεν καταλάβαινα ακόμη γιατί.

Όταν, τέλος, κατάλαβα, είδα πως τα πράγματα είχαν κάπως έτσι:

Αυτός ο Τζιόρτζιο ήταν ένας φλογερός θαυμαστής της Ρέντζας. Όταν έμαθε λοιπόν πως εκείνη άραβωνιάστηκε, έγινε πύρ και μανία και υποσχέθηκε να σπάσει τα μούτρα του άραβωνιαστικού της. Δεν τόν εγνώριζε όμως.

Η Ρέντζα έτρεμε για τον αγαπημένο της Πάολο, γιατί κατάλαβε πως ο Τζιόρτζιο την είχε παρακολουθήσει σ' εκείνο το ραντεβού. Εύτυχώς! στην κατάλληλη στιγμή έφτασα εγώ, που της φάνηκα σαν σάνδια σωτηρίας. Και ήμουνα πραγματικά υπέροχος. Του έδωσα ένα καλό μάθημα αυτό του κυριού.

—Χίλια ευχαριστώ, χίλια ευχαριστώ!

—Τίποτα, τίποτα, μουρμούριζε, ενώ απ' τον αντικυνο καθρέφτη μου χαμογούσε ήλιθια μία περιεργή φάτσα, που στο τέλος υποψιάστηκε πως ήταν η δική μου.

Ύστερα, ενώ ο Πάολο μου έριχνε θυμωμένες ματιές, έβγαλα το πορτοφόλι μου, πληρώσα τα σπασμένα κι' έφυγα άξιοπρεπώς.

Έβαζα ακόμη κομπρέσες σε κάτι χρωματιστά σημάδια που είχα στο πρόσωπο, όταν άνοιξε πάλι η πόρτα του δωματίου μου, χωρίς να χτυπήσει και τούτε

ΙΤΑΛΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Πολύ πρωτότυπο φόρεμα πτι κορό, μαύρο και άσπρο, γαρνιρισμένο στη φούστα με ένκρουστασιόν από ύφασμα με μεγάλο κορό, τοποθετημένο με πρωτοτυπία και χάρη. Ίδιασμένον ενδιαφέρον παρουσιάζει το πικεδένιο γιακαδάκι, που στερεώνεται στο κάθε πλάι με ένα μαύρο κουμπί.

τη φορά. Μπροστά μου στεκόταν ο Πάολο, συνωφρυνμένος και φοβερός.

—Καλός φίλος είσαι.

—Με συγχωρής, άρχισα.

—Να συγχωρήσω ένα ήλιθιο! Έμεινε έπρεπε να δειρnis βλάκα. Όχι τόν άλλο! ΈΕ άλλου είσαι ένας παλιάνθρωπος. Τόν άνοιξες το πορτοφόλι σου, είδα είχες μέσα ένα χαρτονόμισμα των εκατό δολλαρίων. Κι' όταν έγω σου είπα ότι είχα ανάγκη, έπρεπε να προφτάσεις. Τέλος πάντων, άνθρωποι σαν κι' εμένα δε πρέπει να λογαριάζονται για φίλοι.

—Ας είναι! Άνοιξα πάλι το πορτοφόλι μου και τούδωσα αυτό το καταρμένο χαρτονόμισμα που μουστειλε ο Πάολο Τόν από τη Μινερότα, για να του αγοράσω κάτι σπάνια κουιέλια, που μου έδωσ' εμάς υπάρχουνε. Κι' αν ο Πάολο Τόν πη πως είμαι ένας τρισάβλιος άνθρωπος που δεν αξίζει τόν κόπο να τόν βλέπω, υπομονή!

Όμως αν μπορώ άς έρθη να μου πει κανείς ότι δεν είμαι ένας καλός, ένοσπάνιος φίλος!...

ΜΑΡΙΟ ΜΙΝΙΑΤΙ

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ

Του Ήλία Μπακοπούλου

Η Γυναίκα δεν είναι πια νέα. Ούτε καν ώριμη. Τα «περιττά» λίπη με ιερόσυλο σαδισμό έπέρχονται κι' εξαφανίζουν τις άρμονίες του νεανικού κορμιού, σαν στίφη βαρβάρων που βάλθηκαν να καταστρέψουν ένα γλυπτικό άριστούργημα του Φειδία. Σεβήριασαν τα χρώματα του προσώπου. Έγιναν δύσκαμπτες οι κλειδώσεις. Και στα μάτια της έσβυσε το φώς. Η σφριγηλή παράστασις της νεότητος παίρνει τέλος.

Ο Άντρας είναι νέος. Δεκαπέντε χρόνια νεώτερος, ωραίος, άρρενωπός, κομψός και... άσυνείδητος. Μπορούσε να είναι παιδί της. Άλλα είναι, εδώ και δυο χρόνια... σύζυγός της.

Η σκηνή σε μία κοσμική λουτρόπολι, στη βεράντα του πιδό ακριβού ξενοδοχείου, λίγο ύστερ' από ένα πλουσιόπαροχο ύψωμα και λίγο πριν απ' τόν ύπνο σε δυο πολυτελείς κρεβατοκάμαρες, — πληρωμένα, φυσικά όλα από το άνεξάντλητο θαλάσσιο της Γυναίκας.

Δυο παγωμένα πίπερμαν, λίγο άνοιξιάτικο αεράκι, μία θάλασσα σκοτεινή γεμάτη γρι - γρι και...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μέ... «επιχορηγούμενη» τρυφερότητα). — Μήπως είσαι αδιάθετη; Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Όχι... (βρέχει τα χείλια της στο πίπερμαν).

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Τότε... γιατί δε θέλησες να περάσουμε κι' άποψε απ' το καζίνο; (μ' ευσυνειδησία μισθοδοτούμενου υπαλλήλου, που εκτελεί κατά γράμμα το καθήκον του). Θα ποντάρομε πάλι στο 14 (με τρυφερότητα, που η ηλικία του προσώπου την καταντάει σχεδόν... άδη). Είναι ο τυχερός μας αριθμός. Η ήμερομηνία που γκωριστήκαμε. Θυμάσαι; 14 Μαΐου. Ο αριθμός της... εύτυχίας μας!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (στεγνά). — Δεν ήθελα να πάμε στο καζίνο...

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Μά... γιατί; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με κάποια νευρικότητα). — Μά, δεν το καταλαβαίνεις και μόνος σου; Μου είναι τρομερά ενοχλητικές αυτές οι είρωνικές ματιές και τα κρυφά γαμόγελα κι' οι ψίθυροι του κόσμου, μόλις μπούμε στη σάλα...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μ' εύγλωττία... υπαλλήλου, που βλέπει πως κιν-

δυνεύει η θέσι του κι' άγωνίζεται να την κρατήσει). — Μα δίνεις σημασία στον κόσμο... άγαπούλα μου; (άνυπόφορα θαχλός). Δε θυμάσαι όσα είπαμε, όταν αποφασισαμε να χτίσουμε τη φωλίτσα μας; (κοντά της). Έχεις κανένα παράπονο από μένα;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Όχι, δε μπορώ να πώ... Ήσουν πάντοτε ευγενής μαζί μου. Άλλά... δε μπορείς να συνεχιστή αυτή η κατάσταση.

Ο ΑΝΤΡΑΣ (χλωμός και για πρώτη φορά... ελίκρινος σ' αυτά που λέει). — Μα είναι τρομερό!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πίνει μία γουλιά πίπερμαν). — Και... άναπάφευκτο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τρομαγμένος από την ένδεχομένη «απόλυση», στην όποια δε μπορεί να έπέμβη και το ύπουργείο Έργασίας για τη σχετική... αποζημίωση). — Δε μπορώ να καταλάβω πως η γνώμη του κόσμου, του άνωκορμιού πλήθους, είναι δυνατόν να καταστρέψει τήν... εύτυχία μας! (με γνήσια απόγνωση). Σε νόμιζα για λογική γυναίκα...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με κάποιαν έ-

ΣΠΩΗΚΑΝ!

— Άν μείνω εύχαριστημένη από τα προϊόντα σας, θα σάς κάνω ρεκλάμα!

Το ξωκκλήσι

Προς το μικρό το ξωκκλήσι χτές βράδυ, χέρι με χέρι πιασμένοι σφιχτά, μαζί τραθήξαμε. Γύρω πήχτα τα χαμομήλια μας πλέκαν ύφαδι.

Άχνό το σούρουπο στάλαζε γύρω, σιγή σκορπιόνταν παντού μυστικά κι' η ευσδιά των μαλλιών σου ή γλυκειά με του Μαγίου είχε σμίξει το μύρο...

Δε μου μιλούσες. Τί τάχα να πούμε; Δεν έχουν λόγια οι θείες στιγμές που τις παλιές των καρδιών μας ρωγμές χωρίς ανάσα να κλείνουν γρικούμε...

Έτσι, χωρίς μιλιιά ν' άντηχήση, χέρι με χέρι πιασμένοι σφιχτά, τα δηματά μας μέσ' στ' άνθια πνιχτά στο ξεχασμένο μέος φέραν ξωκκλήσι...

Στο φεγγαριού τ' άσημόφωτο βάμπος (ήταν πια νυχτα σαν φτάσαιμ' εκεί) φανταζε μόνο — έλπίδα γλαυκή — που την τριγύριζ' ο άπέραντος κάμπος.

Μπροστά στην πόρτα σταμάτησες λίγο, κι' είδα να λάμπη σε μία σου ματιά, δλ' ή ψυχή σου — δροσιά κα' φωτιά! — Όέλησα τότε να τρέω, να φύγω!

Γιατί, στ' αλήθεια, ποιος ήμουν κοντά σου, Έσύ λουλούδι κι' άγκάδι εγώ που την άγάπη σαν κλέφτης τρυγώ απ' την άγνη, πονεμένη καρδιά σου...

Ίσως κατάλαβες ό,τι σκεφτόμουν... Μπήκες άργά με κεφάλι σκυφτό, ενώ κυττώντας με βλέμμα κλεφτό μπροστά στην πόρτα μονάχος σκεκόμουν...

Θ. ΚΑΡΖΗΣ

ξαφι). — Κι' είχες δίκιο να με νομίζεις τέτοια. Γιατί είμαι! Άκουσε με, σε παρακαλώ... (προσπαθεί να ήρεμη). Σ' αυτή την ιστορία, σ' αυτή την κωμωδία του γάμου μας, ο κόσμος δεν είναι τίποτ' άλλο, παρά το «κοινό», ο «θεατής», που διασκεδάζουν παρακολουθώντας τα... «πρόσωπα του έργου» (με καινούργια έξαφι). Η πρωταγωνίστρια είμ' εγώ. Βλέπεις, ό,τι την τελευταία στιγμή, όταν είδα πως ο Χρόνος μου άφαιρούσε πια κάθε νεανική έλπίδα, αποφάσισα να έτοιμισθώ ένα ρόλο δύσκολο, που με γονάτιζε κάτω από το βάρος του... (βραχνά). Δεν κούταζω τί λένε οι «θεαταί»... Κι' ακόμα - ακόμα δε θέλω να ξετάσσω τη δική σου πληγή... την άγνη... (μικρός λυγμός) ίσως τήν... άδη!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με κίνησι διαμαρτυρίας). — Μέ...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με κόπο). — Υπάρχει σ' αυτή την κωμωδία κι' ή ή λ λ η π λ ε υ ρ ά. Κι' αυτή ή πλευρά είμαι... έ γ ώ ! Ίσως δε με σκέφθηκε κανείς, αλλά ζούσα και ζω ως αυτή τη στιγμή ένα μ ε γ α λ ο ο δ ρ α μ α... (βγαθιά άναπνοή). Το δρώμα της Γυναίκας που προσπαθεί να καταβάλη τόν άκατάβλητο Χρόνο (με κλειστά μάτια). Πρωί κι' άπόγευμα ο κοιμιστής.

Τρεις φορές τήν έβδομάδα το Ινστιτούτο καλλονής... ο άισθητικός χειρουργός... ή μάχη κατά των ρυτίδων... το πηγαιν' έλα στα καταστήματα των κορσέδων... Κι' έπειτα ή καταβολή της θελήσεως μέχρι το τελευταίο της μύριο, για ν' άκολουθήσω τήν τρελλοπαρέα στην έκδρομή, όταν το σώμα μου ζητάει έπιταχτικά τήν ά-

νάπαυσι... Για να μη λείψω όπ' το χορό, όταν τα πόδια λυγίσουν... Κι' από κοντά ο γιατρός με καρδιοτονώσεις κι' έκχειλίσματα σηκιοτιού κι' όρμονοθεραπείες... Με τσάκισε πια ο ρόλος. Και τόν έγκαταλείπω, γιατί σκεπτόμαι τόν ε α ε τ ο μ ο υ κι' όχι τόν κόσμο... (στιγμή). Ούτε σένα...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (έντρομος από τήν... κοινοποίησι της απόλυσεως). — Αυτό είναι... Ο υ τ ε μ ε ν α ! Γιατί αν με σκεπτόσουν... (μελοδραματικά). Έγώ, όμως, δε μπορώ να ζήσω χωρίς έένα... (με... τραγικά άποφασιστικό ύφος). Θ' αυτοκτονώ!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μικρό χαμόγελο). — Όχι δά... (ψυχραίμα). ΈΕ άλλου... σε σκέφτηκα και σένα.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Δηλαδή; Πώς;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Θα έχως μία... «μεταγαμιαία» δωρεά, από δυο νιχιάδες λίρες!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (που καταλαβαίνεται έφ' άπροόπτου). — Όχι! Δε μπορώ να δεχτώ! (μικρή σκέψη). Δηλαδή... αν δεν είχα ανάγκη... (νεώτερη σκέψη). Μόνον ή έπιταχτική ανάγκη της Ζωής με κάνει να δεχτώ...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με το ίδιο πικρό είρωνικό γέλιο). — Και, φυσικά, όποιος φροντίζει για τις άνάγκες της Ζωής, δεν... σκεπτεται ν' αυτοκτονήσει! (ήσκημα). Μπορείς να πάς στο καζίνο... Άβριο το τσάκ θα είναι έτοιμο...

(Η ΓΥΝΑΙΚΑ μένει μόνη. Και γρήγορα - γρήγορα ρίχνει μπροστά της, όχι ο μηχανικός του θεάτρου, αλλά ή ίδια ή Ζωή, τήν...

Α υ λ α ί α.

Τζούντυ Χολλυνταίη

Η Τζούντυ Χολλυνταίη ήταν άγνωστη ως χθές ακόμα στους κινηματογραφικούς κυκλούς, όχι όμως και στους θεατρικούς. Γιατί επί τρία χρόνια θριαμβεύε στο Μπρόντγουαϊ στο ίδιο θεατρικό έργο «Γεννημένη χθές», που όταν γυρίστηκε σε ταινία της χάρισε και τον κινηματογραφικό θρίαμβο.

Πραγματικά όσοι είδαν την ταινία «Γεννημένη χθές» έμειναν κατάπληκτοι μπροστά στο εξαιρετικό ταλέντο και την υποκριτική τέχνη της Τζούντυ Χολλυνταίη, η οποία απέδωσε ένα δυσκολώτατο ρόλο με μία ευχέρεια και άνεση αξιοθαύμαστη.

Η Τζούντυ Χολλυνταίη δεν είναι στην πραγματικότητα η κοινή γυναίκα που ενσάρκωσε στην οθόνη. Είναι μία πολύ μορφωμένη καλλιτέχνης, μία γυναίκα με εξαιρετική προσωπικότητα. Η πρώτη φιλοδοξία της ήταν να γίνει συγγραφέας, μία φιλοδοξία που δεν την εγκατέλειψε ποτέ.

Γεννήθηκε στη Ν. Υόρκη και το πατρικό της όνομα είναι Τζούδι. Το άλλαξε όμως όταν αποφάσισε να γίνει καλλιτέχνης. Μόλις τελείωσε το σχολείο προσελήφθη σ' ένα θέατρο ως... τηλεφωνήτρια! Για τη νεαρή Τζούντυ η θέση αυτή ήταν εξαιρετική, γιατί έτσι της δινόταν η ευκαιρία να ζήσει με τον κόσμο του θεάτρου, που τόσο τη μάγευε! Άλλα δεν έμεινε πολύ σ' αυτή τη θέση. Ένα άσχημο κρουλόγιο την ανάγκασε να πάει σ' ένα βουνό για ανάρρωση.

Εκεί βρήκε ένα θίασο από μερικούς νέους ήθοποιους και σε λίγο ενώθηκε μαζί τους. Με το τέλος του καλοκαιριού κατέβηκαν στη Νέα Υόρκη κι έπαιξαν σε κοσμικά κέντρα διάφορα νούμερα, τα οποία έγραφαν οι ίδιοι.

Σε λίγο διάστημα έγιναν γνωστοί για το πικάντικο χιούμορ τους, κι αυτό τους έδωσε θάρρος να πάνε ως το Χόλλυγουντ. Το μόνο που κατόρθωσε εκεί η Τζούντυ ήταν να πάρει δυο μικρούς ρόλους σε δυο ταινίες.

Απογοητευμένοι οι γύρισαν πίσω στη Νέα Υόρκη, όπου δυο απ' αυτούς πουλήσαν δυο επιθεωρήσεις τους κι έγιναν διάσημοι. Άλλα και η Τζούντυ πρωταγωνίστησε στο θεατρικό έργο «Φίλησέ τους για μένα» και η ερμηνεία της βραβεύ-

Η «ΚΟΥΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ» ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ «ΓΕΝΝΗΜΕΝΗ ΧΘΕΣ». — ΤΗΛΕΦΩΝΗΤΡΙΑ, ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΣ ΗΘΟΠΙΟΣ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ ΗΘΟΠΙΟΣ, ΣΤΑΡ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΒΡΑΒΕΙΟ «ΟΣΚΑΡ». — Η ΛΑΜΠΡΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΞΑ!...

θηκε με το βραβείο Ντέργουϊντ. Για δεύτερη φορά πήγε τότε στο Χόλλυγουντ κι έπαιξε μαζί με την Κάθριν Χέμπτον και τον Σπένσερ Τρέισι στην ταινία «Η πλευρά του Άδαμ».

Λίγο αργότερα αρρώστησε η Τζούντυ «Αρθούρ», που θα πρωταγωνιστούσε στο έργο «Γεννημένη χθές». Ο παραγωγός Μάξ Γκρόντον θυμήθηκε τότε την ήθοποιό που βραβεύθηκε. Η Τζούντυ εμφανίστηκε στο θέατρο του Μπρόντγουαϊ ύστερα από δυο ημερών μελέτη και πρόβες. Από τις 4 Φεβρουαρίου του 1946 έως τις 31 Δεκεμβρίου του 1949 το θεατρικό αυτό έργο έσπασε κάθε προηγούμενο ρεκόρ επιτυχίας, σημειώνοντας 1643 συνεχείς παραστάσεις, ρεκόρ πρωτοφανές στα θεατρικά

χρονικά. Όταν επρόκειτο να γυριστούν σε ταινία, ο σκηνοθέτης Τζώρτζ Κιούκορ δοκίμασε πολλές στάρ, μα δεν ικανοποιήθηκε από καμιά. Τότε ζήτησε τη Τζούντυ Χολλυνταίη. Ποιά άλλη θα μπορούσε να αποδώσει καλύτερα το δύσκολο αυτό ρόλο από εκείνη που επί τρία χρόνια τον ζωντανεύε με τον μαεστρία στη σκηνή;

Πραγματικά η ενσάρκωση της κουτής Μπίλλυ Ντόουν στην οθόνη υπήρξε πολύ ανώτερη απ' τη θεατρική και η Τζούντυ δικαιώσε τις προβλέψεις του Τζώρτζ Κιούκορ. Γι' αυτό η «Ακαδημία Κινηματογραφικών Τεχνών και Επιστημών» της βράβευσε με το χρυσό αγαλματάκι «Όσκαρ», ως την καλύτερη ήθοποιό της χρονιάς.

Μόλις τελείωσε την ταινία αυτή η Τζούντυ έφυγε από το Χόλλυγουντ γιατί η ατμόσφαιρά του της φαίνεται αποπνικτική. Στις μυθώδεις προσφορές που της κάνουν, απαντά:

— Προτιμώ τον άνδρα μου και μία ζωή γεμάτη από δουλειά και μελέτη. Δέχθηκε να γυρίσει μόνο μία ταινία

το χρόνο, για να μη αναγκάζεται να μείνει πολύ εκεί. Πέρσι το καλοκαίρι πρωταγωνιστούσε στο θεατρικό έργο «Ονειρώδες κορίτσι» στο Μπρόντγουαϊ. Πριν από λίγους μήνες γύρισε τη δεύτερη ταινία της στα στούντιο της Κολούμπια «Ας παντρευτούμε», με σκηνοθέτη πάλι τον Τζώρτζ Κιούκορ, κι έφυγε άμέσως για τη Νέα Υόρκη.

Δεν είναι μόνο η απέχθειά της για την επιτηδεύση και την ψευτιά που τη διώχνει από το Χόλλυγουντ, ούτε η υπερβολική αγάπη της προς το θέατρο που την τραβά στη Νέα Υόρκη. Την τραβά και κάτι άλλο στην πόλη αυτή. Ο έρωτάς της προς τον άνδρα της, τον διάσημο κλαρινετίστα Ντίντ 'Οπενχάϊμ. Έχουν ένα διαμέρισμα σ' ένα προάστιο της Ν. Υόρκης και ζουν ευτυχισμένοι, χωρίς θόρυβο κι επιδείξεις.

Στις γυναίκες που προτιμούν μία καλλιτεχνική σταδιοδρομία από έναν ευτυχισμένο γάμο, η Τζούντυ απαντά:

— Δεν μπορείτε να ζεστανέτε τα παγωμένα πόδια σας τα χειμωνιάτικα βράδια άκουμπώντας τις στίες έφημερίδες που γράφουν έπαινο για σας!

P. ΒΕΛ

Άγνωστες Ιστορικές σελίδες

ΛΟΞΑΝΤΡΑ

Η ΜΥΘΙΣΙΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΖΥΜΗ ΗΜΕΣ ΚΟΡΗΣ ΤΟΥ ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ. ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΜΟΡΦΩΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ.

Γυναίκα Πολίτισσα, του 17ου αιώνα, λογία και γενναίως του οίκου των Μαυροκορδάτων. Ήτανε θυγατέρα του Σκαρλάτου, επωλητού δούκων και προβατών και προμηθευτού «τών προς χρυσίν των ανακτόρων κρεών», λέγει ο Σαβας. Ο Σκαρλάτος ήτανε πλούσιος άτατος και παντοδύναμος στην Ύψηλη Πύλη στα χρόνια του Μουρατ του Δ'.

Κείνη την εποχή (1635) μαλώνανε οι δυο Φαναριώτες ηγεμόνες, ο Βασίλειος της Μολδαβίας κι ο Ματθαίος της Βλαχίας για τη διαδοχή του θρόνου των. Το Βασίλειο τον υποστήριζε ο Σιλίχταρ - άγας κι ο Κισλά-άγας, που ήσαν πολύ ισχυροί — ακόμα κι ο Σκαρλάτος, που εξασκούσε μεγάλη επιρροή στο Μεγάλο Βεζύρη. Τότε ο Ματθαίος της Βλαχίας για να κερδίσει με το μέρος του το Σκαρλάτο, να παντρευτεί τη μοναχοκόρη του Σκαρλάτου, τη Λοξάντρα, που ήτανε κορίτσι πολύ μυαλωμένο και μορφωμένο.

Ο Σκαρλάτος δέχτηκε με προθυμία πρόταση κι' οι αρραβώνες έγιναν στην Πόλη με μεγάλη επισημότητα από τον Καπού-κεχαγιά, που ήταν επίτροπος του γαμπρού. Και σε λίγο καιρό έστειλε ο Ματθαίος για πολυμελή συνοδεία στην Πόλη για να παραλάβει τη νύφη και να τη φέρει στο Μπουκουρέστι.

Άλλα συνέβη στο άναμεταξύ το μοιραίο ατύχημα. Η Λοξάντρα έπαθε βλογιά. Κι' από τη φοβερή αυτή αρρώστια, που τότε δεν ξέρανε να τη γιατρέψουν, και το πρόσωπό της χάλασε κι' ασκήμνησε και το έν' από τα μάτια της το έχασε. «Δυσειδεστάτη», όπως λέγει ο Σαβας «και μονόφθαλμος κατέστη». Ο πατέρας όμως της έκρυψε αυτό το δυσάρεστο γεγονός από το γαμπρό και του έστειλε την κόρη του με πλουσιώτατα προικιά και με πολλά αμάξια. Άλλα της σύστησε να κρατά σκεπασμένο το πρόσωπό της «κατά τον τουρκικόν τρόπο», δηλ. με γιάσμακι, και να μη το βγάλει παρά αφού γίνη η ιεροτελεστία του γάμου. Γιατί νόμιζε, πως άμα θα είχε στεφανωθεί ο ηγεμόνας, θα την κρατούσε τη γυναίκα του θέλοντας και μη. Και λέμε εβέλοντας και μη, γιατί δεν ήταν εύκολο να τη διώξει χωρίς να κινδυνεύει να χάσει και το θρόνο του και το κεφάλι του. Τόσο δυνατός ήταν ο Σκαρλάτος!

Η Λοξάντρα έφτασε στο Τορκοβίτσι κι' εκεί κόνεψε σ' ένα πολυτελέστατο μέγαρο, όπου την περίμενε ο γαμπρός και πολυάριθμοι εύγενεις.

Ο Ματθαίος έβλεπε τη νύφη να μη βγάλει το γιάσμακι και πονηρεύτηκε. Γαμπρός ήτανε και το πρώτο που ήθελε να ιδεί ήτανε το πρόσωπο της μέλλουσας συζύγου του. Δικαίωμα του. Η Λοξάντρα όμως αρνιότανε. Κι' αρνιότανε να ξεσκεπαστεί και στις αρχόντισσες που τρέχανε να της εύοβάνουν τα σεβάσματά των.

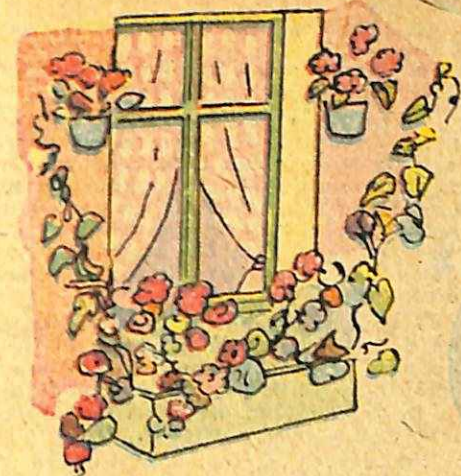
— Κάτι τρέχει εδώ! έλεγε και ξανάλεγε ο γαμπρός ανήσυχος. Κάποια φοβική ασκήμα!

Η Λοξάντρα έμαθε τα λεγόμενα του μελλόγαμπρου και του μίλησε με πολλή πικρία, αλλά κι' αλαζονεία — ίσως και απειλή! — τα ακόλουθα:

— Ό,τι έχει κάθε κορίτσι, το έχω κι' εγώ. Κι' αν ο ηγεμόνας μετάνιωσε γι' αυτό το συνοικέσιο, είμαι έτοιμη να γυρίσω πίσω στο σπίτι μου. Κι' ως είναι βέβαιος ο ηγεμόνας, πως ή θύγατ' ερα του Σκαρλάτου δε θα δυσκολευτεί να βρή σύζυγο!

Αυτά τα λόγια τάρaxανε τον ηγεμόνα. Και τότε την πήρε τη νύφη, την έφερε στο δικό του παλάτι κι' εκεί την στεφανώθηκε μετά λαμπρότητας μεγίστης χωρίς η νύφη να βγάλει το γιάσμακι της ως την τελευταία στιγμή που τελείωσε ο γάμος.

Όταν όμως την ώδηγησε ο γαμπρός

Νομίζετε πως δεν είναι δυνατόν, ακόμη και μέσα στην πόλη και χωρίς κήπο, να καλλιεργήτε λουλούδια και να χαίρεστε τη φρεσκάδα και την ομορφιά τους; Μια βεράντα, ένα μπαλκόνι, μπορούν να όμορφύνουν τη ζωή σας.

Μία ροδοδάφνη φυτεμένη σε μία κασόνα δαμμένη πράσινη, ή σε μία μεγάλη γλάστρα, τονίζει τη γωνιά μιας ταρατσας ή μιας βεράντας. Μία κληματαριά ή μια αναρριχώμενη περικοκλάδα ή τριανταφυλλιά, φυτεμένη επίσης σε μία κασόνα, στολίζει τον τοίχο του σπιτιού. Η χαρούμενη ατμόσφαιρα συμπληρώνεται με μερικές γλάστρες με λουλούδια ή με θαμνοειδή, κουρεμένα συμμετρικά.

στο νυκτικό θάλαμο κι' η νύφη έβγαλ' επί τέλους το γιάσμακι, τα έχασε «δλέπων, προς όποιον έκτρωμα συνεδέθη δια παντός»!

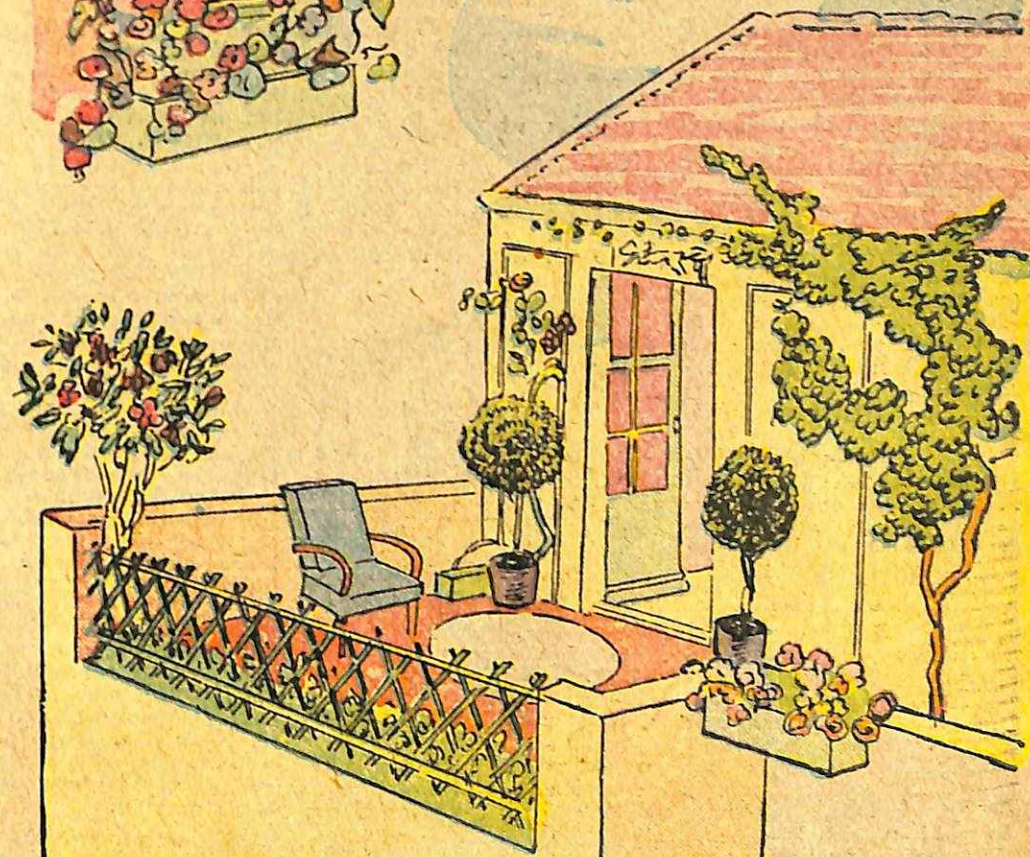
Έφυγε άμέσως από το νυκτικό θάλαμο. Και σε λίγες μέρες την ξανάστειλε πίσω στον πατέρα της με όλα τα προικιά κι' όλα τα προγαμιαία δώρα της.

Και τότε ο Σκαρλάτος έγινε μπαρούτι. Κι' ώρκίστηκε να εκδικηθεί. Άλλα, κατά τη συνήθεια του τότε καιρού, το Σκαρλάτο τον δοσφόνισε ένας γενίσαρος, δαλμένος από τον ηγεμόνα της Μολδαβίας Βασίλειο.

Ένας νέος από τη Χίο, από καλό σόι, αλλά φτωχός κι' όμορφος, περνούσε έξω από το αρχοντικό της Λοξάντρας και πουλούσε μεταξωτά της πατρίδας του. Λεγότανε Πιντελής Μαυροκορδάτος. Το αρχοντικό της Λοξάντρας ήτανε στο Φανάρι. Απ' εκεί περνούσε συχνά ο Πιντελής. Η Λοξάντρα τον είδε από το παράθυρο και πολλές φορές τον ανέβασε άπάνω για ν' αγοράσει από την ποσμάτεια του. Στο τέλος τον έρωτεύτηκε τόσο πολύ, ώστε ξεχνώντας πως ήτανε κόρη του Σκαρλάτου

ΛΟΥΛΟΥΔΕΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ

Σ' ένα απλό ορθογώνιο κουτί — ξύλινο ή και από λαμαρίνα — δαμμένο εξωτερικά πράσινο, μπορείτε να φυτέψετε μερικά όμορφα λουλούδια, που θα σας στολίζουν το παράθυρο και θα σας άρωματίζουν το δωμάτιο. Ψηλότερα, δεξιά και αριστερά, μπορείτε να κρεμάσετε λίγες γλάστρες με άλλα φυτά.

και ζωντοχόρα ηγεμόνος, αποφάσισε να παντρευτεί το φτωχό εκείνο νεό.

Ο γάμος της Λοξάντρας στάθηκε ανέλπιστα σωτηρία για τον Πιντελή, εύτυχια για τη Λοξάντρα, αλλά και μέγα κουτούμπολιό της αριστοκρατίας, «τών Φαναριωτών καρχαζόντων επί τη οίκτρά της Λοξάντρας έκλογής»!

Από το γάμο αυτό η Λοξάντρα απέκτησε δυο αγόρια: τον 'Αλέξανδρο, «τον πάυ» και τον 'Ιωάννη. Ο πατέρας τους πέθανε νέος κι' άφησε τα παιδιά μικρά. Ο 'Ιωάννης ήτανε «κοινού νοός». Ο 'Αλέξανδρος όμως «επαιδαγωγήθη υπό της σοφής μητρος του και ανέδειχθη το σέμνωμα του Φαναρίου».

Στα 1683 ο 'Αλέξανδρος ήτανε Μέγας Διεργμενός της Ύψηλης Πύλης. Κι' έπειδι άπότυχ' η πολιτορκία της Βιέννης από τους Τούρκους, ο σουλτάνος θεώρησε φταίχτη τον 'Αλέξανδρο και τον έρριξε στις φυλάκες μαζί με τη μητέρα του Λοξάντρα.

Έκει στη φυλακή πέθανε η δυστυχισμένη γυναίκα, αφού ταλαιπωρήθηκε ένα σχεδόν χρόνο.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ;

Α.

— «Ο Τάκης μου ήταν ένα φρόνιμο παιδάκι. Η γειτονιά δεν ξέρε το κλάμα του. Έτρωγε στην ώρα του, έπαιζε με κέφι, δεν ήξερε από αταξίες, κοιμόταν σαν πουλάκι. Και τώρα μου πηνει το φάρι στα χείλη. Τί παράξενο πράμα!

Η κυρία ήταν πικραμένη, μιλούσε με πολύ θλίψη.

— «Ο Τάκης μου, είναι λίγες μέρες, κατάντησε ένας σωστός μικρός τύραννος του σπιτιού. Γκρινιάζει διαρκώς, δεν τρώει, δεν ύπαισται. Με χίλια παρακάλια θα φάει το φαγάκι του. Με το στανιό τον άποκοιμίζω. Χτες μούσπασε ένα ωραίο βάζο. Το βράδυ άρχισε και βρέχεται στο κρεβάτάκι του. Δέρνει τα ζώα του σπιτιού, έγινε πολύ σκληρό...

Η γειτόνισσα τη διέκοψε:

— «Κι' ο δικός μου ο Μίμης, ζιζάνιο μου έγινε. Και σαν ησυχάζει λιγάκι θυκαίνει, όλο βυαίνει, τα δαχτυλά του. Τι είναι αυτό πάλι! Σήμερα πολύ μ' έξευνύρισε. Αναγκάστηκα να το ευλίσω. Ο πατέρας του φώναξε: Βόλτου πιπέρι στα χέρια να μάθη άλλη φορά...

Αγαπητές μου κυρίες. Αυτά τα παραπάνω σας είναι συνηθισμένα, πολύ συνηθισμένα. Σήμερα πιο πολύ παρά

άλλοτε. Τ' ακούω κάθε μέρα στο γραφείο μου, στα σχολεία, παντού. Και μόλις σμίξουν δυο μητέρες, έχουν τόσα και τόσα να ειπουν για τα παιδιά και τη συμπεριφορά τους. Συχνά όχι ευχάριστα. Από τη σελίδα αυτή μπαίνω κι' εγώ στη συζήτηση σας: δεν κρατήθηκα. Είμαι, ίσως, ένας άγνωστός σας. Αλλά μάς συνδέει ένα κοινό: το παιδί. Έτσι που νοιώθω συγγένεια μαζί σας. Κι' έχουμε πολλά ενδιαφέροντα ζητήματα να συζητήσουμε.

Είμαι ένας παιδαγωγός και δουλειά μου είναι η αγωγή των παιδιών, η σωστή αγωγή, όπως την θέλει η επιστήμη κι' η ζωή. Μη σας φανή, λοιπόν, παράξενο αν σήμερα θελήσω να σας παρουσιάσω το παιδί, την Αυτό του Μεγαλειότητα το παιδί, για να δανειστώ τα λόγια ενός μεγάλου παιδαγωγού του περασμένου αιώνα, από τον τίτλο ενός βιβλίου του.

— Να μάς παρουσιάσετε το παιδί μας; Κι' εμείς που το γεννήσαμε, το μεγαλώσαμε σταλιά-σταλιά, το ζούμε καθημερινά, δεν το ξέρουμε τόχα;

Ετσι ακούω να διαμαρτύρεστε ένδομυχα. Ίσως, εγώ, νάχα, ίσως και να μην έχω δικαίωμα να μιλάω, ενώ έσείς έχετε τα δικαίωτά σας, που τα γεννήσατε και τα παρακολουθείτε. Μά δεν έχει πολλή σημασία αυτό. Η δουλειά μου με φέρνει πιο κοντά σ' όλα τα παιδιά του κόσμου. Έτσι που να λέω πως ξέρω το παιδί, καλύτερα από τη μητέρα του. Και θα σας το αποδείξω:

Είστε έτοιμες να μου απαντήσετε σωστά σε τούτα τα απλά ερωτήματα;

1. Γιατί ξαφνικά, μια μέρα, το παιδί σας αρχίζει να γκρινιάζει, δεν δέχεται ευχάριστα το φαγί του, δεν τρώει αρκετά και σας κάνει ν' ανησυχήτε; Πώς διορθώνεται;

2. Του αγοράσανε ένα όμορφο τρανιάκι το Πάσχα. Μά δεν πέρασαν τρεις μέρες κι' είναι άχρηστο. Το ξεβίδωσε με το μαχαίρι της κουζίνας. Τόκαμε κομμάτια. Τι είναι πάλι έτούτο; Πώς εξηγείται; Και πώς πρέπει να φερθή κανείς σ' αυτό το παιδί;

3. Πώς καταπολεμάμε το παιδικό φέμα; 4. Πότε και πώς πρέπει να τιμωρούμε τα παιδιά;

5. Πώς γιάτρευεται η ζήλεια των παιδιών;

6. Είναι κακό για το παιδί να ξετρελαίνεται για το παιχνίδι;

7. Το παιδί σας αρχίζει να γίνεται νευρικό. Τα πρώτα κιόλας «τίκ» (τινάγματα των ώμων, έρρυθμο ανοιγοκλείσιμο του ένοσ ματιού ή και των δυο, κούνημα του κεφαλιού νευρικό δεξιά κι' αριστερά) σημειώνουν την εμφάνισή τους και σας κάνουν ν' ανησυχήτε. Πώς θα ενεργήσετε για να βοηθήσετε θετικά στη θεραπεία του παιδιού σας;

Τέτοια και χιλιάδες όμοια ερωτηματικά βάζει καθημερινά η επαφή με το παιδί. Και δικαιολογείται η άμυνα σας, πολλές φορές, ή η εύκολη λύσι που βρίσκετε με τις απειλές, με την τιμωρία της νηστείας ή μ' ένα χαστούκι.

Γνωρίζετε, λοιπόν, αρκετά το παιδί σας, ώστε να του παραστήσετε σωστά σε κάθε μάλή ή ανώμαλη έκδηλώσή του; Ξέρετε τον ψυχικό του κόσμο, μελετήσατε τα ιδιαίτερα ενδιαφέροντά του, τα όνειρά του, τις κλίσεις του;

Η φύσι σας εμπιστευθήκε το πιο πολύτιμο δημιούργημά της, τον άνθρωπο, στην πιο κρίσιμη ηλικία του.

Τι είναι το παιδί; Ύπληρχεν εποχή που οι σοφοί παραδέχονταν ότι το παιδί είναι η μικρογραφία του μεγάλου ανθρώπου — ένας homunculus, κατά τον λατινικό όρο. Όταν μεγαλώσει ολοκληρώνεται σαν άνθρωπος, φτάνει τον μεγάλο. Μά τώρα η επιστήμη αποδείξει πως το παιδί είναι μια αυτότελης οντότητα, ένας αυτόνομος ζωντανός οργανισμός, που οι διάφορες λειτουργίες του δεν μοιάζουν ούτε είναι μικρογραφία των λειτουργιών του ενήλικου. Κι' η διαφορά του με τον ενήλικα δεν είναι ποσοτική αλλά ποιοτική.

Από που άντλούμε πείρα για την ανατροφή των παιδιών; Πρώτα, ο καθεύς, από τον εαυτό του. Αναπολούμε, όσο βοηθά η μνήμη, την παιδική μας ζωή κι' ανάλογα με το πως νοιώθαμε έμεις τον κόσμο κι' ενεργούσαμε τότε, αντιμετωπίζουμε τώρα τα ανάλογα ζητήματα της αγωγής των παιδιών μας. Πολύ μάς βοηθάει, επίσης, η πείρα των φίλων και γνωστών μας. Μά όλα αυτά έχουν σχετική μόνον αξία και συχνά είναι ανευθύνες και σφαλρικές αντιλήψεις. Απ' άλλου έρχεται η σύγυρη και θετική πείρα.

Φέρνουμε κοντά σας και θα σας γνωρίσουμε σήμερα δυο πολύ σφες κυρίες. Την Ψυχολογία και την Παιδαγωγική. Είναι πολύ καταδεχτικές. Δεν θα χρειαστή να ετοιμάσετε ειδικά τη σάλα σας για να τις δεχθήτε ούτε καν να φορέσετε την καλή σας τουαλέτα. Κάποτε ήταν κλεισμένες σε μεγάλες βιβλιοθήκες, απρόσιτες φοβερές ή φορούσαν τα γυαλιά του επιστήμονα στο εργαστήρι του με τους αυστηρούς τρόπους και την απόκοσμη μορφή. Τώρα έχουν κι' αυτές απλή εμφάνισι. Κυκλοφορούν στα σχολεία, ακούει τα λόγια τους από το στόμα του καλού δασκάλου της συνοικίας, τις βρίσκει να βαδίζουν στις σελίδες ενός απλογραμμένου βιβλίου — μια εκλαϊκευμένη παιδαγωγική έκδοσι — ή στις στήλες ενός καλού περιοδικού. Μιλούν μαζί σας ανοιχτόκαρδα σαν καλές γειτόνισσες. Για ν' ακούσουν τις απορίες σας, να πάρουν και τη δική σας πείρα, να δώσουν τις συμβουλές τους για τη καλύτερη διαπαιδαγώγησι του παιδιού σας.

Το παιδί, ιδιαίτερα ως τα δυο του χρόνια νοιώθει τόσο πολύ την ανάγκη της μητέρας του. Μόνο κοντά της βρίσκει ήσυχία. Κι' η στιγμιαία απομάκρυνσή της το κάνει συχνά να τρομάζει και να ξεσπά σε κλάματα.

Είστε οι πρώτοι άνθρωποι που γνωρίζει το παιδί, είστε το γαβύρι που θα οδηγή-

ση το παιδί στην κοινωνία. Είστε και το πρότυπό του. Περισσότερο από κάθε άλλο μάθησι άφομοιώνει το δικό σας τρόπο συμπεριφοράς. Είστε απότομη, νευρική ή υπομονετική, πρως χαλαρή; Το παιδί σας είναι έτοιμο να σας κάνει το πρότυπό του, να σας μιμήσει.

Μετά την μικρή κοινότητα της οικογένειας το παιδί προωθείται στην πλατύτερη κοινότητα του Νηπιαγωγείου ή του Σχολείου. Έχει κιόλας κάμει ένα μεγάλο κι' αποφασιστικό βήμα της ζωής του πατώντας το κατώφλι του σχολείου. Η έκδηλωσή του σχολείου και του δασκάλου είναι γη του σχολείου και του δασκάλου είναι μεγάλο πρόβλημα. Ο μεγάλος Πλούτος έγραφε στο βιβλίο του «Περί παιδείας αγωγής» τούτα τα απλά μ' πολύ σοφά λόγια: «Όταν θέλεις να καμής παπουτσιά: α) Όταν καλύτερο παπούτσι. Όταν θέλεις ρούχα, στον καλύτερο ράφτη. Πολύ περισσότερο, όταν θέλεις να μορφωθείς το παιδί σου, οφείλεις να βρής τον καλύτερο δάσκαλο».

Μά ένας δάσκαλος, το σχολείο, δεν είναι το παν. Το παιδί μένει τον πιο πολύ χρόνο στο σπίτι. Έδώ εκδηλώνεται πιο άσθμημα κι' ολοκληρώνει, παρά στην τάξη του, όπου μένει λίγες, μετρημένες ώρες και καμουφαρισμένο μέσα σε δεκάδες μοιά του.

Τούτη η σελίδα θα θέσει στη διάθεσή της μητέρας την πείρα της ψυχολογίας και της Παιδαγωγικής. πείρα που αποκτήθηκε στη βιβλιοθήκη, στο εργαστήριό και στο σχολείο. Με τρόπο απλό, προσιτό. Γιατί δε θα σας παρουσιάσουμε άφηρημένες έννοιες ή θεωρητικές συμβουλές. Θα ξεκινάμε πάντα από μια συγκεκριμένη πραγματικότητα, όπως τα ερωτήματα που θέσαμε παραπάνω κι' η συζήτησι μας θα έχει χαρακτήρα πρακτικό αποτέλεσμα.

Όταν μια μητέρα οδηγηθή από το δρόμο της επιστήμης για κοντά στο παιδί της έχει πολλοπλό κέρδος. Μά πριν από όλα εξασφαλίζει καλή ανατροφή στο παιδί της και γλυτώνει η ίδια από δυσάρεστες και λογής-λογής στενωχίες που φέρνει η ανώμαλη έκδηλωσι ενός νευρικού, ενός ζηλιάρικου ή παραχαϊδεμένου παιδιού.

Η σελίδα μας θα δέχεται κάθε ερώτημα μητέρας για οποιαδήποτε συγκεκριμένο ζήτημα αγωγής του παιδιού, για μια ελαφιαία αλλαγή στο χαρακτήρα του, για κάποιο νέο ελάττωμα του κλπ. Θα τα μελετά με πολλή προσοχή και θα δίνω συντομη και πρακτική απάντησι με βάσι τα τελευταία πορίσματα της ψυχολογίας, της ψυχοπαθολογίας, της Παιδαγωγικής και των άλλων συναφών επιστημών.

Ο ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

★

Διαπαιδαγώγησις

— Γιώργο μου, λέει η Κα Παπαδοπούλου στον άνδρα της, ο «Νικάκης είναι πιά 12 χρονών και είναι καιρός να του μιλήσεις για τον τρόπο που γίνονται τα παιδιά... Μπορείς να του εξηγήσεις πρώτα τι συμβαίνει με τα λουλούδια, με τις μέλισσες...

— Ξέρω, ξέρω, μουρμουρίζει με κακό κέφι ο κύριος Παπαδόπουλος. Πρόκειται όμως για κάτι που το βρίσκω τρομερά δύσχεστο...

— Πάντως, πρέπει να το κάνεις, αγάπη μου, επιμένει η μητέρα. Όλοι οι πατεράδες έζηγουν στα αγόρια τους πως αναπαράγονται οι μέλισσες και τα λουλούδια, όταν φθάσουν στην ηλικία που είναι ο Νικάκης μας!

Χωρίς πολλή διάθεσι, ο πατέρας φωνάζει το μικρό γυιό του και τον παίρνει στο γραφείο.

— Νίκο, αρχίζει να του λή, ψάχνοντας τα λόγια του, «νομίζω πως είσαι πιά αρκετά μεγάλος ώστε να μάθεις πως γίνονται τα παιδιά...

— Βέβαια, μπαμπά, διακόπτει ο Νικάκης, «το ξέρω εδω και τόσο καιρό!... — Θαυμάσια, θαυμάσια!, απαντά με το πρόσμωπο φωτισμένο από χαρά ο πατέρας. «Λοιπόν, παιδί μου... ακριβώς το ίδιο συμβαίνει και με τις μέλισσες και με τα λουλούδια!...»

ΤΟ ΜΑΓΕΜΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΙΩΝ

Ένα παλαιό-τατο γραφικό έθιμο, τελετή για να μη βρέξη το Μάϊ και χαλάσουν τα σπαρτά.

Από την πολυχρόνια πείρα είχαν παρατηρήσει οι παλαιοί πως ο Μάης είναι άστατος και πολλές φορές κάνει μεγάλες βροχές που χαλούν τα γεννήματα. Γι' αυτό συνήθιζαν να λένε πως στον «καταραμένο τόπο το μήνα Μάη βρέχει» ή «κοντά-πρεπε δεν έβρεχε κι' ο Μάης χαλαζώνει». Κι' ακόμα «ο Μάης άδρεχος τρυγητός χαρούμενος».

Για να σχηματισθούν οι τέτοιες αντιλήψεις θα πη πως οι παλαιοί αποθησαύριζαν όλες τις παραδόσεις των γερόντων που είχαν άμεση σχέση με την παραγωγή και τις μεταδίδανε στις νεώτερες γενεές.

Ξέρουμε ακόμα πως σε πολλές περιοχές έπικρατούσε στα παλιά τα χρόνια και μια άλλη συνήθεια που έχει πολύ ενδιαφέρον.

Στις 7 Μαΐου γίνονταν σε πολλά χωριά συσκέψεις των δημογερόντων για να εκλέξουν την πιο νέα, αλλά και την πιο μυαλωμένη γυναίκα του χωριού, που το ίδιο βράδυ και ύστερα από τα μεσάνυχτα θα πήγαινε έξω στα χωράφια και θα «μάγευε» τα αστερία για να μη ρίξουν βροχή και χαλάσουν τα σπαρτά.

Αμα λοιπόν έβγαζαν την απόφασή τους, καλούσαν τον άντρα της γυναίκας που θεωρούνταν η πιο μυαλωμένη — πολλές φορές όμως η έκλογη γινόταν με κλήρο — και του έλεγαν να ετοιμασθή η γυναίκα του.

Όλο το χωριό, φυσικά, ήταν στο πόδι την ημέρα αυτή. Γυναίκες και άνδρες περίμεναν την απόφασι των δημογερόντων. Όταν λοιπόν γινόταν η έκλογη, η πιο «μυαλωμένη» λούζονταν, χτενίζονταν και δεν έβαζε στο στόμα της τίποτ, άλλο έξόν από νερό. Τα κορίτσια πάλι του χωριού έφτιαχναν στεφάνι από λουλούδια, στο οποίο ήταν απαραίτητα και το σκόρδο και ο άπύανος.

Το στεφάνι το πήγαιναν στην εκκλησιά και το άφιναν στην Άγια Τράπεζα, όπου ο παπάς το ευλογούσε. Ύστερα τόφερναν στο σπίτι το πρώτου δημογερόντα και τα κορίτσια του χωριού σχημάτιζαν κύκλο και τραγουδούσαν έρωτικά τραγούδια και έλεγαν πειραχτικά λόγια που θύμιζαν

τα «έπιθαλάμια» των άρχαίων Έλλήνων.

Η τελετή αυτή βαστούσε ως που να βραδυάση και ν' ανάψουν τα λυχάρια. Ύστερα όλα τα κορίτσια έπαιρναν το στεφάνι και το πήγαιναν στο σπίτι της «μυαλωμένης» και το παραδίδαν σ' αυτή. Της έκαναν δε συντροφιά ως που να λαλήσουν τα κοκόρια.

Με το πρώτο λάλημα του πετεινού ή «μυαλωμένης» έπαιρνε το στεφάνι και πήγαινε στο προσδιωρισμένο μέρος — έξω στα χωράφια. Εκεί γδύνονταν και όλόγυμνη φορώντας το στεφάνι έλεγε διάφορες προσευχές και ύστερα περνώντας από το χωράφι έδενε εδω κι' εκεί μερικά στάχυα. Μά δεν τελείωνε ίσαμε δώ η αποστολή της. Πριν ντυθή και γυρίση στο χωριό, τρεις φορές θα στύλωνε τα μάτια της στη γήι λέγοντας άλλες ευχές τραγουδιστά. Κατόπιν κύτταζε τον ουρανό και έλεγε άλλες ευχές παρακαλώντας τ' αστερία να μη ρίξουν βροχή και χαλάζι ως που να βγύ ο Μάης.

Το άλλο το πρωί, γιορτή του Άη Γιάννη του Θεολόγου, γίνονταν λειτοργία και ακολουθούσε χορός. Μά και κάτι άλλο έχει σημασία. Η γυναίκα που «μάγευε τ' αστερία» ως που να βγύ ο Μάης κοιμόνταν χωριστά απ' τον άντρα της και αν τυχόν παρέβαινε αυτή την έντολή, θα ήταν κολασμένη και την περίμενε μεγάλο κακό. Η πεθερά αναλάμβανε το καθήκον να είναι νύχτα μέρα φύλακας του άντρώγυνου.

Δεν θέλει ρώτημα πως το έθιμο αυτό βαστούσε απ' την ειδωλολατρική αρχαιότητα και η καταγωγή του εθάνει στην πρωτόγονη μορφή του γεωργικού βίου, τότε, που οι άνθρωποι όχι μόνο θεοποιούσαν τις φυσικές δυνάμεις, αλλά και προσπαθούσαν να τις εξιλεώσουν.

Όπως ξέρουμε, στην πρωτόγονη περίοδο της ανθρώπινης κοινωνίας γίνονταν ακόμη και ανθρωποθυσίες για να εξευμενισθούν οι φυσικές δυνάμεις. Φαίνεται λοιπόν πως το παραπάνω έθιμο που κράτησε χιλιάδες χρόνια, άρχικά συμβόλιζε σ' ένα να πομμε μυστικό γάμο των γυναικών με τις φυσικές δυνάμεις. Έξέ άλλου από την έλληνική μυθολογία μαθαίνουμε πως στις μυστηριακές θρησκείες γίνονταν αισθησιακά όργια με τους ιερείς, που αντιπροσώπευαν τις θεϊκές δυνάμεις.

Η άσυνήθιστη αυτή μπλούζα είναι μοντέλο της Σουζάννας Ζολύ. Κραωμένη από λευκό τουάλ, έχει ζαπονέ μανίκια σχιστά στον ώμο και άσυμμετρο γιακά, με ένα μοναδικό ρεδέρ. Στολίζεται με πολύ πρωτότυπο τρόπο στο τελειώματα με μια λεπτή γιρλάντα κεντημένη με δελονιά πούαν ντέ Παρί.

ΔΥΟ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

Η απλότητα που έχει αυτό το μοντέλο της Πιερέτ Όιφείγ δεν το έμποδίζει να γίνεται ιδιόρρυθμο χάρη στο φεστόνι που το στολίζει. Η μπλούζα είναι από λεπτό λινό σε τυπο ζαπονέ, με τρία πιετιάκια στον καθένα ώμο και το κέντημα στο γιακά, τα μανίκια και το στήθος είναι φεστόνι με δυο χρωματισμούς.

ΤΟ ΑΗΔΟΝΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η μυθιστορηματική ζωή της Ιταλίδος καλλιτέχνιδος του μελοδράματος ΑΔΕΛΙΝΑΣ ΠΑΤΤΙ

ΑΔΕΛΙΝΑ ΠΑΤΤΙ

Η ΑΔΕΛΙΝΑ ΠΑΤΤΙ υπήρξε θαύμα μουσικής τελειότητας και γοητείας. Αλλά μ' όλη την ομορφιά και την υπέροχη φωνή της που της χάρισε το όνομα «Το Αηδόνι του Κόσμου», στάθηκε μια γυναίκα παράξενη, ματαιόδοξη, φιλάργυρη και ιδιότροπη. Όλη της η ζωή κινήθηκε ανάμεσα σ' αυτούς τους τέσσερες πόλους.

Η δόξα άρχισε να της χαμογελά πριν ακόμη μάθη να διαβάσει και να γράψει. Ήταν μόλις οκτώ χρονών όταν ο Ιμπρεσάριος της Ιταλικής όπερας της Νέας Υόρκης Στράκος την παρουσίασε σ' ένα κονταέρτο για φιλανθρωπικό σκοπό. Η επιτυχία ήταν τεράστια και ο δρόμος του θεάτρου άνοιξε μπροστά της.

Δεν ήταν όμως επιτυχία τυχαία. Η Αδελίνα γεννήθηκε κυριολεκτικά στο παλκοσένικο. Ο πατέρας της, Σαλβατόρε Πάττι, από την Κατάνη της Ιταλίας ήταν τεχνικός. Η μητέρα της Κατερίνα Κιέζα, ήταν επίσης Ιταλίδα σοπράνο. Στις 10 Φεβρουαρίου του 1843 στη Μαδρίτη, ενώ η Κιέζα τραγουδούσε την άρια της, την έπιασαν πρόωρα οι πόνοι της γέννας. Η τρίτη κόρη της, η Αδελίνα, διαζόταν να έρθει στη ζωή.

Από πολύ μικρή η Αδελίνα έδειξε τα χαρίσματά της. Μια μέρα που οι δυο μεγαλύτερες αδελφές της δυσκολεύονταν σε κάτι λαρυγγισμούς, πετάχτηκε στη μέση ή μικρούλα Αδελίνα και τους είπε: «Γιατί δεν μπορείτε να κάνετε έτσι». Και τραγουδούσε με τέτοια ικανότητα, που κατέπληξε τους άλλους.

Έπειτα από την πρώτη εκείνη επιτυχία, το παιδί—θαύμα άρχισε μια τουρνέ στις κυριώτερες πόλεις της Αμερικής με την καθοδήγηση του Ιμπρεσάριου Στράκος, που ήταν έξυπνος άνθρωπος και άριστος μουσικός έρμηνευτής, πιανίστας εξαιρετος και έπιδοςος τε- νόρος.

Όταν η Αδελίνα συμπλήρωσε τα ένδεκα χρόνια της, ο Στράκος τη συμβούλευσε να ξεκουραστεί πέντε χρόνια, για να

ΑΠΕΡΙΓΡΑΠΤΟΙ ΘΡΙΑΜΒΟΙ, ΠΛΟΥΤΗ, ΤΥΧΟΔΙΗΚΤΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, ΤΡΕΙΣ ΣΥΖΥΓΟΙ ΚΑΙ Ο ΘΑΥΜΑΣΜΟΣ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΠΕΡΙΕΒΑΛΑΝ ΤΗΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΡΙΑ ΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ.

μπορέσει να φομαρισθί καλά ή φωνή της. Ένας άλλος Ιμπρεσάριος όμως κατώρθωσε να πείσει τους γονείς της να του εμπιστευθούν το μέλλον της μικρής Αδελίνας, που σημείωσε νέες καταπληκτικές επιτυχίες σε μιαν υπερπόντια τουρνέ στις Ανατολικές Ινδίες.

Στις 2 Νοεμβρίου 1859, η Αδελίνα Πάττι εμφανίστηκε στην Όπερα Ιταλιάνα της Ν. Υόρκης. Ήταν μόλις δεκαέξη χρονών, με φωτεινό μελοχρυσό πρόσωπο, κατάμαυρα, φλογερά ματιά, γεμάτη χάρι και ομορφιά. Μια πρόβα με το πιάνο και άλλη μια μαζί με την ορχήστρα, ήταν αρκετές για να της εξασφαλίσουν εκείνη την ημέρα το θρίαμβο.

Η Αδελίνα τραγούδησε «Κουρέα της Σεβίλλης», «Υπνობάτιδα», «Ντόν Πασκουάλε», «Πουριτανούς», «Ελζιέριο έρωτας», «Μάρθα», «Ντόν Ζουάν», «Τραβιάτα», «Ριγκολέτο», «Ερ- νάνη», «Μωΰση», «Λίντα ντε Σα- μονί».

Μετά τις επιτυχίες αυτές η νεαρή καλλιτέχνις διέσχισε τον Ατλαντικό και την άνοιξε του 1861 εθιμάμβευσε στο Κόβεντ Γκάρντεν του Λονδίνου. Η επιτυχία της αυτή ήταν η αρχή μιας τουρνέ σ' όλη την Ευρώπη, έπειτα από την οποία γύρισε πάλι στη Νέα Υόρκη. Το καινούργιο αυτό καλλιτεχνικό άστρο μεσουρανούσε.

Αλλά η επιτυχία στεφάνωνε μόνο την καλλιτεχνική ζωή της Αδελίνας. Ο ιδιωτικός της βίος δεν ήτανε στρωμένος με τα ίδια ρόδα. Και αυτό ήταν πολύ φυσικό με το χαρακτήρα που είχε. Γιατί η καλλιτέχνις αυτή με το μεγάλο ταλέντο, ήταν γεμάτη μικρότητες και ιδιοτροπίες. Ήταν ακόμα μικρό παιδί όταν ο Στράκος της υποσχέθηκε μια κούκλα για το ωραίο της παίξιμο. Καθώς όμως ο Ιμπρεσάριος λησμόνησε να εκπληρώσει το τάξιμό του, η Αδελίνα δήλωσε όρθα-κοφτά: «Αν δεν μου φέρεις την κούκλα δεν παίζω». Και χρειάστηκε να σφίξει πρώτα στην αγκαλιά της μια πελώρια κούκλα για να βγεί να τραγουδήσει στη σκηνή.

Το ίδιο ιδιότροπη και απαιτητική στάθηκε σ' όλα. Έδωσε κάποτε ένα κονταέρτο στις Τυ- λερί, στο Παρίσι, υπό την αι- γίδα του Ναπαλέοντος Ζου και της αυτοκράτειρας Ευγενίας. Την προσοχή της τράβηξε ένας ευγενής σαρανταοκτώ χρονών, ο μαρκήσιος ντε Κώ, που δεν ήταν ούτε νέος φυσικά, ούτε ω- ραίος, ήταν όμως τιτλούχος, πλούσιος, ανεκδοτολόγος και «ήξερε να διευθύνει το χορό με τέχνη». Ήταν επίσης φίλος του πολέμους της Ουαλλίας, του μέλλοντος Έδουάρδου Έκτου της Αγγλίας, που έμεινε σ' όλη του τη ζωή και ένας μεγάλος φίλος της Αδελίνας. Η ιδιότρο- πη Πάττι βόλτηκε να παντρευ- τή το μαρκήσιο ντε Κώ, αλλά δεν άφησε να τον βαρεθεί. Για ν' απαλλαγεί το συντομότερο απ' αυτόν το γάμο, που της έ-

ξασφάλισε τίτλο ευγενείας, με- γάλα πλούτη και εύρωστες σχέ- σεις με την αριστοκρατία της Γαλλίας και της Αγγλίας, βρή- κε ένα ήλιθιο έραστή, στο πρό- σωπο ενός πολύ καλού Ιταλού τεχνόρου, του Νικολίνι. Ο Νικο- λίνι είχε γυναίκα και πέντε παι- διά, αυτό όμως δεν εμπόδισε την άκαρδη Αδελίνα να τον με- ταχειρισθί ως όργανο για να διαχειυθή τον ντε Κώ.

Χαρακτηριστικό της δοξα- νίας και της εμετάβολης συμ- περιφοράς της Αδελίνας είναι και το παρακάτω γεγονός: Με- τὰ το διαζύγιο της η Αδελίνα άρχισε μια καινούργια τουρνέ. Ιμπρεσάριος της ήταν κάποιος Σύρμαν. Το χειμώνα όμως του 1885 η Αδελίνα άρνήθηκε να πάει να τραγουδήσει στη Ρου- μανία. Ο Ιμπρεσάριος τηλε- γράφησε στον αντιπρόσωπό του στο Βουκουρέστι να οργανώσει τη διαφήμιση και να τηλεγραφή- σει άμεσα. Και να τί τηλεγρά- φησε ο έξυπνος αυτός άνθρω- πος: «Η έδω Ιταλική αριστο- κρατία ετοιμάζει μεγαλοπρεπή υποδοχή για την κυρία Πάττι. Θα είναι παρόν και ο υπουργός. Έλκηθρα, λαμπάδωφια και μουσική. Τηλεγραφήσατε ώραν άφίξεως. Το αποτέλεσμα ήταν άμεσο. Η Αδελίνα άλλαξε γνώ- μη και δεν έδλεπε την ώρα να φύγει. Στο σταθμό του Βουκου- ρεστίου στέκονταν, άψηφώντας το κύριο, με επίσημο κοστούμι, έξι ήντα κύριοι. Οι λαμπάδες ά- ναψαν, τα λουλούδια έπεσαν βροχή, η μουσική παίανισε τους έθνικούς ύμνους της Ιταλίας και της Ρουμανίας. Το δεξί χέρι του Ιμπρεσάριου του σφύριξε σε μια στιγμή στο αυτί: «Άγκα- ζάρσα όλους τους χασομέρηδες με δυο φράγκα το κεφάλι και τα κοστούμια με πέντε φράγκα το ένα...».

Η Αδελίνα παντρεύτηκε στα 1878 το Νικολίνι που χήρεψε στο μεταξύ. Ο Νικολίνι την ά- γαπούσε τρελλά και δεν είχε άλλη θέληση εκτός από τη δική της. Αν και ήλιθιος όμως στον έρωτα, ήταν ένας από τους κα- λύτερους τεχνόρους της εποχής του. Ο καλός Νικολίνι άρρώ- στησε στα 1898. Εκείνη προ- βλέποντας το θάνατό του και για ν' αποφυγή την ενόχληση του θανάτου του μέσα στο σπί- τι καθώς και της κηδείας, τον συμβούλεψε να ταξιδέψει για να καλύτερήσει ή κατάσταση του. Αυτός, μη μπορώντας να υπο- πτευθί τέτοιο κινισμό, δέχθη- κε. Κι' από την έεσχη της τη- λεγραφούσε κάθε μέρα έρωτικά λόγια. Πέθανε σε ηλικία έξι ήντα τριών έτών και άφησε ένα έκ- ατομμύριο στον υιού του και διακόσιες χιλιάδες λίρες στη γυναίκα του. Η Αδελίνα απέ- κτησε πια μυθικά πλούτη. Ένα χρόνο μετά το θάνατο του δευ- τέρου της συζύγου στα 1899, η Αδελίνα, στα πενήντά της χρόνια, έκανε τρίτο γάμο. Παν- τρεύτηκε ένα παλληκάρι είκοσι ενός έτους, το Σουηδό βαρόνο «Ολαφ Ρούντολφ Σέντερστρουμ.

Ο δεύτερος γάμος εΐνε εύτυχέστερος;

Όπως δείχνουν τα πράγμα- τα όχι, μ' όλο που θα έπρεπε και οι άνδρες και οι γυναίκες που ξαναπαντρεύονται να έ- χουν διδαχθί από την πείρα τους και να καταβάλουν μεγα- λύτερη προσπάθεια για να έλ- σουν εύτυχιμένοι. Σε περίπτω- σι που η υποεία προέγεται ά- πό το θάνατο του ή της συζύ- γου, υπάρχει μεγαλύτερη πιθα- νότητα επιτυχίας σ' ένα δεύτερο γάμο.

Το αντίθετο όμως ισχύει γι' α τα πρόσωπα που χωρίζουν. Όταν δυο άγαμοι παντρεύο- νται για πρώτη φορά, οι πιθα- νότητες της άποτυχίας δεν εί- ναι λιγώτερες από τρία στα δε- κά. Όταν ο ένας από τους δυο συζύγους έχει διαζευχθί προ- γουμένω ή αναλογ' α της άτυ- χίας είναι πέντε στις δεκά. Όταν και οι δυο τους ξανα- παντρεύονται για δεύτερη φο- ρά, οι πιθανότητες να χωριστούν και αυτή τη φορά είναι πέντε στις δεκά. Αν ο κάθε σύζυγος δεν έχει διδαχθί πραγματικά από τα προηγούμενα σφάλμα- τά του, το πιθανότερο είναι να ξαναπαρουσιασθούν υποστά- τος τα ίδια προβλήματα...

Αυτό δεν σημαίνει πως οι σύ- ζυγοι είναι άνοητοι. Άπλο- στατα, δεν διδάσκονται από τα σφάλματά τους, έπειδή δε γνω- ρίζουν ποιά είναι τα σφάλμα- τά τους ή για ποιο λόγο τα έ- καναν.

Οι συζυγικές νκάφες υπήρξαν άποτέλεσμα νευρωτικού φόβου που ήταν βασικά υποσυνείδη- τος. Η γυναίκα που πιστεύει πως κανένας άνδρας δεν αξίζει την εμπιστοσύνη της, θα είναι δυ- στυχημένη, ανεξάρτητα από το αν παντρευτή μιαν ή δυο φορές. Κι' αυτό, έπειδή θα φροντίσει να έπαληθεύη την προκατάλη- ψή της αυτή μεταχειριζόμενη τον άνδρα με τέτοιο τρόπο και φερνοντάς τον σε τέτοια θέσι, που να μπορεί να τον κατηγο- ρήσει για προδοσία.

Ο άνδρας που δε θέλει να αναλάβει τις ευθύνες του γάμου θα θεωρή τη γυναίκα του, όποια κι' αν είναι, σαν χαλκά περα- σμένο στο λαιμό του.

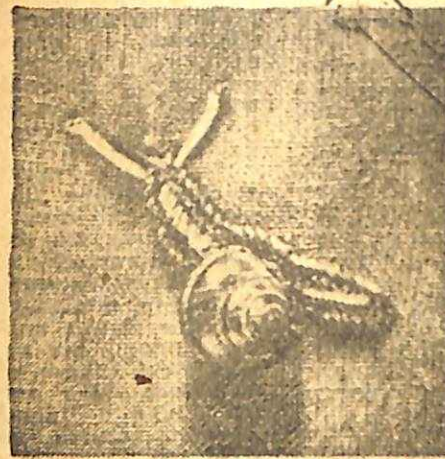
Μονάχα στην περίπτωση που το διαζευγμένο πρόσωπο άπο- κτήσει αυτόνομησά και καταλα- βη την αίτία της άποτυχίας του, μονάχα τότε μπορεί να εύτυχήσει σ' ένα δεύτερο γάμο.

δάσκαλο της γυμναστικής.

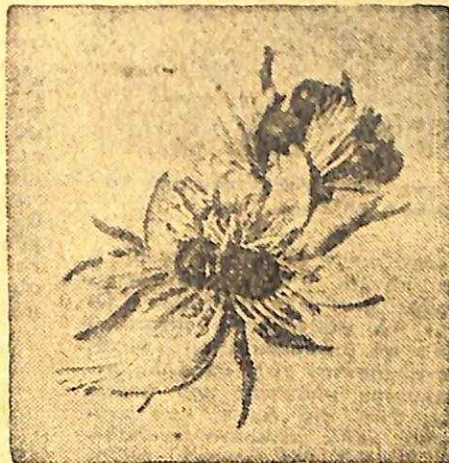
Ο νεαρός έγινε ο κύριος στον πύργο που είχε η Αδελίνα στη Σκωτία, στον πύργο απ' όπου έφυγε άρρωστος ο Νικολίνι για να μη ξαναγυρίσει ποτέ. Η Αδελίνα δεν άποχωριζόταν ποτέ «Ολαφ, παρά μονάχα για να εμφανισθί στη σκηνή, που την άποχαιρέτησε για πάντα στο Άλμπερτ Χάιλ του Λονδίνου, στα 1907.

Η Πάττι έζησε ως τα βαθειά γεράματα, με το νεαρό της σύ- ζυγο. Άλλ' ανεξάρτητα από την ιδιωτική της ζωή, όλοι την έλα- τρευσαν σαν «Το Αηδόνι του Κόσμου» και, όπως έγραψε γι' αυτήν ο Βέρντι, παρουσίασε «μια τέλεια ίσορροπία ανάμεσα στην τραγουδίστρια και την η-θοποιό και ήταν, σε όλη της την κυριολεξία, γεννημένη καλλι- τχνισ».

Πικάντικα στολίδια

Γαρνίρετε το γιανκά της μπλούζας σας μ' ένα σαλιγκαράκι. Από κάτω κεν- τήσετε με ριζοδελεονιά το σώμα του και τα κερατάκια του. Κλωστή χρυσαφιά.

Πολύ χαριτωμένο μπουκετάκι από άληθινά φουντούκια, χόρτο και φύλλα ψεύτικα. Είναι δεμένα και κεντημένα με χρυσαφιά κλωστή.

Στην καλοκαιρίνή σας μπλού- ζα κεντήστε με ράπι και χρυ- σή κλωστή το κέρασ αυτό, ά- πό το όποιο εχώνονται όρεκτι- κά φρούτα και φύλλα ψεύτικα.

φουντούκια άληθινά, κοράλια μικρά, σαλιγκαράκια συντεφένια, χάν- δρες χρυσές και χόρτο ίνδικό, με αυτά θα στολίσετε τα καλοκαιρι- νά σας φορέματα. Στα ντεκολτέ, στις τσέπες, στα πέτα, στην άκρη των μανικιών, μπορείτε άφοβα να τα χρησιμοποιήσετε με την πε- ποιήσθι ότι φτιάχνετε κάτι πολύ μοντέρνο και πρωτότυπο. Οι είκό- νες που σας παραθέτουμε μπορούν να βοηθήσουν τη φαντασία σας, προκειμένου να φτιάξετε κάτι δικό σας, της τελείας άρεσκείας σας.

Κομψό στολίσμα για μπουστο τουαλέτας κα- μωμένο με σαλιγκάρια φιλιτιένια μικρά και μεγάλα, χάνδρες, πούλιες και κοράλια μικρά.

Οι μεγάλες τσέπες τού ταγιέρ σας μπορούν να γαρνιρι- σθούν με το εύκολο και ωραίο αυτό κέντημα. Θα πάρετε σου- τας στριφτό, χάνδρες χρυσές και πέτρες ζαί με τρύπες.

Το γαρνίρισμα αυτό πάει πολύ στο άνοιχτό ντεκολτέ έ- νος φορέματος ή στην άκρη ζαπωνέ μανικιών. Είναι έλ- πιδό και γίνεται με κοράλια, μεγάλες χρυσαφίδες πέτρες και χάνδρες. Τα κοράλια, αν δεν υπάρχουν, μπορούν ν' αντικατασταθούν με χόρτο βαμμένο σε χρώμα κοράλλι.

ΑΝΘΙΣΜΕΝΕΣ ΓΛΑΣΤΡΕΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

Οι περιποιήσεις για
τη ΓΑΡΔΕΝΙΑ,
τη ΜΠΕΚΟΝΙΑ,
την ΟΡΤΕΝΣΙΑ

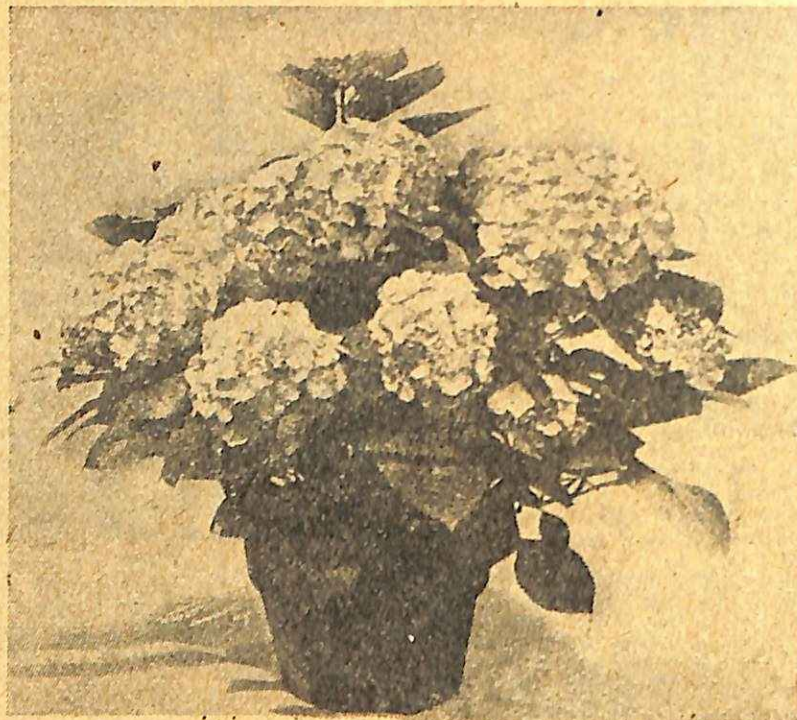
ΕΞΕΤΑΣΑΜΕ πρώτα τα φυτά που θα καλλιεργηθούν σε γλάστρες και θα διατηρηθούν μέσα στο σπίτι για το φθινόπωρο. Και τώρα, ως συμπλήρωσέ μας το στόλισμα με τις απαραίτητες γλάστρες ανθοφόρων φυτών.

Πολλά από τ' ανθοφόρα φυτά, έτησια και πολυετή, που καλλιεργούνται συνήθως στους κήπους, μπορούν να φυτευθούν στην κατάλληλη εποχή μέσα σε γλάστρες και να διατηρηθούν στο σπίτι, φτάνει να τους προσφέρουμε τις απαραίτητες συνθήκες κάτω από τις οποίες ευδοκίμουν συνήθως στο ύπαιθρο. Τα περισσότερα από τα φυτά αυτά θα πρέπει να διατηρούνται σε ανοικτή και ηλιαζόμενα παράθυρα ή σε βεράντες και γενικά σε συνθήκες που πλησιάζουν, όσο το δυνατόν πιο πολύ στις συνθήκες του ύπαιθρου. Οι διολέτες, τα σκυλάκια, οι μαργαρίτες, οι πετούνιες, τα χρυσάνθεμα μπορούν να φτιάξουν ανθισμένες γλάστρες που είτε μόνι ή κάθε μία, είτε πολλές μαζί, θα στολίσουν τα παράθυρα, τα μπαλκόνια, τις βεράντες, την είσοδο ή τη μικρή αυλή. Μήπως οι γαρφαλίες ή τα γεράνια, που είναι και η αρχή φυτά του ύπαιθρου, δεν καλλιεργούνται σε γλάστρες από τις περισσότερες Έλληνίδες νοικοκυρές και δεν στολίζουν τόσο και τόσα σπίτια; Γι' αυτά όμως τα φυτά μιλήσουμε και θα μιλήσουμε πάλι σ' άλλες περιπτώσεις. Σήμερα είναι η σειρά των ανθοφόρων φυτών που καλλιεργούνται σε γλάστρες και διατηρούνται συνήθως μέσα στα σπίτια. Πολλά από αυτά είναι αρκετά απαιτητικά κι' ευαίσθητα και χρειάζονται ιδιαίτερη προσοχή και ώριμες εξχωρες περιποιήσεις.

Η Μπεγκόνια είναι το γνωστότατο σ' όλους μας φυτό που καλλιεργείται συνήθως στη γλάστρα και διατηρείται στο σπίτι για το ωραίο στικτό φύλλωμά του ή τα άνθη του. Για την ακρίβεια υπάρχουν δυο είδη Μπεγκόνιας: μία που καλλιεργείται κυρίως για το φύλλωμά της κι' άλλη που καλλιεργείται για τα ωραία πολύχρωμα άνθη της. Για να αναπτυχθεί καλά και να ευδοκιμήσει, το φυτό θέλει αρκετά ποτισμάτα με άφθονο νερό. Προσοχή όμως! Το νερό δεν πρέπει να βρέχει τα φύλλα, γιατί έτσι θα κινδυνεύουν να σαπίσουν. Η γλάστρα πρέπει να διατηρείται το χειμώνα στο δωμάτιο κοντά σε φωτισμένο παράθυρο, το δε καλοκαίρι στο ύπαιθρο, σε προστατευμένο όμως και μισοσκιερό μέρος. Μπορούμε ν' αποκτήσουμε μικρά φυτά Μπεγκόνιας φυτεύοντας κομμάτια από βλαστάρια ή φύλλα σε γλάστρα που περιέχει λίγο σχετικά χώμα, ανακατωμένο με μεγάλη ποσότητα άμμου. Τα φύλλα πληγώνονται ελαφρά πριν τοποθετηθούν στη γλάστρα, για να διευκολυνθεί έτσι ο σχηματισμός των μικρών ριζών. Φροντίζουμε, χρησιμοποιώντας μικρά πετραδάκια, να διατηρούμε πάντοτε το φύλλο σε επαφή με το υγρό άμμουδερό χώμα. Έτσι σιγά-σιγά θα σχηματισθούν οι μικρές ρίζες και τελικά το καινούργιο μικρό φυτό. Έκτος από τους τρόπους αυτούς του πολλαπλασιασμού, ως μη ξεχάσουμε ν' αναφέρουμε ότι υπάρχει ακόμη ένα είδος Μπεγκόνιας, με ωραία και μεγάλα άνθη, που θα άποκτηθή από δολβό.

Οι μυρτώδεις, κατάσπρες Γαρδένιες μπορούν να γίνουν ένα από τα καλύτερα στολίσματα του σπιτιού μας. Και τι χαρά κι' υπερφάνεια όταν θα έμψυχνώνονται σιγά-σιγά τα ευγενικά ωραία άνθη με το λεπτό άρωμά τους, δημιουργημάτων δικών μας περιποιήσεων και φροντίδων!

Πώς μπορούμε ν' αποκτήσουμε ένα φυτό Γαρδένιας; Φυτεύοντας το φθινόπωρο μέσα σε γλάστρα με καθαρό άμμο, μικρά βλαστάρια — μοσχεύματα — με λίγα ματιά. Η γλάστρα θα πρέπει να διατηρείται σε σκιερό και υγρό μέρος. Οι επαγγελματίες κηπουροί και ανθοκόμοι έχουν γι' αυτούς τους σκοπούς κλειστά θερμοκήπια που εφοδιάζουν τις κατάλληλες συνθήκες για την ανάπτυξη των μικρών και ευαίσθητων φυτών. Για μας δεβότως είναι πιο δύσκολος ο πολλαπλασιασμός, άλλ' όχι ακατόρθωτος. Στην περίπτωση της Γαρδένιας αρκεί να διαλέξουμε ένα σκιερό, θερμό, προστατευμένο μέρος και να

Μία θαυμάσια 'Ορτενσία γαλλικού άφθονα άνθη της και το

τύπου. Είναι χαρακτηριστικά τα πλούσια φύλλωμά της

ριέχει λίγο σχετικά χώμα, ανακατωμένο με μεγάλη ποσότητα άμμου. Τα φύλλα πληγώνονται ελαφρά πριν τοποθετηθούν στη γλάστρα, για να διευκολυνθεί έτσι ο σχηματισμός των μικρών ριζών. Φροντίζουμε, χρησιμοποιώντας μικρά πετραδάκια, να διατηρούμε πάντοτε το φύλλο σε επαφή με το υγρό άμμουδερό χώμα. Έτσι σιγά-σιγά θα σχηματισθούν οι μικρές ρίζες και τελικά το καινούργιο μικρό φυτό. Έκτος από τους τρόπους αυτούς του πολλαπλασιασμού, ως μη ξεχάσουμε ν' αναφέρουμε ότι υπάρχει ακόμη ένα είδος Μπεγκόνιας, με ωραία και μεγάλα άνθη, που θα άποκτηθή από δολβό.

Οι μυρτώδεις, κατάσπρες Γαρδένιες μπορούν να γίνουν ένα από τα καλύτερα στολίσματα του σπιτιού μας. Και τι χαρά κι' υπερφάνεια όταν θα έμψυχνώνονται σιγά-σιγά τα ευγενικά ωραία άνθη με το λεπτό άρωμά τους, δημιουργημάτων δικών μας περιποιήσεων και φροντίδων!

Πώς μπορούμε ν' αποκτήσουμε ένα φυτό Γαρδένιας; Φυτεύοντας το φθινόπωρο μέσα σε γλάστρα με καθαρό άμμο, μικρά βλαστάρια — μοσχεύματα — με λίγα ματιά. Η γλάστρα θα πρέπει να διατηρείται σε σκιερό και υγρό μέρος. Οι επαγγελματίες κηπουροί και ανθοκόμοι έχουν γι' αυτούς τους σκοπούς κλειστά θερμοκήπια που εφοδιάζουν τις κατάλληλες συνθήκες για την ανάπτυξη των μικρών και ευαίσθητων φυτών. Για μας δεβότως είναι πιο δύσκολος ο πολλαπλασιασμός, άλλ' όχι ακατόρθωτος. Στην περίπτωση της Γαρδένιας αρκεί να διαλέξουμε ένα σκιερό, θερμό, προστατευμένο μέρος και να

σκέπάζουμε τη γλάστρα μ' ένα ποτήρι για να εξασφαλίσουμε έτσι την υγρασία. Όταν τα μοσχεύματα μεταβληθούν σε ριζωμένα μικρά φυτά, μεταφέρονται τότε σε άλλη μεγαλύτερη γλάστρα που περιέχει, αντί για άμμο, καστανόχρωμα, καλά χωνεμένη άγελαδινη κοπριά και χοντρή, καθαρή άμμο, σε αναλογία: τέσσερα μέρη καστανόχρωμα, ένα κοπριά και ένα άμμο. Προσοχή ν' δοθεί στο καλό στράγγισμα της γλάστρας. Γι' αυτό θα λαμβάνουμε όλα τα σχετικά μέτρα, όπως κι' άλλοτε τα εξηγήσαμε.

Το μεγάλο πιά φυτό θα διατηρηθεί σε μισοσκιερό, θερμό και υγρό μάλλον μέρος. Από καιρό σε καιρό πρέπει να ραντίζονται τα φύλλωμά του με νερό, για να φεύγει η σκόνη και τα μικρά έντομα που μπορούν να το βλάψουν.

Τις ίδιες περιποιήσεις με τη Γαρδένια θα δώσουμε και στην Καμέλια. Μοιάζουν εξ' άλλου λίγο τα φυτά, γιατί κι' η Καμέλια έχει ωραία και ζωηρό φύλλωμα κι' όμορφα διαφόρων χρωμάτων άνθη, που στερούνται όμως μόνον το άρωμα της Γαρδένιας.

Οι 'Ορτενσίες, με τα μεγάλα σφαιρικά μπουκέτα από ροζ ανθάκια, είναι χαριτωμένο και περήφανο φυτό που μπορεί ν' αποτελέσει ένα από τα ωραιότερα στολίσματα του δωματίου, της σκάλας, της εισόδου. Το φθινόπωρο ή 'Ορτενσία ρίχνει τα φύλλα της, που θα ξαναφάνουν πάλι την επόμενη άνοιξη, απομένοντας έτσι γυμνή για όλο το διάστημα του χειμώνα. Μόνο στα θερμοκήπια, όπου εξασφαλίζονται ιδιαίτερες συνθήκες ανάπτυξεως, το φυτό μπορεί να βλαστήσει και ν' ανθίσει, ακόμα και μέσα στο χειμώνα. Παρ' όλα αυτά, είναι τόσο σπάνιο να βρούμε μια 'Ορτενσία που ανθίζει το χειμώνα, που θα μπορούσαμε να την θεωρήσουμε ως ένα είδος θαύματος. Γι' αυτό, αν θέλουμε να έχουμε ένα τέτοιο φυτό στο σπίτι μας, πρέπει να αγοράσουμε ένα φυτό που ανθίζει το φθινόπωρο ή το καλοκαίρι, να το διατηρήσουμε σε θερμοκήπιο ή σε άλλο κατάλληλο χώρο, να το ποτίζουμε καλά και να το προστατεύουμε από τον παγετό.

μα και μέσα στο χειμώνα. Παρ' όλα αυτά, είναι τόσο σπάνιο να βρούμε μια 'Ορτενσία που ανθίζει το χειμώνα, που θα μπορούσαμε να την θεωρήσουμε ως ένα είδος θαύματος. Γι' αυτό, αν θέλουμε να έχουμε ένα τέτοιο φυτό στο σπίτι μας, πρέπει να αγοράσουμε ένα φυτό που ανθίζει το φθινόπωρο ή το καλοκαίρι, να το διατηρήσουμε σε θερμοκήπιο ή σε άλλο κατάλληλο χώρο, να το ποτίζουμε καλά και να το προστατεύουμε από τον παγετό.

Τα φυτά που εξετάσαμε παραπάνω αξίζουν μια ιδιαίτερη μνεία, γιατί είναι σ' όλους μας γνωστά για την όμορφη και τη λεπτότητά τους, κι' στην άλλη μεριά γιατί, σαν ευαίσθητα, απαιτούν το καλύτερο και μια εξχωρημένη φροντίδα περιποίησις. Δεν σημαίνει όμως ότι η εκλογή μας πρέπει να περιοριστεί σ' αυτά. Υπάρχει ακόμα ο 'Ιβίσκος με τα μεγάλα, κόκκινα, σαν χωνεμένα άνθη του. Γι' αυτόν ως μη ξεχάσουμε το κλάδεμα κατά το διάστημα του χειμώνα, γιατί έτσι θα επιτύχουμε και καλύτερο σχήμα του φυτού, αλλά και άποκτησουμε και ζωηρά βλαστάρια την άνοιξη, που θα δώσουν με τον καιρό τους τα καλά και όμορφα άνθη.

Κι' ακόμα ως μη ξεχάσουμε το Κοράλι με τα κόκκινα σωληνωτά άνθη, τη Σινερόα με το πλούσιο σταχτιά φύλλωμα κι' ένα σωρό άλλα που, όπως είπαμε, δεν διαφέρουν στις περιποιήσεις από τα φυτά που θα φυτευθούν και θ' αναπτυχθούν πάνω στο κοινό χώρο του κήπου και κάτω από τις συνθησισμένες συνθήκες του ύπαιθρου.

ΝΤΑΙΖΥ ΜΟΔΙΝΟΥ

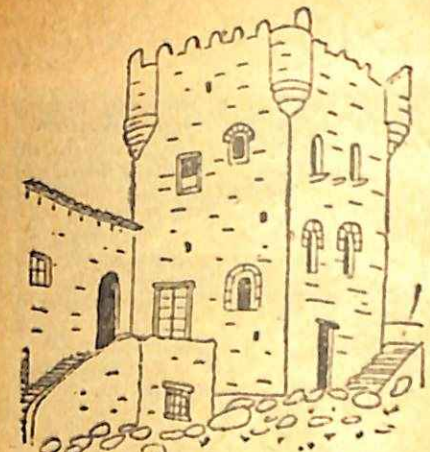
Η θεραπευτική του έρωτα

Ο Γάλλος ψυχίατρος Ζαγκκό, δίνει μερικά συμβουλές, χρήσιμες γι' αυτούς που ποφούν, ύστερα από μια ρωτική έγκαταλειψή. Είναι όμως ένα θέμα που ενδιαφέρει όλο τον κόσμο, γιατί κι' αν διέχε κανείς μια τέτοια άτυχη στο παρελθόν, δεν μπορεί ν' είναι βέβαιος πως και το μέλλον θα είναι το ίδιο ρόδινο. Ακούσαμε λοιπόν τις συμβουλές του Γάλλου ψυχολόγου.

Όποιος υποφέρει από μ' έρωτική εγκατάλειψη, πρέπει να αποφεύγει να βλέπει τον άπιστο έστω και στη φωτογραφία! 'Αλλοιμονό σας αν ξαναδείτε τα παλιά γραμμάτια! 'Αλλοιμονό σας αν δεν κλειστείτε όλα τα «ένθυμα» στο θάλασσο της ντουλάπας σας. Έπεισ αποφεύγετε όσο μπορείτε τους μουσικοσυμβούλους, τους παρηγορητές, που σας επνούνε επικινδύνως ιστορίες.

Αν ακολουθήσετε όλη αυτήν έχετε κάνει ήδη το πρώτο βήμα προς την απολύτρωσι. Ύστερ φροντίστε τον εαυτό σας. Ύστερ φροντίστε μάλιστα πρέπει ν' φροντίσετε την όμορφη του.

Όταν νοιώθετε τις άισυνείσθεις ν' σας σφίγγουν το λαιμό, ηγναίνετε μπροστά στο ανοιχτό παράθυρο και κλείστε πολλές βαθιές εισπνοές. Έν κατὰ τὸν γιατρὸ Ζαγκκό, οί βερές αναμνήσεις απομακρύνονται σιγά-σιγά, δ... αίσθητι ιοιώθει καλύτερα, και τὸ πρῶτο τῆς πονεμένης κοπέλης ἀρχίζει νὰ ξαναπῆρῃ τὴν σκάδα του, και τὴν όμορφη

Ο παλιός μονιάτικος πύργος του Τζακλή Μπέη Γρηγοράκη, χτισμένος στα 1782.

Τι όμορφο που είναι το Γύθειο, σαν μπαίνουμε σιγά-σιγά στο ασημένιο λιμανάκι του, με τό πλοίο. Καθώς πλησιάζει κτισμένο αμφοθεατρικά, μοιάζει σαν μια δλάνοιχτη αγκαλιά, έτοιμη ν' δεχτεί στοργικά τον κουρασμένο ταξιδιώτη.

Και νά, άριστερά μου, το μικρό νη-γάκι της Κρανάης τραβάει αμέσως τὸ βλέμμα με τὴν γραφικότητα και τὴν ιδιό-φυτη όμορφιά του. Πληθὺς γλάροι παί-ζουν χαρπαζὶ γύρω από τὸν κάτασπρ-ύρρο του και στὸ πρώτο σφύριγμα του πλοίου ξεφινάγονται και πετούν μακριά.

Μία υποχρεωτική Γυθειάτισσα, που δρίσκειται κοντά μας και γίνεται μάρτυς τῆς Κρανάης τραβάει αμέσως τὸ βλέμμα με τὴν γραφικότητα και τὴν ιδιό-φυτη όμορφιά του. Πληθὺς γλάροι παί-ζουν χαρπαζὶ γύρω από τὸν κάτασπρ-ύρρο του και στὸ πρώτο σφύριγμα του πλοίου ξεφινάγονται και πετούν μακριά.

Ενας ναός του 'Ερωτα, χάρισμα στὴ θεά, από τὸς φλογερὺς πανάρχαιους έραστές που γιὰ χάρη τους ματοκυλίστηκε ο κόσμος! 'Η τρελλή φαντασία τὸν βλέπει κι' όλας νὰ διαγράφεται με τὴς καλ-λίστρες πάλαικες κολῶνες του, στὸν καταγάλανο ούρανο. Μὲ μίαν τὸ νησάκι με τὴν άφαιτη γαλήνη και τὴ γλυκύτατη όμορφιά του, ύψώνεται θαρρεῖς πάνω από τὴν πραγματικότητα, ένώνεται με τὸ θρύ-λο και φαντάζει σαν κάποιο ιδανικό το-πίο θεός μακαριότητος...

Όσοθις ἡ συνταξιδιώτισσά μας συνε-χίζει τὴν Ιστορία: Στὰ 1780 τὸ νησί πουλήθηκε από τὸς Τούρκους στὸς Γρη-γοράκηδες, άρχοντική γενιά τῆς Μάνης. 'Εκεί ο ηγεμόνας Τζακλή μπῆκε έκτισε τὸ άρχοντικό και τὸν πύργο του, που σώζε-ται μέχρι σήμερα. Μέσα στὰ γραφικά χα-λάσματα του άλλοτε περήφανου πύργου, πλανιέται τὸ πνεῦμα μίας μεγάλης πονε-μένης αγάπης. 'Η άρχοντοπούλα, καθὼς

Τὸ διοικητικό συμβόλιο τῆς «Χριστιανικῆς 'Οργάνω-σως Κυριῶν και Δεσποινίδων» α'Η Χουσαοίτισσας.

ΤΟ ΓΥΘΕΙΟ ΚΑΙ ΟΙ ΓΥΘΕΙΑΤΙΣΣΕΣ

ΟΙ ΦΥΣΙΚΕΣ ΚΑΙ ΖΩΤΑΝΕΣ ΟΜΟΡΦΙΕΣ ΤΗΣ ΓΡΑ-ΦΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ. — Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΥΡΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΩΝ ΚΑΙ Η ΠΟΛΥΠΛΕΥΡΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ. — Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟ-ΝΟΙΑ, ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ.

Της συνεργάτιδός μας κ. Μ. ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ

Λέει ο θρύλος, πέρασε όλη τὴ ζωή της κλεισμένη στὰ σκοτεινά, μουχλιασμένα υπόγεια, μόνο με νερό και ξερὸ φως, γιατί τόλμησε ν' αγαπήσει κάποιον πα-ρακατιανὸ της. Τί έθιμα, τί έποχή...

Μὰ έκτός από τὴ γραφική Κρανάη, έ-χει και τὸ Γύθειο τὴς όμορφιές του. Τὸ μικρὸ ρωμικό θέατρο και τὸ θυμίζει στὸν έπισκέπτη περασμένους καιρούς. Και οί άπέραντοι μικρὸι μπαζέδες του—κα-τάφορτοι ποδοκαλόμενα και μανταρί-νια— δίνουν τὴν έντύπωσι μαγευτικού κή-που τῆς 'Εδέμ...

Έχει όμορφιές τὸ Γύθειο... όμορφιές ζωντανές, που πρέπει νάιναι περήφανο γι' αὐτές: τὴς Γυθειάτισσες!

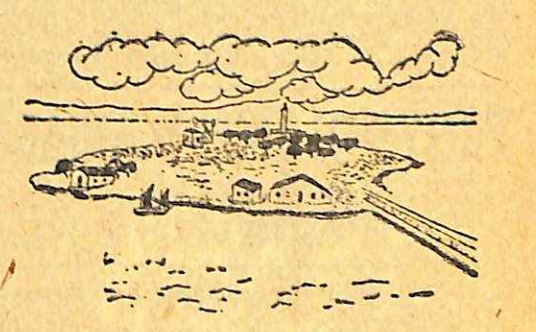
Ε'Αν και μικρὴ ἡ πολιτεία μας, μάς λέει ἡ έξαιρετική φίλη τῆς 'Ενναίτικας κ. Σάσα Φελοῦρη, παρουσιάζει ἐν τούτοις άρκετὴ ζωή και κίνησι. 'Η καθημερινή μας έπαφή με τὸν Μοριά και τὴν 'Αθήνα, φέρνει ως εδῶ τὸ αντίπαλο τῆς ζωῆς όλης τῆς χώ-ρας. 'Εμεῖς οί γυναίκες κάνουμε, ό,τι μπο-ρούμε γιὰ νὰ ζωηρεύουμε τὴν κίνησι τοῦ Γυθείου και νὰ παρῶμε ἀποτελεσμα-τική συνδρομή σὲ όλους τὸς κατοίκους τῆς περιοχῆς μας, που έχουν ανάγκη. 'Η χριστιανική οργάνωσις κυριῶν και δεσποι-νίδων ἡ 'Χρυσοαίτισσα' έχει νὰ επιδεί-ξη αξιοσημείωτη δραστηριότητα.

Φιλανθρωπικές εἶναι οί κύριες σκοπὸς τῆς οργάνωσως: 'Η περίθαλψις τῶν ά-πόρων, ασθενῶν, ανικάνων πρὸς έργασί-αν. 200 οίκογενείες περίπου ένισχύονται με έκτακτα χρηματικά δόνηματα και με εἶδη (φάρμακα, ρουχισμὸ κλπ.). 'Ιδιαί-τερον φροντίδα καταβάλλεται στίς μεγά-λες γιορτές, ώστε κάθε φτωχὸ σπίτι νὰ γιορτάσει με κάποια άνεσι. Οί ασθενεῖς δρίσκονται στήν πρώτη γραμμή τοῦ έν-διαφέροντος τῆς οργάνωσως και ένισχύ-ονται με δόνηματα και φάρμακα. Οί έ-χοντες άπόλυτη ανάγκη προσδύνται κα-τὰ τὸ δυνατόν στο νοσοκομεῖο Κалаυῶν. Τὸ συμβόλιο έχει αναθέσει σὲ δεσποινί-δες έπισκεπτρίνας νὰ διαπιστώνουν αὐτο-προσώπως τὴς ανάγκες κάθε οίκογενείας, ώστε νὰ παρέχεται ἡ βοήθεια στίς πλέον έπείγουσες περιπτώσεις. 'Ενας άλλος το-μέας τῆς δραστηριότητος τοῦ συμβολίου εἶναι οί φυλακισμένοι, οί όποιοι ένισχύον-ται με διάφορα δῶρα και βοηθήματα. 'Ιδίως κατὰ τὰς εορτάς. Περισσότερα από 20.000.000 έτησίως διανέμονται στίς άπό-ρους.

Μέχρι τῆς κατοχῆς ἡ 'Ενωσι διατηρούσε Γρη-γομεῖον και πρὸς τετραε-τίας 'Επαγγελματική Σχο-λή, όπου τὰ φτωγά κορί-τσια μάθαιναν οίκοκυρική, κοπτική, ραπτική κλπ. Οί δύσκολες συνθήκες άνάγ-κασαν δυστυχῶς τὴν 'Ε-νωσι νὰ κλείσει τὰ δυὸ αὐ-τὰ κοινωφελέστατα ἱδρύ-ματα. 'Ηδὴ ἡ εύρύτατη, προοπτική τῆς περιουδού-νει και τὴν επαναλειπου-γία τῆς 'Επαγγελματικῆς Σχολῆς, που θα καλύπτει μίαν κατεπείγουσα ανάγκη τῆς περιοχῆς τοῦ Γυθείου.

Η κοινωνία τοῦ Γυθείου και τῆς περι-οχῆς, αναγνωρίζουσα τὴ σπουδαιότητα τοῦ έργου τῶν, περιβάλλει με αληθινὴ έκτίμησι τὴς κυρίες τοῦ Συμβολίου, τοῦ όποιο προεδρεύει ὁ έκástοτε σεβασμι-ώτατος Μητροπολίτης Γυθείου. 'Η ακού-ραστή και δραστηριότατη κ. 'Αλεξ. Συ-κιάτου έκτελεῖ χρῆς αντιπροέδρου και ἡ προθυμοτάτη κ. Σάσα Φελοῦρη γενική γραμματέας. Χάρις στίς συνεχεῖς φρον-τίδες τῶν, οί σκοποὶ τῆς 'Ενωσως εκ-πληρώνονται, ανακουφίζοντας τὸν πόνο και τὴν στέρσι. Πολύτιμοι βοηθοὶ και συνε-ργάτες στὸ δύσκολο έργο τῶν εἶναι οί κυ-ρίες τοῦ συμβολίου: Βασιλικὴ Τζανακού, ταμίας, Βασιλικὴ Καρατζά, Καλλιόπη 'Αν-δρεάκου, Βοδὴ Πετρακή και δεσποινίς Καίτη Καψάλη, μέλη.

Δέν πρέπει νὰ ξεχνῶμε πως οί Γυθει-άτισσες βοηθοῦν μ' ένθουςιασμό κάθε προοδευτική προσπάθεια, ἰδίως σὲ ό,τι έχει σχέση με τὴν ένίσχυσι τοῦ στρατοῦ. Οί 'Φίλοι τοῦ Στρατοῦ και ἡ 'Φανέλλα τοῦ Στρατιώτου' δέν ένουν στο Γύθειο το-πικά συμβόλια, μὰ ἡ 'Χριστιανική 'Ορ-γάνωσις Κυριῶν' και σύσσωμος ὁ γυναι-κέος κόσμος βοηθεῖ γιὰ τὴν έπιτυχία τῶν έργων σκοπῶν τῶν. 'Ο τελευταῖος έρανός τῆς 'Φανέλλας' απέδωσε 12.000.000 δρχ. και πολλὰ δέματα με μάλλινα και δῶρα εστάλσαν από τὸ Γύθειο στίς άκρίτες μας. 'Οσες πρωτοστάτησαν στήν ευγενι-κή αὐτὴ προσπάθεια, είχαν τὴν τιμὴ νὰ λάβουν εκ μέρους τῆς Βασιλίσσης ἀνα-μνηστικά διπλώματα, που διενεμήθησαν μέσω τοῦ Δημάρχου σὲ μία σημὴ έορτή. Τὸ Γύθειο εἶναι υπερήφανο γιὰ τὴς

Αποψι τῆς Κρανάης

γιατρίνες του δίδες Παναγούλας και Σταυριανάκ. Με αξιοθαύμαστο ζήλο και αφοσίωσι στο ὕψλὸ τους καθήκον, προσφέρουν ολόκληρο τὸν εαυτό τους στὸν άγῶνα γιὰ τὴν υγεία τῶν συμπα-τρωτῶν τους. Τὰ ἴδια ἰσχύουν και γιὰ τὴς άδοντιτροῦς κ. Μούντρη και δε-σποινίδες Γιαννοπούλου, Κουκουλομάτη, Σταρογιαννῆ, Θεοδωράκου.

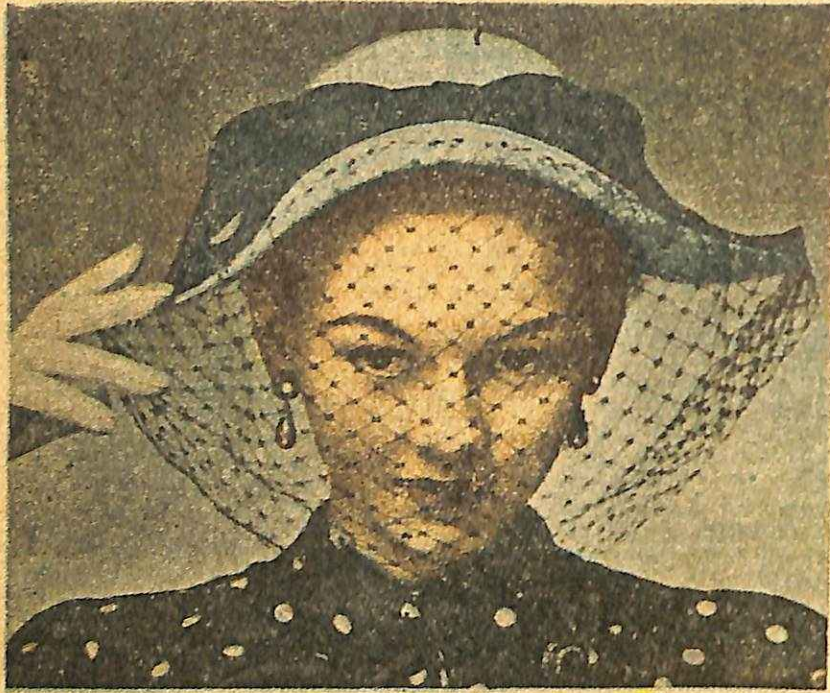
Τέλος, στήν έκπαίδευσι— τὸ κατ' έ-ξοχὴν έργο τῆς γυναικάς—τὸ Γύθειο έχει νὰ επιδείξη ακούραστες αγωνίστριες γιὰ τὴν πνευματική και ἠθική μόρφωσι τῆς σπουδαζούσης νεολαίας μας. Οί καθηγ-ήτρις δεσποινίδες Νικολαράκου, φιλόλο-γος, Φουρίδου, φυσικός, Μανωλάκου, γυ-μναστρία, Καψάλη, τεχνικόν, και ἡ κ. Μαρία Μανωλάκου τῶν Γαλλικῶν, εἶναι άξιες πολλῶν συγχαρητῶν γιὰ τὴν πολ-ύπλευρη εκπαιδευτική δράσι τῶν.

Αφίνοντας τὸ Γύθειο με τὴς τόσες ό-μορφιές του και με τὴν τόσο φανερὴ ανω-τερότητα τῶν γυναικῶν του, νοιώθει κα-νεὶς πιὸ ελαφρὸς κι' αἰσιόδοξος.

Εὐχαριστοῦμε τὴ 'Ενναίκα' γιὰ τὴν ὑπέροχη πρωτοβουλία, τῆς νὰ φέρῃ σὲ φῶς τὰ σεμνά και αθόρυβα έργα τῶν 'Ελ-ληνίδων και τῆς ευχόμεστε κάθε προκο-πή—μου εἶπαν οί ευγενεῖς Γυθειάτισσες. 'Αλλὰς τε ὁ σκοπὸς μας εἶναι κοινός: 'Η από κάθε άποψι άνύψωσις τῆς γυναικάς στὸν τόπο μας, πρὸς όφελος τοῦ συνόλου τῆς 'Ελληνικῆς κοινότητος.

Καὶ τὸ περιουδὸς μας στέλνει στίς κα-λὲς του φίλες τοῦ Γυθείου θερμούς χαίρε-τισμούς, με τὴν εὐχὴ νὰ έπιτυγχάνουν πάντα σὲ όλες τὴς έκδηλώσεις τῆς πολὺ-πλευρῆς δραστηριότητός τῶν.

ΜΑΡΙΑ ΣΤΟΦΟΡΟΥ - ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ

ZANET KOLOMPE. — Μιά φαρδειά κορδέλα από μαύρη γκρό γκραίν περιβάλλει το μπόρ του κομπού αυτού καπέλου, που είναι φτιαγμένο από λένα πικέ άσπρη, δημιουργώντας έτσι μία χτυπητή αντίθεση. Ένας φιογκός επίσης από γκρό γκραίν στο δεξί πλάι του δίνει μία ξεχωριστή χάρι. Φόρεμα από μαύρο φαίγ.

ΑΛΜΠΟΥ-Υ. — Ένας φιογκός από μαύρη δελουδίνη κορδέλα τονίζει ακόμη περισσότερο το παράξενο σχήμα του φαίνου αυτού καπέλου, που θυμίζει το τρικαντό του Μεγάλου Ναπολέοντα. Ένα μαύρο βέλο με άραιο δίχτυ κρύβει το πρόσωπο. Το φόρεμα, από ταφτά με λευκές βούλες, είναι της Καρπαντιέ.

ZANET MPEANZO. — Για την κατασκευή του μικρού αυτού τριγώνου καπέλου που είναι χωρίς μπόρ από πίσω, έχει χρησιμοποιηθεί άσπρο πικέ. Μία φαρδειά κορδέλα από φαίγ μπλε μαρλν ξεκινά από τις δυο άκρες και σχηματίζει έναν πλούσιο φιογκό στο στέρκο, μαλακώνοντας την αυστηρότητα της φόρμας.

ΡΟΖ ΝΤΕΚΑ. — Μιά κορδέλα από μπλε μαρλν γκρό γκραίν περιβάλλει σε δυο ελλισσόμενες γραμμές το μικρό, στρογγυλό και με ανασχηκτά μπόρ καπέλακι αυτό. Ένα άραιο βέλο, σε μπλε μαρλν χρώμα κι αυτό, πέφτει ανάλαφρα μπροστά στο πρόσωπο και δίνει πίσω. Πρέπει απαραίτητα να είναι άραιο.

ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΕΣ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ;

Μιά ενδιαφέρουσα έρευνα

Ο Έλβετος δημοσιογράφος Πάουλ Ροτιχόουσερ, που έμεινε για μερικούς μήνες στην Αμερική, γράφει στην γνωστή εβδομαδιαία επιθεώρησι της Ζυρίχης «Βελτ-δόχε» ένα μεγάλο άρθρο με τον τίτλο: «Έχουν οι Αμερικανίδες ψυχή»;

Στο άρθρο του αυτό διηγείται πως συναντήθηκε στο Σικάγο με ένα συμπατριώτη του εγκατεστημένο από πολλά χρόνια εκεί και πως, από κουβέντα σε κουβέντα, έφθασαν και στο θέμα για την Αμερικανίδα.

«Οι Αμερικανίδες δεν έχουν ψυχή, δεν έχουν αίσθημα», τόν βεβαίωσε ο συμπατριώτης του με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο και ύστερα άρχισε να του διηγείται ένα σωρό περιστατικά που έρχονται να επιβεβαιώσουν την κατηγορηματική αυτή δήλωσι. Και στο τέλος εξωμολογήθηκε στον δημοσιογράφο την μεγάλη του νοσταλγία, την ακράτητη επιθυμία του να ξαναγυρίσει στην Έλβετία μόνο και μόνο για να ξανασυναντηθεί με ένα κορίτσι που να ξέρη να ξεχωρίζει την πανσέληνο από την κατασκοτεινή νύχτα και που να χαμηλώνη τα μάτια ακούγοντάς τον να λέει: «Τι όμορφη που είσαστε».

Η γνώμη αυτή του Έλβετου φαίνεται ότι είναι και η γενική σχεδόν γνώμη όλων των ξένων, που ζουν στην Αμερική. Τον τελευταίο μάλιστα καιρό άρχισαν να την ασπάζονται και πολλοί από τους Αμερικανούς που, λόγω του πολέμου, έζησαν πολλά χρόνια έξω από την πατρίδα τους και γνωρίστηκαν με άλλες γυναίκες, πιο ρομαντικές, πιο «γυναϊκές». Ένας από τους Αμερικανούς αυτούς, που έμεινε πέντε χρόνια στο Μόναχο και γύρισε τώρα τελευταία στην πατρίδα του, εξέδωσε την άποριά του για την πλήρη σχεδόν έλλειψι έκφραστικότητας από τα μάτια των Αμερικανίδων.

«Όταν μιλούσα με μία Γερμανίδα, είπε, διάβαζε την ίδια στιγμή μέσα στα μάτια της την εντύπωσι που της έκαναν τα λόγια μου. Τά έδωπα να μεγαλώνουν, να

σκυθρωπάζουν, να χαμηλώνουν, να επικροτούν ή να αποδοκιμάζουν, καμιά φορά και να δακρύζουν. Άδικα ξαναζήτησα το ίδιο φαινόμενο στις Αμερικανίδες. Θά έλεγε κανείς ότι έχουν όλες τους μπροστά στα μάτια τους μία μάσκα που τα σκεπάζει και αποκρύβει την αληθινή τους όψι.

Χαριτωμένο είναι και το ανέκδοτο που διηγείται ένας Γάλλος διπλωμάτης, που είχε μείνει μόνο λίγους μήνες στην Ουάσιγκτον ώστε δεν είχε προφθάσει να γνωρίσει την ψυχή των Αμερικανίδων. Σε κάποιο «γκάρντεν-πάρτυ» συναντήθηκε με κάποια νέα Αμερικανίδα που την γνώριζε από πριν και που, καθώς φαίνεται, ο νεαρός Γάλλος, είχε λόγους να πιστεύη ότι της άρεσε. Την συνόδευσε σε ένα κάπως απομερο σημείο του κήπου, έκοψε μία μαργαρίτα και άρχισε να την μαδάει σιγά-σιγά κοιτάζοντας παθητικά την νέα στα μάτια. Εκείνη τον παρακολουθούσε με περιέργεια και στο τέλος τον ρώτησε:

— Γιατί καταστρέφετε έτσι το λουλούδι; Ο Γάλλος τ' άκουσε. Υπήρχαν λοιπόν στον κόσμο γυναίκες που δεν ήξεραν ή που δεν ένοιωθαν την έννοια της μαργαρίτας; Προσπάθησε να καταλάβη αν η νέα του μιλούσε στα σοβαρά ή αν ήθελε να αστεϊευθεί μαζί του. Αλλά τα μάτια της δεν μιλούσαν, δεν έλεγαν τίποτε. Τότε, κάνοντας μία τελευταία προσπάθεια, δοκίμασε να της εξηγήσει το μάθημα της μαργαρίτας.

— Α! Καταλαβαίνω, είπε σε λίγο η Αμερικανίδα. Έτουτο εδώ όμως είναι πολύ πιο απλό, πολύ πιο γρήγορο και πιο λεπτομερές.

Και ανοίγοντας την τσάντα της έβγαλε από μέσα ένα κουτάκι στο επάνω μέρος του οποίου υπήρχε μία πλάκα με αριθμούς και ένας δείκτης. Η νέα πίεσε κάπου το κουτάκι, ακούστηκε ένας ελαφρός «γρόρρ». Ο δείκτης άρχισε να γυρίζει και σταμάτησε σε λίγο σε έναν αριθμό. Ο Γάλλος πήρε στα χέρια του το κουτάκι και διάβασε επάνω τις λέξεις: «Πόσο πολύ με αγαπάτε».

— Θεέ μου! Μηχανοκίνητη μαργαρίτα, φώναξε.

Γιές, οφ κόρς, του είπε η νέα και ξανάβαλε το κουτάκι στην τσάντα της, «για ώρα αγάπης».

Ο Γάλλος βεβαιώνει ότι δεν ξαναδοκίμασε ποτέ του να κατακτήσει Αμερικανίδα και έκανε ό,τι μπορούσε για να μεταβεί το ταχύτερο σε άλλη χώρα.

Αλλά την πιο καταπληκτική ιστορία την διηγείται ο Πορτογάλος συγγραφέας Έρρίκος Φαρέθ. Άς τον αφήσουμε να μας τ' αειπή ο ίδιος.

«Η Τζίνου — γράφει — ήταν μία χαριτωμένη τριαντάρα από την Νότιο Βιορνία. Ζούσε μόνη, ελεύθερη και για τον εαυτό της. Μου άρεσε φοβερά και πρέπει να το είχε καταλάβει επειδή δεν ξεκολλούσα σχεδόν από κοντά της. Κάποιο βράδυ ύστερα από το θέατρο μου είπε:

— Ελάτε στο σπίτι να πιούμε κάτι. Δεν περιμένα βέβαια να μου το ειπεί πάλι. Την συνόδευσα στο κομψό απαστράμν της βέβαιος ότι θα ακολουθούσε κάποια ευχάριστη περιπέτεια. Η Τζίνου άρραβισε μέσα στο σαλονάκι της λογιής-λογιής ποτά, έδωσε την καμπαριέρα να πάη για ένα πνι και ύστερα... προχωρώντας σε μία μικρή βιβλιοθήκη, πήρε από μέσα ένα από τα γνωστά βιβλία της τσέπης. Εξέπλησε αναπνευστικά — και αρκετά προκλητικά — σε ένα καναπέ και άρχισε να το ξεφυλλίζει αγνοώντας εντελώς την παρουσίαν μου. Σηκώθηκα από την πολυρόνα μου, έκανα μία-δυό βόλτες και έτσι μπόρεσα να διαβάσω τον τίτλο του βιβλίου: «Πως θα κατακτήσω ένα άνδρα».

Μήπως η μελέτη αυτή γίνεται για μένα; τη ρώτησα χελώντας.

Γιές, απάντησε ξερά και συνέχισε το ξεφυλλισμα.

Κάθησα τότε κι' εγώ πάλι στην πολυρόνα μου αποφασισμένος να περιμένω υπομονητικά ως που να εύρη η Τζίνου τη συνταγή της κατακτήσεώς μου. Τότε όμως συνέβη το πιο καταπληκτικό απ' όλα.

Ήταν όμορφη, χαριτωμένη και προκλητική η Τζίνου. Τη στιγμή όμως αυτή μου ήρθε να τον απδεότερο δημιουργησα του Θεού και έσπευσα να φύγω όσο πιο γρήγορα μπορούσα. Δεν την ξαναείδα ποτέ.

Μήπως μπορώ να σας βοηθήσω εγώ, Τζίνου; τώλησα να τη ρωτήσω.

— Αν θέλετε, ναί. Γράψτε μου μερικές οδηγίες και στείλτε μου να τις μελετήσω. Ήταν όμορφη, χαριτωμένη και προκλητική η Τζίνου. Τη στιγμή όμως αυτή μου ήρθε να τον απδεότερο δημιουργησα του Θεού και έσπευσα να φύγω όσο πιο γρήγορα μπορούσα. Δεν την ξαναείδα ποτέ.

Τα φιλολογικά και ιστορικά ντοκουμέντα μας δείχνουν πως

Γυναίκες γιατροί

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

Η πρώτη γυναίκα που πήρε δίπλωμα γιατρού ήταν μία Άγγλιδα, η Μαίον Πούτσια. Και το δίπλωμά της δεν το πήρε στην Άγγλια, αλλά στη Γαλλία, το έτος 1871. Τέσσερα χρόνια αργότερα ακολούθησε το παράδειγμά της μία Γαλλίδα, η Μαντάν Μωρίς.

Δεν πρέπει όμως να νομισθί ότι οι γυναίκες περιμέναν το 19ο αιώνα για να ενδιαφερθούν για την ιατρική επιστήμη. Από τα πολύ παλιά χρόνια το άσθενές φύλο διεκδικεί για σημαντική θέση στην περιποίησι των ασθενών.

Ο χριστιανισμός, ανιπτύσσοντας το πνεύμα της συμπόνιας προς όλες τις ανθρώπινες δυνεις, διηκόρησε την ανάμνησι πολλών γυναικών που παρρησάθηκαν τους ασθενείς κινούμενες μιν από την αγάπη προς τον πλησίον. Εφαρμόζοντας όμως τα επιστημονικά δεδομένα εκείνης της εποχής, οι ποιητές Αιώνιος επικαλείται τη θεία του μ' αυτά τα λόγια: «Εσύ που άσκεις την Ιατρική τέχνη σαν άστρας». Η μητέρα του Αγίου Προκοπίου άσκούσε την Ιατρική και τη χειρουργική στη Ρώμη κατά την αρχή του 14ου αιώνα.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χουστόπουλος αναφέρει κάποια Νικεάτεια που τον είχε γιάτρευει από κάποια στομαχική αραρώστεια και μία γυναίκα έπλεσε, η Φαβιόλα, ίδρυσε το πρώτο νοσοκομείο στην Ιταλία, το 380 μ. Χ.

Τα φιλολογικά και ιστορικά ντοκουμέντα μας δείχνουν πως

η γυναίκα στη μεσαιωνική κοινωνία ήταν πολύ πιο καλλιεργημένη από τον άνδρα.

Η πιο διάσημη Ιατρός της σνυλής της Σαλέρινας ήταν κάποια Τροτούλα που ήσκησε το Ιατρικό επάγγελμα κατά το 1050. Δεν είναι γνωστές οι λεπτομέρειες της ζωής της, η Τροτούλα όμως άφησε πολλά συγγράμματα, όπως μία μελέτη για τις «Γυναίκες αρρώστειες πριν, κατά και μετά τον τοκετό». Η φήμη της είχε απλοβή και πέρα από την Ιταλία και το 13ο αιώνα ο Γάλλος ποιητής Γουτεμπέρ σ' ένα του ποιήμα μιλάει για μία κυρία ονόματι Τροτούλα από τη Σαλέρινα και που είναι η πιο διάσημη γυναίκα του κόσμου.

Άλλα γυναικεία ονόματα της σχολής της Σαλέρινας που μας διατήρησε η Ιστορία είναι: Η Άμπέλα, που έγραψε για το σκρότι. Η Μερκουρία που άσκούσε τη χειρουργική κι' έγραψε για τις θεραπευτικές αλοιφές. Η Φραγκισκή ντε Ρομάνο που σώθηκε το δίπλωμά της. Η Μαργαρίτα, που είχε τέτοια φήμη στη Νεάπολι, ώστε εθεράπευσε το βασίλειά Λαντριάλας.

Μα κι' οι άλλες πόλεις της Ιταλίας, εκτός από τη Σαλέρινα, γνώρισαν γυναίκες που άσκούσαν την Ιατρική επιστήμη. Μία Λεονέττα στο Τουρίνο έφερε το όνομα της «μέντικας». Στη Βενετία, η Βεατρίκη ήταν διάσημη το 14ο αιώνα για τις υπηρεσίες που προσέφερε στην Ιατρική επιστήμη. Άλλες πά-

λι στην Πάδουα και στην Βολανία.

Αργότερα ιδρύθηκαν νοσοκομεία και νοσηλευτήρια κοντά στα μοναστήρια, και όπως έγραψε ο Γάλλος συγγραφέας Μονιάλευπερ: «Πολλές καλές προσέφεραν σ' αυτά τις υπηρεσίες τους, αλλάζοντας τους επιδέσμους των πληγωμένων, μαζεύοντας θεραπευτικά βότανα και περιποιούμενες με κάθε τρόπο τους άσθενείς». Έτσι η διάσημη ηγουμένησσα Χέρα ντε Λάντσεμπεργκ είχε ιδρύσει ένα νοσοκομείο πλάι στο μοναστήρι της.

Μέσω σ' αυτό το περιβάλλον αναπτύχθηκε η περίεργη προσωπικότητα της Αγίας Χίλντεγκαρντ. Η Αγία Χίλντεγκαρντ έζησε το 12ο αιώνα, γεννήθηκε κοντά στη Μαγιένς από διάσημη οικογένεια και μπήκε σ' ένα μοναστήρι του τάγματος του Αγίου Βενεδίκτου που αργότερα έγινε ηγουμένησσά του. Έγραψε πολλά έργα μυστικιστικού περιεχομένου καθώς και δυό βιβλία: Τη «Φυσική» που το δέκατο της κεφάλαιο έχει για τίτλο «Περί απλής Ιατρικής» και «Περί της φύσεως του ανθρώπου».

Μπορούμε να πούμε ότι η Αγία Χίλντεγκαρντ γνώριζε τελείως την ανατομία και τη φυσιολογία της εποχής της κι' ότι ανακάλυψε σχεδόν την κυκλοφορία του αίματος. Η «Φυσική» της εδιδάσκετο στο διάσημο πανεπιστήμιο του Μοντελιέ. Δεν ήταν όμως η υγιή γιατρός της μεσαιωνικής Γερμανίας. Τα άρχεια της Φραγκούρης το 14ο αιώνα αναφέρουν δεκαπέντε γυναίκες-Ιατρούς.

Στη Γαλλία σώζεται ένα Ιδιωτικό συμβόλαιο στο οποίο αναφέρεται ότι η Σάρα ντε

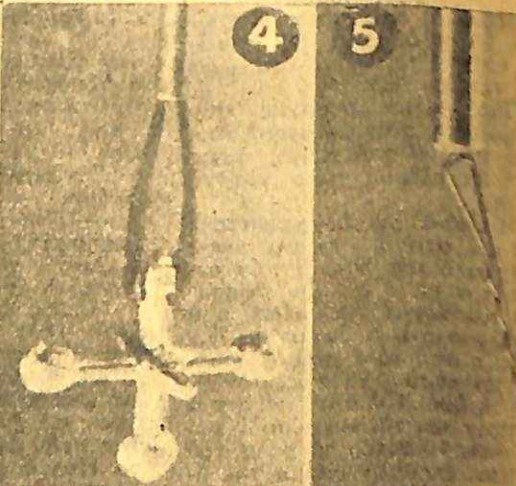
Σαιν Ζιλ πήρε στις 28 Αυγούστου 1326 για μαθήτη της το Σαλβέ και ανέλαβε να του δώση ύπνο και τροφή και να του μάθη την Ιατρική και φυσική μέσα σε επτά μήνες. Υπό τον όρο ότι ο Σαλβέ θα της άφαινε σ' όλο το διάστημα των σπουδών του τα κέρδη που θα μπορούσε να βγάλη βοηθώντας την ή αντικαθιστώντας την. Ποάγματι κατά το μεσαίωνα οι Ιατρικές σχολές ήταν σπάνιες και αποκτούσε κανείς τις Ιατρικές γνώσεις κυρίως με την εξάσκηση. Μα στη Γαλλία οι επίσημες οργανώσεις είδαν με κακό μάτι τις γυναίκες-Ιατρούς της εποχής εκείνης και το Πανεπιστήμιο των Παρισίων μόλις ιδρύθηκε κήρυξε τον πόλεμο εναντίον τους. Το 1220 φρόντισε να εκδοθή ένα έδικτον (διάταγμα) με το οποίο απαγορευότο η άσκηση της Ιατρικής σε όποιον δεν είχε δίπλωμα του Πανεπιστημίου. Και στο Πανεπιστήμιο δεν γνώριζαν δεκτοί παρά μόνο άνδρες-Ιατροί. Ωστόσο το έδικτον αυτό δεν εφαρμόθηκε αμέσως και πολλά ντοκουμέντα του 13ου αιώνα μιλούν για γυναίκες-Ιατρούς. Το 1292 υπήρχαν οκτώ στο Παρίσι, με τις αρχές του 14ου αιώνα το Πανεπιστήμιο ζήτησε να εφευρεθεί ο νόμος και έμνησε το ίδιο τις γυναίκες που έκαναν το γιατρό. Η πιο περίφημη δική είναι της Ντάμ Ζακούμ Φελισί, που μολοντί προσήλθαν οι άσθενείς σαν μαρτυρες υπερασπίσεως, καταδικάσθηκε σε φυλάκιση και της απαγορεύθηκε να άσκη πλείο το Ιατρικό επάγγελμα.

Μονάχα το 19ο αιώνα στη Γαλλία εμφανίζονται πάλι γυναίκες γιατροί, έπειτα από τα φιλελεύθερα συνθήματα της Γαλλικής Επαισατάσεως.

21

*Ο βώλος άφαιρείται
μέ πένσα 4 βραχιόνια
ειδικής για στρεγγί-
λα άντικείμενα

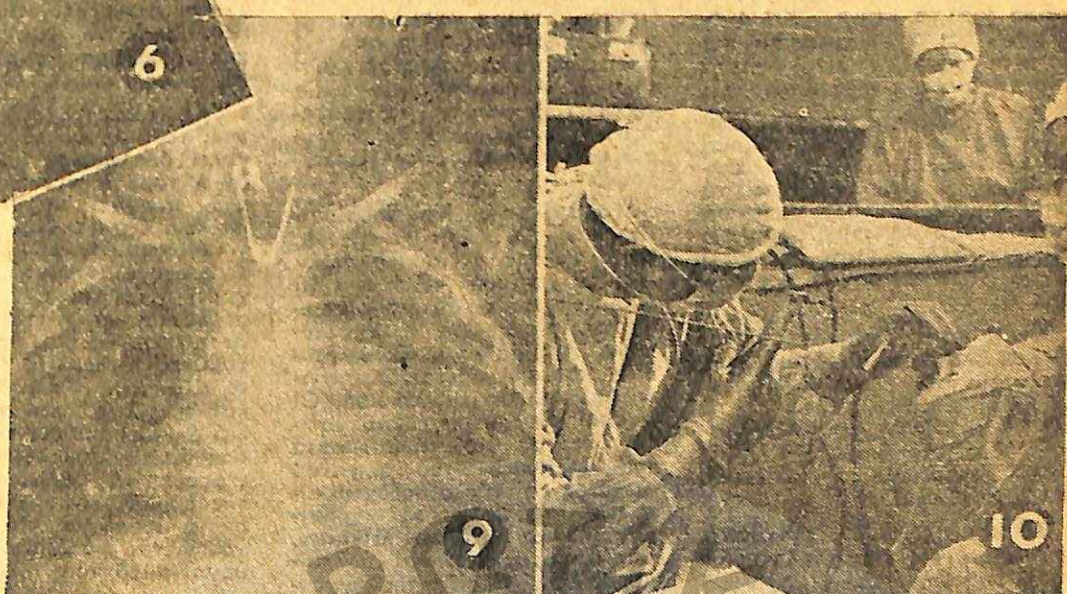
Ὅταν τὸ ἀντικείμενο
ποῦ κατὰ πῃ τὸ παιδί
ἔχη σχετικὰ εὐκολο
σχῆμα — ὅπως αὐτὸ
τὸ μπρελόκ — τότε
χρησιμοποιεῖται ἰδι-
κῇ γι' αὐτὸ πένσα.

"Όταν πρόκειται γι
 σιδερένια αντικείμενα
 (όπως π.χ. τὰ τσιμεν
 δάκια) καταφεύγουμε
 σ' ένα μαγνήτη
 τὰ τραβά χωρίς κα
 μιά προσπάθεια

Τὸ ἐργαλεῖο πὺν βλέπετε ἐδῶ ὀνομάζεται «σέυφτι πὺν κλόεϋρ» (κλειστόν γιὰ παραμάνεϋς). Ἐχει σκοπὸ νὰ κλειθῇ τὴν παραμάναν μὲσα στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σώματος προτοῦ τὴν τραθῃξῃ. Θέλετε νὰ μὲθετε τώρα τὸ ἱστορικὸ αὐτῆς τῆς παραμάναν:

Ἡ Ἑλένη ἦταν πάντα χαρούμενο παιδάκι. Ἀπότομα ἄρχισε νὰ φέρεται τόσο παράξενα, πὺ οἱ γονεῖς τῆς τρόμαξαν. Ἦταν πάντα κατσουφιασμένη.

ποτέ ὅταν τὸ παιδί συμβῇ νὰ καταπιῇ μυ-
τερὰ ἢ κοφτερὰ ἀντικείμενα.

• Αν τὸ ξένο σώμα ἔχη μὴτὴ στὸν οἰσοφά-
γο, μονάχα ὁ γιὰτρὸς θὰ μπορέσῃ νὰ τὸ
ἀπωθήσῃ στὸ στομάχι, ὅταν εἶναι μαλακό,
ἢ νὰ τὸ ἀποσύρῃ.

Όταν το ξένο σώμα σταθή μέσσο στὸ λάρυγγα, προκαλέντας ἔτσι μιὰ κρίσι ἀνσφυξία, μπορείτε νὰ βάλετε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸ παιδί μὲ τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάτω, γιὰ νὰ προκαλέσετε βήχα, πρὸν πορεῖ νὰ ἀπαλλάξη τὸ παιδί ἀπὸ τὸ ξένο σώμα.

Αυθόρμητη απόβολη του αντικείμενου
μπορείτε να προκαλέσετε επίσης και στην
περίπτωσι που το αντικείμενο αυτό εισω-
γήση μέσα στην τραχεία. Το έπιτυγχάνε-
τε πλαγιάζοντας ό παιδι στην κοιλία, με
το κεφάλι προς τα κάτω και κτυπώντας έ-
λαφρα την πλάτη του.

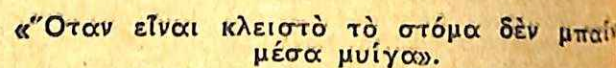
Δυὸ σημεῖα πρέπει νὰ προσέξετε:

Ιον) Όταν τὸ ἀντικείμενο εἶναι ἐξ αὐτοῦ, νὰ προσπαθήσετε νὰ τὸ βγάλετε μὲ τσιμπιδάκια, σὰν αὐτὰ ποὺ βγάζουν τὰ φρύδια π. γ.

2ον). Όταν τὸ ἀντικείμενον δὲν εἶναι ὁ-
ρατὸν ἢ ὅταν ὑπάρχῃ ἀμφιβολία ἂν τὸ κα-
τάπτει τὸ παιδί ἢ ὄχι, νὰ πᾶτε αὐτὸς πρὸς
τὸ παιδί στὸ γυμνάσιον, ποῦ θὰ τὸ ἀκτινοσκοπή-
σῃ καὶ θὰ ἐξακριβώσῃ τὸ μέρος ὅπου ἔχει
σταθῇ τὸ ἀντικείμενον, γιὰ νὰ τὸ βγάλῃ.
Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, τρία
πράγματα πρέπει ν' ἀποφύγετε:

Ιον) Να δώσετε στο παιδί πουρέ από πατάτες βραστά σπαράγγια, ψίχα ψωμί, γιατί οι τροφές αυτές μπορεί να παρασύρουν ακόμη παρακάτω το ξένο σώμα.

2ον) Να πιέσετε τὸ παιδί νὰ κάνει ἐμετό,
3ον) Να τοῦ δώσετε καθαρτικό, γιατί
αὐτὸ αὐξάνει τὶς συσπάσεις τοῦ πεπτικοῦ
συστήματος καὶ μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ σο-
δαρὰ τραύματα.

(Γαλλική παροιμία)

Ἀπὸ πόσες σκοτούρες θὰ γλύτωναν οἱ μπερ-
 ἄν μπορούσαν νὰ βάζουν λουκέτο ἢ νὰ ράβουν
 φερμουάρ στὸ στόμα τῶν μικρῶν παιδιῶν τοὺς
 θε φορὰ πού τὰ ἀφίνουν μονάχα!

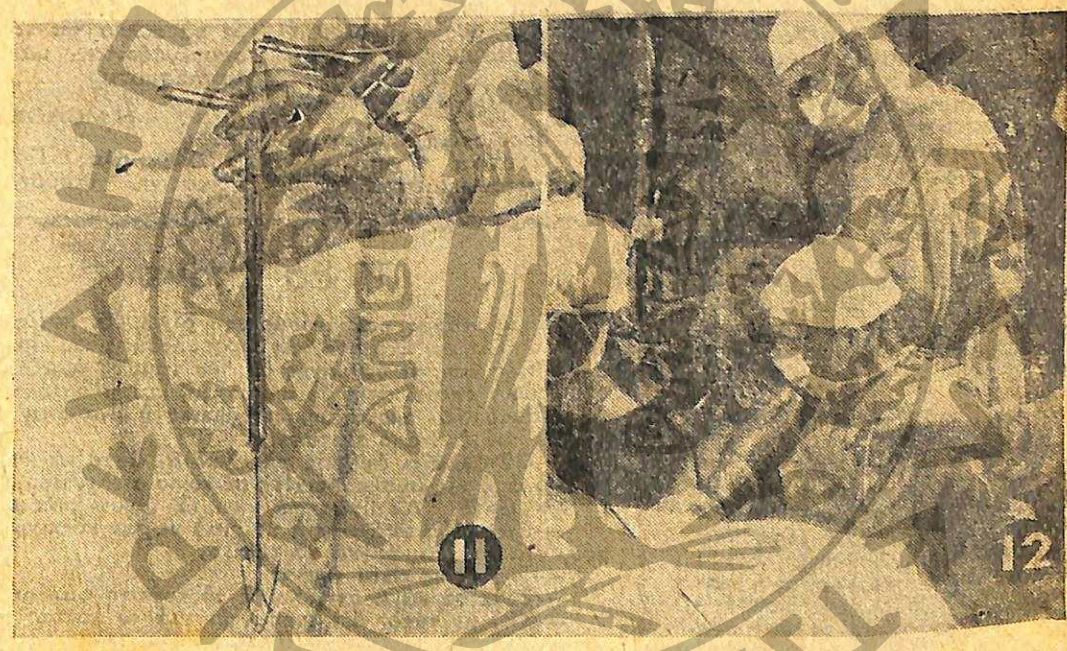
Κάθε ημέρα γνωρίζει αυτή τη δικαιολογία
 άγνια: Μη έβλεπα τίποτα στο στόμα του το
 δι; Δυστυχώς είναι αδύνατο να μη άφήση ποτέ ο
 τα μάτια της η ημέρα το παιδί. Κι' όμως, λι
 στιγμές είναι αρκετές για να καταπιεί το μικρό
 ποιο από τα άπιθανα αντικείμενα που μπορούν
 πέσουν στο χέρι του: παραμάνες, άνοικτες κα
 προτίμησι. χάντρες, κέρματα, καρδιά, βάλλ
 κουμπιά, φτερά, σπάρτα, έπιστόμια από σφ
 χτρες και άλλα πολλά.

«Αναριθμητές είναι οι περιπτώσεις όπου το έ
χμα συμβαίνει την ώρα που τρώει το μωρό
λες φορές μάλιστα ένα δυνατό γέλιο ή ένας θ
γίνεται αϊτία να «σταθούν» στο λαιμό του παι
αγκάθια από ψάρι, ψιλά κοκκαλάκια, φασόλια,
κές, κόκκοι από ρύζι κλπ. Οι σκληρές τροφές ή
έξνα σώματα περνούν τότε στον αναπνευστικό
λήνα και πολλές φορές περνούν σε άκοιτο δια

Τί πρέπει να κάνετε αν συμβή να καταπιεί παιδί σας ξένο σώμα;

• Αν το σώμα αυτό σταθῇ μέσα στο φάρυγγ στο λαιμό του παιδιού, πρέπει να του γαργαλήτε το στομαχιτῆ μ' ἕνα φτερό, ὥστε να προκληθῇ ἔμετος. Μπορεῖτε ἀκόμη νὰ βάλετε μέσα στο λαιμὸν τὴν ἀκρίττ ἀπὸ ἕνα κομμάτι πράσο.

Τὴ μέθοδο αὐτὴ δὲν πρέπει νὰ τὴ χρησιμοποι...

Της έκαναν άκτινογραφία που έδειξε ότι μέσα στην τραχεία του παιδιού θρi-σκόταν μια άνοικτη παραμάνα.

*Αμέσως έγινε χειρουργική επέμβαση και στη φωτογραφία φαίνονται γιατροί και νοσοκόμες κατά τη θρομβοσκόπηση.

Ὁ γιατρός κρατᾷ ἐδῶ τὸ ἐργαλεῖο δι-
πῶς ἀκριβῶς τὸ κράτησε καὶ μέσα εἰς τὸ
σῶμα τῆς μικρούλας Ἑλένης.

Μετά την επέμβαση το παιδί μεταφέρεται στο ακτινολογικό για ν' ακτινοσκοπηθούν τα αναπνευστικά όργανα.

ΤΑ ΛΑΧΑΝΙΚΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΚΑΙ Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΜΑΣ

Μια ενδιαφέρουσα μελέτη του συνεργάτου μας Ιατρού κ. 'Αν. Σφακιανάκη που μας βοηθεί να γνωρίσουμε τις ιδιότητες των προϊόντων του κήπου.

ΑΡΧΗ καλοκαιριού! Χαρά Θεού! 'Η μάνα γη, μεστή από χυμούς, μάς ανοίγει ζωοδότρα την καταπράσινη αγκαλιά της! Είναι γεμάτοι οι κόρφοι της από δώρα πολυτίμα για τη συντήρησή μας και την υγεία μας! Τα λαχανικά της εποχής! Κι' είναι η εποχή των λαχανικών! 'Ας τα γνωρίσουμε ένα-ένα.

ΤΑ ΠΡΑΣΙΝΑ ΚΟΥΚΙΑ

Δεν υπάρχει μέρος του φυτού αυτού, που να μένει άχρησιμοποίητο. 'Ο καρπός του είναι μια έκλεκτη τροφή για τον άνθρωπο. Το χόρτο του άριστη τροφή για τα κτήνη. Κι' όλοκληρο είναι χρησιμώτατο για λίπασμα της γης, πριν ή ύστερα από τη συγκομιδή του καρπού.

'Ο κυρίως κρόκος των κουκίων περιέχει άμυλο, αλλά και λευκωματώδεις ουσίες σε αναλογία μέχρι 30%. 'Αντίθετα, τα περιβλήματά του δεν περιέχουν άμυλο. Γι' αυτό και η συμπεριφορά τους στο φαγητό μετριάζει τη θρεπτική αξία των φρέσκων κουκίων.

Είναι διεγερτικά, αφοροδισιακά και δλάνπτουν τα άτομα που ελπίζουν να ζουν γαλήνια. Σάν αφοροδισιακά θεωρούσε τα κουκιά και ο 'Αγιος 'Ιερώνυμος. 'Ενώ, αντίθετα, ο Κλήμης ο 'Αλεξανδρεύς τα σείρεσθε σαν στειρωτικά.

Το κακό είναι ότι τα κουκιά προκαλούν ένα είδος δηλητηρίασης σφοδρής, τον «κυσμιισμό» είτε ύστερα από εισπνοή των άνδρων, είτε ύστερα από φαγητό του καρπού και κυρίως του χλωρού και του άγουρου. 'Η δηλητηρίαση αυτή χαρακτηρίζεται κυρίως από έμετους, διάρροια ή δυσκοιλιότητα, αίμοσφαιρινορία, πυρετό μέχρι 40ο κλπ. Στα παιδιά είναι συνθεστέρος από τους μεγάλους και πιο επικίνδυνος ο «κυσμιισμός». Καί αυτό απαιτεί την προσοχή των γονέων.

ΤΑ ΠΡΑΣΙΝΑ ΜΠΙΖΕΛΙΑ Ο ΦΡΕΣΚΟΣ ΑΡΑΚΑΣ

Πρόκειται για θρεπτικώτατα λαχανικά. Είναι επίσης ανεκτά από τα περισσότερα στομάχια. 'Η 'Ολλανδική ράτσα είναι η καλύτερη.

ΤΑ ΠΡΑΣΙΝΑ ΦΑΣΟΛΙΑ

Είναι πολύτιμο λαχανικό, με αρκετή, όχι όμως πολύ μεγάλη θρεπτική αξία, που ωφελεί τους φυματικούς και τους εξασθενημένους. Φημολογήθηκε άκουση ότι τονώνουν την καρδιακή λειτουργία. Είναι επίσης διουρητικά. Περιγράφηκαν δε και σαν έμμηναγωγά.

'Απαγορεύεται να τα τρώνε οι αρθρικοί, οι ψαμμιακοί, οι λιθιασικοί και οι αρτηριοσκληρωτικοί, γιατί περιέχουν πολλά

δραλικά δλατα και πολλές πωρήνες.

ΤΑ ΚΟΛΟΚΥΘΑΚΙΑ

'Η Ιταλική ποικιλία τους είναι η καλύτερη.

'Η διαιτητική θεραπευτική χρησιμοποιεί τα κολοκυθάκια σαν χωνευτικά, διουρητικά και αποτοξινωτικά.

Παλαιότερα έτταζαν το χυμό τους μέσα στον έξω ακουστικό πόρο, σαν φάρμακο καταπραυντικό κατά των πόνων των αυτιών.

ΤΑ ΑΓΓΟΥΡΙΑ

Τα καλλιεργούνται από τα αρχαιότερα ακόμη χρόνια στην 'Ινδική. Σήμερα καλλιεργούνται πολλές ποικιλίες τους από τις οποίες οι περισσότερες σε χρήση είναι η 'Αθηναϊκή (άγγουσια τρυφερά, δροσερά, καστράβετα) ή αντίστοιχη ή ευλαγγουριά και η μικρόκαρπος (ξυδάγουρα).

Τα άγγουρια είναι δροσιστικά, διουρητικά και χολαγωγά. Είναι επίσης αντιφροδιασικά. Δεν τα χωνεύουν καλά όλα τα στομάχια και κι' αυτό οι δυσπεπτικοί πρέπει να τ' αποφεύγουν. 'Από το χυμό των άγγουριών παρασκευάζεται δροσιστική και καλλυντική αλοιφή. Οι σπόροι τους χρησιμοποιούνται έσωτερικώς, σε γαλακτώματα, κατά των έρεθισμών του πεπτικού σωλήνος και της ουροδόχου κύστεως. 'Εξωτερικώς χρησιμοποιούνται κατά των λειχήνων, των άποστημάτων και των αιμορροϊδών. 'Η ρίζα της άγγουριάς χρησιμοποιήθηκε άλλοτε σαν αντιεμετική, ξερή και καμωμένη σκόνη μαζί με γλυκό κρασί ή υδρόμελι. 'Ο λας πιεστέλειοι τα άγγουρια είναι πιο καλοχώνευτα όταν τρώγονται άεσφλούδια, γιατί κη φλούδα χωνεύει το μέσας.

Η ΑΝΤΡΑΚΛΑ (γλυστρίδα)

Είναι δροσιστική, διουρητική και κατευναστική. Λέγεται επίσης ότι αποβάλλει, όπως και οι

σπόροι της, τα έντερικά σκουλήκια. Τους σπόρους τους χρησιμοποιούν, γι' αυτό το σκοπό, δροσμένους σε νερό, ή σε γάλα. 'Ο 'Ορειβάσις την είχε συστήσει κατά των μούδιασμάτων. 'Ο δέ Πάσμος, έξωτερικώς σε κατηπλάσματα, κατά του έρυσιπέλατος (άνεμοπυρώματος). 'Ο άγιοςρείτης μοναχός γιάτρος 'Α-γάπιος ο Κρής την κατηγορησε σαν δυσγονική.

Η ΤΟΜΑΤΑ

Μας ήλθεν από τη Νότιο 'Αμερική και καλλιεργείται τώρα παντού, σε διάφορες ποικιλίες. Οι Γάλλοι την αποκαλούν «μυλά του έρωτα» κι' οι 'Ιταλοί «κρυσομήλο». Περιέχει άφθονες χρήσιμες ουσίες, όπως κιτρικό οξύ, ασθέντιο φωσφόρο, σάκχαρο, διάφορα φυράματα και βιταμίνες, κυρίως C.

'Εχει κατηγορηθεί ότι βλάπτει τους αρθρικούς και προκαλεί δσάλπυρία. 'Εν τούτοις, αν η τομάτα περιέχει δσάλπικον οξύ, περιέχει παραλληλα και ιτελικό οξύ και διάφορα διαλυτικά φυράματα ενώ το δσάλπικον οξύ ελαττώνεται όσο προχωρεί η ώριμηση. Θά μπορούσε λοιπόν να συστήση κανένας να μη τρώγονται άγουρες οι τομάτες. Γινωμένες δεν μπορεί να δλάνπτουν. 'Επειδή δε είναι και εύκοιλιες και διουρητικές και αλκαλικτοποιούν το αίμα και βοηθούν την απέκκριση από τους νεφρούς τω χλωριούχων και της ούρας, είναι αξιοσυστάτες στους νεφρικούς και σ' όσους χρειάζεται μια αποτοξίνωση του οργανισμού τους.

Οι τομάτες, ένεκα του ότι περιέχουν ιτελικό οξύ και φυράματα, είναι και ένα άριστο «λουθοφόρο», που δγάζει τους κάλους αν καταπλάσθι και δεβή πάνω σ' αυτούς. 'Αλλά και με τα φύλλα της τοματιάς παρασκευάζονται μαλακτικά κατηπλάσματα.

Η ΜΟΛΟΧΑ

'Ο μεγάλος Πυθαγόρας τη συνέστησε θερμότατα στους

πνευματικά εργαζομένους. Είναι μαλακτική, καταπραυντική, ωφελεί κατά των κατάρων των άσπνευστικών οργάνων και κατά του δράγχους της εφής (βραχνάδας).

Τα άφειμά της χρησιμοποιείται ωφέλιμα σε πλύσεις κοιλιακές και κυστικές, σε έγχυσεις κατά των οφρηθριδίων, σε πλύσεις του έντερου (κλύσματα) και σε πλύσεις ή θερμά έπιθέματα κατά των δερματικών έρεθισμών.

'Ο χυμός της μολόχας, ανακατωμένος με καλό ελαιόλαδο ή και μέλι, ωφελεί όσους πάσχουν από νοσήματα του σπυκτικού, των νεφρών, από δυσουρία από άσφυαλγία. Λέγεται ότι όταν χορηγείται στους επιληπτικούς, συντελεί στην άρσίωση των κρίσεων της άρρώστειας τους. 'Ενσταλαζόμενος στα αυτιά καταπαύει τους πόνους τους. Χορηγήθηκε άκουση κατά της δυστοκίας. Χρησιμοποιείται δε και κατά του ταιπηματός των μελισσών, προφυλακτικά και θεραπευτικά.

ΟΙ ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ

Οι μελιτζάνες, για πολύ καιρό πριν πάρουν μέρος στη διατροφή του ανθρώπου, χρησιμοποιούνταν αποκλειστικά σαν φάρμακο. Οι 'Αραβες γιάτροι τις χρησιμοποιούσαν κατά των παθήσεων του στομάχου. Κατά τον μεσαίωνα τις χορηγούσαν κατά των επιληπτικών κρίσεων, δάζοντας ένα κουμάτι τους κάτω από τη γλώσσα του σεληνισμένου, με το σκοπό να σταματήσουν άμέσως τον παροξυσμό. Στη διατροφή του ανθρώπου πήραν όριστικά μέρος οι μελιτζάνες κυρίως από τις αρχές του 18ου αιώνα. Πρέπει να τρώγονται ώριμες. Οι άγουρες και οι πολυγινωμένες δλάνπτουν, γιατί περιέχουν μεγαλύτερη ποσότητα από το δραστικό τους στοιχείο, τη σολανίνη, που είναι δηλητήριο. Οι μελιτζάνες είναι αξιοσυστάτη τροφή για τα αρθρικά άτομα. Είναι επίσης αφοροδισιακές. 'Ο χυμός τους είναι διουρητικός. Καί τα φύλλα τους χρησιμοποιούνται σε μαλακτικά κατηπλάσματα, έπι έγκυματών, αιμορροϊδών κλπ.

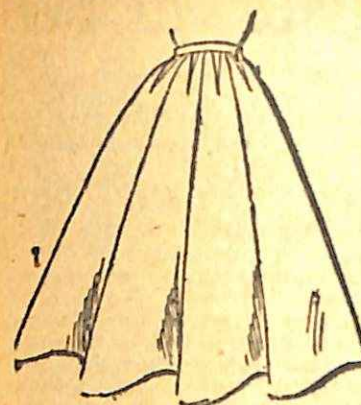
Ο ΜΑ-Ι-ΔΑΝΟΣ

Αυτός χρησιμοποιείται κυρίως σαν άρτυμα. 'Αλλά έπειδή είναι κυρίως γυναικείο «χόρτο», τον αναφέρουμε έδω. Είναι αξιόλογα έμμηναγωγός, απ' αυτόν δέ εξάγεται το γνωστό έμμηναγωγό φάρμακο, το κάπνολο.

Τα φύλλα του χρησιμοποιούνται σαν αντιγαλακταγωγά, για το διάστημα της γαλακτοορίας και έξωτερικώς και τοπικά, σε κατηπλάσματα έπι των μαστών. Προλαμβάνουν έπηση, αλλά και διαλύουν τα άποστηματα των μαστών.

'Η ρίζα του είναι διουρητική και διαφροητική και χορηγείται κατά του ίκτερου (χυρής), της υδρωπικής κλπ. φύλλα και ρίζες είναι όρεκτικά και διεγερτικά και δίνουν ένα ωφέλιμο έγχυμα, σε άνολογια 20 γραμμαρίων για ένα λίτρο νερό. 'Ο χυμός του είναι αντισηπτικός. Οι σπόροι του βοηθάνε για την άποβολή των σκουληκιών του έντερου (έλμίνθων).

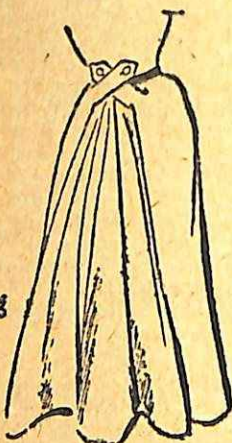
ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΦΟΥΣΤΕΣ

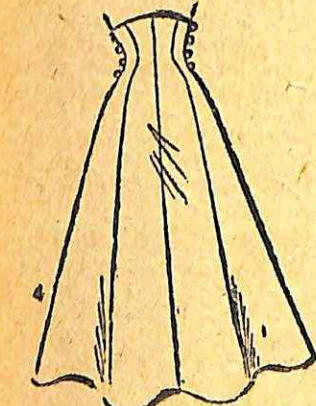
1) Εξωτερικές πένες, που αρχίζουν από τη ζώνη και τελειώνουν στους γοφούς.

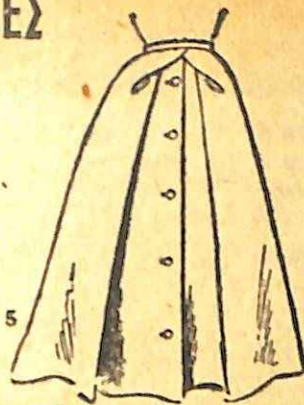
2) Βαθεία πιέτα μπροστά. Τελειώνει στην κορσέλη μέση και βένει με χαρί.

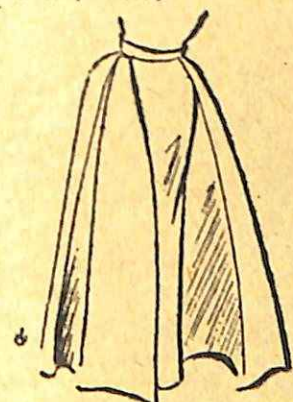
3) Πίσω τελειώνει σε δυο ζωνάρια. Κάτω από αυτά είναι μαζεμένα λούκια.

4) Φούστα κομμένη φύλλα σε τύπο κορσέλη. Κουμπώνει στα δυο πλάγια της μέσης.

5) Σπόρ φούστα κουμπωτή μπροστά, με λοξά πιετικά, κάτω από τα οποία ξεκινούν βαθιές πιέτες.

6) Πολύ στενή φούστα με πανό που ανεμίζουν στα πλάγια. Τα πανό αυτά έχουν κρουφότητα στη μέση.

7) Τονίζει τους γοφούς, καπία τσέπης και ακτινωτά πενσάκια. Πίσω μαζεύεται σε δυο βαθιές πιέτες.

8) Φούστα στενή με ζωνάρια και ντραπάρια στο ένα πλάι, που πέφτει πλούσια πίσω, σχηματίζοντας άθρονα λούκια.

ΕΠΑΙΖΕ ΜΕ ΤΗ ΦΩΤΙΑ

Διασηματικό διήγημα

'Ο φάκελλος που έγραφε τη διεύθυνσή της είχε πάνω τη σφραγίδα του 'Εδιμβούργου, όπου είχε σταλή, στην παλιά της διεύθυνση και απ' όπου της τον είχαν ταχυδρομήσει ξανά στη νέα της διεύθυνση, στο γραφείο της του Λονδίνου. 'Η συντομία του γραμματος την εξαγριώσε:

«'Αγαπητή μου Νέλλη, 'Μόλις γύρισα από το Χόγκ Κόγκ. Μπορώ να σε ιδώ;

Πού? 'Είχε υπογραφή «Στλβ» και μια διεύθυνση ένος ξενοδοχείου του Μπρίστολ.

'Ηταν τόσο θυμωμένη μαζί του, ώστε τσαλάκωσε το γράμμα και το πέταξε με νεύρα στο καλάθι. 'Υφος που το είχε, ύστερα από πέντε δόκλων χρόνων σιωπή!...

'Η πρώτη της απόφαση ήταν να τον άνοιξη. Να τον άνοιξη να πάη στο 'Εδιμβούργο και να ψάξη να τη βρή εκεί!

'Αν ήθελε να τη βρή, θα την εύρισκε. 'Ηξερε να δρίσκει πάντα εκείνο που ήθελε, όπως ήξερε και να εγκαταλείψει κι' εκείνη...

Δεν ένοιωσε τώρα διόλου εύχρηστα. Μόλις τον σκέπτονταν, ένοιωσε μια στενοχώρια να της πλακωνίη την καρδιά. Σκέφθηκε: «Καλά θάκανε να τον δγάλη όριστικά από τη ζωή σου...». 'Επί πέντε χρόνια όμως τώρα προσπαθούσε να κάνει το ίδιο πράγμα, χωρίς αποτέλεσμα.

Είχε πάντως άρχισε να το παίρνει κάπως απόφαση — έτσι έφτασε το γράμμα του... Της άνοιξε πάλι την πληγή. Σκέφθηκε να του απαντήσει μ' ένα μακρύ μικρό γράμμα. Δεν θα ωφέλουσε όμως ασφαλώς σε τίποτα. Δεν ήταν άνθρωπος που έδινε σημασία στα γράμματα, άποδίδει και το πόσο σύντομο ήταν το δικό του... το πρώτο, ύστερα από πέντε χρόνια.

Στο τέλος, άποφασισε να του στείλη ένα τηλεγράφημα: «'Εργάζομαι στα γραφεία της εταιρίας Σέντλιν, στο Λονδίνο. Τηλεφώνησε μου αν πρόκειται να έλθης».

Αυτό το κείμενο της άρεσε. 'Ηταν το ίδιο σύντομο, όπως και το δικό του. 'Ηταν, ό,τι του άξιζε.

Πέρασαν αρκετές μέρες. Τρεις δόκλων δδομάδες. Είχε άρχισε να πιστεύει πως δεν θα έφτανε, όταν της τηλεφώνησε. Την κάλεσε από τον τηλεφωνικό θάλαμο του σιδηροδρομικού σταθμού, μόλις κατέβηκε από το τρένο. Της έ-έληψε — χωρίς να τον ρωτήσει — ότι του είχαν χρειασθί τρεις έβδομάδες στο Μπρίστολ για να κανονίση τις δουλειές του.

Του έδωσε τη διεύθυνση του διαμερίσματος όπου έμενε, προσθέτοντας ξερά: — Στην πόρτα γράφει «Κος και Κα Τζών Φήλντερ». Χάρηκε άκούγοντας την έκπληξή του:

Του έδωσε τη διεύθυνση του διαμερίσματος όπου έμενε, προσθέτοντας ξερά: — Στην πόρτα γράφει «Κος και Κα Τζών Φήλντερ». Χάρηκε άκούγοντας την έκπληξή του:

— 'Όστε έτσι, παντρεύτηκες;

— Θα έλθης ή όχι; άπάντησε, άγνώντας την ερώτησή του.

'Εκείνος σώπασε για μια στιγμή.

— Θα έρθω, είπε κατόπιν.

'Ηταν μόνη της στο διαμέρισμα, όταν εκείνος χτύπησε το κουδούνι. Τα δυο παιδιά που δρισκόταν στίτι, είχαν πιά κοιμηθή. Του άνοιξε την πόρτα.

Βρισκόταν μπροστά της, λίγο πιο άδύνατος και άρεκτα πιδ γερασμένος από την τελευταία φορά που τον είχε δει. Μπήκε μέσα και την άγκάλιασε. 'Εκείνη όμως συγκρατήθηκε και δεν κούνησε δόλου τα χέρια της. Κι' έτσι, την άφησε κι' εκείνος άμέσως.

Την άκολουθήσε στο σαλόνι, κοντά στο τζάκι. Κάθησε σε μια πολυθρόνα και, χωρίς να την κυττάξη, άρχισε να μιλά:

— Λοιπόν... ό,τι έγινε, έγινε... περασμένα, ξεχασμένα... Θάθελα όμως να έλεγε ότι... λυπούμαι πολύ για ό,τι έγινε τότε. Σου είπα ένα σωρό πράγματα που δεν τα σκεπτόμουν... Σε ήθελα... σε ήθελα τόσο πολύ εκείνο το βράδυ...

Μιλούσε για το τελευταίο βράδυ, πριν φύγη με τη στρατιωτική μονάδα του για τον Ειρηνικό. Τώρα, κάθισε κι' έ-έκρινε κοντά του.

— Λυπάμαι κι' εγώ, του εί-έπε. Νομίζω ότι... φοβόμουν...

— Τό κατάλαβα, άγόρευσε. 'Ηταν όμως πια πολύ άργα. Ταξιδεύαμε πια προς το Χόγκ Κόγκ. Τα φύλαξα λοιπόν για να στα πώ όταν θα γύριζα... 'Υπολόγιζα ότι θα γύριζα έδω και τρία χρόνια. Δεν έγινε όμως έτσι. Καί περίμενα... Δεν μπορούσα να στα ξεγλήσω δλα αυτά σε γράμμα. 'Επρεπε να σε ιδώ, να σου μιλήσω...

'Ερριξε μια ματιά γύρω του.

— Φοβάμαι όμως ότι άργησα πολύ.

— Τα πράγματα είναι διαφορετικά τώρα... άρχισε να λέη εκείνη. Σταμάτησε όμως. Δεν μπορούσε να του πη όσα είχε άποφασίσει...

— Ποιος είναι αυτός ο Τζών Φήλντερ;

— Θυμασίος άνθρωπος!...

Είχε άκουπήσει τη φωτογραφία των παιδιών σε ένα σημείο, όπου δεν υπορούσε παρ'ότι να την προσέξη. Την προσέξε.

— Τα παιδιά του; ρώτησε.

— 'Εκείνη έγενε καταφροητικά.

— 'Όσα παιδιά, παρατήρησε ευγενικά.

— Είναι άγγελούδια, άπάντησε εκείνη.

Σταμάτησαν λίγο. 'Υστερα, έέκρινε μίλησε πάλι.

— Δεν παντρεύτηκα ποτέ. Περίμενα... Νέλλη, πές μου είσαι ευτυχισμένη;

— Μη με ρωτάς, σε παρακαλώ! ('Ενοιωθε δυστυχισμένη, έτοιμη να πέση στην άγκαλιά του).

— Τί θές να πης, ότι δεν μ' ενδιαφέρει;

— Γιατί να σ' ενδιαφέρει, ύστερα από πέντε χρόνια;

— Όα μ' ενδιαφέρει πάντα. άπάντησε πειραγμένη.

'Αντήλλαξαν μερικά ακόμη κουβέντες, χωρίς σημασία ό-

(Συνέχεια στη σελίδα 65)

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΛΥΓΕΡΗ

Αυτές οι λίγες ασκήσεις δεν πρέπει να σας αδυνατίσουν. Θα σας δώσουν όμως την απαραίτητη ευκινησία και ευδιαθεσία για την ημέρα σας. Η κυκλοφορία σας θα είναι ζωηρότερη και οι κινήσεις σας θα είναι γεμάτες χάρη και θα έχετε ανάλαφρο ρυθμό στο βάδισμα.

1. Όρθια, με τα πόδια ενωμένα και καλά τεντωμένα και τα χέρια κατά μήκος του σώματος, σηκωθείτε με την ίδια κίνηση στο πέλμα των ποδιών και σηκώστε το αριστερό χέρι, διατηρώντας το δεξί κολλημένο στο σώμα. Φορτίστε να διατηρήσετε την ισορροπία σας, πράγμα που τις πρώτες φορές είναι αρκετά δύσκολο. Επαναλάβετε το ίδιο με το άλλο χέρι. Άσκησι θαυμάσια για τα πόδια και τους μυρούς.

2. Με τα πόδια ελαφρά ανοιγμένα και καλά τεντωμένα φέστε τα χέρια στα πλάγια. Ύστερα, χωρίς να μετακινήσετε τα πόδια ή τα χέρια, κάνετε μία περιστροφική κίνηση από δεξιά προς τα αριστερά και από αριστερά προς τα δεξιά. Το κεφάλι επίσης πρέπει να μένει ίσιο και ακίνητο. Οι κινήσεις αυτές δυναμώνουν τους μύς της περιοχής του υπογάστρου και λεπταίνουν τη μέση σας.

3. Θαυμάσια άσκησης ευκαμψίας: τα πόδια στη διάσπασι, το σώμα καλά τεντωμένο. Διαπλώστε το σώμα σας χωρίς σκληρή προσπάθεια και λυγίζοντας ελαφρά το ένα πόδι ενώ το άλλο θα μένει τεντωμένο. Φέστε το ένα χέρι σας στον αστραγάλο του αντίθετου ποδιού, ενώ το άλλο χέρι θα έχετε στα τεντωμένα στον αέρα, προς τα επάνω. Επαναλάβετε την ίδια κίνηση με το άλλο χέρι και το άλλο πόδι.

4. Η άσκηση αυτή, που είναι η καλύτερη άσκηση χαλαρώσεως θα σας διδάξει να αναπνέετε καλά. Διατηρείτε τεντωμένα μόνο τα πόδια σας, ενώ το υπόλοιπο σώμα γέρνει προς τα εμπρός, στην επίκυψι, χωρίς καμιά προσπάθεια και κάνετε να τεντωμα. Καθώς θα βρίσκεσθε στη θέση αυτή, κάνετε επανειλημμένως την κίνηση να ντινάζετε κάτω που κρατάτε με τις άκρες των χεριών σας.

5. Η άσκηση αυτή, ενώ είναι θαυμάσια για το χαλάρωμα των μυών, είναι συγχρόνως εξαιρετική για τη σπονδυλική στήλη, που την κάνει να ισιώνει και να στρώνεται στο πάτωμα. Οι ώμοι πρέπει επίσης να ακουμπούν γάμω. Το στήθος διευκολύνεται να αναπτυχθεί και να φαρδύνει. Το κεφάλι πρέπει να μένει έντελώς ίσιο, ώστε να μη στρεβλώνουν διόλου οι αυχενικοί σπόνδυλοι.

Νέοι καιροί, νέα όπλα

ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ - ΣΕΙΡΗΝΕΣ

Στα τελευταία μεγάλα γυμνάσια του αμερικανικού στρατού, που έλαβαν χώραν υπό συνθήκες που έπλησιζαν όσο το δυνατόν περισσότερο την πραγματικότητα, ένα όπλο που συγκέντρωνε το ιδιαίτερο ενδιαφέρον των μαχητών, όσο και των επιτελείων των δύο υποθετικών αντιπάλων στρατών ήταν ένα όπλο... άνθρωπινό, εκπροσωπούμενο από δύο γοητευτικές αμερικανίδες στρατιωτίτσες: τη δεκαπεννέ Σήρλεϋ Άττερμπουργκ και τη στρατιώτισσα Μπέττυ Μπρούνο.

Ποιός ήταν ο ρόλος τους; Να απευθυνόμναι με το ραδιόφωνο στους έγχθους στρατιώτες και να τους καλούν να λιποτακτήσουν, να τους δημιουργούν νοσταλγία για τα σπίτια και τις οικογένειές τους, να τους διαβέτουν έτσι ευμενώς για μία συνεργασία με τον αντίπαλο που, μέσω μιας γοητευτικής γυναίκας φωνής τους υπόσχεται ότι η νίκη του θα σημαίνει τη γρήγορη επιστροφή στα σπίτια τους.

Το σύστημα δεν είναι καινούργιο. Η φασιστική Ιταλία χρησιμοποιούσε έντατικά από το ραδιόφωνο κατά τη διάρκεια του πολέμου μία σεμιορίτα με θαυμάσια φωνή και οι Άμερικανοί δεν μπορούσαν να ξεχάσουν το κακό που τους έκανε το περίφημο «Ρόδο του Τόκιο», ή συνεργάτις των Ιαπώνων Άμερικανίδα που με τη βαθεία και γοητευτική φωνή της δημιουργούσε πραγματική ύστερία σε δόκληρα τάγματα Άμερικανών.

Η συμμαχική αντίδρασις εκδηλώθηκε από τους Άγγλους. Και όπως πάντα άσχημα πολύ να οργανωθεί. Άλλα όταν, το 1943, μπήκε σε ενέργεια, το έκανε με ένα δυναμισμό που έμεινε ιστορικός.

Μία μέρα, τα γεωμετρικά υποβόγια που ταξίδευαν στις θάλασσες, άκουσαν με τα ραδιόφωνα τους έναν καινούργιο πουπύ που ονομάζονταν «Καλαί Μαριτίμ». Έκσλούσε κάθε υποβόγιο με τον αριθμό του, με μία ακρίβεια που δεν άφινε καμιά αμφιβολία για τις σχέσεις του πουπύ με το Γερμανικό Πολεμικό Ναυτικό. Καλούσε με το όνομά τους ακόμη και τους αξιωματικούς και τους ναύτες για τους οποίους όπως έλεγε, είχε ωριμένει μηνύματα.

Τα μηνύματα αυτά διαβιβάζονταν από γυναικείες φωνές, που συγκλόνιζαν πραγματικά τους ακροατές με τη γοητεία τους ή με τη συγκίνησή τους, όταν τα νέα ήταν δυσάρεστα... πράγμα που συνήθως συνέβαινε. — Κούρτ Ντέσσαου έλεγε ή μία σου μιλεί ή Λόττι σου. Τι κάνεις; Γιατί δε γυρίζεις κοντά μου; Οι πειραταί του αέρος (ή ΡΑΦ και ή αμερικανική αεροπορία) μας κατέστρεψαν την πόλι... ο τάδε σκοτώθηκε... ή τάδε χάθηκε... έλπιζω πως ή υπτέρα σου θα γλυτώσει από τα τραύματα...

Και αυτό συνέχιζονταν διαρκώς... Χάρη στη θαυμάσια συνεργασία των συμμαχικών υπηρεσιών πληροφοριών δεν συνέβη ποτέ λάθος. Γι' αυτό ακριβώς οι Γερμανοί ναύτες δεν βέλησαν ποτέ να πιστέψουν τις επίσημες διαβεβαιώσεις ότι ο σταθμός ήταν αγγλικός. Πιστεύαν ότι έποόκειτο για μυστικές έκτροπες παρανόμου γεωμετρικού σταθμού και ότι οι παθητικές φωνές που άκουγαν ανήκαν όπως δήποτε σε συμπατριώτισσές τους.

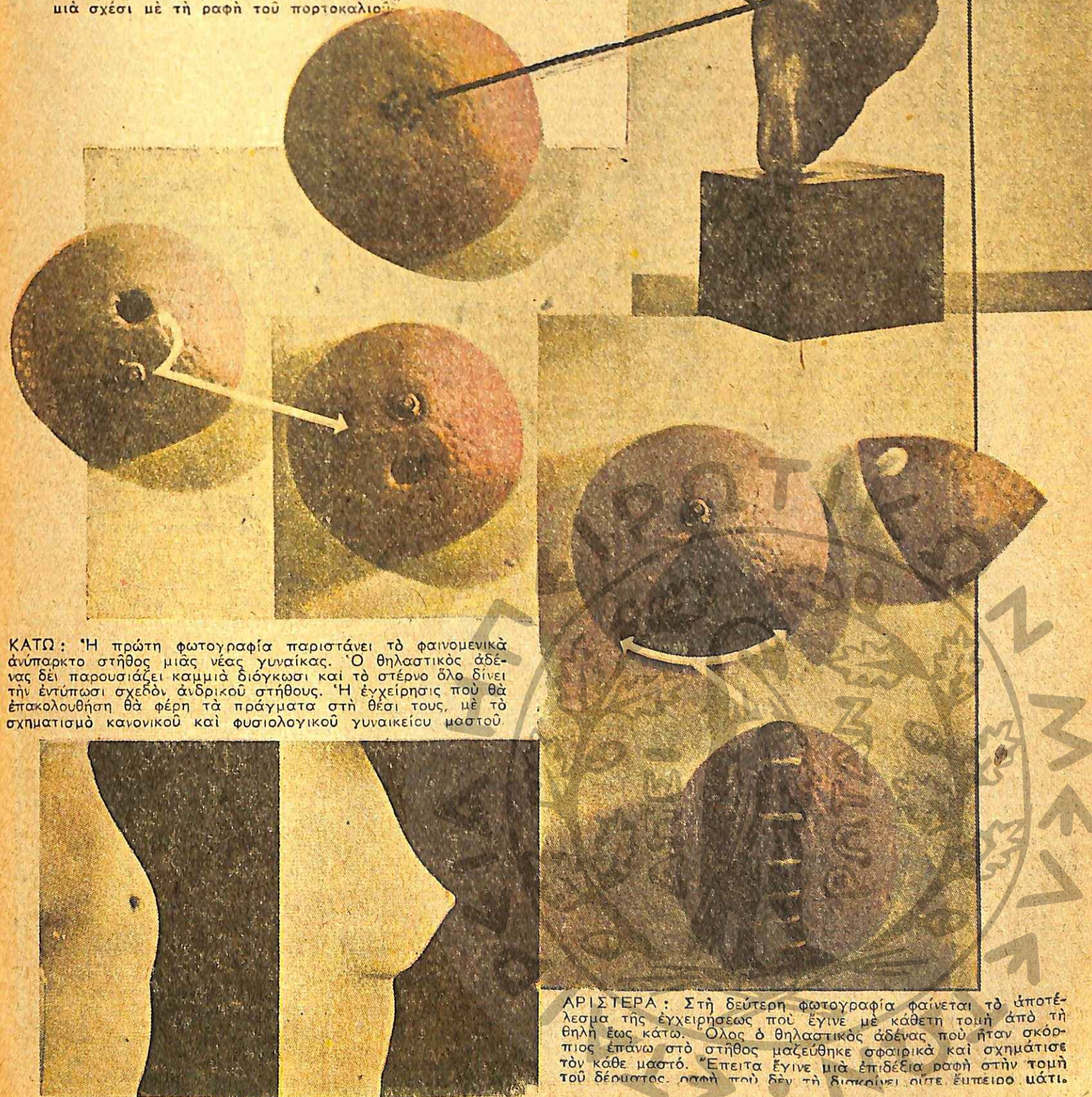
Αυτά έλαβαν υπ' όψιν τους οι Άμερικανοί προκειμένου να χρησιμοποιήσουν τις δύο στρατιωτίτσες-σειρήνες που προσαναέφαμε. Και έπειδή είχαν σκοπό να χρησιμοποιήσουν για την ψυχολογική προπαγάνδα τους ακόμη και την τηλεόρασι, έφρόντισαν να διαλέξουν τις δύο κοπέλλες ώστε να είναι πορικισμένες με γοητευτικώτατα πόσωπα και σώματα γεμάτα καμπύλες και... μυστικά όπλα!

Το αμερικανικό επιτελείο δεν έκανε ανακρινώσεις μετά το τέλος των ασκήσεων για τα αποτελέσματα που είχε ή μέθοδος αυτή του ψυχολογικού πολέμου στις αντίπαλες στρατιές. Έκείνο όμως που έγινε γρήγορα γνωστό σαν θετικό αποτέλεσμα της ανακρίσεως των δύο «σειρήνων» στον άγωνα, ήταν ο νόμος και των δύο της μιάς με έναν υποσημναγ. της αεροπορίας και της άλλης με ένα λοχαγό των αρμάτων! Παράδειξη λεπτομερείας; και ή μι' και ή άλλη έδωσε τον συζυγό τους στο... έχθρικό στρατόπεδο!...

Τò ὕστατο φάρμακο: ΕΓΧΕΙΡΗΣΙΣ

ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ, ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΙΑ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΣΤΟ ΣΤΗΘΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΜΕ ΕΝΑ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ

- * Ο μίσχος του πορτοκαλιού αντιστοιχεί με τη ρόγα.
- * Ο μίσχος κόβεται και μεταφέρεται στην ιδεώδη θέση, ή οποία για το στήθος βρίσκεται στο επίπεδο που αντιστοιχεί με τη μέση του βραχίονος.
- * Κάνουν μία κάθετη τομή για ν' αφαιρέσουν το περισσό λίπος και τον περισσό αδένα.
- * Αφαιρείται το ένα τέταρτο της επιδερμίδος. Οι άκρες έρχονται κοντά-κοντά.
- * Η τομή ράβεται με μία έσωτερική ραφή, που δεν έχει καμμία σχέση με τη ραφή του πορτοκαλιού.

ΚΑΤΩ: Η πρώτη φωτογραφία παριστάνει το φαινομενικά άυπαρκο στήθος μίας νέας γυναίκας. Ο θηλαστικός αδένας δει παρουσιάζει καμιά διόγκωσι και το στέρνο δλο δίνει την εντύπωσι σχεδόν ανδρικού στήθους. Η έγχειρσις που θα έπακολουθήση θα φέρη τα πράγματα στη θέση τους, με το σχηματισμό κανονικού και φυσιολογικού γυναικείου μαστού.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Στη δεύτερη φωτογραφία φαίνεται το αποτέλεσμα της έγχειρσεως που έγινε με κάθετη τομή από τη θηλή έως κάτω. Όλος ο θηλαστικός αδένας που ήταν σκόρπιος επάνω στο στήθος μαζεύθηκε σφαιρικά και σχημάτισε τον κάθε μαστό. Έπειτα έγινε μία επιδέξια ραφή στην τομή του δέρματος, ραφή που δεν τη διακρίνει ούτε έμπειρο μάτι.

Η ΚΩΔΗ ΜΟΥ ΉΦΥΓΕ. ΣΗΜΕΡΑ ΤΟ ΠΡΩΪ ΔΥΓΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ ΠΑΤΩΝΤΑΣ ΣΤΙΣ ΜΥΤΕΣ ΤΩΝ ΠΟΔΙΩΝ ΤΗΣ. ΣΑΝ ΜΙΑ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ ΚΛΕΦΤΡΑ.

Αυτή, που από την ώρα που γεννήθηκε ήταν πάντα η κυρία εδώ μέσα. Η μητέρα της καθισμένη συλλογισμένη, περίλυπη στην άκρη της κάμαρας, κλαίει απελπισμένη. Γύρω είναι σκορπισμένα τα διάφορα πράγματα, που μαρτυρούν την προετοιμασία του γάμου, που δεν έγινε, που δεν πρόκειται να γίνει. Το νυφικό φόρεμα είναι εκεί, ακουμπισμένο προσεκτικά μέσα στο μεγάλο κουτί, που δίνει τώρα την εντύπωση ενός φέρετρου. Ένας φέρετρο που κλείνει μέσα μια μικρούλα με μακρούς ξανθούς μαλλιά. Ίσα και στίλβνά σά μετάξι, μια σιωπηλή μικρούλα, αυτή που ήταν πάντα ο μοναδικός σκοπός, η μοναδική χαρά της ζωής μου, τη Μάρθα, την κόρη μου. Καί η υπέρα της κλαίει τώρα, κυττάζοντας το μεγάλο άσπρο κουτί.

Σκέπτομαι πώς δεν θα ξανάρθει πιά για μένα η ανοιξιά, αφού την ανοίξει μιάς την έφερε εκείνη την ώρα που έρχότανε από τον κήπο με την άγκαλιά γεμάτη λουλούδια. Από το έρημο σπίτι μας θα διαβαίνουν τώρα οι χειμώνες και τα καλοκαίρια χωρίς να τα καταλαβαίνουμε, και η Κάρλα ή γυναίκα μου θα κλαίει πάντα σιωπηλά.

Η γυναίκα μου! Στην πραγματικότητα δεν είναι γυναίκα μου παρά μονάχα στην καρδιά μου. Μα της φτάνει. Δέ μου ζήτησε ποτέ το νυφικό φόρεμα, τη γαμήλια πομπή, το καθιερωμένο «ναί».

Μιά μέρα πριν από είκοσι χρόνια, περάσαμε μαζί την πόρτα αυτού του σπιτιού και της είπα: «Αγαπημένη μου ξανθούλα, δες πώς είναι άδειο αυτό το σπίτι. Όλη η παλιά γενιά έχει φύγει, από τη νέα δεν μένει παρά μονάχα εγώ. Είσαι κι' εσύ μόνη στον κόσμο. Γιατί δε μένεις μαζί μου και τα θρόνα, και τις νύχτες, όπως όλη την ημέρα στο γραφείο; Ξ, αγαπώ».

Μου απάντησε άμεσως ναί, χωρίς αντίρρηση, σ' να το περίμενε από καιρό. Είκοσι ολόκληρα χρόνια ζούμε τώρα μαζί. Όταν γεννήθηκε η κορούλα μας, της είπα:

«Κάρλα, δεν θα ξαναγυρίσεις στο γραφείο. Σε απολύω από υπάλληλο. Υστερα έβγαλα από το μικρό μου δάχτυλο τη βέρα της μητέρας μου, που τη φορούσα από την ημέρα του θανάτου της. Νά, της είπα, το δαχτυλίδι αυτό είναι της μητέρας μου. Πιστεύω ν' σου είναι κι' αυτό πιο αγαπητό.

Εκείνη έσκυψε, το φίλησε σιωπηλά και χαμογέλασε ανάμεσα στα δάκρυά της. Οι σχέσεις μου με την Κάρλα μ' έκαναν να πιστεύω πως είμαι ένας άντρας δυνατός, αλλά την πρώτη ημέρα που η κόρη μου—δύο χρονών τότε—μου τράβηξε τ' αυτιά γιατί της πήρα από τα χέρια της το ψαλίδι, τότε κατάλαβα πως δεν είχα δύναμη καθόλου.

Η κόρη μου! Θεέ μου, γιατί τη σκέπτομαι διαρκώς. Αυτή δεν υπάρχει πιά για μένα. Όλοι οι πατέρες την τελευταία στιγμή συγχωρούν. Κι' εγώ θα τη συγχωρήσω και ίσως δεν θα περιμένω γι' αυτό την τελευταία στιγμή. Μά δεν θ' αντικρύσω πιά τα άθωα αγνά της μάτια. Θα έχω απέναντί μου μια γυναίκα, όχι την ξανθιά σιωπηλή μικρούλα που ήμουν πάντα περήφανος γι' αυτήν. Ποτέ δεν μου άρεσαν οι επιδείξεις, αλλά ο γάμος ήτανε για μένα μεγάλη γιορτή, και ήθελα να γίνει με τη μεγαλύτερη πολυτέλεια. Είχα φροντίσει εγώ ο ίδιος για όλες τις λεπτομέρειες. Και να εσφηνικά ήρθε εκείνο το σημείωμα στο δωμάτιο της Μάρθας, που κατέστρεψε τα πάντα. «Αγαπητοί μου γο-

ΤΟ ΝΥΦΙΚΟ ΦΟΡΕΜΑ

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

νείς, συγχωρήστε με για τη λύπη που θα σας προενησω. Ο Πάολο κι' εγώ είμαστε υποχρεωμένοι να φύγουμε, για να νικήσουμε τις αντιρρήσεις των γονέων του, που έντελώς εσφηνικά άλλαξαν γνώμη και δεν θέλουν πιά να γίνει ο γάμος μας. Ξέρουμε πώς κι' έτσι θα είμαστε το ίδιο ευτυχισμένοι. Ελπίζω άσχετα όλα να τακτοποιηθούν. Έσείς έχετε αρκετά πλεονέκτημα και μοντέρνες ιδέες, για να μάς συγχωρήσετε. Μάρθα».

Η Κάρλα είπε άμεσως μόλις το διάβασε:

— Πρέπει να πιάς να είδης γιατί αυτοί οι άνθρωποι άλλαξαν γνώμη. Ήτανε πάντα τόσο ευγενικοί.

— Δεν θα πιάω. Θα τους περιφρονήσω. Μά γιατί η κόρη μου έφυγε μ' αυτό το ήλιθο ζώο τους. Χάθηκαν οι άντρες!

Η Κάρλα κλαίει πάντα σιωπηλά. Τί να σκέπτεται άραγε; Θεέ μου, πώς πίστευα ότι είναι ευχάριστες οι σιωπηλές γυναίκες; Όχι, δεν είναι αλήθεια! Δεν ξέρει ποτέ κανείς τί σκέπτονται. Α, κυττάζει το νυφικό φόρεμα. Ίσως θυμάται την ημέρα που πήγαμε να τ' αγοράσουμε. «Ημιαστε κι' οι τρεις μας. Καμάρινα τις δυο γυναίκες μου. Ήτανε κι' οι δυο ξανθές, λεπτές κι' ευοισάζαν σαν αδελφές. Στο κατάστημα η Μάρθα επέμενε να φορέσει η υπέρα της το φόρεμα, για να δη καλύτερα τί εντύπωση κάνει. Εκείνη υπάκουσε — όπως πάντα. Όταν δυήκαμε έξω τη μάλωσα».

— Τα μασκαρώματα γίνονται τίς απόκριες, είπα.

Μου έδωσε δίκιο. Για να ευχαριστήση την κόρη της, θα έπρεπε και στη φωτιά.

Η πόρτα χτυπά. Μπαίνει η καμαριέρα μ' ένα γράμμα στο χέρι. Η Κάρλα αναγνωρίζει το γραφικό χαρακτήρα της Μάρθας και τρέχει δίπλα μου. Δεν μου λέει εκάνε γρήγορα, μα από τη γρήγορη αναπνοή της καταλαβαίνω την αγωνία της. Ανοίγω το γράμμα:

«Αγαπημένοι μου γονείς, σ'ας σκέπτομαι με αγωνία και διάβωμαι να σ'ας καθησυχάσω. Είμαι ευτυχισμένη, αλλά και γεμάτη νοσταλγία για σ'ας. Ήταν όμως ανάγκη να φοροθώμ έτσι. Η ευτυχία μας ήταν στα χέρια μας, και θα ήταν ανόησια να μη την κροτήσουμε, εξ' αιτίας μερικών ανόητων προλήψεων. Πιστεύουμε πως και χωρίς τη γαμήλια τελετή θα μπορούμε ν' αγαπιόμαστε για όλη μας τη ζωή, όπως έσείς, αγαπημένοι μου γονείς, επί είκοσι χρόνια τώρα. Δεν πιστεύω να υπάρχει αντρόγυνο πιο σύμφωνο και αγαπημένο από σ'ας, που δεν είστε παντρεμένοι. Δεν σ'ας κρύβω πως ο Πάολο στην αρχή, δεν ήθελε ούτε να τ' ακούσει, αλλά αυτός προέρεχαι από μια ασυτήρη πατριαρχική οικογένεια, στην οποία οι παραδόσεις είναι οι κανόνι. Εγώ τον έπεισα να φύγουμε. Εγώ, που έχωσα πάντα μαζί σας, αγαπημένοι μου, σ' ένα σπίτι άνωμαλο, αλλά άπολυτα ευτυχισμένο. Έσείς με μάθατε πως μπορεί κανείς να ζήσει με το κεφάλι ψηλά ανάμεσα στους ανθρώπους, γελώντας για τη σιωπηλή τους περιφρόνηση. Και τη μητέρα μου οι άλλοι μπορούν να τη λένε «μαϊτρέσα», αυτό όμως δεν την εμπόδιζε να είναι μια ευτυχισμένη σύζυγος. Σκοπός της παρουσίας μου, αγαπητοί μου, είναι να σ'ας στείλω τη διευθύση μου. Η αγαπημένη μου φίλη Ροσάνα Αλμπάνι προσφέρθηκε να μάς φιλοξενήσει. Στείλτε μου λοιπόν στη διεύθυνση της το φιλι που περιμένω. Μάρθα».

Διαβάω δυο φορές το γράμμα. Η αδιαντροπία της κόρης μου είναι καταπληκτική. Λέει περίπου πως αυτή άφηγαγε τον Πάολο. Ο καυμενοπιάς δεν ήθελε!... Αυτός είναι συνηθισμένος στις οικογενείες με τις παλιές παραδόσεις. Αλλά ποιος είχε το θράσος να πη τη γυναίκα μου — πώς το γράφει: — μαϊτρέσα! Είναι πρωτάκουστο. Έτσι μουρχειται να πάρω ένα μαχαίρι από την κουζίνα και να πάω να... Γνωστοί, συγγενείς, φάτσες υποκριτικές που μου κάνουν το φίλο και μου χαρογε-

λούν, και πίσω από τις πλάτες μου λέει για τη γυναίκα μου... για την άγια γυναίκα μου, τη μοναδική, που δεν έχω πιά στο κόσμο κανέναν άλλον εκτός απ' αυτήν. Μά που είναι; Χάθηκε; Τώρα θα ήταν έδω δίπλα μου. Έφυγε προσβεβλημένη βέβαια απ' αυτά που γράφει εκείνη η άθλια. Α, ναί, με συγκρίνει με τον Πάολο της Αιόνη. Ας περιμένει καλό απ' αυτόν το έλευθερο και μοντέρνο έρωτά της. Δεν σκέφτεται πως αυτό το παλιόπαιδο έχει στις πλάτες του μια οικογένεια σιδερένια, και σε κανένα χρόνο θ' αρχίσουν να του τραγουδάν σ' όλους τους τόνους επάρατα την παράτα την αυτή τη μαϊτρέσα. Τι λέει, Θεέ μου! Έχει ένα ήχο άπαισιο και προσβλητικό, δεν μπορώ να τον υποφέρω. Θα σκοτώσω τον πρώτο που θα τολμήσει να άποκαλέσει έτσι την κόρη μου ή τη γυναίκα μου.

Κάρλα, που είσαι; Είναι μια ώρα τώρα που σε γυρεύω. Γιατί δεν μιλάς; Τί έχεις μαζί μου; Τί σουκάνε; Δεν σ' αγαπούσα, δεν σ' εκτιμούσα πάντοτε αυτά τα είκοσι χρόνια;

Η Κάρλα είναι ντυμένη, έτοιμη να πάει να δη αυτούς τους δυο. Όχι, δεν θα τη αφήσω. Η κόρη μου θα μπορούσε να της πη: «και σύ, τί διαφορετικό έχεις κάνει»; Όχι, ας την αφήσουμε έτσι με την άγνοια στην καρδιά, να πιστέψει πως μάς έχασε για πάντα. Τί λες, Κάρλα; Δεν είπες τίποτα; Τότε τί κάνεις εκεί; Πάλι κυττάς το μακρύ άσπρο κουτί που μοιάζει με μικρό φέρετρο; Ας το πάρουμε μαζί μας στην έξοχή. Θα μάς θυμίζει μια μικρούλα σθεβαρή και σιωπηλή σαν κι' εμένα, με μακρούς θανιά μαλλιά.

Πέρασαν δέκα μέρες από κείνο το πρωί που η Μάρθα έφυγε κρυφά απ' το σπίτι μας. Χθες της έγραψα: «Σου αναγγέλλω ότι αύριο παντρεύομαι τη μαμά σου στην εκκλησία του Αγίου Πέτρου. Θα φορή το άσπρο φόρεμα που έσύ περιφρονήσεις». Η Μάρθα μου απάντησε τηλεγραφικά: «Το φόρεμα ήταν για κείνη». Παντρεύτηκα τη γυναίκα μου. Η Κάρλα δεν με ρώτησε την αιτία αυτών των γάμων. Θα της απαντούσα: «Ακουσα μια άσχημη λέξη, «μαϊτρέσα», που μου έκανε πολύ κακή εντύπωση. Έμεις οι άντρες είμαστε άποροφρημένοι από τη ζωή και δεν κυττάμε με γύρω μας. Υπάρχει όμως κόσμος που μάς κυττά και μάς σχολιάζει, και σ'είς οι γυναίκες τα τρώεχτε αυτά.

Δεν ρωτά τίποτα, και είναι φοβερά συγκινημένη. Βγαίνοντας από την εκκλησία, βλέπουμε να ρίχνεται προς το μέρος μας μια χαριτωμένη συντροφιά. Πρώτη αναγνωρίζω την κόρη μου. Πίσω της είναι ο Πάολο, η οικογένειά του, και η Ροσάνα Αλμπάνι. Όλος, τελοσπάντων, αυτός ο γκαστός κόσμος, και γελάει και κλαίει.

— Τί είναι όλ' αυτά; ρωτά γεμάτος αγωνία. Μά η κόρη μου πέφτει στην άγκαλιά μου και μου λέει φιλώντας με:

— Νά. Ήθελα να παντρευτήτε πριν από μένα. Ελπίζω να μου δανείση αύριο ή μαμά το νυφικό της φόρεμα.

Πώς μπορούσα να λέω πριν ότι οι σιωπηλές γυναίκες είναι πιο ευχάριστες.

Η Κάρλα ύστερα από το γάμο έγινε φλύαρη. Γελά, μιλά, λέει ναί, λέει όχι, κάνει ό,τι της άρεσει.

— Αί, της λέω. Μά γιατί σώπαινες πρώτα. Με φοβόσουν;

Γελάει και φαίνεται είκοσι χρονών.

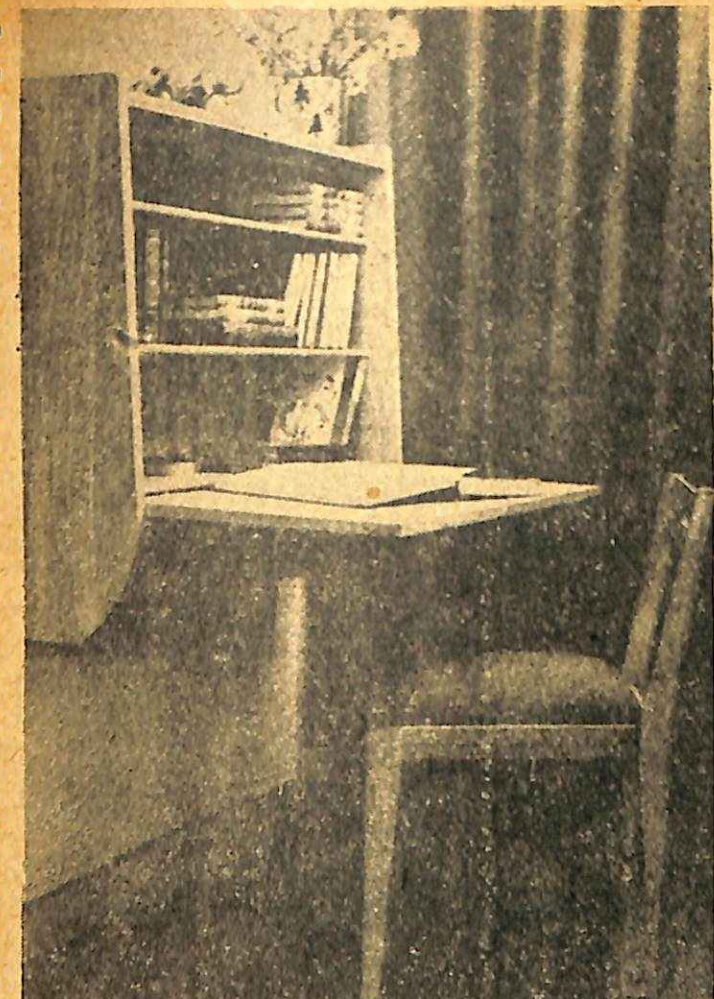
— Όχι, μου λέει. Φοβόμουν μήπως σε κουράσω.

— Και τώρα, δε φοβάσαι πιά;

— Εκείνη γελά ακόμα και κορνάζει τό ξανθό της κεφάλι.

— Τώρα πιά είπες το «ναί».

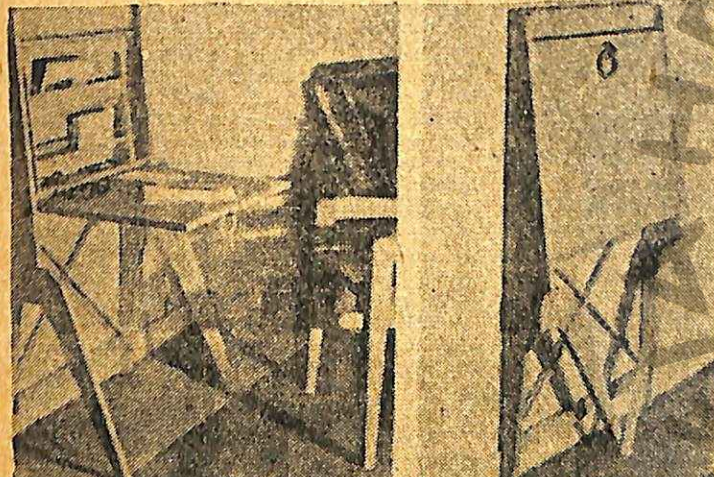
Και μια άλλη γυναίκα με μακρούς ξανθούς μαλλιά, με είκοσι χρόνια λιγώτερα, έγινε φλύαρη. Καί γι' αυτήν είπες άντρας είπες το «ναί».

Το γραφείο - βιβλιοθήκη αυτό είναι κρεμαστό στον τοίχο. Η εμπρόσθια όψις του ανοίγει και το απλούστατο αυτό έπιπλο μεταβάλλεται σε γραφείο.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

Στα σύγχρονα διαμερίσματα, η εξοικονόμησης του χώρου άποτελεί σημαντικότατο παράγοντα και όλες οι προσπάθειες των κατασκευαστών έπιπλων και των διακομητών τείνουν να δώσουν πρακτικές λύσεις τέτοιες, ώστε να είναι δυνατή η κατασκευή απλών και πρακτικών έπιπλων, που να συνδυάζουν την οικονομία του χώρου και της δαπάνης.

Το μικρό αυτό έπιπλο, όταν είναι κλειστό, καταλαμβάνει ελάχιστο τόπο. Το μεγαλύτερο πάχος του είναι 0,25 εκ. Όταν το ανοίξετε... έχετε μπροστά σας ένα άπλο και πρακτικό γραφείοκι. Οι διαστάσεις του είναι : Ύψος 1μ. 47, πλάτος 0μ. 65, βάθος 0μ. 28, ύψος γραφείου 0μ. 85.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΖΩΑ... ΣΥΛΛΕΚΤΕΣ

Είναι φυσικό να νομίζω κανένας ότι η μανία της συλλογής άρισμένων αντικειμένων χωρίς πρακτική ώφελιμότητα και της άποθηκευσεως των χωρίς άλλο σκοπό εκτός από την σύληση του άριθμού των, συναντάται μόνο στους ανθρώπους. Καί όμως... Δεν είναι μόνον ο άνθρωπος που πάσχει από αυτή τη λήθα. Είναι και μερικά ζώα!...

Οι κίσσες τα κοράκια και οι κολοιοί είναι οι πιο διάσημοι συλλέκτες από όλα τα ζώα. Τα πουλιά αυτά που έξημερώνονται πολύ εύκολα, είναι κλέφτες. Καί κλέφτες όχι για κάποιον ίδιότελη σκοπό, παρά άπλως για να ναιώνουν την ήδονή που χορίζει σε μερικούς η κλοπή. Είναι μ' άλλα λόγια... κλεπτομανείς!

Γιατί αυτά που κλέβουν δεν τους χρησιμεύουν σε τίποτε. Προτιμούν κυρίως μικροπράγματα που γυαλίζουν: κομμάτια από γυαλί, από μέταλλο κλπ. Συνήθως τα μικροπράγματα αυτά δεν έχουν καμιά αξία, αλλά τυχαίνει μερικές φορές να πρόκειται για αντικείμενα πολυτέλειας. Τα παίρνουν και τα κρύβουν στα πιο άπιαστα μέρη. Καί αυτό έχει κάποτε τραγικές συνέπειες.

Στον Μεσαίωνα ένας Παρισινός κωδωνοποιός άντελήφθη ότι από κάμποσον καιρό διάφορα αντικείμενα αξίας εξαφανίζονταν μυστηριωδώς από το σπίτι του.

Το μόνο πρόσωπο, που μπορούσε να ύποπτευθι ήταν η ύπηρετριά του. Καί θέλοντας μιά μέρα να την πιάσει στα πράσα, άφηνε σ' ένα δωμάτιο όπου κανένας άλλος δεν έμπαινε, ένα ζευγάρι χουσαά σκουλαρίκια. Όταν πήγε να δη τί είχαν άπογίνει, τα σκουλαρίκια είχαν κάμει φτερά.

Φυσικά η ύπηρετρία τα είχε πάρει — σκέφθηκε ο κωδωνοποιός. Την πήγε στην άστυνομία, την ανέκριναν εκεί, η ύπηρετρία έδειξε ταραχή, και την πήγαν στο δικαστήριο. Τότε τα δικαστήρια δεν άστειεύονταν. Καί η άτυχη κοπέλλα δικάσθηκε στο θάνατο. Πέθανε στην άγχνη.

Υστερα από πολλόν καιρό έφώνησαν τον κωδωνοποιό να έπισκεύαση την καμπάνα μιάς γειτονικής στο σπίτι του εκκλησίας. Αναγκάσθηκε τότε να σκαφαλώσει σε ένα μέρος του κωδωνοστασίου, όπου ποτέ κανένας δεν είχε άνεβη. Ενώ εργαζόταν είδε μιά κίσσα, η όποία έτρεξε να κρυφθι σε μιά σκοτεινή γωνιά... Από άπλη περιέργεια πήγε να δη... Καί με κατάπληξι του είδε πως άνάμεσα σε χίλια δυο άλλα μικροπράγματα βρίσκονταν και τα χουσαά σκουλαρίκια, για τα όποια είχε κατηγορηθι και θανατωθι η ύπρετριά του!...

Κυριευμένος από τύψεις συνειδήσεως, πήγε να έξομολογήθι. Αλλά αυτό δεν ύπορούσε να άποδώσι τη ζωή στην ύπρετριά του, που έλυωνε στον τάφο της. Το μόνο που μπορούσε να γίνει ήταν

μιά δίκη για την... άνάπαυσι της ψυχής της.

Αλλά εκτός από τα πουλιά αυτά, και άλλα ζώα, θηλαστικά αυτά, έχουν το ίδιο... πάθος όπως οι σκίουροι π.χ. Αλλά και τα ποικίλα εύχαιριστά κλέβουν άχρηστα μικροπράγματα όταν μπορούν. Μάλιστα ο άνθρωπος προσεπάθησε να έπωλεθθι απ' αυτή τη μανία. Με ρικοί, δηλαδή, πολύ ύπομνητικοί κατώρθωσαν να γυμνάσουν ποικίλους, σε τρόπο ώστε οι τελευταίοι αυτοί να παίρνουν από ένα σωρό αντικείμενων άρισμένα απ' αυτά. Ένας ποικίλος είχε ειδικευθι να κλέβη κόκκινες γυαλινές χάνδρες από ένα σωρό χανδρών διαφόρων χρωμάτων. Ένας άλλος είχε άποκτήσει ειδικότητα στις γαλάζιες κλπ.

Στην Ωκεανία ζι ένα πουλί που μοιάζει με τον κοτσουφα, αλλά που το πτερόμα του είναι ώραιότατο και λαμπρότατο.

Αυτά τα πουλιά είναι μοναδικές συλλέκτες. Γιατί μη εύχαιριστούμενα να μαζεύουν τα πιο παράξενα αντικείμενα, συνηθίζουν να τα... τακτοποιούν με τέχνη σε πραγματικούς κήπους που τους διαρρυθμίζουν προς το σκοπό αυτό και στους όποιους κάμνουν τις συνειλεύσεις των. Μπήγουν στο χώμα κλάδους, τους όποιους στην κορυφή ενώνουν, ώστε να άποτελούν ένα είδος μικρής καλύδας. Αυτό το σκελετό των στολίζουν ύστερα με μικρά κοχύλια, πολύχρωμα πετραδάκια, μικρά κόκκαλα, φτερά πουλιών έηρούς σπόρους, καθώς και άλλα αντικείμενα που τα «πήραν» από τους ανθρώπους: κομμάτια από πίπες, από πανιά, από γυαλιά. Καί όλα αυτά με ώοσία τάξι και με τον άποκλειστικά διακοσμητικό σκοπό.

Στη Νότια Αμερική ζι ένα μικρό τρακτικό που μοιάζει πολύ με το πολύ γνωστό μας κορνέλι. Είναι και αυτό μανιώδης συλλέκτης. Η φωλιά του θα μπορούσε να χαρακτηρηθι ως άποθήκη άπολεσθέντων αντικειμένων. Το ζώο αυτό ονομάζεται δισκάτσε.

Τα δισκάτσε ζουν στις πάμπες, την ημέρα μένουν ήσυχα στις φωλιές των. Αλλά τη νύχτα βγαίνουν και ψάχνουν να βρούν κάθε τι που μπορεί να συρθθι και να μεταφερθι.

Οι ντόπιοι έξέρουν τη συνήθεια αυτή του δισκάτσε. Καί όταν κάποιος χάσει τίποτε, δεν πολυανησυχεί. Πηγαίνει στον πιο κοντινό «συνοικισμό» δισκάτσε και συνηθως βρίσκει το χαμένο αντικείμενο.

Ένας περιηγητής είχε την ιδέα να καταρτίσει ένα λεπτομερή κατάλογο των αντικειμένων που βρέθηκαν σ' ένα τέτοιο «χωριό» τρακτικών. Καί κατέγραψε: κουμπιά, σπειρούνια άλογων, μαχαίρια, σουγιάδες, κορδέλες καπέλων, ένα ρολόι, ένα φάλοτο, σφαίρες περιστροφής, πηρούνια, μιά θήκη σπαθιού, ένα ζευγάρι γυαλιών, διάφορα ποτηρικά, δυο τσιμπούσιν, τρεις σφυρίχτρες, μιά... ποικιλιοπαγίδα και ένα... κομ-πολόι!...

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

στη Δ' Πανελλήνιο Καλλιτεχνική Έκθεση του Ζαπείου

ΙΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ: Πορταίτο άγιοιού.

88 ΓΥΝΑΙΚΕΣ, διαπρεπείς και με συγχρονισμένες αντιλήψεις για την τέχνη, εκθέτουν στην έφετεινη Δ' Πανελλήνιο Έκθεση έργα τους, συμπληρώνοντας το έργο της ανδρικής συμμετοχής, στα τέσσερα τμήματα της Έκθεσης — τη ζωγραφική, τη γλυπτική, τη χαρακτική και τη διακοσμητική. Και στο καθένα απ' αυτή η Έλληνίδα άφνειο έντονη τη σφραγίδα της τέχνης της μ' έργα συγχρονισμένη, πολιτισμένη, εξευρωπαϊσμένη, που τίποτα δεν προσδίδει κατωτερότητα απ' το ανδρικό φθλο. Έτσι, στατιστικά ξεχωρίζονται ως εξής: 71 γυναίκες ζωγράφοι, 8 γλύπτες, 6 χαρακτικές και 3 της διακοσμητικής.

Θα παρουσιάσουμε μέσα στο χώρο αυτό που διαθέτουμε, ότι δίνει η γυναίκα συμμετοχή και θ' αφιερώσουμε περισσότερα λόγια για τις νέες καλλιτέχνιδες που πρωτοπαρουσιάζονται με δειλία, θέματα, γιατί είναι πρώτη φορά, αλλά με πίστη και έμπιστοσύνη στο άτομό τους. Είναι υποχρέωση και καθήκον να τονώσουμε και να ενθαρρύνουμε τα νέα ταλέντα, αυτά. Έξ' ίσου όμως, καθήκον επίσης και υποχρέωση να δώσουμε τον όφειλομένο φόρο για τη δημιουργία της Τέχνης, όπως είναι σήμερα στους θεμελιώδεις και τους βασικούς συντελεστές της σημερινής ανάπτυξης και προόδου της Τέχνης. Γι' αυτό θ' αρχίσουμε από τις παλιές εκθέσεις καλλιτεχνικές, τις φασματικές, που η εργασία των είναι πια κατασταλαγμένη.

Στη ζωγραφική είναι η ΘΑΛΕΙΑ ΦΛΩΡΑ-ΚΑΡΑΒΙΑ, που εκθέτει 4 πίνακες, πορταίτα κοσμικά και καλλιτεχνικά. Όλοι μας ξέρομε τη συμβολή της ξεχωριστής αυτής Έλληνιδας στη ζωγραφική του τόπου και όλοι εκτιμούν και θαυμάζουν το γόνιμο και ώριμο της έργο, ώστε να περιτεύει κάθε περίτεχνη φρασολογία για το έργο της.

Η ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗ παρουσιάζει 3 πίνακες — τοπία από την υπαίθρο ζωή του τόπου. Είναι από τα καλύτερα έργα της ξεχωριστής Έλληνιδας ζωγράφου μας.

Η ΣΟΦΙΑ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗ δίνει δυο πίνακες που κεντούν την προσοχή: μια έλαιογραφία κι' ένα ποστέλ. Κι' έτσι όπως ο έπισκέπτης έχει καιρό να δει έργα της της σεβαστής καλλιτέχνιδας, σταματά πολλή ώρα σ' αυτούς και τους περιεργάζεται.

Τρία τοπία εκθέτει και η κ. ΧΑΡ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΟΥ που είναι από τα πιο ξεχωριστά της νέας της εργασίας. Αξίζει τον κόπο να συστήσει κανείς την προσοχή του θεατοῦ, γιατί δείχνει την πλούσια εοσιασθσία της καλλιτέχνιδας.

Παλαιά γνώριμος της ζωγραφικής η κ. ΕΡΑΤΩ ΑΣΠΡΟΓΕΡΑΚΑ εκθέτει μια ανεκρή φύση χαρακτηριστική της τεχνολογίας της.

Η κ. ΠΗΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ 3 ενδιαφέροντα κομμάτια, πολύ καινούργιας τεχνολογίας, από το περιβάλλον και την ατμόσφαιρα της εργασίας της.

Η δνς ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ, που έχει πολλών καιρό να παρουσιάσει σε ατομική έκθεση κι' έχει και τη διπλή ιδιότητα να είναι και γλύπτρια, εκθέτει ένα άπλο μα χαριτωμένο κομμάτι σπινθηρικής ζωής, — ένα μικρότερο από άσπρα τριαντάφυλλα, που τα χαρακτηρίζει γυναίκα δεξιοτεχνία.

Η κ. ΑΘΗΝΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ με δυο σχέδια σινικής μελάνης, και μια έλαιογραφία της από το Μυστρά, συμπληρώνει το πλούσιο ζωγραφικό και πολυσύνθετο έργο που έδωσε με την έκθεσή της πρό όλίγου μόλις καιρού.

Η ΠΗΝ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, γνωστή πολλή, με και ξεχασμένη τώρα, τόνον καιρό με την απομόνωσή της, δείχνει 2 άκουστές της από τη Σαντορίνη και 3 θαυμαστά σμάλτα (στο τμήμα της διακοσμητικής) που μόνο εκπαιδευμένοι μπορούν να τα καταλάβουν και να τα θαυματολογήσουν.

Η κ. ΤΖ. ΛΥΜΠΕΡ-ΑΡΓΥΡΟΥ τρεις έλαιογραφίες με λουλούδια, που είναι το πάθος της και τα είδος της και γι' αυτό την κάμνουν τόσο μοναδική.

Η κ. ΝΙΤΣΑ ΜΑΚΑΡΟΝΑ, που μας προέλασε και μας εξέπληξε τόσο αισθητά με την προχθεσινή θαυμάσια εργασία της, στην έκθεσή της, με τους δυο νέους της πίνακες συμπληρώνει την καλή εντύπωση που άφησε και την πλουτίζει περισσότερο.

Πολύ εύσισθησια και τεχνική στα δυο παιδικά πορταίτα της κ. ΙΡΙΔΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ, που η άπουσία της από τις ατομικές εκθέσεις είναι πολύ αισθητή.

Με πάντε καινούργιους πίνακες κάμνει την εμφάνισή της η δνς ΑΓΛ. ΠΑΠΑ. Τοπία, λουλούδια και πορταίτα, έχουν τη σφραγίδα της καλής μας ζωγράφου και την παρουσιάζουν σε νέα εξέλιξη.

Τρεις νέες έλαιογραφίες της κ. ΕΛΕΝΗΣ ΘΕΟΧΑΡΗ-ΠΕΡΑΚΗ, δείχνουν πόσο ενδιαφέρουσα είναι η δουλειά της και πόση πρόοδος στη νέα της παραγωγή.

Και οι 3 πίνακες της Μ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ πολύ καλοί. Με πολύ καλή τέχνη και με ξεχωριστή ποιότητα αποδίδουν τόσο οι έλαιογραφίες, όσο και οι άκουστές της.

Η Μ. ΒΕΡΔΕΣΟΠΟΥΛΟΥ δίνει 2 νέους πίνακες από τα ταξίδια της που τους χαρακτηρίζει εξέλιγμένη τεχνική με σφραγίδα πρωτοτυπίας — το ίδιο κι' η κ. ΧΑΡ. ΒΙΕΝΝΑ με τις 3 έλαιογραφίες της από τον χαριτωμένο κόσμο της παιδικής ψυχολογίας.

Ωραίες και οι 2 έλαιογραφίες της ΘΕΩΝΗΣ ΒΟΥΤΥΡΑ, ωραίες οι «μυθολογικές» της κ. ΕΥΘ. ΣΑΘΑ-ΒΛΑΣΟΠΟΥΛΟΥ, πολύ έξοχα λυμένες και χαρακτηριστικές οι έλαιογραφίες της ΕΥΓ. ΕΞΑΡΧΟΥ με την καινούργια τεχνολογία των, θαυμαστά τα 2 έργα της κ. ΕΛΕΝΗΣ ΖΟΓΛΟΠΟΥΛΟΥ που εκπληττεί με τη νέα της εξέλιξη, καλό επίσης το πορταίτο που παρουσιάζει η κ. Ρ. ΖΩΤΤΑ, επίσης της Ι. ΜΑΝΟΥΣΗ οι 3 έλαιογραφίες των άττικων τοπίων, και η «Βουλιγμένη» της κ. ΕΛ. ΜΑΝΙΑ.

Τέσσερες πίνακες της νέας ζωγράφου ΚΟΥΛΑΣ ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ από την Ανδριτσάνα και τον Πόρο αναγγέλλουν μια καλή καλλιτέχνιδα, το ίδιο και για το τοπίο της Κηφισιάς της κ. Α. ΜΗΤΑΡΑΚΗ.

Καλές οι 4 έλαιογραφίες της δίδοις ΚΟΥΛΑΣ ΜΠΕΚΙΑΡΗ, που έτσι παρουσιάζεται έξ' ίσου όποιοις ζωγράφος, πλάι στον καρδισμένο έπιτυχώς τίτλο της καλής χαρακτικής, επίσης η έλαιογραφία της κ. ΔΩΡΑΣ ΜΠΟΥΚΗ.

Αξιόλογος είναι επίσης ο πίνακας της δίδοις ΜΥΡΣΙΝΗΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ, οι δυο έλαιογραφίες της ΝΤΙΑΝΑΣ ΑΝΤΩΝΑΚΑΤΟΥ, τα δυο πρωταποριακά της κ. Α. ΑΡΔΙΩΤΗ, τα δυο τοπία της ΝΙΚΗΣ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ, τα τοπία με την ιδιόμορφη τεχνική των, των κυριών ΝΙΚΗΣ ΚΑΡΑΓΑΤΣΗ και ΙΟΥΛΙΑΣ ΠΑΠΑΝΟΥΣΟΥ, όπως και οι έλαιογραφίες της ΕΛΕΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ.

Εξαιρετική εντύπωση προκαλουν οι 4 τέμ-

περες της ΡΕΑΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙ, που δείχνει εξαιρετική εξέλιξη και ο «Ναυτοπόρος» — το μοναδικό στην έκθεση έργο της δίδοις ΙΙ ΔΟΣ ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΥ. Η ΜΑΡΓ. ΔΕ ΠΕΡΑΚΗ δίνει 3 τέμπερες από την Αθηνά ΜΑΡΙΑ ΛΥΤΡΑ μια ενδιαφέρουσα έλαιογραφία, η Δ. ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ μια ανατολή μόρτα ΕΛ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ ένα πίνακα με λουλούδια, ενώ η ΕΛΕΝΗ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ τέσσε κομμάτια από τα ταξίδια της την Έβρο Αθηνά.

Η κ. ΕΛΕΝΗ ΠΑΓΚΑΛΟΥ-ΠΙΤΤΑΡΗ καινούργιους πίνακες νέας εξέλιγμένης εργασίας, ενώ η ΟΥΡΑΝΙΑ ΡΑΓΚΑΒΗ άκουστές από το λουλουδόκοσμο. Η ΣΙΣΤΑΝΗ μια γραφικότητα πελοποννησιακού ριού, η ΚΑΙΤΗ ΑΝΤΥΠΑ τρεις τέμπερες ΛΙΝΤΑ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ τρία νησιώτικα τοπία τέμπερες, ενδιαφέροντα, η Μ. ΑΡΑΒΑΝΟΥ μια έλαιογραφία ανατολή μόρτα, η ΝΑ ΒΟΡΝΟΖΗ ένα σκίτσο φτωχογενεών η ΕΛΕΝΗ ΓΕΩΡΓΙΑΝΗ δυο έλαιογραφίες φυσική ζωή, η ΤΑΤΙΑΝΑ ΓΚΡΙΤΣΗ τέμπερες με άπεικονισίες νησιών, η ΙΩ. ΤΣΙΑΛΕΡ-ΔΗΜΑ, δυο πίνακες από τη Μοναχία το Παρίσι, η ΚΛΕΙΩ ΝΑΤΣ-ΔΗΜ. ΤΡΙΑΔΗ (από τη Θεσσαλονίκη) 1 πορταίτα και η ΝΙΝΑ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ δυο ενδιαφέρουσες έλαιογραφίες.

Επίσης η κ. Α. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ-ΣΑΛΟΥ παρουσιάζει 4 χαρακτηριστικές έλαιογραφίες, που δημιουργούν θετική συμβολή στην Τέχνη, καθώς και η ΕΛΕΝΗ ΗΛΙΑΔΟΥ, η ΡΗΝΗ ΤΣΟΥΧΛΟΥ-ΚΑΛΑΝΤΖΗ, η Ι. ΡΑΓΙΑΝΝΗ, η ΕΛΕΝΗ ΚΕΦΑΛΑ, η ΜΑΡ. ΚΛΕΩΠΑ, η ΝΕΛΛΗ ΚΑΛΑΓΑ-ΚΥΡΙΑΚΗ, η ΕΦΗ ΜΙΧΕΛΗ, η ΕΛΠΙΣ ΜΠΙΣΚΙΝΗ, ΜΑΡΙΑ ΤΑΠΕΙΝΟΥ-ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΥ, η ΑΝΝΑ ΣΧΙΝΣ, η ΝΑΝΑ ΚΟΥΣΤΑ-ΤΣΑΚΑΤΟΥ με τις όδατογραφίες της που έχουν τον τελευταίο καιρό τόνον εντύπωση στην θάλασσα, η Μ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ-ΤΡΙΒΕΛΑ, η ΑΕΦΩΡΟΥ με τα 4 τοπία της «Αττικής κλπ. Τέλος μετέχουν ακόμα η κ. ΓΙΟΥΡΙΝ ΜΙΝ με δυο άφρ. άκουστές από τη Δ. και τους Δελφούς, η ΝΤΟΡΑ ΧΡΥΣΟΧΩΔΗ με δυο ποστέλ και η ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΤΙΑΔΟΥ με μια έλαιογραφία με λουλούδια.

★
Ο ΠΛΟΥΤΟΣ της ζωγραφικής δεν παύει να δίνει και σε άλλα τμήματα. Έκθεσας, όπως η γλυπτική, όπου 45 έδλοι-δλοι οι πιστοί της — από τους όποιους 8 γυναίκες. Έδω ξεχωρίζει και τοποθετείται στην σειρά των πρώτων η κ. ΤΙΤΣΑ ΧΡΥΣΟΧΩ-ΙΔΗ με τις τέσσερες τερακόττες της νάμεσας στις όποιες οι δυο φίλες είναι χαρακτηριστικό, η ΦΡΟΣΩ ΜΕΝΕΓΑΚΙ ΕΥΘΥΜΙΑΔΗ με τις χαριτωμένες συνθέσεις των ζωοκαδίων και της Ρεγγίνας. Επίσης νέες καλλιτέχνιδες ΓΑΒΡΙΕΛΛΑ ΣΙΜΩΣΗ τα δυο κεφάλια του πορτολίθου, που την φητεύουν μια καλή τεχνίτρια με εύρη μέλη η ΙΩΑΝΝΑ ΣΠΗΤΕΡΗ με τα δυο γούνα γα της, η ΔΗΜΗΤΡΑ ΤΣΕΡΚΕΖΟΥ με τις τρεις γύφινες γυναίκες της, η ΑΓΛΑ-ΙΑ Μ. ΡΕΛΗ-ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ με τη γύφινη σκηνή ακορίτσι και πουλί, η ΕΛΕΝΗ ΓΕΩΡΓΙΑΝΗ και η ΑΛΕΞ. ΜΥΔΑΝΑ.

Στο κεφάλαιο της χαρακτικής και της ελαιογραφίας εισέλθουν πολλές γυναίκες κρατών πρωτεία, αλλά το προσάδισμα έχει η κ. Α. ΠΑΣΧΑΛΗ, που διαπρέπει στο Παρίσι με πολλά χρόνια με τις θαυμάσιες έπιδοσεις και που της δίδουν το δικαίωμα να θεωρηθεί μια από τις χαρακτηριστικότερες στο έργο αυτό. Οι 7 έλαιογραφίες που παρουσιάζει έλπιση εργασία, που χαρακτηρίζουν την καλλιτέχνιδα. Η ΒΑΣΩ ΚΑΤΡΑΚΗ με τις έλαιογραφίες που εκθέτει δείχνει έπισης άριστη εργασία, που χαρακτηρίζουν την καλλιτέχνιδα. Η ΙΣΑΒΕΛΑ ΧΑΡΜΠΟΥ, έχει 4 χαλκογραφίες και μια λιθογραφία, εργασία της παρουσιάζει μια καλλιτέχνη που προσέδωσε μέσα στα 2-3 αυτά χρόνια σιωπής της. Τέλος η ΖΩΗ ΓΚΛΑΒΑΝΗ παρουσιάζει 3 ενδιαφέρουσες έλαιογραφίες ελπιερμένης τέχνης.

Υπολείπεται η Διακοσμητική. Τρεις καλλιτέχνιδες μετέχουν στο τμήμα αυτό, που τελευταία χρόνια στον τόπο μας τόσο έλπιση: η ΚΑΙΤΗ ΠΕΤΡΕΑ που παρουσιάζει με 12 κομμάτια δουλοργίας αξιοπρόσωπα έργα στην έργοστάση των λιπαρών η ΑΝΘΥΛΙΑ ΣΤΑΥΡΙΝΟΥ με 4 τέμπερες σκηνικά παιδικού κουκλοθέατρου, και τέλος η ΡΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ που με τα 2 έργα της, τα 2 της κανάτια και το ζωάκι, κάνει την κεραμική με αξιόλογη έπιδοση.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Πότε και πώς

ΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ Ο ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Όταν γεννηθεί ένα παιδί ποιος είναι υποχρεωμένος να το δηλώσει στο ληξιαρχείο;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Όταν ένας άνθρωπος έρθει στον κόσμο, το γεγονός αυτό — η γέννησή του — πρέπει να σημειωθεί κάπου. Ο Νόμος καθορίζει ποιος είναι τα δίδλια που γράφονται οι γεννήσεις, ποιος είναι τα πρόσωπα που κρατούν αυτά τα δίδλια και ποιος είναι εκείνος που πρέπει να δηλώσει το δρόφο. Τα δίδλια είναι τα ληξιαρχικά δίδλια: σ' αυτά γράφονται εκτός από τις γεννήσεις και άλλα γεγονότα, π.χ. οι βαπτίσεις, οι αλλαγές ονομάτων, οι γάμοι, οι υιοθεσίες, οι θάνατοι κλπ. Εκείνος που υποχρεούται πρώτος να δηλώσει τη γέννηση είναι ο πατέρας. Εάν ο πατέρας δεν υπάρχει (δηλ. δεν ζει) ή δεν μπορεί να κάνει τη δήλωση για ώρισμένους λόγους (π.χ. άπουσιάζει από τον τόπο της γέννησής, είναι άρρωστος κλπ.) τότε το παιδί πρέπει να το δηλώσει η μητέρα. Εάν δεν υπάρχει ούτε αυτή έρχεται κατόπιν η σειρά του γιαντροῦ που φροντίζει τον τοκετό. Εάν ούτε γιατρος υπάρχει και το παιδί γεννήθηκε στο σπίτι, όχι της μητέρας του αλλά σε ξένο σπίτι, υποχρεούται να το δηλώσει ο άρχηγός της οικογενείας του σπιτιού που συνέβη ο τοκετός. Εάν κανένα από τα προηγούμενα πρόσωπα δεν υπάρχει ή δεν μπορεί να κάνει τη δήλωση, τότε υποχρεούται κάθε ένας που ήταν παρών στον τοκετό να δηλώσει το παιδί.

Για τη μητέρα του νεογέννητου λέει τα εξής ο νόμος: «η έλπίσας δύναται να γίνη και υπό της μητρός η ιδιού αυτής πληρεξουσίου», δηλ. δεν διατάζει τη μητέρα να δηλώσει το παιδί της όπως διατάζει τα παραπάνω πρόσωπα, διότι λυμβάνει υπ' όψη του την ειδική κατάσταση της μετά τον τοκετό, κατάρτασι που δεν της έπιτρέπει να σηκωθεί και να πάει στο ληξιαρχείο άμέσως να δηλώσει το παιδί της. Της δίνει όμως το δικαίωμα αν θέλει να κάνει ή ίδια τη δήλωση ή να όρίσει άλλο πρόσωπο «ειδικό πληρεξούσιον» το όποιο θα την κάνει για λογαριασμό της τη δήλωση.

Πολλές φορές ο τοκετός συμβαίνει όχι μέσα σε σπίτι (κατοικία) αλλά σε διάφορα άλλα μέρη π.χ. σε μαιευτήριο, νοσοκομείο, κλινική, φυλακή και άλλους παρομοίους τόπους. Στις περιπτώσεις αυτές είναι υποχρεωμένη να δηλώσει τη γέννηση και η διεύθυνση των καταστημάτων τούτων. Δεν είναι σπάνιες οι περιπτώσεις που παρουσιάζονται γεννήσεις μέσα σε πλοίο την ώρα που ταξιδεύει. Η ληξιαρχική πράξι τότε συντάσσεται από τον πλοίαρχο ή τους άναπληρωτάς του εάν το πλοίο είναι έμπορικό και από το φροντιστή εάν το πλοίο είναι πολεμικό.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Πότε και πώς

ΤΟ ΠΡΩΙ... ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ... ΤΟ ΒΡΑΔΥ

Ο πικρός είναι ένα ύφασμα που το γνωρίζουμε από την παιδική μας ηλικία. Παιός δεν φόρεσε φουστανάκι από πικέ κεντημένο με λουλούδια; Τώρα όμως τα χρόνια εκείνα είναι πολύ πίσω και ο πικρός που ξανάρε στη μόδα έγινε το αγαπημένο ύφασμα όλων των ραπτικών οίκων. Έφτιαξαν μ' αυτόν πρωινά, απογευματινά και βραδυνά φορέματα, που γοητεύουν κυριαλεκτικώς τις γυναίκες. Το άνωτέρω μαντέλο είναι απογευματινό κι' έχει στην κλός φούστα του ένκρουστασίων διαφορετικού χρώματος. Το κορσάκι στολίζεται μ' ένα μικρότερο από κόκκινα τριαντάφυλλα.

γίνεται η δήλωση του τοκετού;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Η δήλωση γίνεται εντός 10 ημερών από την ημέρα του τοκετού προς το ληξιαρχείο του τόπου που γεννήθηκε το παιδί. Εκείνος που είναι υποχρεωμένος να κάνει τη δήλωση (κατά την προηγούμενη απάντησι) πηγαίνει ο ίδιος στο ληξιαρχείο και άναφέρει το συμβάν του τοκετού για να συνταχθεί η ληξιαρχική πράξι της γέννησής, εάν μάλιστα είναι δυνατόν κρατάει μαζί του και το νεογνό για να το δηλώσει ληξιαρχος.

Εάν η δήλωση γίνει άργότερα, δηλ. μετά τις 10 ημέρες, έφ' όσον δεν έχουν περάσει τρεις μήνες από τη γέννηση του τέκνου (για την άκρίβεια 90 ημερες) μπορεί και πάλι να γί-

νη η ληξιαρχική πράξι γέννησής, αλλά αυτός που κάνει τη δήλωση, έπειδή είναι εκπρόθεσμος, τιμωρείται με πρόστιμο.

Μετά τις 90 ημέρες για να συνταχθεί ληξιαρχική πράξι χρειάζεται άδεια του εισαγγελέως ή σε μέρη που δεν υπάρχει εισαγγελέως του έρηνοδίκου. Η άδεια αυτή δίδεται άφ' ου προηγουμένως έξετασθούν οι λόγοι έξ αίτίας των όποιων δεν έγινε έμπροσθενος η δήλωση.

Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΥΠΑΡΕΙ, Κοκκινιά : — Έσείς έχετε δικαίωμα άποσδήποτε στο 1)8 της περιουσίας του συζύγου σας. Εθ' το πάρετε όμως μόνο μετά τον θάνατό του. Πριν πεθάνει δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα.

Λάδος !

Στη Νότιο Γαλλία, ένας γεωργός παρακολουθεί τον έλταλό ζωγάφο Κουιντανέλλα, που κάθεται μπρος στο καβαλέτο του και έξετάζει τον πίνακα που ζωγραφίζει, και που παριστάνει ένα τοπίο.

— Έκουράζεστε, θάλασσα, παρατηρεί ο άναθός γεωργός.

— Όχι, εργάζομαι, του άπαντά ο καλλιτέχνης.

— Αργότερα, το άπόγευμα, καθώς ο γεωργός γυρίζοντας από το χωράφι του περνά μπρος από το μικρό σπιτάκι όπου κατοικεί ο Κουιντανέλλα τον βλέπει να σκάβει στον κήπο του.

— Δουλεύετε, θάλασσα, παρα-
— Όχι, τώρα ξεκουράζομαι.

ΠΑΓΙΛΕΣ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚ. ΜΑΡΑΚΗ

11ον

—Πρέπει τάχα να στο πώ για να το καταλάβεις; Δεν το βλέπεις στα μάτια μου; Δεν το διαβάζεις στο πρόσωπό μου; Μ' αρέσεις πολύ Καίτη! Από την πρώτη στιγμή τ' 'μπήκες στο γραφείο, όλα άλλαξαν για μένα. Δε 'πορώ να σου περιγράψω με λόγια το πόσο βασανίστηκα για ν' αντιδράσω τ' αυτό το αίσθημα. Δεν ήξερα τι θα σκεφτόσουν κι' έτοξα τη στιγμή που θ' άνογα το στόμα να σου μιλήσω όπως τώρα σου μιλώ. Μά στάθηκε άνωτερο από τις δυνάμεις μου. Έπρεπε να σου άνοιξω την καρδιά μου.

Τράβηξε το γέρι της απότομα από το δικό του. Το περίμενε φυσικά. Τό είχε καταλάβει πως του άρεσε. Κι' αυτήν άρεσε ο Καρλίδης. Δεν υπήρχε λόγος τώρα να το κούβη από τόν ίδιο της τόν έαυτο. Όμως τούτη την τελευταία στιγμή που το έσπασε ήταν άλλο. Έκείνος ο παράξενος φόβος που της φαινόταν κάθε χαρά φούντωσε πάλι. Δε μίλησε. Μονάχα το βλέμμα της γέμισε από καμιά και παράπο. «Γιατί γλυκειά μου να σε γνωρίσω τόσο άργά». Καί τι έλεγε το βλέμμα της, μα τ' χαίλι έμειναν κλειστά και ασάλευτα. «Θάπρεπε να γνωριστούμε νωρίτερα. Πριν μπη στη ζωή μου ο άλλος και την καταστρέψει άνεπανόρθωτα. Πριν άπ' αυτόν θα μπορούσα να φτιάχνω βμορφα δεινρά. Τώρα δεν υπάρχει μέσα μου παρά το κατακάθι μίας άβάσταχτης πίκρας. Θά σε κάνω δυστυχισμένο και δεν πρέπει».

—Δε θα μού πής μια λέξη, ρώτησε ο Κ. ολίδης, τώρα που ξέρεις πως σ' αγαπώ; Πάλι, δε μίλησε.

—Σ' αγαπώ Καίτη, της είπε.

—Αχ Θεέ μου! Έκανε αυτή. Δεν πρέπει! Δεν έπρεπε να μού το πής αυτό!

—Δεν έπρεπε; άπόρησε εκείνος.

—Όχι. Δεν έπρεπε! Αχ, δε μπορούίτε να καταλάβετε πόσο δυστυχισμένη είμαι!

Αναλύθηκε ελαφικά σε λυγμούς. Έστερα, νύοισε απότομα τις πλάτες κι' άπομακρύνθηκε με διαστικό θήμα. Τόν άφησε έτσι στη μέση του δρόμου και χάθηκε άνάμεσα στον κόσμο που έκανε το περίπατό του στη λεωφόρο. Ηθέλε να τρέξει το κατόπι της, μα σκέφτηκε πως δε θάταν σωστό. Έμεινε στη θέση του, προσπορώντας να τη ξαναβρή με το βλέμμα του. Μα δεν τ' άκατάφερε. Οι άνθρωποι που πρηνισέρονταν στη μεγάλη πολιτεία, την έκρυβαν. Ήταν σαν ένα άπιαστο όνειρο που πέρασε κοντά του, τόν άγγιξε με τις άέρινες φτερούγες του και χάθηκε. Αναστένανε.

—Ός τόσο. Ίναι ένα παράξενο κορίτσι, είπε, σ' άδινε έναν άπόκοιτο στον έαυτό του. Ένα πολύ παράξενο κορίτσι!

Σταμάτησε ένα ταξί. Μπήκε μέσα.

—Στο φάληρο! είπε στο αωφέας.

32

Είχε ανάγκη να βρεθί κάπου μόνος, μακριά από το θόρυβο της μεγάλης τούτης πολιτείας για να βάλει σε τάξη τις σκέψεις που τόν βασάνιζαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

Η Μαρίνα Καρντέλη, καθώς περνούσε έξω άπ' το δωμάτιο της θείας Σούζης, κοιτούσθηκε. Άκουσε μερικές κουβέντες που την έάφνιασαν. Κάποιος άντρας μιλούσε με άπότομο τρόπο και η θεία Σούζη άπαντούσε στον ίδιο τόνο μπερδ' οντας στα λόγια της και τ' άνοα της. Έκείνα τ' άσκημα προσάθηματά που την παίδευαν τις τελευταίες ημέρες, ζωντανέωναν πάλι μέσα της. Ζύγισε περισσότερο την πόρτα. Νάι, δε γελάστηκε. Γι' αυτήν μιλούσαν.

—Λοιπόν, το ταξίδι είναι έτοιμο, έλεγε ο άντρας. Τα διαβατήρια της μικρής κανονίστηκαν και λείψανε οι πολλές σκοτούρες. Της είπες πότε είναι να φύγει;

—Η κοπέλλα είναι εν τάξει! άποκρίθηκε η γυναίκα. Κατάπτε το παραμυθί της παντρείας και είναι έτοιμη. Μα δεν πρόκειται να κάνει θήμα από δω άν δεν πληρώσετε πρώτα. Καταλαβαίνεις πως δεν έχω καμιά άδρεϊ να κάνω κρέντιτο. Ο Κορνάτσος μού είπε πως θα μούφερνες τ' ά λεφτά.

Μεσολάβησε μια μικρή σιωπή. Έστερα άκούστηκε πάλι η φωνή του άντρα:

—Φτάνουνε αυτά;

—Έστερα από μια στιγμή ήρθε, η άπάντησι:

—Μου κοστίζει πολύ περισσότερο. Δεν φτάνουνε αυτά! Ο Κορνάτσος θα εισπράξη χρυσάφι εκεί κάτω. Δεν γίνεται να μού δίνη έμένα ψιχουλά. Η δουλειά μου πρέπει να πληρώνεται. Άν μωριστούνε τίποτα στην Ασφάλεια εγώ είμαι που θα τήν πάθω. Ο Κορνάτσος το ξέρει...

—Άφησε τώρα τις κλάψεις! την έκοψε ο άντρας. Πάρε αυτά που σου στέλνει και κατόπι βλέπουμε. Τ' άφεντικό είναι άνοχτοχέρης και δεν ταιγκομενέται. Σαν φτάση με το καλό

την έκοψε ο άντρας. Πάρε αυτά που σου στέλνει και κατόπι βλέπουμε. Τ' άφεντικό είναι άνοχτοχέρης και δεν ταιγκομενέται. Σαν φτάση με το καλό

την έκοψε ο άντρας. Πάρε αυτά που σου στέλνει και κατόπι βλέπουμε. Τ' άφεντικό είναι άνοχτοχέρης και δεν ταιγκομενέται. Σαν φτάση με το καλό

την έκοψε ο άντρας. Πάρε αυτά που σου στέλνει και κατόπι βλέπουμε. Τ' άφεντικό είναι άνοχτοχέρης και δεν ταιγκομενέται. Σαν φτάση με το καλό

την έκοψε ο άντρας. Πάρε αυτά που σου στέλνει και κατόπι βλέπουμε. Τ' άφεντικό είναι άνοχτοχέρης και δεν ταιγκομενέται. Σαν φτάση με το καλό

την έκοψε ο άντρας. Πάρε αυτά που σου στέλνει και κατόπι βλέπουμε. Τ' άφεντικό είναι άνοχτοχέρης και δεν ταιγκομενέται. Σαν φτάση με το καλό

την έκοψε ο άντρας. Πάρε αυτά που σου στέλνει και κατόπι βλέπουμε. Τ' άφεντικό είναι άνοχτοχέρης και δεν ταιγκομενέται. Σαν φτάση με το καλό

την έκοψε ο άντρας. Πάρε αυτά που σου στέλνει και κατόπι βλέπουμε. Τ' άφεντικό είναι άνοχτοχέρης και δεν ταιγκομενέται. Σαν φτάση με το καλό

την έκοψε ο άντρας. Πάρε αυτά που σου στέλνει και κατόπι βλέπουμε. Τ' άφεντικό είναι άνοχτοχέρης και δεν ταιγκομενέται. Σαν φτάση με το καλό

την έκοψε ο άντρας. Πάρε αυτά που σου στέλνει και κατόπι βλέπουμε. Τ' άφεντικό είναι άνοχτοχέρης και δεν ταιγκομενέται. Σαν φτάση με το καλό

την έκοψε ο άντρας. Πάρε αυτά που σου στέλνει και κατόπι βλέπουμε. Τ' άφεντικό είναι άνοχτοχέρης και δεν ταιγκομενέται. Σαν φτάση με το καλό

την έκοψε ο άντρας. Πάρε αυτά που σου στέλνει και κατόπι βλέπουμε. Τ' άφεντικό είναι άνοχτοχέρης και δεν ταιγκομενέται. Σαν φτάση με το καλό

το κορίτσι έξω και πούληθ' στην τιμή που άείζει, θά σου μετρήση και τ' άπόλοιπα.

—Έμένα μού λές;

—Έλα μην είσαι γκρινιάρα!

Η Μαρίνα Καρντέλη δεν στάθηκε ν' άκούση περισσότερα. Η καρδιά της γέμισε τρόμο και κατάλαβε πως άν έμενε λίγο ακόμα στη θέση αυτή θα λιποθυμούσε. Τό αίμα σφυροκοπούσε κι' όλας τ' άμνίγγας της και τ' άγόνια της λίγυζαν. Πατώντας στις μύτες των σκαρπινιών της άπομακρύνθηκε. Πέρασε το διάδρομο, κατέβηκε άόρυθα τις σκάλες και βγήκε στο δρόμο. Πήρε μια θαθείά άνάσα.

—Όλα τ' άχε φανταστή έκτός άπ' αυτό! Τό μυαλό της δεν έφτασε ποτέ ως εκεί. Ότι δηλαδή είχε πέσει στα χέρια μίας σπείρας ανθρώπων που κάνουν έμπορο κοριτσιών. Όλα τ' άνειρα που είχε χτίσει γκρινιάστηκαν με μίας και σωριαστήκαν σε έρείπια. Ο γάμος ήταν το δόκανο. Τώρα μπορούσε να έξηγησε πολλά πράγματα που της φαινόταν πριν τόσο περιέργω. Και η τόση καλωσύνη της θείας Σούζης! Αχ, φυσικά έπρεπε να το είχε καταλάβει πως δεν άλλαζον άπό τη μια ως την άλλη μέρα οι άνθρωποι...

Έκείνη τη μέρα που μιλούσε με την Καίτη Άλμπα στο ζαχαροπλαστείο και σηκώθηκε και την άφησε τόσο άπότομα όταν αντίκρυσε στην πόρτα τόν διπθεν έξάδελφο της Σούζης, τόν Κορνάτσο, τρύπωναν μέσα στην ψυχή της οι πρώτες ύποψιες. Της μίλησε πολύ άπότομα και όταν δρέθηκε μόνι στο ταξί της έκανε μια πραγματική άνακρισι:

—Ποιά ήταν αυτή; τη ρώτησε.

—Μια φίλη μου, του είπτε.

—Η θεία Σούζη, έκανε εκείνος, μού είπε πως δεν έχεις φιλενάδες στην Άθήνα. Πώς δρέθηκε στο δρόμο σου αυτή;

—Ήταν μια παλιά συμμαθήτριά μου.

Τό βλέμμα του σκοτεινιάσε:

—Δεν λες τήν αλήθεια! της είπτε. Τήν έρω καλά τη φιλενάδα σου.

Τόν κύτταξε έκπληκτη:

—Τήν ξέρεις;

—Νάι. Τή λένε Καίτη Άλμπα...

Χλώμιασε. Οι παράξενοι κι' άνεξήγητοι φόβοι που τήν τρυγούσαν ζωντανέωναν πάλι.

—Μά πώς τήν ξέρεις; Σε μένετε μονίμως στο έξωτερικό. Πώς έτυχε να γνωρίσετε μια κοπέλλα που δεν έφυγε ποτέ άπ' τήν Άθήνα;

—Εκείνος δαγκώθηκε. Κατάλαβε τ' άλθος του και θέλησε να βρή μια έξηγησι που να πείθη. Κάτι προσπάθησε να πη:

—Μου τ' άσπασαν κάποτε!

—Έστερα ρώτησε:

—Της είπες τίποτα για τ' ά ταξίδι που πρόκειται να κάνει;

—Όχι.

—Για τ' ά γάμο;

—Όυτε.

Φάνηκε πως ήσυχασε.

—Δεν μ' αρέσει η κοπέλλα που θα παντρευτώ να έχω κουβέντες με ξένους! είπτε.

—Μά δεν έκανα τίποτα κακό, δικαιολογήθηκε η Μαρίνα.

Τήν πήγε στο σπίτι της θείας Σούζης.

—Η άρραβωνιαστικιά μου, έκανε καθώς μπηκαν, γυρίζε πολύ στούς δρόμους. Μου είχες ύποσχεθί πως θα τήν προσέχης. Τήν ψάρεψα σ' ένα ζαχαροπλαστείο με κάποιον που δεν μού άρέσουν τ' ά μούτρα της. Φρόντισε λοιπόν να τή μαζέψης.

Παρ' όλο που έδειχνε πως μιλούσε σε μισοαστέιο τόνο, η Μαρίνα διέκρινε μέσα στα μάτια του κάτι παράξενες άστραπές που δεν της άρεσαν καθόλου. Ήταν το βλέμμα του γεμάτο άπειλή. Κι' η Σούζη έάνηκε ταραγμένη.

—Με ποιά ήσουν; τη ρώτησε.

—Με μια φίλη μου, άποκρίθηκε.

—Δεν μού είπες όταν έφυγες άπό δω ότι ήταν να συναντήσης μια φίλη σου.

—Μά δεν έκανα τίποτα κακό! διαμαρτυρήθηκε εκείνη. Ήταν κακό που συνάντησα μια φίλη μου και κάθησα σ' ένα ζαχαροπλαστείο να μιλήσω μαζί της...

—Η θεία Σούζη άλλαξε ύφος.

—Η Άθήνα είναι γεμάτη παγίδες για μια κοπέλλα σαν κι' εσένα, της είπτε. Κι' ο έάδελφός μου που πρόκειται να σε κάνει γυναίκα του φυσικά άνησυχεί.

—Όλα αυτά της άνησαν κάπως περίεργα και όταν έμεινε μόνη στο δωμάτιο της τ' άλογάριασε ένα-ένα και ζύγισε μια-μια τις κουβέντες που τή έβγαν. Τό συμπέρασμα που έβγαλε δεν ήταν σίγουρα κάτι που μπορούσε να τή καθιστάσχη. Κι' ο κύριος Κορνάτσος, ο ύποψήφιος άντρας της, και η θεία Σούζη έδειξαν πως δεν ήθελαν ναχη κουβέντες με άλλα κόσμο. Και τ' άπό σπουδαίο: Άνησυχούσαν κι' οι δύο τους πολύ και τή ρώτησαν μ' ένδιαφέρον άν μίλησε για τ' ά ταξίδι που ήταν να κάνει. Φυσικά δεν θά μάθαιναν ποτέ πως έξομα-

λογήθηκε τα πάντα στην Καίτη και πως της άνοιξε τήν καρδιά της και της είπτε τούς διασταγμούς της και τούς φόβους της.

Έστερα άπό δύο μέρες ήθε στο σπίτι της θείας Σούζης πάλι ο Κορνάτσος. Φαινόταν στενοχωρημένος.

—Πρέπει να σου πώ κάτι, Μαρίνα, της είπτε. Έλαβα τ' ά πρώτο έλεγράφημα άπό κάποιον άντιπρόσωπό μου που μείνει στο Άμδούργο. Είναι άναγκη να ταξιδέψω ως εκεί για να τακτοποιήσω μερικά έπειγόντα ζητήματα της έταιρίας. Έσύ ποέπει να φύγης μόνη για τ' ά Νότιο Άμερική...

—Μόνη; Έκανε παραξενεμένη εκείνη. Όχι. Δεν είναι σωστό. Θά σ' άς περιμένω να γυρίσετε άπό τ' άμδούργο. Κι' ύστερα φεύγουμε μαζί.

—Μά δεν πρόκειται να γυρίσω στην Άθήνα. Άπό εκεί θά συνεχίσω τ' ά ταξίδι μου για τ' ά Βραζιλία.

—Όχι. Αυτό δε γίνεται! είπτε η κοπέλλα.

—Είσαι κουτό! Έκανε ο Κορνάτσος. Έκεί θά σε περιμένουν οι δικόι μου. Θά σε παραλάβουν και θά σε περιποιηθούν σ' άμια εγώ ο ίδιος. Ίσως και καλύτερα. Δεν πρόκειται να βρεθής μόνη σε έένο τόπο.

—Μη έπιμένετε, του είπτε. Τότε έβονικά ο Κορνάτσος άλλαξε τρόπο.

—Δεν μπορείς να μείνης περισσότερο στην Άθήνα! της είπτε κοφτά.

—Γιατί; ρώτησε η κοπέλλα.

—Ένα σκοτεινό χαμόγελο σχεδίαστηκε στο πρόσωπό του.

—Γιατί σε λίγο θά σε ζητά η άστυνομία!

Έχασε τ' ά χρώμα της και η καρδιά της άρχισε να χτυπά διαστικά.

—Ξέρεις γιατί, συνέχισε αυτός. Κάποιος έτοιμάζεται να πά στην Ασφάλεια να σε καταγγείλη για τ' ά μωρό που στραγγάλισες...

—Ποιάς; Έκανε ταραγμένη η Μαρίνα.

—Κάποιος που δεν βλέπει με καλό μάτι τ' ά γάμο που πρόκειται να κάνει. Ο άνηψιός της θείας Σούζης. Έκείνος που σ' έσπερε τότε σ' αυτό το σπίτι. Φαίνεται πως του άρεσες και περιμενε πως θά γίνης φιλενάδα του. Τώρα όμως που βλέπει πως χάνει τ' ά παιχνίδι, άφού είναι να γίνης γυναίκα μου, θέλει να έκδικηθί γιατί δεν τόν προσέχες...

—Ο κύριος Άγις; Μά πως είναι δυνατό; ρώτησε με φωνή που μόλις άκούστηκε. Ποτέ δεν μού μίλησε για τόν έαυτό του ο κύριος Άγις. Όυτε έδειξε τίποτα που να με κάνει να καταλάβω πως ένδιαφέρεται για μένα...

—Ο Κορνάτσος άναψε τσιγάρο.

—Και όμως! Αυτό που σου λέω είναι η καθαρή αλήθεια. Και αυτός, όπως καταλαβαίνεις, έβρει πολλά πράγματα. Μπορεί παραδείγματος χάριν να πάρη τήν άστυνομία μ' ένα ταξί και να τήν πάη στον τόπο που έχει θάψει τ' ά μωρό. Τότε φυσικά δεν θά μ' άπορήσει να βρής καμιά δικαιολογία ούτε ν' άρνηθής.

—Αχ, Θεέ μου, είναι τρομερό! άναστένανε τ' ά κορίτσι.

Μέσα στο βλέμμα του χοροπηδούσε μια κίτρινη φλόγα.

— Δεσποινίς Λιλή μου, άν με άπογοητεύσετε, σ' άς βεβαιώνω πως θά μπορούσα να πεθάνω άπό τ' ά λύπη μου...

Ήταν σίγουρος πως κέρδιζε τ' ά παιχνίδι. Τήν έβλεπε πως λύγιζε. Σε λίγο δεν θά μπορούσε ν' άρνηθί τίποτα πιά. Ήταν τ' ά δόκανο με πολύ τέχνη στημένο και δεν ήταν δυνατό να ξεφύγη. Έμεινε για μερικές στιγμές άμιλητος. Έστερα είπτε:

—Δεν έχεις παρά να διαλέξης. Άπό τή μια μεριά η φυλακή. Θά σε δικάσουν φυσικά σε κάμποσα χρόνια φυλάκις. Θά μαραθής χωρίς άέρα και φώς μέσα σ' ένα στενόχωρο κελί.

Άπό τή άλλη η έλευθερία και ο άνετος τρόπος ζωής. Τίποτα δεν πρόκειται να σου λείψη κεί κάτω όταν γίνης γυναίκα μου. Θά ζής σ' ά μια μικρή βασιλεία.

Καταλαβαίνεις πόσο πρέπει να σ' άγαπώ για να κάνω τέτοιες θυσίες. Θά μού κοκοφώνότανε πολύ να σε δώ να φοράς ένα σταχτί τσεμπέρ στο κεφάλι και τή γκιά φόρμα της φυλακής. Είσαι νέα κι' άμορφη κοπέλλα και πρέπει να χαρής. Δεν σου άξίζει τ' ά κάτεργο.

Βλέπεις λοιπόν πως είχα δικιο όταν σου λέγα πως δεν μπορείς να μείνης περισσότερο στην Άθήνα. Τώρα πάλι στο χέρι σου είναι ν' άποφασίσης...

Μια στο καρφί, μια στο πέταλο. Ήταν άληθινός μαστορας σε κάτι τέτοια ο Κορνάτσος.

—Καλά! Θά ταξιδέψω μονοχη μου, είπτε η Μαρίνα. Δεν θά μ' άπορέσω να ζήσω στη φυλακή.

—Τώρα γίνεσαι λογική, έκανε αυτός. Δεν θά μετανιώσης.

—Όλα ταύτα ξαναζωντανέωναν στο νου της καθώς δαδίζε μηχανικά χωρίς να ξέρη που άκριώς πηγαίνει και που θρίσκεται. Κάτι της έσφιγγε τήν καρδιά. Ένα φοβερό μαύρο σύννεφο τήν κυνηγούσε και αυτή έπρεπε να τρέχη για να γλυτώσ' ά, να μ' ά τήν τυλίξη μέσα στα ύγρα μπάτσια του και πεθάνη άπό άσφυξία.

Ήταν τόσο άπίστευτα όλα. Ηθε τόσο άπότομα - άπό μια έντελώς τυχαία σύμπτωση - η άποκάλυψη. Στιγμές-στιγμές λογάριαζε πως ίσως ζούσε μέσα σ' ένα άπίθανο έφάλτη και πως η άγώνια και ο φόβος που

τή βασάνιζαν θάφευγαν καθώς θ' άνοιγε τ' ά μάτια και θάσδυνε τ' ά άσκημο όνειρο. Με μίας είχαν σωριαστή ένα βουνό άπό χαλάσματα, όλα της τ' ά σχέδια. Και οι έλπίδες άνοιξαν τρομαγμένες τ' ά φτερά τους και φτεροκόπησαν και χάθηκαν πέρα μακριά.

—Πού να πάω; Πού να πάω; Άναρωτιόταν καθώς περπατούσε.

Παραμιλούσε μεγάλωφωνα και ρωτούσε τόν έαυτό της τι έπρεπε να κάνει. Τούτη τη στιγμή τ' ά μυαλό της ήταν τυλιγμένο σ' ένα σκούρο κρέπτι και δεν μπορούσε ξεκαθάρα να σκεφθί, να δαλή συμπεράσμα. Ένα μονάχα καταλάβαινε. Για ένα πράγμα ήταν άπόλυτα βέβαιη. Πως είχε πέσει σε μιάν άτιμη παγίδα. Πως κινδύνευε και πως δεν έπρεπε να σκεφθί να ξαναγυρίση σ' εκείνο το σπίτι της θείας Σούζης. Άν είχε τουλάχιστον κάποιον να μιλήση, να τ' άκουσε τήν έρωση, να τήν συμβούλη...

—Ίσως θάταν καλύτερα να πάω στην άστυνομία, είπτε δίνοντας μ' άπόκρισι στο έρωτήματα που τήν παίδευαν. Ίσως θάταν καλύτερα...

Στην άστυνομία θά τούς έλεγε τήν ιστορία της. Όλη τήν αλήθεια. Τίποτα δεν θά τούς έκρυβε κι' άς τή στέλναν στη φυλακή. Μά θά μιλούσε και για κείνα που άκουσε. Θά ίστορούσε τ' ά καθεκαστα για τόν κ. Κορνάτσο, και για τ' ά ταξίδι στη Βραζιλία και εκείνη άς δαζάνε συμπεράσματα...

Έστερα ήθε στο νου της η Καίτη Άλμπα. Σ' αυτή τήν κοπέλλα είχε τυφλή έμπιστοσύνη η Μαρίνα Καρντέλη. Στην πιο δύσκολη ώρα της ζωής της τήν παραστάθηκε με κατανόηση...

—Πρώτα θά πάω σ' αυτήν, σκέφτηκε.

Ευτυχώς είχε τή διεύθυνσί της. Άχαρών 897. Τήν είχε ρωτήσει τήν τελευταία στιγμή όταν ήταν να χωρίσουν στο ζαχαροπλαστείο που συναντήθηκαν πριν λίγες μέρες. Έκείνη της είπτε τότε πως θά τήν περιμενε να τήν κάνει μιάν έπίσκεψη να μιλήσουν. Έκεί λοιπόν έ-

πρε να πάη. Σταμάτησε ένα ταξί. Μπήκε μέσα κι' έδωκε στον αωφέρι τήν διεύθυνσι.

—Άχαρών 897.

Η Καίτη Άλμπα όμως δεν ήταν εκεί. Στην κορυφή της σκάλας συνάντησε τήν κυρία Πιπίνα, τή σπιτονοικοκυρα της.

Τήν κύτταζε έξεταστικά άπό τ' ά νυχια ως τήν κορυφή.

—Η δεσποινίς Άλμπα εργάζεται σ' ένα γραφείο. Μόνο άργά τ' άπογευμα τή θρίσκετε έδώ, της είπτε.

Πρόσεξε πως ήταν χλωμή και ταραγμένη.

—Μά εσύ μικρή μου είσαι έτοιμη να σωριαστής... Τι έχεις; Δεν κάθεται άν θέλεις λίγο; Φαίνεται σαν άρρωστη...

Της πρόσφερε μια καρέκλα. Η Μαρίνα ευχαρίστησε μ' άν κάθισε.

—Ευχαριστώ, είπτε. Δεν έχω τίποτα. Μιά ξαφνική άδιαθεσία. Θά τής άφήσω ένα σημείωμα. Σ' άς παρακαλώ όταν γυρίση να τής τ' ά δώσετε...

Έγραψε δύο λέξεις. «Είναι άνάγκη να σου μιλήσω. Βρίσκομαι σε πολύ δύσκολη θέση. Περιμένω με τ' ά δρόμο. Μαρίνα».

Έδωσε τ' ά χέρι της κ. Πιπίνας τ' ά χαρτί και κατέβηκε τ' ά σκάλα.

Άν ήταν λιγώτερο στεναχωρημένη και προσέχε περισσότερα καθώς έβγανε άπό τ' ά σπίτι θά έβλεπε η Μαρίνα Καρντέλη κάποιον που παραμένει και θά τόν αναγνώριζε άμέσως. Άνάμεσα σε χίλιους άντρες θά μπορούσε ν' αναγνωρίση τόν Άγι τόν άνεσιό της θείας Σούζης η Μαρίνα. Μά και τόν αναγνώριζε δε θάταν σε θέση να έξηγηση τ' ά λόγο της παρουσίας του σε τούτη τη γειτονία. Δεν ήταν δυνατό ο καθένας να ξέρη πως δουλεύει ο Χορτσας Κορνάτσος και πως ο Άγις ήταν ένας άπό τούς ανθρώπους του που παρακολούθουν κάθε κίνηση της Καίτης Άλμπα.

Έκείνος όμως τήν άναγνώρισε και κρυφτηκε πίσω άπό ένα περίπτερο μόλις τήν είδε να στέκει άναποφάσιστη στα σκαλοπάτια της μεγάλης πόρτας για λίγα λεπτά. Σούρωσε τ' ά φουδιά του και δαγκώθηκε.

—Άλλο πάλι τούτο! Είπτε. Τι δουλειά έχει αυτή στο σπίτι της Καίτης Άλμπα τέτοιαν ώρα; Και πως τήν άφησε η γρη να κάνει βίζιτες δεξιά κι' άριστερά; Νά τ' ά ξέρη τάχα τ' ά φεντικό...

Τήν άφησε να προχωρήσει. Προσέπεσε άπό μπροστά του χωρίς να τόν προσέξη και ύστερα έκείνος τήν πήρε τ' ά κατόπι...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

Τό πρώι έκείνης άκριβώς της μέρας ο Καρλίδης είπτε της Καίτης.

—Οι δύο μας έχουμε άφήσει στη μέση μια κουβέντα. Δεν νομίζεις πως πρέπει να τήν τελειώσουμε;

—Έκείνη χαμογέλασε.

—Νά με συγχωρήτε για τ' ά προχθεσινό, άποκρίθηκε. Δεν έπρεπε να φύγω τόσο άπότομα. Δεν ήταν καθόλου ευγενικό σ' ά τ' ά μέρους μου... Μά δεν ξέρω, δεν είμαι σε θέση να σ' άς έξηγήσω...

Ήταν οι δύο τους μονάχοι στο γραφείο. Η Ναυά είχε βγή για κάποιον δουλειά. Ο Καρλίδης έτοιμάζονταν να φύγη για τ' ά δικαστήριο. Τήν τελευταία στιγμή όμως κοινοστάθηκε και τής άνοιξε συζητήσι.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΖ

1. Για δεσποινίδα ή κυρία, φόρεμα της πλάζ με φούστα καθ' ολοκληρίαν σουρωτή γύρω από το κορσέ της μέσης. Το κορσέ έχει επίσης λίγη σούρα κάτω από το στήθος. Το ντεκολτέ του είναι μυτερό, ή πλάτη του γυμνή και κουμπώνει πίσω. Το μπολερό που το συνοδεύει είναι κιμονό, μόνοχρωμο.

★

2. Ναυτική ριχτή μπλούζα δίχως μανίκια. 'Η πλάτη παίρνει φάρδος από μια θαθεία κουφόπιετα που υπάρχει κάτω από το μυτερό γιακά. Τσέπες λοξές στα πλάγια του εμπρός. Το σόρτ είναι άσορτί, έχει κι' αυτό λοξές κι' ελαφρώς στρογγυλοκομμένες τσέπες. Κουμπώνει στη μέση μ' ένα κουμπί λευκό

★

3. Φόρεμα για τη θάλασσα που συγκρατείται στο λαιμό μ' ένα γιακά σε σκούρα απόχρωσι. Οι τσέπες έχουν κι' αυτές την ίδια γαρνιτούρα στα καπάκια. 'Η φούστα είναι κομμένη φυλλαράκια. 'Ενα μπολερό με ζώνη και μανίκια ρεγκλάν κάνει το χαριτωμένο αυτό φόρεμα να φοριέται άνετα και μέσα στην πόλη.

★

4. Το σύνολο αυτό είναι μονοκόμματο. 'Εχει ρεβέρ στην άκρη του σόρτ και το κουμπωμά του αρχίζει από το παντελονάκι και φθάνει στο άνοιγμα του γιακά. Στα μανίκια υπάρχει μια μπάντα γαζωτή. Ζακέτα ριχτή, με φαρδιά μανίκια, τα ρεβέρ των οποίων είναι σε διαφορετικό χρώμα. Σόρτ άσπρο

★

5. Το μπολερό αυτό είναι εφαρμοστό με δυο πένες στο στήθος και καλύπτει το φόρεμα της πλάζ, που άφινει το τετράγωνο ντεκολτέ και ένα μέρος της πλάτης ακάλυπτα. Τα μανίκια του είναι τρουά-κάρ και το γιακαδάκι μυτερό. Το φόρεμα κουμπώνει μ' έξη κουμπιά κι' έχει δυο τσέπες μικρές κοφτές.

★

6. Σόρτ με ζώνη και κουμπότρυπες, επάνω στις οποίες κουμπώνουν τότε τσιράντες τυρολέζικες με μια δριζόντια μπαντούλα μπροστά, και τότε τσιράντες με σθηθούρι, επάνω στο οποίο δρίσκεται μια τσέπη. 'Η τσέπη αυτή κλείνει με φερμουάρ και πολλές φορές λείπει έντελώς. Το πουκαμισάκι είναι κλασικό.

★

7. 'Η φαρδιά ζώνη της φούστας αυτής είναι από το ίδιο ύφασμα που είναι κι' οι τετράγωνες τσέπες. Συγκρατεί το φάρδος που σχηματίζουν οι σούρες.

★

8. 'Όλο το φάρδος της χαριτωμένης αυτής φούστας μαζεύεται με σούρα και σχηματίζει τη ζώνη. Κουμπώνει από πίσω μ' ένα φερμουάρ μεταλλίνο.

★

9. Κυλοτίτσα μπουφάν με ζωνάκι φαρδύ, που δίνει στα δύο πλάγια. Το σουτιέν έχει λίγη σούρα κάτω από το στήθος και δίνει τη ζώνη φιόγκο σφιχτά

★

10. Κατάλληλη μόνο για πλάζ ή κοντή αυτή φουστίτσα, είναι όλο πιέτες και κουμπώνει μπροστά στη ζώνη μ' ένα κουμπί. Μπροστά είναι άνοιχτή, για να φοριέται εύκολα πάνω από ένα σόρτ ή μαγίο.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Οι τρεις φίλοι σταμάτησαν μπροστά στη μεγάλη γέφυρα. και με τους άγκυρες άκουμπη- σμένους στα κάγκελα, παρακο- λουθούσαν τα παιχνίδια του φεγγαριού πάνω στα νερά του ποταμού που κυλούσε αργά κά- τω από τα πόδια τους.

Ήταν περασμένα μεσάνυχτα κι' οι δρόμοι είχαν πιά έρημι- σει. Ξαφνικά μία σκιά γλύστρη- σε στο σκοτάδι. Μία γυναίκα. Διέσχισε διαστρικά το δρόμο, πιάστηκε από τα κάγκελα της γέφυρας κι' ήταν έτοιμη να ρι- χτεί στο ποτάμι.

— Κυττάξτε, φώναξε ο Στέ- φανος.

Με δυο δήματα ο Μάξιμος έ- φτασε κοντά της και την άρπα- ξε στα στήθια μπράτσα του, ενώ οι δυο άλλοι έτρεξαν να τον βοηθήσουν.

Εκείνη προσπαθούσε να ξε- φύγει:

— Αφήστε με, φώναζε, αφή- στε με, δε θέλω να ζήσω.

— Καλά, καλά, ησύχασε, έ- πανελάμβανε ο Κάρλο.

Αλλά εκείνη δεν φαινόταν να- κουνε τίποτα. Με δυσκολία τη συγκρατούσαν.

— Προσπάθησε να ήρεμή- σης, της έλεγαν. "Ο,τι κι' αν έχης θα σου περάσει σε μία μέ- ρα, κι' ύστερα θα τρoμάξεις μ' αυτό που ήθελες να κάνης σή- μερα.

— Να φωνάξω με ένα ταξί και να την πάρω σπίτι της, είπε ο Στέφανος. Πού κάθεσαι; τη ρώ- τησε με καλωσύνη.

Ενα γέλιο που έμοιαζε πε- ρισσότερο με λυγμό, έφευγε ά- πό τα χείλη της:

— Πού κάθομαι; Στο δρόμο. Σήμερα με πέταξε στο δρόμο ή σπιτιονοικοκυρά μου, γιατί εί- χα τρεις μήνες να την πληρώ- σω. Από τότε που μ' έπαιξαν από τη δουλειά μου. Δεν έχω πιά ούτε μία δεκάρα και δε μού μένει άλλη λύσις απ' αυτήν που διάλεξα απόψε.

— Δεν μπορούμε να την ά- φήσουμε στη μέση του δρόμου, έκανε ο Κάρλο σκεπτικός. "Ας την πάρουμε απόψε στο σπίτι να περάσει την υπόλοιπη βραδυά κι' αύριο βλέπουμε.

— Σωστά, είπε κι' ο Στέ- φανος.

Ο Μάξιμος έκανε σήμα σ' ένα περαστικό ταξί να σταμα- τήσει.

Το κορίτσι δεν έκλαιγε πιά. Είχε μαζευτεί σε μία γωνιά του αυτοκινήτου και κυττάζε φοβι- σμένα τους τρεις άντρες.

— Μη φοβάσαι, της είπε ο Στέφανος. Στο σπίτι η μαγει- ρισσά μας, η κυρά Καρλόττα, θα φροντίσει για σένα. Πώς σε λένε;

— Λάουρα Σταιμίνι. Θέλετε να σας δείξω την ταυτότητά μου;

— "Οχι, δεν χρειάζεται.

— Και εγεί ποιό είστε;

— "Εμείς... είμαστε οι τρεις τυχεροί.

Η κοπέλλα δεν κατάλαβε αν ο νέος ήθελε να άστευτη.

— "Ελπίζω να μού φέρετε κι' έμένα λίγη τύχη, είπε.

Κι' όμως, δεν ήταν ένα ά- στειο αυτό που είχε πη ο Στέ- φανος. «Οι τρεις τυχεροί», ήταν

κρή αυτή εύτυχία που μού χά- ρισε η ζωή.

Στο τραπέζι τρώγαν δλοι σιωπηλοί. Καθένα τον άπασχο- λούσαν οι δικές του σκέψεις. Πρώτος σηκώθηκε ο Κάρλο και βγήκε από το δωμάτιο. Σε λίγο τον άκολουθήσε κι' ο Στέ- φανος.

— Λάουρα, είπε ο Μάξιμος μόλις έμειναν μόνοι, πόσο θα ή- ταν όμορφα να είμαστε πάντα έτσι, μονάχοι οι δυο μας, για όλη μας τη ζωή.

Η κοπέλλα σώπαινε τώρα. Αυτή τη φορά δεν γύρισε το κε- φάλι, γιατί ήξερε πως αν έδλε- πε τα γκριζά μάτια του Μάξι- μου, δεν θα είχε πιά τη δύναμι ν' άρνηθ. Σηκώθηκε και βγήκε από το δωμάτιο, ενώ δυο δά- κρυα κυλούσαν στα μάγουλά της.

Όταν το μεσημέρι οι τρεις νέοι επέστρεψαν από την Τρά- πεζα, δεν είδαν να τους περιμέ- νη, όπως πάντα, η Λάουρα. Στο σπίτι δεν ήταν παρά η κυρά Καρλόττα.

— Η Λάουρα; ρώτησε μ' ά- γωνία ο Κάρλο κι' ο Στέφανος, ενώ η ματιά του Μάξιμου έπανε- λάμβανε σιωπηρά την ίδια έρω- τηση.

— Δεν ξέρω, άπάντησε η Καρλόττα. Βγήκε έξω κι' άφη- σε αυτό το γράμμα για σας. Είναι κλειστό, δεν ξέρω τί γρά- φει.

Ο Στέφανος το πήρε από τα χέρια της μ' άγωνία. Το άνοι- ξε κι' άρχισε να διαβάζη με δυ- νατή φωνή.

«Άγαπητοί μου φίλοι. Συγ- χωρήστε με για την άπρόοπτη φυγή μου, μα δεν μπορούσα να κάνω διαφορετικά. "Ο άρραβω- νιστικός μου, που έλειπε χό- νια στην Άμερική, και με είχε άφήσει τους τελευταίους μήνες χωρίς ειδήσεις του, επέστρεψε ξαφνικά. Δεν μπορούσα να μεί- νω περισσότερο για να σας ά- ποκαιρηθώ, γιατί ο Χάρρυ με περιμένει στο σταθμό. Θά σας θυμάμαι πάντοτε με άγάπη και δεν θα ξεχάσω ποτέ πως εσείς είσατε οι σωτήρες μου.

Λάουρα»

Ύστερα ο Στέφανος σώπα- σε κι' από τους άλλους δυο δεν μίλησε κανείς. Μόνον η κυρά Καρλόττα μουρμούρισε μέσα στα δόντια της «κακόμοιρο κο- ρίτσι», και σκούπισε κουφά κά- πσιο δάκρυ, γιατί μόνο αυτή ήξερε πως δεν υπήρχε ποτέ κα- νένας άρραβωνιστικός από την Άμερική, αλλά η μικρή Λάου- ρα γύρισε στο χωριό της, γιατί κατάλαβε πως αν έμενε ακόμη λίγο καιρό σ' αυτό το σπίτι, οι τρεις τυχεροί θα γίνονταν για χάρη της «οι τρεις δυστυχισμέ- νοι».

ΛΑΜΠΕΡΤΟ ΤΣΟΥΚΑΡΙ

Η ΤΙΜΗ ΕΝΟΣ ΦΙΛΙΟΥ

Μια νέα κοπέλλα τριγυρίζει στα διάφορα τμήματα ενός με- γάλου καταστήματος νεωτερι- σμών, μαζί με τη γιαγιά της. Άφου έφώνισαν διάφορα πρά- γματα, η κοπέλλα προχωρεί μόνη της στο τμήμα που που- λούσαν κορδέλες.

Πόσο τόν πήχυ αυτή η κορδέλα, παρακαλώ; ρωτά.

— Ένα φιλιό τόν πήχυ, δε- σποιγίς μου!, λέει.

— Άκριβή, πολύ άκριβή. Δεν πειράζει όμως, δώστε μου δέ- κα πήχερι!... Θά σας πληρώσω ή γιαγιά μου!...

Η ΜΟΔΑ ΚΑΙ Η ΤΡΕΛΛΑ

Το μοντέλο του Ζάκ Χαίμ για τη γυναίκα του σωτηρίου έτους 2.000 μ. Χ.!

Πώς οι καλλιτέχνες της κομψότητας είδαν τη ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ 2000 Μ.Χ.

Οι μεγάλοι ράφτες του Πα- ρισιού, άφου παρουσίασαν τις άνοιξιάτικες συλλογές τους, έ- καταλείφθηκαν στην τρελλα της φαντασίας τους και προ- στήθησαν να προβλέψουν πως θα είναι η γυναίκα και η μόδα του έτους 2000. "Ο φωτογρά- φος Τζών Κράβεν φωτογράφησε στα πεταχτά την ένασκαμμένη τρέλλα της φαντασίας τους.

Ο Κριστιάν Ντιόρ έχει τη γνώμη πως ύστερα από την ά- τομική εποχή ο άνθρωπος θα ξαναγυρίσουν στις σπηλιές που θα είναι έφωδιασμένες με κεν- τρική θερμάνση και θα φορούν προβίτες από ζώα. "Ο Ζάκ Γκρίφ προβλέπει ένα φόρεμα για χο- ρευτικά δείπνα στη Σελήνη, γουήκ-έντ στον Άρη, τόν Κρό- νη ή την Άφροδίτη. "Ο Καστι- γιό του οίκου Λανβέν ντύνει με τριγωνικές πτυχώσεις την α- νιγμιακή γυναίκα του έτους 2000. "Η κ. Κάρβεν προβλέπει έπιστροφή στους άρχαίους χι- τώνες και καπέλο Ικανό να αλμ- μαλωτίζει τα κύματα της ατμο- σφαιρας. "Ο Ζάκ Χαίμ από τη δική του τη μεριά ίσχυρίζεται πως ή ηλεκτρονική γυναίκα πρέ- πει να είναι έφωδιασμένη με μία κεραία. Χάρης στο καπέλο με το ειδικό έλατήριο του Μαρσέλ Ρο- σάς, θα μπορεί να καταγράφη τις κοσμικές δυνάμεις.

Όσο για τόν προσωπολόγο Φερνάν Γιάμπρ, αυτός έδωσε στην Εύα του 2000 ένα φουτου- ριστικό πρόσωπο θηλυκού Άο- λεκίνου.

Η εικόνα του έμπροσθοφύλλου

ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΣΑΣ

Έφ'ετος το μακιγιάζ θα είναι διαφανο

Δεν υπάρχει όμορφότερο πράγμα σ' ένα ραντεβού από ένα προσώπακι που άκτινο- βοεί.

Αν όμως είσθε άσυγχρόνι- στα μακιγιαρισμένη, όλη ή ό- μορφιά σας κρύβεται σαν τόν ήλιο που τόν σκεπάζουν τα σύν- νεφα.

Γιατί αλλάζει και ή μόδα του μακιγιάζ, όπως αλλάζει και ή μόδα σε όλα τα άλλα: στα φου- στάνια στα κοπέλλα, στα άξε- σουά. Κι' άφου κάτι καινούρι- ο θα φτιάξετε για να υποδε- χήτε την άνοιξη, ένα ταγιερά- κι, μία μπλούζα, ένα καπελάκι, δεν πρέπει να παραλείψετε ν' αλλάξετε και τα χρώματά σας, την πούδρα σας, την κρέμα σας, ακόμα και το σχήμα που έχουν τα μάτια και τα χείλη σας. Έπωφελήθηκε από τα διά- φορα τρικ των ειδικών αισθητι- κών, όπως π. χ. το ιδιαίτερο βάψιμο για τα χείλη που δημο- σιεύσαμε σε προηγούμενο τεύ- χος, ανάλογα με κάθε τύπο στά- ματος.

Γενικά, πρέπει νά έχετε ύπ' όψη σας ότι το μακιγιάζ είναι έλαφρό, διάφανο, όμοιόμορφο. Τα όν ντε τέν είναι άέρινα, με χρώμα ουδέτερο. Άντι να είναι μάσκες παραμένουν «σου— πούντες» (κρέμες για να κάθε- ται ή πούδρα). Το ρουζ δεν εί- ναι ούτε πορτοκαλί ούτε μόδ. Είναι κόκκινο σκέτο. Η πούδρα είναι ουδέτερη. (Ουδέτερο λέγε- ται στο μακιγιάζ ό φυσικός χρωματισμός του δέρματος, το μπέζ-μπέζ).

ΤΑ ΜΑΤΙΑ

Όχι πιά μαδημένα φρύδια. Οι ρίζες των βλεφαρίδων πε- ριούνται με μία λεπτή κραγιό- νια, στο χρώμα της κόρης του ματιού. Τα μάτια δεν έχουν κυ- κλικές σκιές ούτε προεκτείνον- ται με χτυπιές μαύρες γραμ-μές. Τα μάτια της έλαφίνας δεν είναι πιά καθόλου στη μόδα. Τίποτα δεν πρέπει να δείχνη γερασμένο το βλέμμα και να το βαραίνει. Το βάψιμο αλλάζει ανάλογα με το χρώμα που έ- χουν οι κόρες τους. Για υατία γαλανά: άσημι με άπόχρωσι μπλέ ή γκριζό. Για μάτια πρά- σινα ή καστανά: χρυσό, σμα- ραγδι ή μπλέ.

ΤΑ ΜΑΓΟΥΛΑ

Οι αισθητικοί δεν συμβου- λίζουν πιά διόλου το ρουζ. Το πρόσωπο πρέπει να φαίνεται φυσικό. Ιδιαίτερα έπιβάλλεται ή διάκρισι. Άν είναι άνάγκη μπορείτε ν' απλώσετε λίγο λι- παρό ρουζ στα μάγουλα, αλλά το ρουζ αυτό πρέπει να σβύνη πολύ άπαλά και να άποτελή άομολική ένδτητα με το υπό- λοιπο πρόσωπο.

ΤΟ ΣΤΟΜΑ

Μαζί με τα μάτια, το στόμα είναι το σημαντικότερο και έκ- φραστικότερο σημείο του προ-

σώπου. Πρέπει να διαγράφεται καθαρά και να μεγαλώνη μο- ναχά όταν παρίσταται άναγκη, με το κατάλληλο βάψιμο του κάτω χείλους. Το πρόβλημα του χρωματισμού του στόματος έ- χει λύση. Τα κραγιόν έχουν ση- μειώσει ένα σημαντικό δήμα προς τα έμπρός. Το πιο μον- τερνο κραγιόν έχει τέσσερα χρώματα. Στην ίδια δηλαδή θήκη μέσα υπάρχουν κραγιόν με δυο χρωματισμούς, που έ- πιτρέπουν μπαίνοντας το ένα πάνω στο άλλο να επιτυγχά- νονται τέσσερες διαφορετικές άποχρώσεις.

Υπάρχει κραγιόν που κρα- τάει όλη την ήμερα και δεν ξε- βάφει ούτε με το φαγητό... ούτε με τα φίλια.

Το κραγιόν της μέντας πιά- νει καλύτερα από το άνεξίτηλο και είναι πιο άπαλό από το λι- παρό κραγιόν. Άπό τους 12 χρωματισμούς του, το άπαλό ροζ ταιριάζει ιδιαίτερα στα νέα κορίτσια, ενώ το ρουμπινί σε όσες έπερνούν τα είκοσι χρό-νια. Οι διουήχανοι λανσάρισαν έπίσης το κραγιόν 1955. Βά- ζουν μέσα σ' αυτό το έζερν Χε- μια άγνωστη στο κοινό βιολογι- κή ουσία, που τροποποιεί τόν τρόπο της κατασκευής του. Το κραγιόν αυτό είναι κατασκευα- σμένο με ένα σωλήνα που κατα- λήγει σε πινέλο. Γυρίζει μία βιδίτσα και το κραγιόν άνεβαί- νει έως τη μύτη του πινέλου.

Η ΠΟΥΔΡΑ

Το χρώμα της πούδρας γί- νεται όλοένα και πιο φυσικό, σμιγόντας σε ένα σώμα μαζί με το δέρμα. Την πούδρα πρέ- πει να τη φοοήτε χτυπώντας έ- πάνω στο πρόσωπο ένα δαμ- βάκι άνοιγμένο σαν κόκκινο.

Άν θέλετε να έχετε λαμπερό δέρμα, μη χρησιμοποιήτε την πούδρα ή αν την προτιμάτε, χ- υπήστε έλαφρά τα μάλα με το δάκτυλά σας, άφου τα άλεί- ψετε προηγουμένως, πολύ έλα- φρά, με ήρεμιά.

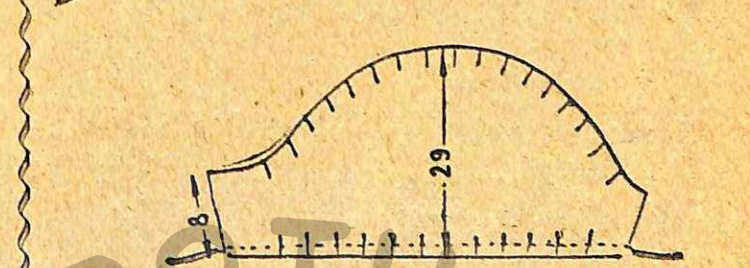
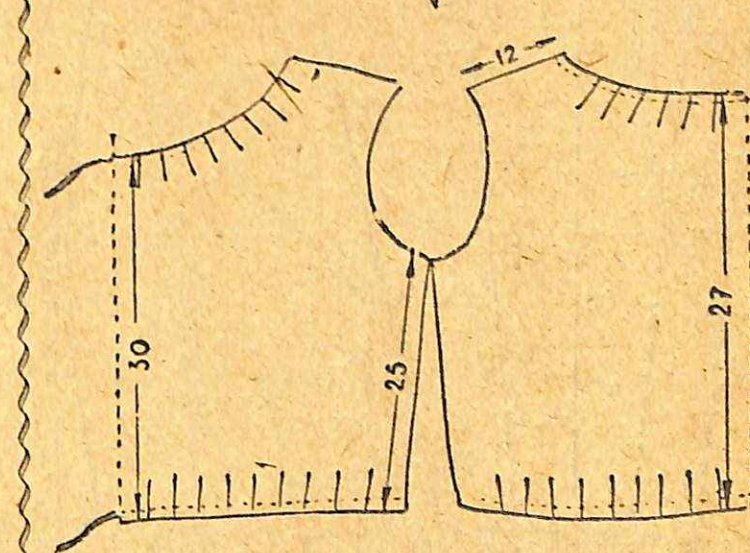
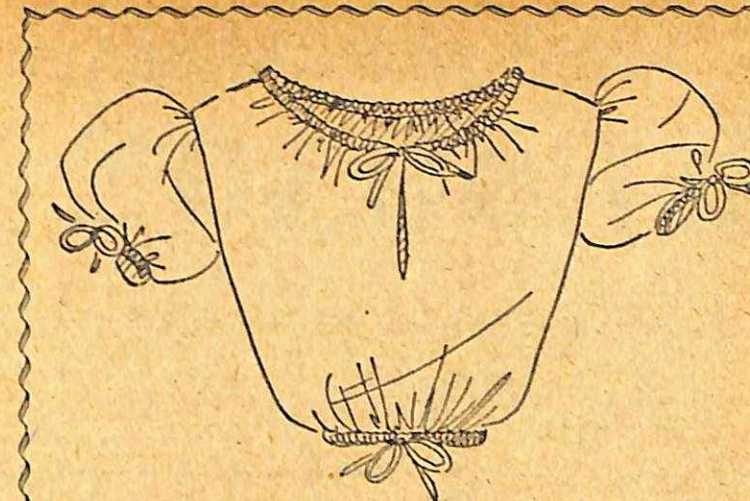
Οι σημερινές πούδρες έχουν ότως και οι κρέμες, φυτικές ού- σιες, όπως ή γύρι των λουλου- δών, ή χλωροφύλλη και γίνον- ται και πιο άναέρες.

ΛΑΙΜΟΣ

Όχι πιά άμακιγιαριστός λαιμός. Πρέπει να άφεται κι' αυτός με το ίδιο κφόν ντε τέν ή την κρέμα που περινέται και όλόκληρο το πρόσωπο.

15 ΛΕΠΤΑ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙ ΚΑΘΕ ΗΜΕΡΑ

Κάνενα μακιγιάζ δεν πιάνει πάνω σ' ένα πρόσωπο λυπημέ- νο και άσχημα προετοιμασμέ- νο. Έτσι περισσότερο από κά- θε άλλη εποχή έπιβάλλεται να άφιερώνετε δεκαπέντε λεπτά την ήμερα στην όμορφη σας. Το πρώι χρησιμοποιήτε ζε-

ΦΤΙΑΞΕΤΕ ΤΗ ΜΟΝΗ ΣΑΣ ΑΣΦΑΛΩΣ ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΕΤΕ

Αυτό το χωριάτικο μπλουζάκι είναι πολύ εύκολο και στο κόψιμο και στο φτιάξιμο, άκόμη και αν δεν έχετε μεγάλη πείρα στο ράψιμο. Η μπλουζίτσα αυτή γίνεται από λινό ή από όργαντινα, πλένεται και σιδερώεται με μεγάλη εύκολία και το κυριώτερο είναι βολική και θα σας έξυπνη- τήσει πολύ με τις καλοκαιρινές σας φούστες και τα κορ- σάζ-κορσελέ που τόσο είναι έφ'ετος στη μόδα. Το πλάτος στο γιακά, στα μανίκια και στο μέση μαζεύεται με με- ρικά λεπτά πιετακία. Κατόπιν θα γυρισθ. το στρίψωμα και θα περάσει από μέσα μία κορδελίτσα για το σφίξιμο.

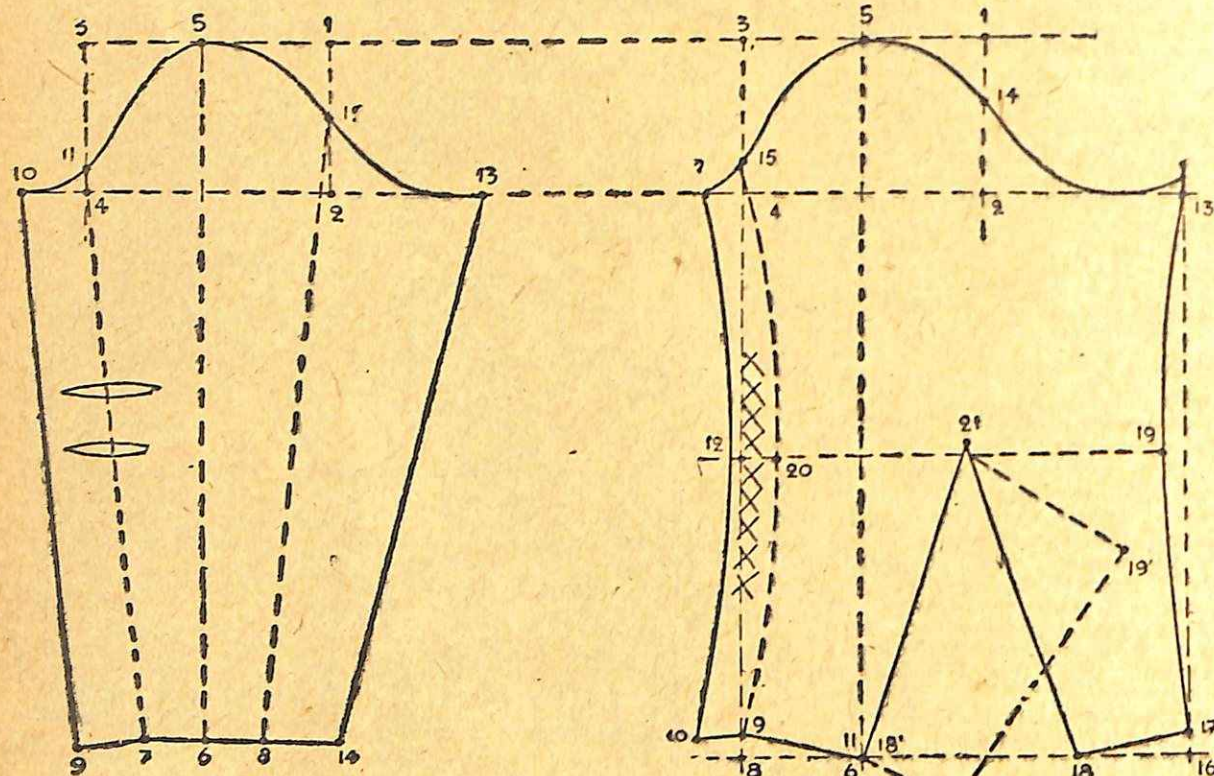
στο νερό και σαπούνι Μασσα- λίας, καθώς και τη θούρτσα του προσώπου για να δουρτσι- ζετε το πρόσωπό σας με τη θούρτσα προς τα έπάνω. Με τόν τρόπο αυτό θεραπεύει ο διά- σμος Γάλλος δερματολόγος την άκμή. Άν δεν σηκώνετε το σαπούνι αυτό ζητήστε από το φαρμακείο ειδικό σαπούνι για λεπτά δέρματα.

Το βράδυ να ντεμακιγιαρε- σθε με ειδικό ντεμακιγιαζ και νερό και να άάζετε στο πρόσω- πο σας μία θρεπτική κρέμα. Μη νομίζετε πως πρέπει να την άφινετε όλη τη νύκτα. Δέκα λε-

πτά της ώρας είναι άρεκέτα για να είσχωρήση ή κρέμα μέσα στους πόρους. Άν έχετε τάσι προς τις ρυτίδες, κάνετε στην άρχη λίγο μασάζ.

1) Άνεβαίνοντας από το πη- γούνι προς τ' ατία.
2) Άνεβαίνοντας από τα φρύδια προς τις ρίζες των μαλ- λιών.
3) Άνεβαίνοντας με κυκλι- κές κινήσεις κοντά στα χείλη και στη μύτη.
4) Κατεβαίνοντας από το πηγούνι προς τη βάση του λαι- μού για ν' άποφύγετε το διπλό πηγούνι.

Ἡ πιό νέα καὶ τελειοποιημένη Παριζιάνικη ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ

Μανίκι λοξό

Συνέχεια 6η
(Τελευταία)

Ὅσο ὥραϊο κι' ἂν εἶναι ἓνα φόρεμα, ὅσο τέλειο σχέδιο καὶ ἂν ἔχη, ὅσο καλὴ ποιότητος καὶ ἂν εἶναι, ὅταν τὸ μανίκι του δὲν εἶναι καλὰ κομμένο καὶ δὲν πέφτει καλὰ, τότε ὅλο τὸ φόρεμα χάνει. Ἀπὸ τὸ καλὸ τοῦ κόψιμο ἐξαρτᾶται συχνὰ ἡ καλὴ του ἐφαρμογή. Δυὸ εἶναι οἱ βασικοὶ τρόποι πού ἐπικρατοῦν στὸ κόψιμο τοῦ μανικίου. Ὁ ἕνας δίνει τὸ λοξὸ μανίκι καὶ ὁ ἄλλος τὸ ἴσιο.

Ἐκτός ὅμως ἀπὸ αὐτοῦς τοὺς δύο βασικοὺς τύπους, ὑπάρχουν ἄλλοι δυο, πού ἡ μόδα τοὺς ἔχει φέρει τελευταίᾳ στὸ προσκήνιο: τὸ μανίκι ραγκλάν καὶ τὸ μανίκι μπουφάν.

Θὰ σὰς δείξουμε πῶς νὰ φτιάξετε τὰ πατρὸν πού ἀντιστοιχοῦν σ' αὐτοὺς τοὺς τέσσαρες τύπους μανικίων, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ λοξὸ μανίκι, πού ὅπως καταλαβαίνετε, παίρνεται στὸ λοξὸ τοῦ ὕψους, ἐνῷ τὸ ἴσιο, στὴν ἴσια τῆς ὕψους.

ΛΟΞΟ ΜΑΝΙΚΙ

Μισὸ τοῦ στήθους: 46 ἑκατ.
Γύρος τῆς μασχάλης: 35 ἑκατ.

Ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 2

Μετράτε τὸ 1/4 τοῦ μισοῦ τοῦ στήθους. Ἀφοῦ τὸ μισὸ τοῦ στήθους εἶναι 46 ἑκατ., τὸ ἓνα τέταρτο εἶναι 11 1/2 ἑκατ. Τραβήξτε λοιπὸν μίαν ὑποθετικὴν κάθετον, τὴν 1—2.

Ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 3

Ἐπειτα, με ἀφετηρία τὸ σημεῖο 1, τραβήξτε μίαν ὑποθετικὴν ὀριζόντιαν γραμμὴν ὡς τὸ σημεῖο 3. Ἡ γραμμὴ αὕτη εἶναι ἴση με τὸ γύρο τῆς μασχάλης, μικρότερη κατὰ 1 ἑκατ. Ἐστὶ, ἀφοῦ ὁ γύρος τῆς μασχάλης εἶναι ἐδῶ 17 1/2 ἑκατ., ἡ ὀριζόντια γραμμὴ πού θὰ τραβήξετε πρέπει νὰ εἶναι 16 1/2 ἑκατ. Ἐχετε ἔτσι σημειωμένα τὰ δύο βασικώτερα σημεῖα πού ἀπαιτοῦνται γιὰ νὰ φτιάξετε τὸ πατρὸν τοῦ μανικίου: τὸ ἐπίπεδο τοῦ ὕψους καὶ τὸ ἐπίπεδο τῆς μασχάλης.

Ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 4

Τραβήξτε μίαν κάθετον. Θὰ σχηματισθῇ ἀμέσως ἓνα ὀρθογώνιο τετράπλευρο σχῆμα.

Τὸ σημεῖο 5

πού πρέπει νὰ σημειώσετε ἀμέσως κατόπιν, βρίσκεται στὴ μέση τῆς ἀποστάσεως 1—2.

Ἀπὸ τὸ 5 ἕως τὸ 6

εἶναι τὸ μᾶκρος τοῦ μανικίου. Ἀπὸ τὸ σημεῖο 5 τραβήξτε μίαν κάθετην, παράλληλῃ με τὴν 1—2 καὶ ἴση με τὸ μᾶκρος τοῦ μανικίου, μεγαλύτερη ὅμως κατὰ 1 ἑκατοστό. Καὶ ἀφοῦ ἐδῶ τὸ μᾶκρος τοῦ μανικίου εἶναι 54, ἡ γραμμὴ πού θὰ χαράξετε θὰ ἔχη μῆκος 55 ἑκατοστά.

Ἀπὸ τὸ 6 ἕως τὸ 7

τραβήξτε μίαν γραμμὴν ἴση με τὸ μισὸ τοῦ μισοῦ πλάτους πού θέλετε νὰ ἔχη ἡ βάσι τοῦ μανικίου. Ἄν δηλ.—ὅπως στὸ πατρὸν πού δημοσιεύουμε— ἡ βάσι τοῦ κορποῦ θὰ ἔχη τὸ

$8+2=10-5=5$ ἑκατ. Ἡ γραμμὴ 8—14 θὰ εἶναι 5 ἑκατ. Τὸ ἑσωτερικὸ διπλωμα στὴν κλείδωσι τοῦ ἀγκῶνα θὰ πέσῃ πάνω στὴ σπαστὴ γραμμὴ πού ἐκτὼνῃ τὰ σημεῖα 7—4. Τὸ διπλωμα τοῦ ἀγκῶνος πέφτει πάνω στὴ γραμμὴ πού ἐκτὼνῃ τὸ σημεῖο 8 ἕως 12.

Μπορεῖτε νὰ φτιάξετε στὸ ὅψος τοῦ ἀγκῶνος δύο μικρὰς ἐγκάρσιες πένες, πού σχηματίζουν σκάψιμο σ' αὐτὸ τὸ μέρος τοῦ μανικίου.

ΙΣΙΟ ΜΑΝΙΚΙ

Μισὸ τοῦ στήθους: 46. Γύρος τῆς μασχάλης: 35.

Ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 2

εἶναι τὸ 1/4 τοῦ μισοῦ τοῦ στήθους, δηλ. 11 1/2 ἑκατ.

Ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 3

τὸ μισὸ τοῦ γύρου τῆς μασχάλης, μικρότερο κατὰ 1 ἑκατ., δηλαδή 16 1/2 ἑκατ.

Ἀπὸ τὸ 3 ἕως τὸ 4

τραβήξτε μίαν γραμμὴν ἴση με τὸ μέτρο 1—2, ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἓνα ὀρθογώνιο.

Ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 5

τὸ μισὸ τῆς ἀποστάσεως 1—3.

Ἀπὸ τὸ 5 ἕως τὸ 6

τραβήξτε μίαν κάθετην ἴση με τὸ μᾶκρος τοῦ μανικίου, μεγαλύτερη κατὰ 1 ἑκατ.

Ἀπὸ τὸ 4 ἕως τὸ 7

ἡ ἀπόστασι εἶναι 3 ἑκατ.

Τὸ σημεῖο 8

βρίσκεται πάνω σὲ μίαν ὀριζόντιαν γραμμὴν πού περνᾷ ἀπὸ τὸ σημεῖο 6 καὶ διασταυρῶνται με τὴν κάθετην πού ἀρχίζει ἀπὸ τὸ σημεῖο 3.

Ἀπὸ τὸ 8 ἕως τὸ 9

ἡ ἀπόστασι εἶναι 2 ἑκατ.

Ἀπὸ τὸ 9 ἕως τὸ 10

ἡ ἀπόστασι εἶναι 3 ἑκατ.

Ἀπὸ τὸ 9 ἕως τὸ 11

εἶναι τὸ μισὸ μέτρο βάσεως μανικίου, δηλ. 8 ἑκατ. Τὸ σημεῖο αὐτὸ δὲν συμπίπτει ἀναγκαστικὰ με τὸ σημεῖο 6 ὅπως π. χ. ὅταν πρόκειται γιὰ μανίκι ἀκόμη πιὸ φαρδύ.

Τὸ σημεῖο 12

βρίσκεται στὴ μέση τῆς ἀποστάσεως 4—9.

Τραβήξτε μίαν ελαφρὰ καμπύλην γραμμὴν, περιέχοντες τὴν 1 ἑκατ. πιὸ ἔξω ἀπὸ τὸ σημεῖο 12, γιὰ νὰ ἐκώστετε μεταξὺ τους τὰ σημεῖα 10 καὶ 7.

Ἐστὶ ἡ ραφὴ αὕτη θὰ σχηματίζῃ στὴν κλείδωσι τοῦ ἀγκῶνα γούβωμα, πού θὰ στρωθῇ στὸ ράψιμο. Τὸ μέρος αὐτὸ σημειώνεται στὸ πατρὸν με τὰ σημεῖα X, πού πέφτουν στὴ διακοπτόμενη γραμμὴ 4—9.

Ἀπὸ τὸ 2 ἕως τὸ 13

ἡ ἀπόστασι εἶναι ἴση με τὴν γραμμὴν 2—4, ἐλαττωμένη με τὸ μέτρο 7—9. Ἐστὶ, στὸ πατρὸν μας, ἐροῦ τὸ μέτρο 8—7 εἶναι 8 ἑκατ. καὶ τὸ μέτρο 7—9 εἶναι 5 ἑκατ. θὰ ἔχουμε τὴν παράστασι $8+2=5$, δηλ.

τὸ μέτρο 7—4, δηλ. 13 1/2 ἑκατ.

Ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 14

ἡ ἀπόστασι εἶναι ἴση με τὸ ἡμισυ τῆς γραμμῆς 1—2.

Ἀπὸ τὸ 4 ἕως τὸ 15

ἡ ἀπόστασι εἶναι 3 ἑκατ. Σημαδεύετε τὸ ἐπάνω τοῦ μανικίου ἀνεβαίνοντας 1 ἕως 2 ἑκατ. ψηλότερα ἀπὸ τὸ σημεῖο 13. Τὸ πρόσθετο αὐτὸ μᾶκρος εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ νὰ συμφωνήσῃ ἡ πλευρὰ αὕτη στὸν ἀγκῶνα με τὴν ἀντίθετη.

Τὸ σημεῖο 16

βρίσκεται στὴν προέκτασι τῆς κατακόρυφης γραμμῆς πού ἀρχίζει ἀπὸ τὸ σημεῖο 13 καὶ διασταυρῶνται με τὴν ὀριζόντιαν γραμμὴν πού περνᾷ ἀπὸ τὸ σημεῖο 6.

Ἀπὸ τὸ 13 ἕως τὸ 17

ἡ ἀπόστασι εἶναι ἴση με τὸ μέτρο 7—10.

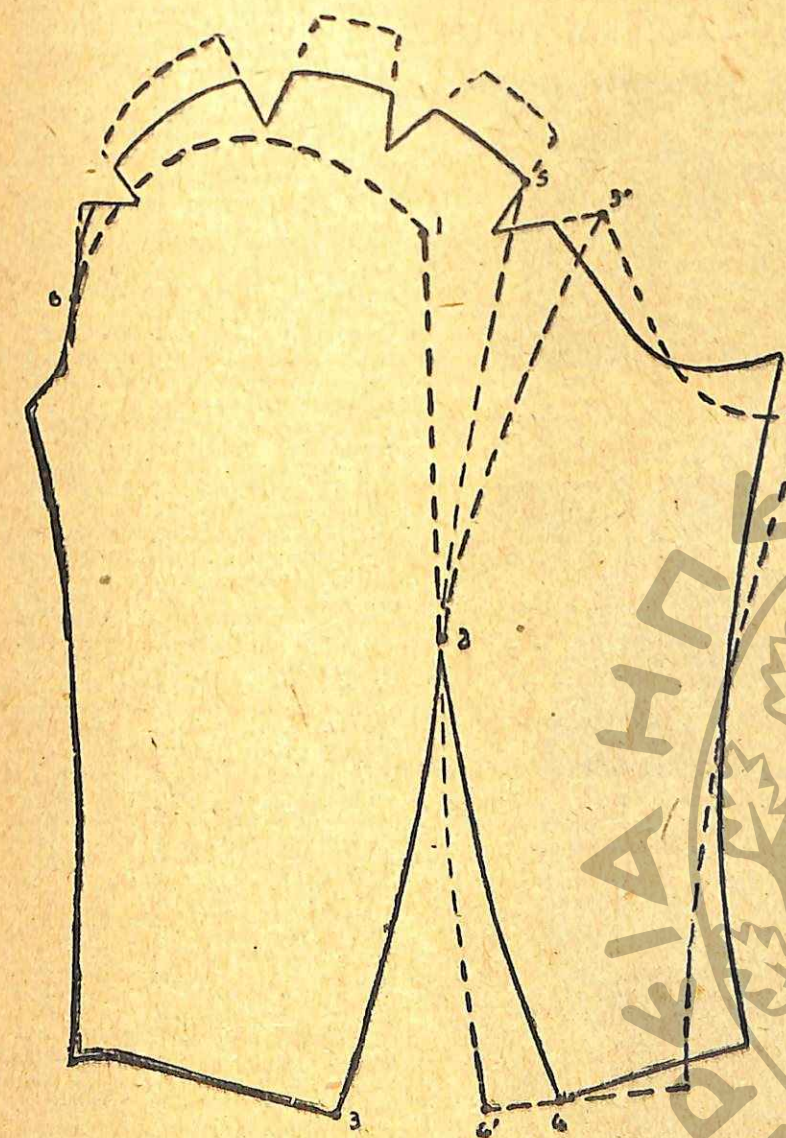
Ἀπὸ τὸ 17 ἕως τὸ 18

ἡ ἀπόστασι εἶναι ἴση με τὸ μέτρο 9—6.

Τὸ σημεῖο 19

βρίσκεται στὸ ἐπίπεδο τῆς ὀριζόντιας γραμμῆς πού ξεκινᾷ ἀπὸ τὸ σημεῖο 12 καὶ 1 ἑκατ. πιὸ μέσα ἀπὸ τὴν κάθετην γραμμὴν 13—16.

ΤΟ ΜΑΝΙΚΙ ΜΠΟΥΦΑΝ

Φτιάξετε ἓνα πατρὸν μανικίου πού νὰ ἀντιστοιχῇ με τὴν περιφέρειαν τοῦ στήθους ἢ μᾶλλον με τὸ μισὸ τοῦ στήθους.

Ἀπὸ τὸ 2 ἕως τὸ 13

ἡ ἀπόστασι εἶναι ἴση με τὴν γραμμὴν 2—4, ἐλαττωμένη με

τὸ σημεῖο 20 βρίσκεται 2 ἑκατ. πιὸ μέσα ἀπὸ τὸ σημεῖο 12.

Ἀπὸ τὸ 20 ἕως τὸ 21

ἡ ἀπόστασι εἶναι ἴση με τὸ μισὸ τῆς ἀποστάσεως 20—19.

Στὸ σημεῖο 21

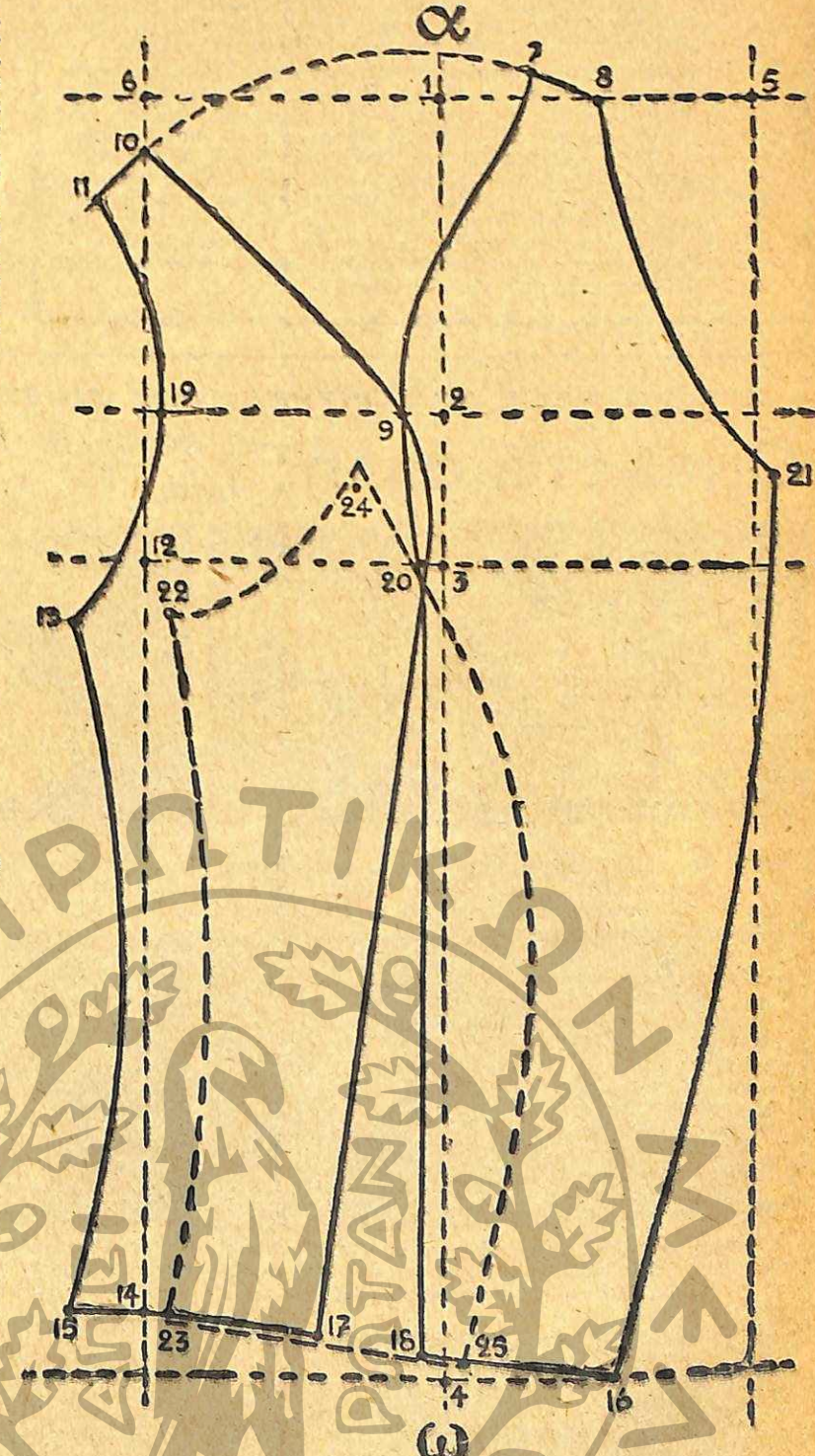
ἐκώστετε με δύο πλάγιες γραμμὲς τὰ σημεῖα 6 καὶ 18. Τὸ τρίγωνο πού θὰ σχηματισθῇ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο εἶναι ἡ πένσα πού χρειάζεται γιὰ νὰ περιορίσῃ στὴ βάσι τὸ πλάτος τοῦ μανικίου στὸν ἐπιθυμητὸ βαθμὸ, καθὼς καὶ νὰ φορμάρῃ ἐπίσης τὴ ραφὴ τοῦ ἀγκῶνα.

ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ

Τὸ ἴδιο μανίκι μπορεῖ νὰ γίνῃ ἐπίσης καὶ με μίαν μοναδικὴν ραφὴν στὸ κόντρα τοῦ κατωμάνικου. Γιὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ, φθάνει νὰ ψαλιδίσετε τὸ μοντέλο στὴ διακοπτόμενη γραμμὴ ἀπὸ τὸ σημεῖο 19 ἕως τὸ σημεῖο 21. Καθὼς τὸ σημεῖο 21 μένει ἀμετάβλητο, τὸ σημεῖο 18 θὰ μετατεθῇ στὸ 18', ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει καὶ τὸ σημεῖο 11.

Τὰ σημεῖα 19 καὶ 17 θὰ μετατεθοῦν στὰ σημεῖα 19' καὶ 17', ὅπως δείχνει τὸ διάγραμμα. Ἡ ραφὴ 21—11 καταργεῖται, ἐνῶ σχηματίζεται μίαν πένσα ἀνάμεσα στὰ σημεῖα 19—21 καὶ 19'—21.

ΤΟ ΜΑΝΙΚΙ ΡΕΓΚΛΑΝ

Μισὸ τοῦ στήθους: 46. Μᾶκρος μανικίου: 76.

Γιὰ νὰ φτιάξετε τὸ πατρὸν ἑνὸς μανικίου ρεγκλάν πρέπει νὰ πάρετε ὡς βάσι μίαν κατακόρυφον γραμμὴν, τὴν α—ω.

Ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 2

Πάνω στὴ γραμμὴ α—ω βάλετε τὰ σημάδια 1 καὶ 2, ἔτσι

πού νὰ ἀπέχουν μεταξύ τους ὅσο εἶναι τὸ βάθος τῆς μασχάλης πού ὑπολογίζεται πάντοτε γιὰ νὰ σχηματισθῇ τὸ πατρὸν τοῦ φορέματος ἢ τοῦ πανωφορίου. Στὸ πατρὸν πού παραθέτουμε, τὸ βάθος τῆς μασχάλης εἶναι 19 ἑκατ. Ἐστὶ καὶ

(Συνέχεια στὴ σελίδα 65)

Χρήσιμες οδηγίες

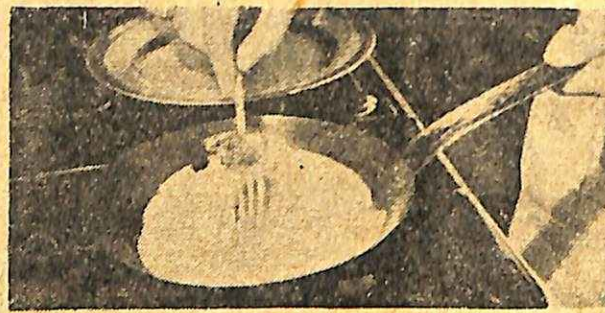
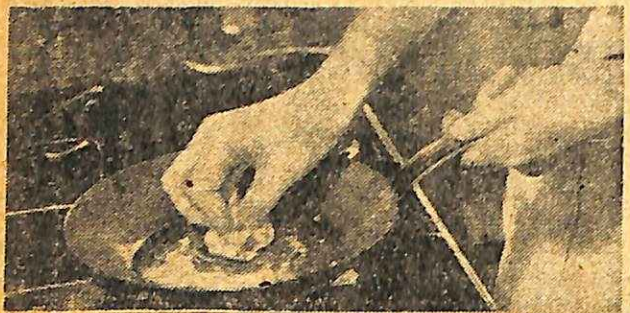
ΠΩΣ ΝΑ ΞΑΝΑΖΕΣΤΑΝΕΤΕ ΨΗΜΕΝΟ ΚΡΕΑΣ: 'Ο απλούστερος τρόπος είναι να το ξαναζεσταίνετε στη σάλτσα του ή στο ζωμό του, εάν υπάρχει. Κόβετε το κρέας σε λεπτές φέτες, αφού αφαιρέσετε τα κόκκαλα, τις πέτσες και το περισσότερο από το λίπος. Ρίχνετε τη σάλτσα του σε κατσαρόλα και προσθέτετε αλάτι και πιπέρι. Μόλις αρχίσει να βράζει, χαμηλώνετε τη φωτιά και ρίχνετε το κρέας. Το ζεσταίνετε χωρίς να αφήσετε να βράσει. Το ψημένο κρέας δεν πρέπει να ξαναβράσει και είναι καλύτερο όταν ζεσταίνεται μόλις.

Ένας άλλος τρόπος είναι να ξαναζεστασθώ με λαχανικά. Έτσι αυξάνονται και οι μερίδες, γιατί με λίγο κρέας ψημένο γίνεται ένα άλλο φαγητό. Εάν έχετε περισσευμένα βρασμένα λαχανικά, τα βάτε με ένα γιουβέσι. Ρίχνετε επάνω τη σάλτσα του κρέατος, ή ζωμό κρέατος τόσο ώστε να μη καλυφθούν τελείως. Τα βάτε να βράσουν. Κατόπιν χαμηλώνετε τη φωτιά και τοποθετείτε επάνω στα λαχανικά τις φέτες του κρέατος. Σκεπάζετε το γιουβέσι και το αφήνετε στη φωτιά έως ότου το κρέας ζεσταθώ.

Το κρέας μπορεί επίσης να ζεσταθώ και επάνω σε φρεσκοψημένα λαχανικά ως εξής: Ρίχνετε σε κατσαρόλα λίγο μαγειρικό λίπος φυτίνη και, όταν ζεσταθώ, βάτε μέσα διάφορα λαχανικά — ή ένα είδος μόνο — και τα κοκκινίζετε. Τότε ρίχνετε αρκετό ζωμό κρέατος ή τη σάλτσα του κρέατος, αφού την αυξήσετε με νερό, για να σκεπασθούν τα λαχανικά τελείως. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και τα σιγοβράζετε έως ότου γίνουν. Εάν μείνουν αρκετά ζωμός, αφήνετε την κατσαρόλα ανοιχτή και δυναμώνετε τη φωτιά για να ελαττωθώ. Τοποθετείτε τις φέτες κρέατος επάνω στα λαχανικά και τις ζεσταίνετε.

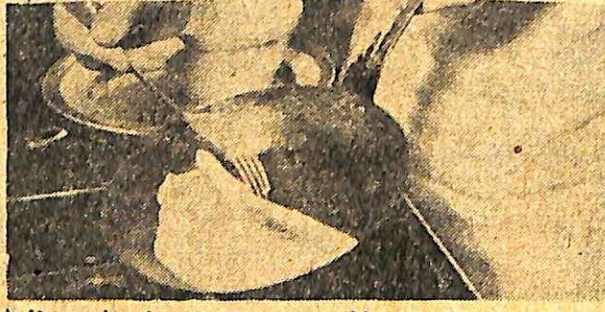
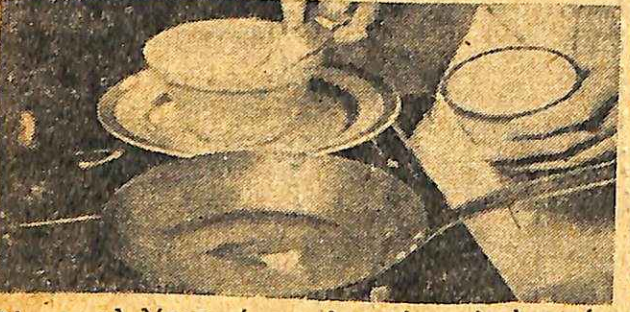
ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ; ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΙΑ ΟΜΕΛΕΤΑ

Όμελέτα απλή: 1 ΚΟΥΤΑΛΙΑ ΜΑΓΕΙΡΙΚΟ ΛΙΠΟΣ ΦΥΤΙΝΗ, ΤΡΙΑ ΑΥΓΑ, ΑΛΑΤΙ ΚΑΙ ΠΙΠΕΡΙ

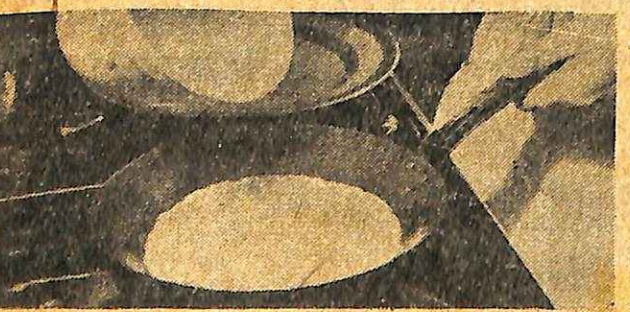
Βάζετε το τηγάνι σε χαμηλή φωτιά και το παπαλίζετε με αλάτι. Το τρίβετε δυνατά με ένα χαρτί και κατόπιν το σκουπίζετε με ένα πανί.

Αμέσως ανακατώνετε το μίγμα κυκλικά, στην επιφάνεια μόνο, με ένα πηρούνι έως ότου το αυγό πήξει και γίνω αρκετά στερεό.

Ρίχνετε το λίπος μέσα στο τηγάνι και το σκάνετε εις τρόπον ώστε το λίπος να απλωθώ σε όλη την επιφάνεια του τηγανιού.

Μόλις το μίγμα στερεοποιηθώ, σκάνετε το τηγάνι και τυλίγετε την όμελέτα με προσοχή, χρησιμοποιώντας προς τούτο ένα πηρούνι.

Χτυπάτε τα αυγά, προσθέτετε αλάτι και πιπέρι και, όταν το λίπος κλώνη, ρίχνετε το μίγμα με προσοχή μέσα στο τηγάνι.

Σερβίρετε σε ζεστό πιάτο. Πρέπει να έχω ανοιχτό ξανθό χρώμα και να είναι εξωτερικώς πηχτή, αλλά μαλακή και κρεμώδης από μέσα.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΜΕ ΧΥΤΡΑ ΤΑΧΥΤΗΓΟΣ «ΣΙΛΒΕΡ»

ΑΡΝΙ ΜΕ ΠΑΤΑΤΕΣ

Το φαγητό πεισθηθίζον οι Ιολάνδοι. Γίνεται γρήγορα, είναι θρεπτικό, ελαφρύ και σχετικώς οικονομικό.

Η συνταγή:

150 δράμια αρνί
3 κρεμμύδια
300 δράμια πατάτες
3/4 φλυτζ. τσαγιού νερό
Αλάτι και πιπέρι
Μαϊντανός φιλοκομμένος.

Κόβετε το κρέας σε μερίδες. Κόβετε τα κρεμμύδια σε κύκλους και τις πατάτες φέτες. Βάζετε μέσα στη χύτρα μια σειρά κρεμμύδια, μια πατάτες κ.ο.κ. Τοποθετείτε επάνω το κρέας και ρίχνετε το νερό και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Σκεπάζετε τη χύτρα και τη βάζετε στη φωτιά. Όταν από την τρυπούλα φανή η στήλη ατμού, βάζετε τη βαλβίδα. Μόλις ακουσθώ ένα ελαφρύ σφύριγμα και από τις τρεις τρυπούλες

της βαλβίδας βγαίνει ατμός, χαμηλώνετε τη φωτιά και κτυπάτε το ρολόι. Σε 15 λεπτά απουσιάζετε τη χύτρα από τη φωτιά και περιμένετε έως ότου η πίεση πέσει σιγά-σιγά (περίπου 15 λεπτά). Βγάζετε τη βαλβίδα και κατόπιν ανοίγετε τη χύτρα.

Πασπαλίζετε το φαγητό με μαϊντανό πριν το σερβίρετε.

Αλλος τρόπος: Κόβετε το κρέας. Ρίχνετε στη χύτρα δυο κουταλιές φυτίνη και όταν ζεσταθώ, κοκκινίζετε το κρέας ελαφρώς. Κατόπιν ρίχνετε τα κρεμμύδια κομμένα σε λεπτότερες φέτες και, όταν χρυσώσουν, προσθέτετε νερό ζεστό, τις πατάτες και το αλάτι και πιπέρι. Σκεπάζετε τη χύτρα και τελειώνετε το φαγητό όπως αναφέρεται ανωτέρω.

★
ΟΜΕΛΕΤΑ
ΜΕ ΝΕΦΡΑ ΑΡΝΙΟΥ

Ετοιμάζετε και κόβετε τα νεφρά: προσθέτετε 1 κουταλιά φιλοκομμένο κρεμμύδι και τα τηγανίζετε με λίγη φυτίνη. Ρίχνετε λίγο αλάτι και πιπέρι και 1 κουταλιά τσαγιού φιλοκομμένα φύλλα μαϊντανού. Σκεπάζετε το τηγάνι και αφήνετε να σιγοψηθούν επί 10 λεπτά. Βάζετε το μίγμα αυτό στο κέντρο της όμελέτας και τη διπλώνετε.

ΟΜΕΛΕΤΑ ΜΕ ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ ΧΟΡΤΑ: Φιλοκόβετε λίγο μαϊντανό και ένα φρέσκο κρεμμύδι. Τα ψήνετε με ελάχιστο φιλοκομμένο υπέικον και πατάτες. Τα προσθέτετε στο μίγμα της όμελέτας. Λίγο υπέικον και πατάτες μπορούν να διπλωθούν μέσα στη ψημένη όμελέτα.

ΟΜΕΛΕΤΑ «ΣΟΥΦΛΕ»: 3 αυγά, 3 κουταλιές σούπας γάλα, 5 δράμια βούτυρο, αλάτι και πιπέρι.

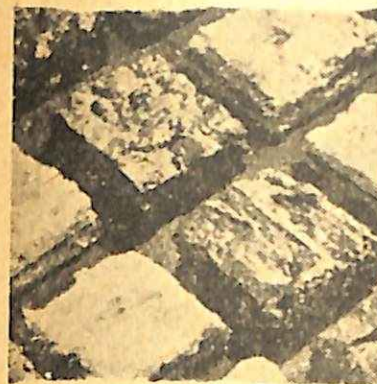
Εκτέλεσις: Χωρίζετε τα ασπράδια από τους κρόκους. Τους χτυπάτε με ελάνο κουτάλι. Προσθέτετε το γάλα και λίγο αλάτι και πιπέρι και τους χτυπάτε πάλι. Κατόπιν λιώνετε το βούτυρο, χωρίς να το κάψετε, μέσα σε τηγάνι. Το κινείτε για να αλείφουν καλά τα πλάγια, χτυπάτε καλά τα ασπράδια και, όταν από το χτύπημα πήσουν και ασπρίσουν, τα ρίχνετε με προσοχή στο μίγμα των κρόκων. Αποφεύγετε το πολύ ανακάτεμα. Αδειάζετε το μίγμα των αυγών μέσα στο ταψάκι και το ψήνετε σε μέτρια φωτιά έως ότου κοκκινίσει από κάτω. Κατόπιν βάζετε την όμελέτα σε μέτριο φούρνο ή κάτω από το «γκρίλ», για να γίνω χρυσόξανθο ή επιφανεία της. Περνάτε τη σπάτουλα γύρω και κάτω από την όμελέτα, τη χαράζετε στη μέση και τη διπλώνετε. Τη σερβίρετε σε ζεστή πιατέλα, γαρνιρισμένη με μαϊντανό.

ΟΜΕΛΕΤΑ ΜΕ ΤΥΡΙ *Η ΨΑΡΙ: Κάνετε την όμελέτα όπως αναφέρεται ανωτέρω στη συνταγή «Όμελέτα Σουφλέ», αλλά προσθέτετε τους κρόκους των αυγών ή μια κουταλιά σούπας τυρί τριμμένο και ελάχιστη μουςτάρδα φτιαγμένη ή περίπου 20 δράμια βρασμένο και φιλοκομμένο ψάρι με λίγο φιλοκομμένο μαϊντανό.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

«ΤΕΤΡΑΓΩΝΑ» ΓΙΑ ΤΣΑΙ

Εκτέλεσις:

2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι
2 κουταλάκια τσαγιού υπέικον-πασντερ
1/4 κουτάλι τσαγιού αλάτι
1/2 φλυτζάνι τσαγιού μαγειρικό λίπος φυτίνη
1 πακετάκι έσάνς βανίλιας
1/4 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
3 κρόκοι αυγών
4 κουτάλι τσαγιού γάλα έδα-πορέ αδιάλυτο
1/2 φλυτζάνι τσαγιού γλυκό (πελτέ).

Μαρίγγα

3 ασπράδια αυγών
6 κουταλιές σούπας ζάχαρη
1/2 φλυτζ. τσαγιού φιλοκομμένα καρύδια.

Μαρμελάδα λεμόνι

Υλικά:

200 δράμια λεμόνια χονδρά
450 » νερό
425 » ζάχαρη.

Εκτέλεσις:

Πλένετε τα λεμόνια και τα κόβετε σε λεπτότερα φεττάκια. Βάζετε τα κουκούτσια σε ένα σακκουλάκι από τουλπάνι. Ρίχνετε σε λεκάνη τα λεμόνια, τα κουκούτσια και το νερό και αφήνετε να σταθούν 24 ώρες. Την επομένη τα σιγοβράζετε επί 1 ώρα και 15' ή έως ότου μαλακώση ο φλοιός. (Ο φλοιός του λεμονιού βράζει γρηγο-

ρώτερα από το φλοιό άλλων εσπεριδοειδών). Κατόπιν βγάζετε το σακκουλάκι με τα κουκούτσια και το στίβετε καλά μέσα στα βρασμένα λεμόνια. Το πετάτε. Προσθέτετε τη ζάχαρη λίγη - λίγη, ενώ ανακατώνετε διαρκώς επάνω από χαμηλή φωτιά, έως ότου λυώση.

Δυναμώνετε τη φωτιά για να αρχίσει ο βρασμός. Βράζετε τη μαρμελάδα γρήγορα, δηλαδή σε δυνατή φωτιά έως ότου «δέσει». Αφαιρείτε τον αφέρο, την κουώνετε λίγο και την αδειάζετε σε καθαρά και αποστειρωμένα βάζα.

Κανταΐφι Γιαννιώτικο

Υλικά:

75 δράμια καρύδια
1 κουταλιά σούπας φρυγανιά κοπανισμένη
3 αυγά
1 φλυτζανάκι του καφέ ζάχαρη
1 κουταλιά κανέλα
200 δράμια κανταΐφι
40 » φύλλο του υπακλαβά
100 δράμια μαγειρικό λίπος φυτίνη
Για τη σιρόπι
300 δράμια ζάχαρη
150 » νερό
1/2 λεμόνι.

Εκτέλεσις:

Περνάτε τα καρύδια από μηχανή και τα αναμιγνύετε με τη φρυγανιά. Χτυπάτε τα αυγά με τη ζάχαρη και τα προσθέτετε στο μίγμα των καρυδιών.

Προσθέτετε επίσης και την κανέλα.

Λιώνετε τη φυτίνη. Χωρίζετε το κανταΐφι σε 2 μέρη καθώς και το φύλλο του υπακλαβά. Αλείφετε ένα παξι με φυτίνη και στρώνετε μέσα τα μισά φύλλα. Κάθε όμως φύλλο που θα στρώνετε πρέπει να το αλείφετε με φυτίνη. Κατόπιν απλώνετε το μισό καταΐφι και το ραντίζετε με αρκετό λίπος. Καλύπτετε δηλ την επιφάνεια με το μίγμα των καρυδιών, απλώνετε επάνω το υπόλοιπο καταΐφι και το ραντίζετε με λίπος. Τότε τα σκεπάζετε όλα με τα άλλα μισά φύλλα του υπακλαβά, ενώ τ' αλείφετε ένα - ένα με λίπος. Χαράζετε την επιφάνεια σε λωρίδες φάρδους 7 εκατοστών με ένα κυρτό μαχαίρι και ψήνετε το κανταΐφι σε μέτριο φούρνο επί 40 έως 45 λεπτά. Όταν ψηθώ

Παυτό βανίλια

Βράζετε 312 δράμια γάλα και προσθέτετε 2 πακετάκια βανίλια.

Ρίχνετε σε κατσαρόλα 10 κρόκους αυγών και τους αναμιγνύετε με μερικές σταγόνες νερού. Προσθέτετε 100 δράμια ζάχαρη ψιλή και δουλεύετε το μίγμα με δύναμη με μία σπάτουλα έως ότου πάρη χρώμα κίτρινο του άχυρου.

Προσθέτετε στο μίγμα των αυγών το γάλα λίγο-λίγο και βάζετε την κατσαρόλα σε πολύ χαμηλή φωτιά, ενώ το ανακατώνετε διαρκώς.

Όταν η κρέμα πήξη τόσο, ώστε να καλύπτει τη σπάτουλα με ένα λεπτό στρώμα, την απουσιάζετε από τη φωτιά.

(Προσέχετε ώστε, κατά το διάστημα που η κρέμα θα είναι στη φωτιά, να μη δράση γιατί τα αυγά θα κώσουν).

Αδειάζετε την κρέμα σε λεκάνη περνώντας την από τρυπητό και την ανακατώνετε πότε-πότε για να μη πιάση κρούστα.

Όταν η κρέμα κρουσώ τελείως την αδειάζετε μέσα στο δοχείο της μηχανής παγωτού και την παγώνετε χρησιμοποιώντας 8 μέρη πάγο και ένα μέρος χονδρό αλάτι.

ΛΕΜΟΝΙ «ΖΕΛΕ»

Υλικά:

6 φύλλα ζελατίνα
1/2 φλυτζ. τσαγιού κρύο νερό
2)3 » » ζάχαρη
Ελάχιστο αλάτι
2 1/2 φλυτζ. τσαγιού νερό δρασ-
ζον
1/2 φλυτζ. τσαγιού χυμός λε-
μονιού.

Εκτέλεσις:

Μουσκεύετε τη ζελατίνα στο κρύο νερό 1/2 ώρα. Κατόπιν προσθέτετε τη ζάχαρη, το αλάτι και το δρασζον νερό. Ανακατώνετε έως ότου η ζελατίνα και η ζάχαρη λυώσουν.

Κατόπιν προσθέτετε στο ανωτέρω μίγμα το χυμό λεμονιού, το ανακατώνετε καλά και το αδειάζετε μέσα σε μία φόρμα, ή σε μικρές φόρμες, ή σε ποτήρια σαμπάνιας, αφού τα ξεπλύνετε πρώτα με κρύο νερό. Βάζετε το ζελέ σε ψυγείο να παγώσει, το ξεφορμάρετε, εάν είναι σε φόρμες, και το σερβίρετε με κρέμα σαντιγύ, με ροδάκινα κομμένα, κομμένα σε φέτες, ή απλό πασπαλισμένο με λίγο καρύδι.

Πορτοκάλι ζελέ: Ακολουθείτε την ανωτέρω συνταγή αλλά ελαττώνετε το δρασζον νερό 2 1/2 φλυτζάνια σε 2 και το χυμό λεμονιού σε 2 κουταλιές σούπας. Προσθέτετε 1 φλυτζάνι τσαγιού χυμό πορτοκαλιών.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΕΜΕΛΗΝ, Θεσσαλονίκη: Η χύτρα ταχύτητος «Silver» του εργοστασίου Μ. Σιγάλα πωλείται και στην αγορά Θεσ-

και ενώ είναι ζεστό, το περιλούζετε με το σιρόπι που κάνετε με τη ζάχαρη, το νερό και το λεμόνι. Το σιρόπι αυτό το βράζετε μόνο 5 λεπτά. Παπαλίζετε το κανταΐφι με κανέλα, το κόβετε σε τετράγωνα και το σερβίρετε όταν κρουσώ τελείως και απορροφήση όλα το σιρόπι του.

σαλονίκης. Υπάρχουν τρία μεγέθη, αλλά το μεσαίο είναι το καταλληλότερο για ένα σπίτι που θα προμηθευθώ μόνο μία χύτρα. Διότι με το μεσαίο μέγεθος μπορεί να εξυπηρετηθώ μία οικογένεια από 2 άτομα και επίσης πολύ καλά και μία από 5.

Η τιμή της χύτρας ταχύτητος «Silver» είναι: 190.000 δραχ. για το μικρό μέγεθος, 225.000 δραχ. για το μεσαίο και 300.000 για το μεγάλο.

Ερωτάτε για τα ανταλλακτικά, σε περίπτωση φθοράς, εάν πωλούνται στα ίδια καταστήματα που πωλείται και η χύτρα. Ναι, τα βρίσκετε παντού. Αλλάστε, το μόνο που φθαιρείται στη χύτρα, είναι η λαστινένια στεφάνη και πώμα, τα οποία δεν στοινίζονται. Η χύτρα ταχύτητος «Silver», είναι αθάνατος άνηκτος. Το σκεύος δε στραβώνει και η βαλβίδα επίσης δε χαλά ποτέ, γιατί δεν έχει ελατήρια.

Αδειάζει τον κόπο να κάνετε μία μικρή θυσία προκειμένου να αποκτήσετε μία χύτρα ταχύτητος. Θα σας ξεκουράσει αφάνταστα και θα έχετε μεγάλη οικονομία.

ΤΟΡΕΛΑ

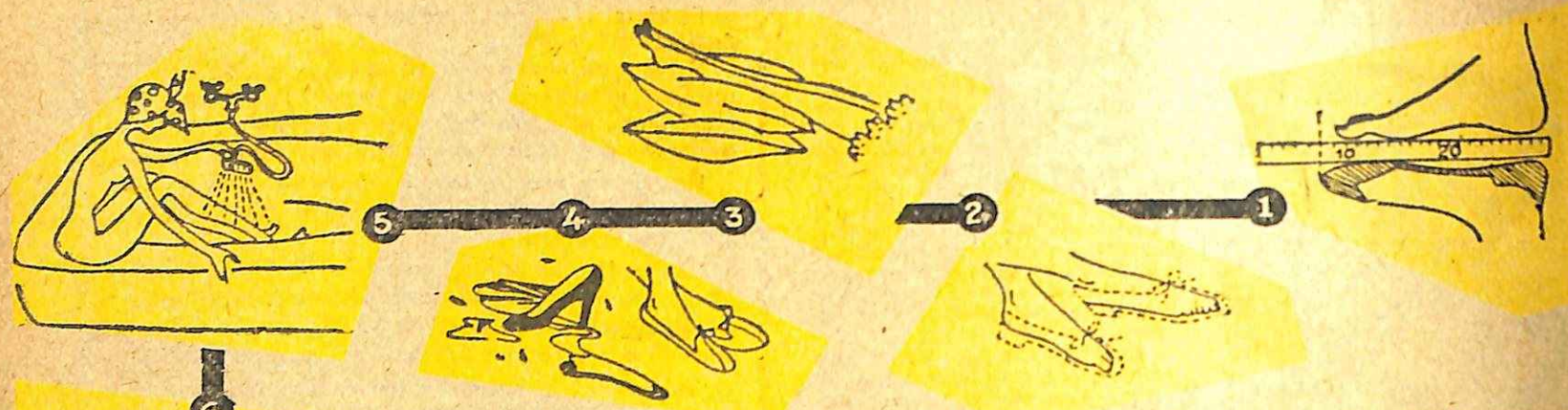
ΟΡΕΚΤΙΚΑ

Αυγά βραστά με μαγιονέζα: Κόβετε τα αυγά σε φέτες (υπάρχει για το κόψιμο των αυγών ένα εργαλείο πολύ πρακτικό) τα βάζετε σε πιάτο για ορεκτικά και τα καλύπτετε με μαγιονέζα.

Αυγά γεμιστά: Βράζετε τ' αυγά και τα χωρίζετε στη μέση κατά μήκος. Αφαιρείτε τους κρόκους και τους αναμιγνύετε με μαγιονέζα και με γαρνίρες ή καραβίδες βρασμένες. Γεμίζετε με τη γέμιση αυτή τα ασπράδια και τα σερβίρετε επάνω σε φύλλα μαρούλιων.

ΣΗΜ. Μπορείτε να αντικαταστήσετε τις γαρνίρες ή τις καραβίδες με αντζούγιες. Αλλά στην περίπτωση αυτή λιώνετε τις αντζούγιες με τους κρόκους των αυγών.

ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΕΧΟΥΝ ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ ΜΥΣΤΙΚΑ

ΝΑ ΕΧΗ μιὰ κοπέλλα δημοφιλῆ πόδια σφιγμένα μέσα σὲ ἓνα ζευγάρι ἀραχνουφαντες κάλτσες, τί εὐτυχία καὶ πόση ἐπιτυχία... Μὰ ὅταν αὐτὰ τὰ δυὸ πόδια πονοῦν καὶ ὑποφέρουν μέσα σὲ στενὸχωρα παπούτσια, τότε ὅλη ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς, ὅλη ἡ ζωτικότητα, ὅλη ἡ ἀνεσι χάνονται. Ἀκόμη καὶ τὰ νιάτα θαυρεῖς καὶ πετοῦν, ὅταν ὑποφέρουν τὰ πόδια.

Οἱ Ἀμερικανοὶ λένε: «Ἐχετε τὴν ἡλικία τῶν ποδιῶν σας». Ὅταν τὰ πόδια δὲν εἶναι σὲ καλὴ κατάστασι, τότε ὅλη ἡ ὑγεία ἐπηρεάζεται, ἡ ἔκφρασι τοῦ προσώπου ἀλλοιώνεται, τὸ σῶμα δὲν μπορεῖ νὰ σταθῇ καλὰ οἱ κινήσεις ἔχουν κάτι τὸ δισσμένο. Καὶ ἡ αἰσθητικὴ; Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τονίσουμε πόσο ἀσχημὴ ἐντύπωσι κάνει ἓνα πόδι ἀπεριποίητο, παραμορφωμένο, ἀσχημὸ.

ΝΑ ΒΑΔΙΖΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΣΤΕΚΕΣΘΕ ΟΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ, ΣΩΣΤΑ: Τὸ σωστὸ καὶ ὠραῖο βᾶδισμα ἀπαιτεῖ νὰ περπατᾶτε μὲ τὶς μύτες τῶν ποδιῶν ἴσια καὶ νὰ στηρίζετε τὸ βάρος τοῦ σώματός σας μὲ τὸ πέλμα καὶ ὄχι μὲ τὰ δάκτυλα.

ραμικὴ ὑγρασία, νὰ ἀλλάζετε κάλτσες καὶ παπούτσια καὶ νὰ ἔχετε πάντα δύο ζεύγη κάλτσες πού νὰ τὶς φορῆτε ἐναλλάξ. Νὰ δάσετε μέσα στίς κάλτσες σας τάλκ, γιὰ νὰ ἐμποδίζετε τὸν ἰδρώτα καὶ τὰ δυσάρεστα ἐπακόλουθά του. (Σχ. 4).

διῶν, σὰ νὰ θέλετε νὰ πιᾶστε μὲ τὰ δάκτυλα κατὶ πού δοῖσκεται πάνω στὸ πᾶτωμα καὶ ξαναφέροντάς τα πάλι ἀμέσως στὴ θέσι τους. Σηκώθηκε κατὸ πιν στίς μύτες καὶ στρέψετε τοὺς ἀστράγαλους πρὸς τὰ μέσα. (Σχ. 8 καὶ 9). Ἐσπλώθηκε καὶ διπλώστε τὰ δάκτυλα τῶν ποδιῶν, ἀνασηκώνοντάς τα ὅσο ψηλότερα μπορεῖτε καὶ ἔπειτα κατεβάζοντάς τα ὅσο χαμηλότερα μπορεῖτε. (Σχ. 10 καὶ 11)

ΝΑ ΦΟΡῆΤΕ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΚΑΠΩΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΣΕ ΜΗΚΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΣΑΣ καὶ νὰ τὰ προφυλάσσετε, χρησιμοποιοῦντας ὅταν τὰ δάσετε κόκκαλο καὶ φυλάγοντάς τα μέσα στὰ καλαπόδια, ὅταν δὲν τὰ ἔχετε στὰ πόδια σας. Νὰ φορῆτε κάλτσες ἀκριβῶς στὸ νούμερό σας (σχῆμα 1) καὶ παπούτσια πού ἀνταποκρίνονται ἐντελῶς μὲ τὶς ἀσυχλίες καὶ τὴ ζωὴ πού κάνετε. (Σχ. 2)

ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΝΩΣΕΤΕ ΤΗΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ προσπαθήτε νὰ κουνάτε τὶς μύτες τῶν ποδιῶν σας ἀκόμη καὶ μέσα στὰ παπούτσια. Κάνετε ντοῦς στὰ πόδια σας ἀπὸ τοὺς μηρούς ἔως τὶς μύτες 3 λεπτὰ μὲ ζεστὸ νερὸ καὶ 1 λεπτὸ μὲ κρύο, ἐπαναλαμβάνοντάς τὸ ἴδιο 6 φορές. (Σχ. 5).

Συνηθίσετε νὰ πιάνετε μὲ τὰ δάκτυλα ἓνα μολύδι πού αἰκνέτε ἐπίτηδες στὸ πᾶτωμα, μὲ τὰ δάκτυλα τῶν ποδιῶν σας (Σχ. 12).

ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΤΕ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΣΑΣ κάθε φορὰ πού μπορεῖτε 5 ἔως 10 λεπτὰ τὴν ὥρα, ὅταν τὸ ἐπάγγελμά σας ἀπαιτῇ ὀρθοστάσι, καθὼς ἐπίσης καὶ κάθε βράδυ, ἔσπλώνοντας ἓνα τέταρτο τῆς ὥρας μὲ τὰ πόδια ψηλότερα ἀπὸ τὸ κεφάλι. (Σχ. 3).

ΓΙΑ ΝΑ ΛΕΙΑΙΝΕΤΕ ΤΙΣ ΦΤΕΡΝΕΣ ΣΑΣ στὴν περίπτωσι πού εἶναι χοντροπετσιασμένες, τρίβετε τὶς μὲ εἰδικὴ κρέμα ἢ μὲ ἀμυγδαλόλαδο, ἀφοῦ τὶς πλύνετε καὶ τὶς τρίψετε μὲ ἄλσφοπέτρα. Βάζετε ἀμυγδαλόλαδο ἢ κρέμα ἀποβραδὶς, γιὰ νὰ διατηρηθῇ ὅλη τὴ νύκτα ἐπάνω στὸ πόδι. (Σχ. 6)

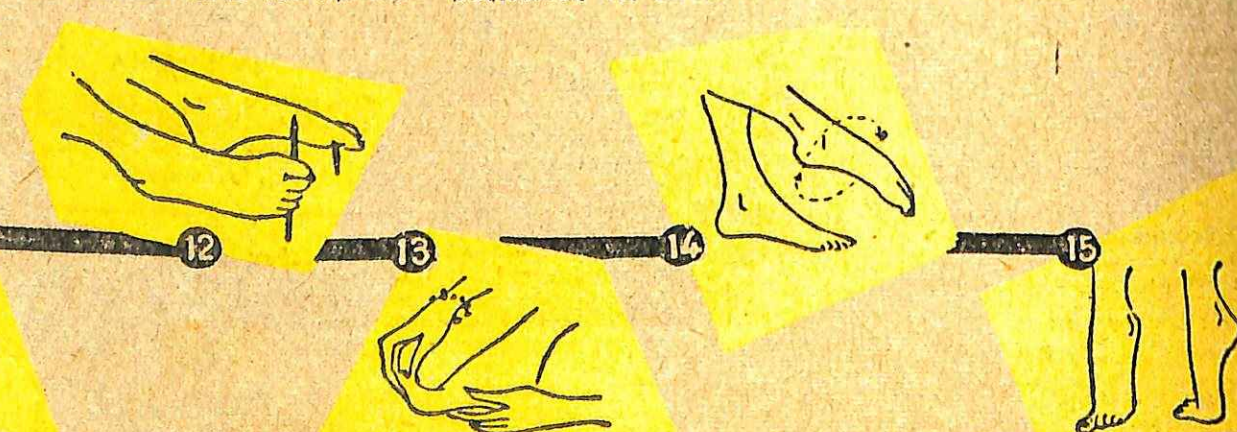
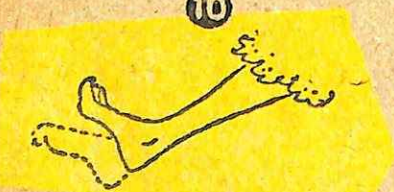
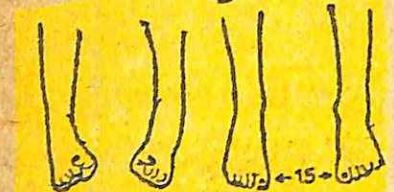
ΓΙΑ Ν' ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΙΣ ΚΡΑΜΠΕΣ, πιάνετε τὸ μεγάλο σας δάκτυλο μὲ τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸ δείκτη τοῦ χεριοῦ, ἀνασηκώνετε τὸ καὶ κουνάτε τὸ κυκλικά.

ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΟΝ ΙΔΡΩΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΕΙΨΙ ΑΝΕΞΕΩΣ Φορῆτε παπούτσια, πού ἡ μύτη τους ἐπιτρέπει στὰ δάκτυλα νὰ «παίζου». Δίνετε στὰ πόδια σας τὴν εὐκαιρία νὰ ἀναπνεύουν, φορώντας σαντάλια μόλις γυρίζετε στὸ σπítι σας. Ὅταν αἰσθάνεσθε καὶ τὴν πα-

ΓΙΑ ΝΑ ΔΥΝΑΜΩΣΗ Η ΚΑΜΑΡΑ κάνετε τὴν ἑξῆς ἀσκήσι. Στηρίξτε τὸ βάρος τοῦ σώματός σας πάνω στὰ πόδια σας, πού τὰ κρατᾶτε σὲ παράλληλη θέσι καὶ ἔπειτα ἀρχίσετε νὰ τὰ στρέψετε μιὰ φορὰ πρὸς τὰ μέσα καὶ μιὰ φορὰ πρὸς τὰ ἔξω. (Σχ. 7). Σηκώνετε τὴν καμάρα, μαζεύοντας τὶς μύτες τῶν πο-

ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΤΕ ΤΙΣ ΚΝΗΜΕΣ, σταυρώνετε καθιστὴ τὰ πόδια καὶ κάνετε κυκλικὰς κινήσεις τοῦ ποδιοῦ γύρω στὸν ἀστράγαλο (σχ. 14)

ΓΙΑ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕΤΕ ΤΗΝ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ, νὰ βαδίζετε στίς μύτες τῶν ποδιῶν ὅσα περισσότερο μπορεῖτε. Νὰ ξεκουράζεσθε κατόπιν καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνετε πολλὰς φορές τὰ ἴδια κάνοντας τὸ γύρο τῆς κάμαράς σας.

ΕΝΑ ΤΑΓΙΕΡ ΤΗΣ ΝΙΝΑ ΡΙΣΙ

Τὸ κομψότατο αὐτὸ ταγιέο εἶναι κομμένο ἀπὸ πεκινέ γκρί καὶ παρουσιάζει ἀριστοτεχνικὲς ἐγκrustasiόν μὲ τὴν ἀντίθετη τοποθέτησι

τῆς οἴγας. Ἡ ζακέτα κλείνει μὲ ἓνα μοναδικὸ κουμπὶ καὶ ἔχει στὴ στρουγγυλὴ ὑπὸσκα ἑσῶ-τερικὲς τσέπες μὲ κουμπί. Φούστο ἰσ.α.

ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΜΑΣ

Επεξηγήσεις των τεσσάρων πλεκτών του οπισθοφύλλου (άρ. 59) του προηγούμενου τεύχους.

1

ΥΛΙΚΑ: 150 γραμ. ή 50 δράμ. μαλλι ΠΕΓΚΟΥΕΝ: Βελόνες No 3½ και No 5. **ΔΕΙΓΜΑ:** 8π=2½ έκ. 10 βελόνες=2½ έκ. με τις βελόνες No 3½ και με τις βελόνες No 5 θα δάτε 4π=2½ έκ. 6 βελόνες=2½ έκ.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Με τις βελόνες No 3½. 1η ΒΕΛΟΝΑ 2π ανάποδη μαζί έως το τέλος της βελόνας. 2η ΒΕΛΟΝΑ με το No 5: Όλοι οι πόντοι πλέκονται καλή και από τις δύο μεριές μέχρι και την 7η ΒΕΛΟΝΑ: 8η ΒΕΛΟΝΑ με το No 3½ βελόνες. Θα πλέξετε όλους τους πόντους δύο φορές τον κάθε πόντο καλή. 9η ΒΕΛΟΝΑ: με τις ίδιες βελόνες θα συνεχίσετε το πλέξιμο με ανάποδη, δηλ. να πλέξετε ζέρσευ. Πλέξετε 13 βελόνες ακόμα με ζέρσευ. Σύνολον πλεξίματος από την αρχή 22 βελόνες. Θα συνεχίσετε το πλεκτό σας αρχίζοντας από την πρώτη βελόνα.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις βελόνες No 3½ 100π. Πλέξετε 5 έκ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε το πλέξιμο με τις 22 βελόνες του σχεδίου. Θα δάτε 1π από κάθε μεριά, κάθε 4 βελόνες έως ότου έχετε 128π στις βελόνες σας. Συνεχίστε χωρίς ανοίγματα έως ότου έχετε γενικό μήκος 26½ έκ.

Σ' αυτό το ύψος θα σχηματίσετε το μανίκι κατά τον εξής τρόπο: Θα δάτε 7π στην αρχή κάθε βελόνας 5 φορές στην κάθε μεριά. Συνεχίστε το πλέξιμό σας κανονικά έως ότου έχετε 20 έκ. μήκος και φάρδος. Κατόπιν κλείστε από κάθε μεριά 72π στην αρχή κάθε βελόνας. Τους υπόλοιπους πόντους περάστε τους σε μία παραμάνα και αφήστε τους να περιμένουν (γιακάς).

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Θα πλεχθώ ακριβώς όπως και η πλάτη έως ότου προσθέσετε όλους τους πόντους των μανικιών. Σ' αυτό το σημείο θα χωρίσετε το πλεκτό σας στη μέση. Η κάθε πλευρά θα πλεχθώ χωριστά. Περάστε τους πόντους της μίας πλευράς σε μία παραμάνα και αφήστε τους να περιμένουν. Συνεχίστε το πλεκτό σας κανονικά έως ότου έχετε το ίδιο φάρδος μανικιού με της πλάτης. Κλείστε 79π και τους υπόλοιπους περάστε τους σε μία παραμάνα. Πλέξτε και την άλλη πλευρά αντίκριστα. Αφού κλείσετε τους 79π αυτής της πλευράς, συνεχίστε το πλέξιμο με τους υπόλοιπους πόντους. Με τους πόντους του μπροστινού, πλέξτε συνέχεια τους πόντους που έχετε στην παραμάνα

της πλάτης και ίσους πόντους της άλλης πλευράς του μπροστινού. Θα συνεχίσετε το πλέξιμο με όλους αυτούς τους πόντους πλέκοντας ζέρσευ έως ότου έχετε 4 έκ. Κατόπιν πλέξτε μία βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού σας και συνεχίστε και πάλι με ζέρσευ έως ότου πλέξετε 4 έκ. Κατόπιν συνεχίστε κατά τον εξής τρόπο: για να σχηματίσετε τη φάσα του ντεκολτέ: Πλέξτε 20π και περάστε τους σε μία παραμάνα. Κλείστε 40π. Συνεχίστε με τους υπόλοιπους 20π κλείνοντας 1π κάθε φορά στην αρχή της βελόνας που θα πλέξετε καλή, έως ότου μείνουν στη βελόνα σας 14π. Κλείστε σε μία φορά αυτούς τους πόντους. Πλέξτε τους 20π της άλλης πλευράς που έχετε στην παραμάνα κατά τον ίδιο τρόπο αντίκριστα.

ΦΑΣΑ ΜΑΝΙΚΙΩΝ: Βάλετε 80π στις βελόνες No 3½. Πλέξτε 2½ έκ. με ζέρσευ. Κατόπιν πλέξτε μία βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού σας και συνεχίστε με ζέρσευ. Πλέξτε και πάλι 2½ έκ. και κλείστε τους πόντους. Πλέξτε άλλη μία την ίδια φάσα.

ΦΑΣΑ ΝΤΕΚΟΛΤΕ: Βάλετε 65π στις βελόνες No 3½. Πλέξτε με ζέρσευ δάοντας 1π στην καλή μεριά του πλεκτού σας στο τέλος της βελόνας έως ότου έχετε 70π στη βελόνα σας. Κατόπιν πλέξτε μία βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού σας και συνεχίστε με ζέρσευ πλέκοντας το αντίθετο της προηγούμενης φοράς, δηλ. θα κλείνετε 1π στη μεριά που προσθέτατε, έως ότου μείνουν στη βελόνα σας 65π. Κλείστε τους πόντους σε μία φορά.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Ράψτε τους ώμους με τα μανίκια και τις πλάινες ραφές με τα μανίκια. Διπλώστε το γιακά στην ανάποδη βελόνα και ράψτε τον κουβά. Πλέξτε με βελονάκι στην άκρη κάθε μαρμικιού μία σειρά άριστη πολύ σφιχτά. Κατόπιν ράψτε τη μία άκρη της φάσας επάνω σ' αυτή τη σειρά. Διπλώστε την στην ανάποδη βελόνα προς την ανάποδη και ράψτε την άλλη άκρη στην ανάποδη μεριά του μαρμικιού. Διπλώστε τις φάσες του ντεκολτέ και ενώστε τις δύο άκρες σχηματίζοντας γωνία. Κατόπιν ράψτε τις κατά τον ίδιο τρόπο, όπως ράψατε τις φάσες στα μανίκια.

2

ΥΛΙΚΑ: 200 γραμ. ή 65 δράμ. μαλλι ΠΕΓΚΟΥΕΝ: Βελόνες No 2 και No 3 και 5 καλτσοβελόνες No 2. **ΔΕΙΓΜΑ:** =7π=2½ έκ. 10 βελόνες=2½ έκ.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις βελόνες No 2: 96π. Πλέξτε 7½ έκ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τις βελόνες No 3 με ζέρσευ και πλέξτε 15 έκ. Κατόπιν θα δάτε 1π στο τέλος κάθε βελόνας κάθε 2½ έκ. (5 φορές). Σε γενικό μήκος 22½ έκ. του ζέρσευ θα σχηματίσετε τις μασχάλες: Κλείστε από κάθε μεριά 7π. Κατόπιν θα συνεχίσετε να κλείνετε 1π κάθε δεύτερη βελόνα σε κάθε μεριά (5 φορές). Συνεχίστε έως ότου έχετε γενικό μήκος της μασχάλης 20 έκ. Σε αυτό το ύψος θα κλείσετε τους ώμους κατά τον εξής τρόπο: Κλείστε 7π από κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα (7 φορές). Κλείστε τους υπόλοιπους πόντους σε μία φορά. (ντεκολτέ της πλάτης).

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Θα πλεχθώ και το μπροστινό το ίδιο όπως και η πλάτη. Σε 15 έκ. ύψος της μασχάλης θα σχηματίσετε το ντεκολτέ κατά τον εξής τρόπο: Πλέξτε 34π και κλείστε 16π στο μέσον. Η κάθε πλευρά θα πλεχθώ χωριστά. Τους πόντους της μίας πλευράς περάστε τους σε μία παραμάνα και αφήστε τους να περιμένουν. Συνεχίστε με τους πόντους της άλλης πλευράς. Στην μεριά του ντεκολτέ θα συνεχίσετε να κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα 1π (6 φορές). Συνεχίστε χωρίς κλει-

τήματα, έως ότου έχετε το ίδιο ύψος της μασχάλης με την μασχάλη της πλάτης. Κλείστε τον ώμο. Θα κλείσετε 7π κάθε δεύτερη βελόνα (4 φορές). Πλέξτε και την άλλη μεριά κατά τον ίδιο τρόπο αντίκριστα.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώστε το πλεκτό σας με νωπό πανί. Ράψτε τους ώμους και τις πλάινες ραφές. Γύρω-γύρω στο ντεκολτέ σηκώστε 112π με τις καλτσοβελόνες στην καλή μεριά του πλεκτού σας. Πλέξτε στρουγγυλά λάστιχο 1+1π. 10 έκ. Κλείστε τους πόντους χαλαρά. Με τις ίδιες βελόνες σηκώστε σε κάθε μασχάλη γύρω-γύρω στην καλή μεριά του πλεκτού σας 144π. Πλέξτε λάστιχο 1+1π 2½ έκ. Κλείστε τους πόντους όπως τους δρίσκετε, δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη. Κατόπιν γυρίστε αυτήν την φάσα προς την καλή μεριά του πλεκτού σας και ράψτε την με περαστή βελόνα.

3

ΥΛΙΚΑ: 170 γραμ. ή 53 δράμ. μαλλι ΠΕΓΚΟΥΕΝ: Βελόνες No 55 γραμ. ή 20 δράμ. μπλε-μαρέν της ίδιας ποιότητας: Βελόνες No 2 και No 3 καθώς και 5 καλτσοβελόνες No 2. **ΔΕΙΓΜΑ:** 7π=2½ έκ. 10 βελόνες=2½ έκ.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 109π με μαύρο μαλλι στις βελόνες No 2. Πλέξτε λάστιχο 1+1π. 6½ έκ. Κατόπιν θα πλέξετε μία βελόνα α-

κόπη με λάστιχο, πλέκοντας δύο φορές τον ίδιο πόντο σε κανονικές αποστάσεις (12 φορές). Συνεχίστε το πλέξιμο με το άσπρο μαλλι με τις βελόνες No 3. Πλέξτε 22½ έκ. ζέρσευ. Σε αυτό το ύψος δάτε ένα σημάδι με μία κλωστή άλλου χρώματος σε κάθε μεριά. Συνεχίστε κατά τον εξής τρόπο για να σχηματίσετε τα μανίκια: Σε κάθε μεριά θα δάτε 2π κάθε δεύτερη βελόνα (20 φορές). Κατόπιν προσθέστε σε μία φορά 40π. σε κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα (2 φορές). Συνεχίστε το πλέξιμο κανονικά. Όταν θα έχετε πλέξει 18 έκ. ύψος της μασχάλης, δηλ. από το σημάδι που έχετε δάει, θα κλείσετε για τα μανίκια και τους ώμους κατά τον εξής τρόπο: Θα κλείνετε στην άκρη κάθε βελόνας 7π (20 φορές) δηλ. 40 φορές και από τις δύο μεριές μαζί. Τους υπόλοιπους πόντους περάστε τους σε μία παραμάνα και αφήστε τους να περιμένουν.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Θα πλεχθώ ακριβώς όπως και η πλάτη, έως ότου έχετε 15 έκ. με ζέρσευ. Σε αυτό το ύψος θα σχηματίσετε την γαρνιτούρα με το μαύρο μαλλι κατά τον εξής τρόπο: Πλέξτε κανονικά έως πρό του 1π του κέντρου. Βάλετε το μαύρο μαλλι και πλέξτε αυτόν τον πόντο μαύρο. Κατόπιν συνεχίστε με ένα δεύτερο κουβάρι άσπρο μαλλι και πλέξτε τους υπόλοιπους πόντους κανονικά (όταν θα πλέξετε το κάθε χρώμα από τα δύο θα γυρίζετε το ένα πίσω από το άλλο για να μη σας σχηματίζεται τρύπα). Κάθε 4 βελόνες θα πλέκετε δεξιά και αριστερά του μαύρου πόντου ένα πόντο επί πλέον με μαύρο μαλλι (15 φορές). Σε γενικό μήκος 41 έκ. σχηματίστε το ντεκολτέ. Πλέξτε 146π. Κλείστε τους 31π με το μαύρο μαλλι στο κέντρο. Η κάθε πλευρά θα πλεχθώ χωριστά. Εξακολουθήστε το πλέξιμο με της μίας πλευράς του πόντους, κλείνοντας 1π κάθε δεύτερη βελόνα στη μεριά του ντεκολτέ (6 φορές). Στο ίδιο ύψος του μαρμικιού της πλάτης και του ώμου κλείστε για τα μανίκια κάθε δεύτερη βελόνα 7π (20 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους περάστε τους σε μία παραμάνα και αφήστε τους να περιμένουν. Πλέξτε και την άλλη πλευρά την ίδια αντίκριστα.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Ράψτε τις πλάινες ραφές, τις ραφές των μανικιών και τους ώμους με την επάνω ραφή των μανικιών. Σηκώστε γύρω-γύρω στο ντεκολτέ 130π με μαύρο μαλλι με τις καλτσοβελόνες στην καλή μεριά του πλεκτού σας, συμπεριλαμβανοντας και τους πόντους που έχετε στις παραμάνες. Πλέξτε 7½ έκ. λάστιχο 1+1π. Κλείστε χαλαρά τους πόντους. Σηκώστε γύρω-γύρω στο κάθε μαρμικι 56π με μαύρο μαλλι με τις καλτσοβελόνες. Πλέξτε 5 έκ. λάστιχο 1+1π. Κλείστε τους πόντους όπως τους δρίσκετε, δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη.

4

ΥΛΙΚΑ: 170 γραμ. ή 55 δράμ. μαλλι ΠΕΓΚΟΥΕΝ: χρωμ. πράσινο σκούρο και 50 γραμ. ή 32 δράμ. μαλλι κίτρινο της ίδιας ποιότητας. Βελόνες No 2½ και No 3: ένα έκ. για το άνοιγμα της πλάτης. **ΔΕΙΓΜΑ:** 8π=2½ έκ. 11 βελόνες=2½ έκ.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 92π με πράσινο μαλλι στις βελόνες No 2½. Πλέξτε λάστιχο 1+1π. 7½ έκ. Στη τελευταία βελόνα θα πλέξετε δύο φορές τον ίδιο πόντο σε κανονικές αποστάσεις (20 φορές). Συνεχίστε με ζέρσευ με τις βελόνες No 3. Κάθε 1½ έκ. περίπου θα δάτε 1π από κάθε μεριά (7 φορές). Συνεχίστε ίσια, έως ότου έχετε γενικό μήκος 28½ έκ. για να κόψετε τις μασχάλες: Κλείστε 5π από κάθε μεριά στην αρχή κάθε βελόνας. Συνεχίστε να κλείνετε κάθε

δεύτερη βελόνα 2π σε κάθε μεριά (2 φορές) και από 1π (7 φορές). Χωρίστε το πλεκτό στη μέση (ανοίγμα πλάτης). Η κάθε πλευρά θα πλεχθώ χωριστά. Πλέξτε τους πόντους της μίας πλευράς έως ότου έχετε 19 έκ. ύψος της μασχάλης. Σε αυτό το ύψος θα κλείσετε τον ώμο κατά τον εξής τρόπο: Κλείστε από την μεριά της μασχάλης 11π κάθε δεύτερη βελόνα (3 φορές). Κλείστε τους υπόλοιπους πόντους σε μία φορά. Πλέξτε τους πόντους της άλλης πλευράς κατά τον ίδιο τρόπο αντίκριστα.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Πλέξτε ακριβώς όπως και για την πλάτη έως ότου έχετε γενικό μήκος 26 έκ. Σε αυτό το ύψος θα σχηματίσετε το σχέδιο κατά τον εξής τρόπο στην καλή μεριά του πλεκτού σας: 1η ΒΕΛΟΝΑ: Πλέξτε με το πράσινο μαλλι 27π. Κατόπιν πλέξτε 1π με το κίτρινο μαλλι. 9π με πράσινο μαλλι και ούτω καθ' εξής. Θα τελειώσετε με 27π πράσινο. 2η ΒΕΛΟΝΑ: Θα πλέξετε τους πόντους όπως τους δρίσκετε, δηλ. με το ίδιο χρώμα μαλλιού. Συνεχίστε να πλέκετε με το ίδιο χρώμα μαλλιού κάθε πόντο, έως την 10η ΒΕΛΟΝΑ 11η ΒΕΛΟΝΑ: Πλέξτε 25π με πράσινο μαλλι, 3π κίτρινους, 7π πράσινο και ούτω καθ' εξής. Θα τελειώσετε με πράσινο μαλλι όπως αρχίσατε. 12η ΒΕΛΟΝΑ: Θα πλέκετε τους πόντους με το ίδιο μαλλι που τους δρίσκετε. Πλέξτε και πάλι 10 βελόνες. Κατόπιν συνεχίστε το πλέξιμο να ελαττώνετε 2π πράσινο και να αυξάνετε 2π κίτρινο. Κάθε φορά που θα ελαττώνετε και θα αυξάνετε αυτούς τους 2π, θα πλέκετε 10 βελόνες και κατόπιν πάλιν θα συνεχίσετε. Θα πλέξετε σύνολον 40 βελόνες με τις αυξήσεις και το να ελαφρώνετε τους 2π. Ταυτόχρονα και στο ίδιο ύψος με τις μασχάλες της πλάτης θα κόψετε και τις μασχάλες του μπροστινού κατά τον ίδιο τρόπο. Αφού τελειώσετε τις 40 βελόνες του σχεδίου, συνεχίστε όλους τους πόντους με κίτρινο μαλλι. Στο ίδιο ύψος της μασχάλης της πλάτης σχηματίστε τους ώμους του μπροστινού κατά τον ίδιο τρόπο. Ταυτόχρονα με το πρώτο κλείσιμο του ώμου, κλείστε στο μέσον του πλεκτού σας 30π. για το ντεκολτέ. Η κάθε πλευρά θα πλεχθώ χωριστά. Συνεχίστε να κλείνετε τον ώμο κανονικά. Στη μεριά του ντεκολτέ θα πλέκετε ίσια. Πλέξτε και την άλλη πλευρά αντίκριστα.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε 80π στις βελόνες No 2½ με πράσινο μαλλι. Πλέξτε 8 βελόνες λάστιχο 1+1π. Κατόπιν συνεχίστε με ζέρσευ με τις βελόνες No 3. Κάθε 4 βελόνες θα δάτε 1π σε κάθε μεριά (4 φορές). Σε γενικό μήκος 7½ έκ. σχηματίστε την στρουγγυλάδα του μαρμικιού: Κλείστε 5π στην αρχή κάθε βελόνας. Κατόπιν συνεχίστε να κλείνετε 1π από κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα έως ότου μείνουν 36π στην βελόνα σας. Κατόπιν

Η ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ

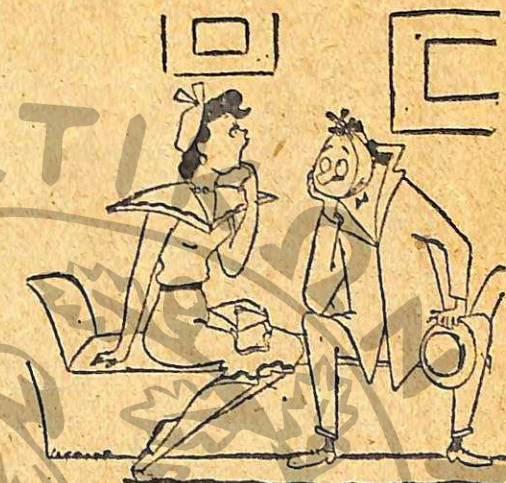
★ ΜΗ ΑΦΙΝΕΤΕ ΠΟΤΕ ΑΚΑΤΑΣΤΑΤΑ ΜΕΣΑ ή έξω από το πιάτο σας τα μαγειροπρήνευα σας. την ώρα που τρώτε. Ούτε να τα στηρίζετε στην άκρη του πιάτου και να τα άκουμπάτε επάνω στο τραπέζι είναι σωστό.

Όταν τελειώσετε το φαγητό σας, άκουμπάτε το μαχαίρι και το πιρούνι σας, το ένα δίπλα στο άλλο, μέσα στο πιάτο σας. Κατά την διάσκεψιν του φαγητού, όταν θέλετε να τα αφήσετε, δάτε τα μέσα στο πιάτο σας πάντα, αλλά σταυρωτά, δηλαδή σε σχήμα Χ και με το πιρούνι γυρισμένο προς τα κάτω. Η θέσις τους βέβαια είναι δεξιά το μαχαίρι και αριστερά το πιρούνι, όπως τα κρατάμε την ώρα που τρώμε.

★ ΟΤΑΝ ΔΑΝΕΙΣΕΘΕ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΦΡΟΝΤΙΖΕΤΕ ΝΑ ΤΟ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΤΕ ΣΕ ΚΑΛΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ. Για να το καταφέρετε, ντύστε το ξένο διδύμο με ένα καθαρό χαρτί, πριν αρχίσετε να το διαβάσετε. Ένας άνθρωπος που αγαστεί τα βιβλία του — και αυτό συμβαίνει συνήθως στους ανθρώπους που έχουν διδύμο — θα βοηθήσει αδιάφορα για να μη σας αναδώσει ποτέ άλλο βιβλίο του, αν του επιτρέψετε σε άσχημη κατάσταση αυτό που σας δάνεισε. Έξω άλλου η αδιαφορία σας και η περιφρόνησις για την ξένη ιδιοκτησία, μόνον έλλειψι αναστροφής δείχνει.

★ ΜΗ ΜΙΛΑΤΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ και τις στενοχώριες σας, σε ανθρώπους που δεν έχετε να έχουν τη διαθεσι να σας ακούσουν (ούτε και έχουν και καμιά υποχρέωσι!). Ο κάθε άνθρωπος έχει αρκετές σκοτοχώρες δικές του, ώστε να μη μπορεί να ανεύρη να ακούει και τις άλλες.

★ ΕΑΝ ΣΑΣ ΦΙΛΟΞΕΝΗΣΑΝ ΦΙΛΟΙ στο σπίτι τους, για λίγες έστω ημέρες, και εάν οι φίλοι σας αυτοί έχουν υπηρε-

σία, μη παραλείψετε φεύγοντας να δώσετε ένα πουριπουάρι στην κοπέλλα που είχε να φροντίσει και να περιποιηθεί ένα επί πλέον πρόσωπο αυτές τις μέρες. Μη σκεφθείτε: «Τι τέσσερα, τι πέντε πιάτα στο τραπέζι!». Όχι! Κάθε παραπάνω άνθρωπος, προσέβει ένα σημαντικό βάρος στην καθημερινή δουλειά.

εξακολουθήστε να κλείνετε 2π σε κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα (4 φορές). Κλείστε τους υπόλοιπους πόντους σε μία φορά.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώστε το πλεκτό σας με νωπό πανί. Ράψτε τους ώμους και τις πλάινες ραφές καθώς και τις ραφές των μανικιών. Τοποθετήστε τα μανίκια στις μασχάλες και ράψτε τα. Στο ντεκολτέ και στο άνοιγμα της πλάτης γυρίστε προς την ανάποδη ένα μικρό στριφοματάκι έως 1 έκ. και ράψτε το με περαστή βελόνα. Ράψτε το έκ. για την πλάτη.

Χωρίς ανταπόκρισι

Αγαπητές μου φίλες,

Πριν απ', όλα θέλω να ευχαριστήσω όλες όσες μου στείλατε τις ευχές σας για το Πάσχα. Έχω συγκινηθεί πραγματικά μ' αυτή τη στοργή και τη φιλία που με περιβάλλετε και πού τόσο τη συμμερίζομαι. Επιτρέψτε μου τώρα ν' ασχοληθώ με ένα ζήτημα που από την αλληλογραφία μας φαίνεται να απασχολή πολλές από σας. «Τί να κάνω μία κοπέλλα όταν αγαπά χωρίς ανταπόκρισι»;

Η αγάπη είναι τις περισσότερες φορές άμοιβαίο αίσθημα. Ο μουσικός παλμός της δίνει και τις δυο καρδιές. Μία ακτινοβολία απλώνεται από το ένα άτομο και αγκαλιάζει το άλλο. Έτσι όποιος αγαπάει αληθινά και με ισχυρό πάθος είναι αδύνατο να μη φανερώσει την αγάπη που αισθάνεται στο αντικείμενο του έρωτά του. Αν λοιπόν η αγάπη κάποιου από σας δεν συνκινεί τη υποθητή καρδιά, τότε δεν πράγματα συμβαίνουν: ή ότι η πόθητη καρδιά έχει δοθεί κιόλας αλλού ή ότι δεν μπορεί να ταίριαση με την καρδιά που μάταια προσφέρεται. Γιατί λοιπόν ο μάταιος παντοτεινός πόνος, ή φαρμακωμένη ζωή, για ένα θνητό που δεν μπορεί να γίνη πραγματικός; Ένα γιατρικό μένει μονάχα: «Ν' απολησμονήση», όπως λέει κι' ο ποιητής. Και της λησμονιάς το δοσάνι το δίνει ή ίδια ή ζωή σ' όποιον θέλει να το βρή και να νοιώσει την παυσίλυτη γεύσι του.

Με αγάπη
ΜΥΡΤΩ

Κ. Π. 75 : —Και σένα θα σε μαλώσω λιγάκι μικρή μου. Κι' όχι από την άποψη που νομίζεις πως σε μαλώνω, αλλά γιατί δίνεις τόσο μεγάλη σημασία σε ένα αίσθημα τόσο παροδικό. Έχεις μητέρα; Δε μου έγραψες. Πιστεύω με φίλη μου, πως έχω απόλυτη κατανόηση. Καλά έκανες και μου έγραψες. Άλλα για να γλυτώσεις μία για πάντα, από τα συναισθήματα που σε βασανίζουν έχεις ανάγκη από ένα έμπειρο χέρι, που να σε οδηγήσει να βρεις την αλήθεια τους και την άκρη τους. Θέλω να με ακούσης κι' αυτό που θα σου πω και δεν σου είναι καθόλου δύσκολο να το κάνεις. Να πας στο 6ο Γυμνάσιο Οηλέων, δδός Έπτανησου, Κυψέλη. Θα ζητήσεις εκεί την Κ. Πατρί. Θα πεις της ότι σε στέλνει ή Μυρτώ από το περιοδικό «Γυναίκα» για να σ' ακούση. Αν δυσκολευόσαι να πας στο Γυμνάσιο, ζήτησε την στο σπίτι της, δδός Έπτανησου 3. Και σε παρακαλώ να μου γράψεις αν έπληγες ή όχι. Είμαι σίγουρη πως θα βρεις όχι μόνο τη γαλήνη αλλά και την ευτυχία και θα μπορείς να προχωρήσεις θεωρητικά μέσα στη ζωή. Περιμένω.

ΑΚΟΜΗ ΠΟΝΩ : —Σ' ευχαριστώ θερμά για τις ευχές σου και πιστεύω πως μου κάνει καλό να ξέρω πως μέσα στη χαρά της Πασχαλιάς, μία κοπέλλα σε τόσο μακρινό τόπο, μ' έμνεα σκέφτηκε μέσα στον πόνο και στη μοναξιά της να επικοινωνήσει ψυχικά. Πνευμένη μου φίλη, έχω να σου κάνω μία σύσταση: Να μη μένης έτσι κλεισμένη στον εαυτό σου, αποφεύγοντας την επικοινωνία με άλλους ανθρώπους. Να παίρνεις μέρος σε συχνές εκδρομές και να γελάς όσο μπορείς περισσότερο. Το γέλιο είναι μεταδοτικό. «Αν συνασπαστρεφείαν ανθρώπους χαρούμενους, με κέφι αληθινό, σιγά-σιγά θα γνής α-

πό την ανία και τη μοναξιά. Οι εκδρομές θα σου δώσουν την ευκαιρία να ξεκουράσεις τα νεύρα σου και ο καθαρός αέρας θα σου κάνει καλό. Τα καινούρια τοπία θα σε κάνουν να ήρεμής, θα σου δημιουργήσουν καινούργιες έντυπώσεις, καινούργιες σκέψεις.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΨΥΧΟΥΛΑ : Νά είσαι πολύ ευχαριστημένη που έξεκωψε η γαλήνη. Τίποτα το καλό δε θα σου προσέφερε ή σχέση αυτή. Έξ' άλλου φέθηκε από την πρώτη στιγμή με ελκρινεία με τη δόλωση που σου έκανε. Προσπάθησε να τον ξεχάσεις και πιστεύω με πως δε θα δυσκολευθείς τη στιγμή που βλέπεις την αδιαφορία του. Έκανες άριστα που κρατήθηκες και δεν έπεσες έξω στις κρίσεις σου. Εύχομαι να συναντήσεις γρήγορα την καρδιά που θα σου χαρίσει την ευτυχία.

ΠΡΑΣΙΝΗ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ : Τόσο μικρή και τόσες αισθηματικές περιπέτειες; Εύτυχος είναι όλες τους παιδιαστικές καμώματα, δοκιμές για το μεγάλο «παιχνίδι» της ζωής. Πριν απ' όλα, κοιτάσου μου, να μάθεις να μη λες «ψευτιές». Γιατί το έκανες αυτό: «Αν άρχισες να τις χρησιμοποιήσεις στη ζωή σου, δε θ' άργηση ή μέρα που κανείς δε θα σε πιστεύη, ακόμα κι' όταν λες αλήθεια. Κατά τη γνώμη μου ούτε έσύ θα διατηρήσεις το αίσθημα σου ούτε εκείνος κι' σ'ας φαίνεται τώρα τόσο δυνατό και έκρηκτικό. Είναι αλήθεια πως μερικές φορές τα αίσθημα της νεανικής ήλικίας καταλήγουν σε γάμο και θρονιάζονται για πάντα στην καρδιά, αλλά αυτό απαιτεί σοβαρούς και σταθερούς χαρακτήρες και έλλειψη εγωισμού. Ένω έσεις ελαφ και οι δυο έγωιστοί. Να με συγχωρή, Πεταλούδα μου, που σε πίκρανα, αλλά συχνά ή αλήθεια δεν είναι

εύχαιστη. Αυτό δε σημαίνει πως δε συμμερίζομαι τη στενοχώρια σου και δεν συμπαθώ την απείριό σου.

ΥΒΟΝΗ : Περιμένα καλύτερα ν' από σένα, φίλη μου, αλλά ή ζωή είναι γεμάτη αντίδοτες και αναποδιές υπερδιμένες με τις όμορφες, τις χαρές και τις ετυχίες. Έτσι να το πάρης κι' έσύ το ζήτημα. Είναι μεγάλο εύτυχημα που μπορείς να κουβεντιάσεις με τους δικούς σου, γιατί έτσι μοιράζεσαι τον πόνο σου με τα πιο προσφιλή σου πρόσωπα. Νομίζω πως το δικίο το έχει ο πατέρας σου. «Αν θέλεις την ταπεινή μου γνώμη, μη δώσεις πιά καμιά συνέχεια. Ο νέος στην άρχή σ' άγαπούσε πολύ, αλλά ίσως καμιά έφημερη περιπέτεια, με άλλους αντικειμενικούς σκοπούς, να τον έκανε να ρίξη σε δεύτερη μοίρα τον έρωτά του. Ίσως και να άπεφυγε άφου δε μπόρεσε να δώσει ουσιαστική λύση στο αίσθημα. Πες ότι τελείωσε πια αυτή ή ιστορία και ρίξε όλο το βάρος του ενδιαφέροντός σου στις σπουδές. Παραμονή εξέτασών και τόση αγωνία είναι δυο πράγματα ασυμβίβαστα. Νά είσαι σίγουρη πως αν σ' αγαπά θα γυρίση με σίγουρες προτάσεις. Το έλαττωμα όμως του έγωισμού κλείνει συχνά τις πύλες απ' όπου διαβλαίνει αγάπη. Κουράγιο και πάλι κουράγιο για τη ζωή και για την έπιτυχία.

ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΓΙΟΥΛΙ : Το ψευδύμνο δε δικαιολογεί καθόλου το πρόσωπο. Άλλ' ανεξάρτητα από αυτό, Γιούλι μου, έκανες μεγάλο λάθος. Η φιλαρέσκεια της γυναίκας δικαιολογεί δέβρα και λίγους παιδεμούς, στο βάθος όμως αυτά είναι ασυμβίβαστα με την αγάπη. Να ζητήσεις συγγνώμη, να ποιο είναι το σωστό και ο μόνος τρόπος για να ξεναδέσεις τη σπασμένη κλωστή της έμπιστοσύνης του για το χαρακτήρα σου. Καλή έπιτυχία.

ΜΑΙΡΗ Ε. Ε. Χ. : Δυστυχώς, φιλάτη μου, είναι αδύνατο να σ' εξυπηρετήσω σ' αυτό που ζητάς. Μου είναι τόσο δύσκολο, όσο και σε σένα. Μήπως μπορείς ν' αποταθής στην Ένωσι Έλλήνων Χημικών; Εύχομαι καλήν έπιτυχία. ΜΥΡΤΩ

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΕΛΕΝΗ Μ. : Ένταθα : —Τό διηγημά σας μπορέ να έχω συγκίνηση και πλείστες άλλες αρετές, αλλά δεν είναι τέχνη. Δεν έχει καμιά σημασία αν είναι μύθος ή θίωμα. Εκείνο που προέχει είναι τοπο: Απο το άμορφο υλικό των προσωπικών έντυπώσεων να κάνετε

την έπιλογή των στοιχείων εκείνων που περικλείουν αλήθεια και συνδέουν τη ζωή. Και όταν κάποτε την έκλογή να τα μετουσιώσετε σε τέχνη έτσι ώστε ο άγνωστος να έχη τη συνείδηση της ζωής. Έτσι δυστυχώς σταθόκατε στα σημεία εκείνα που άφορουν μόνον έσας προσωπικά. Δεν άπαράγει ή συνείδηση του Έγω — Έσύ. Το «Σπασμένο Είδωλο» μπορεί να είναι θίωμα της συγγένειας του αλλά έχει καθολικά στοιχεία και κατά συνέπειαν και αντικειμενική γενικότητα.

ΜΑΡΙΑΝ ΜΠΟΥΛΑΣΙΡΗ : Ένταθα : —Εύχαριστούμε για το ενδιαφέρον σας. Προς το παρόν όμως δε μπορούμε να επανέλθουμε στο ίδιο θέμα. Κρατάμε λοιπόν τα στοιχεία για να τα χρησιμοποιήσουμε όταν χρειασθούμε.

ΥΠΑΤΙΑΝ ΛΥΓΟΥΣΤΙΔΟΥ : Στις περιπτώσεις που αναφέρεται παίζουν ρόλο πολλοί παράγοντες. Το φυσικό περιβάλλον, ή κληρονομική κλπ. Πάντως ή εξωτερική όμει δεν άποτελεί πάντοτε όγεια. Πολλές φορές τα φαινόμενα άποτούν. Η έπιστημονική παρακολούθηση και ή κατάλληλη διαταφή φιλούν πάντοτε.

Ι. Μ. Κ. : Θεανίκη : —Τα έθλια που ζητήσατε για την άρρωστη τα στέλνουμε μαζί με τις ευχές μας για την όγεια της.

*

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΦΑΝΗ : —Τα έμπειρα είναι φέτος πολύ στη μόδα. Σε σας εκκεται το να διαλέγετε το κατάλληλο. Σημειώσετε ότι τα εμπειρικά με τα μεγάλα λουλούδια είναι άπαισι. Επίσης μπορείτε να πάρετε κι' ένα μονόχρωμο σε γαλάζιο ή οποιοδήποτε άλλο άσπρο με ταξιδιό. Όσο για το χρώμα, όταν θα πάρετε ένα παστέλ χρώμα να ξεύρετε πως δε θα πέσετε έξω. Προτιμήστε το μπισκού ή το άσπρο. Τα παπούτσια κι' ή τσάντα που άναφέρετε μπορούν να φορεθούν. Έάν όμως πρόκειται ν' άγοράσετε πάρτε λευκά.

Είδοποιήσις

ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ ΠΑΣΜΑΝΤΕΡ

ΠΑΙΣΣΕ ΑΓΟΥΡ, ΖΩΝΕΣ ΦΙΓΟΥΡΙΝΙΑ, ΚΟΥΜΠΙΑ ΣΕ ΠΛΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ θα βρήτε στην

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΗ ΑΓΟΡΑ

Εύαγγελιστριάς 12

ΟΙΚΟΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ - ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Ο γνωστός επί μίαν εικοσιπενταετία μεγάλος οίκος Ραπτικής της κ. ΝΙΝΑΣ ΖΑΜΑΝΟΥ θα δώσει τα φώτα της πολυετούς πείρας και της μακράς εν Παρισίοις σπουδής της έργοδοτίας, ή όποια άπο παραδωθή μαθημάτων Ραπτικής — Κοπτικής — Εφαρμογής στας μαθητρίδες της δια της τελευταίας, τελείας, ταχείας και άπλης μεθόδου της γυναικείας των Παρισίων και της άτομικής πείρας της. Όσες θέλετε να κερδίσετε χρόνον, έπωφεληθήτε της εδωκείας άπο της που σας προσφέρει ή Κ. ΝΙΝΑ ΖΑΜΑΝΟΥ. Σε ένα μήνα έσας τελειοποιήση ώστε να μωρήτε να κόβετε μόνες σας φορεματα Ιασην, Ιαλλά.

Ζητήσατε πρόγραμμα του έργαστηρίου μας, Άλωπεκής 46 (Καλαμάκι). Τηλέφωνον 70.270.

ΑΒΑ ΓΚΑΡΝΤΝΕΡ

Οι φωτογράφοι του Χόλλυγουντ έκλέγουν νέες...

...ΒΑΣΙΛΙΣΣΕΣ

Οι φωτογράφοι του Χόλλυγουντ ανέλαβαν τελευταία ένα δύσκολο έργο: να εκλέξουν με την πείρα, το γούστο και το καλλιτεχνικό τους αίσθημα, τις δασίλισσες του άμερικανικού κινηματογράφου. Έπί κεφαλής του πίνακος που συνετάχθη, ύστερα από ψηφοφορία, ήρθαν, με ίσους βαθμούς, τρεις μελαχρινές γόρσες: ή «Αβα Γκάρν-

ANN ΜΠΛΑΙ-Θ

ντερ, ή «Αν Μπλάυθ και ή Έλίζαμπεθ Τάιλορ (στις φωτογραφίες, από άριστερά προς τα δεξιά).

Η «Αβα Γκάρντνερ έπληξε τον τίτλο της «καλλονής που ακτινοβολεί». Και... ακτινοβολεί τόσο, ώστε οι σύντροφοί της στις ταινίες που γυρίζει, πέφτουν πάντα κεραυνοβολημένοι από τον έρωτα που τους γεμίζει, και ο αγαπημένος της, ο Φράνκ Σινάτρα, λίγο έλειψε να δημιουργήση άγρια σκηνή ζηλοτυπίας στον ταυρομάχο που έπαιζε μαζί της στην ταινία «Η Παιδώρα και ο ιπτάμενος Όλλανδός»!

Η «Αν Μπλάυθ, ή «όμορφη που συνδυάζεται με το πνεύμα», θεωρείται πως είναι ο τύπος της κοπέλλας που κάθε άμερικανική οικογένεια θα ήθελε να είχε κόρη. Οι φωτογράφοι-έκλογείς ύπηρεζαν περισσό-

ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ ΤΑΙ-Υ-ΛΟΡ

τερο τολμηροί στο χαρακτηρισμό της Έλίζαμπεθ Τάιλορ, που την ώνόμασαν «όμορφη που προκαλεί, ανάδει τα αίματα». Αυτή, κατά τη γνώμη τους, είναι ή γυναίκα με την όποια ο κάθε άνδρας θα είχε την έπιθυμία να μπη στο νυφικό κοίτωνα.

Τέταρτη στη σειρά έρχεται ή καλλονή με τα χρυσάφνια μαλλιά, ή «Αρλιν Ντάλ, που την ακολουθεί άλλη μία πασίγνωστη μελαχρινή όμορφη, ή Λίτα Νταρνέλ, που συνδυάζει στοιχεία... «άγγέλου και δαιμονίου». Ύστερα έρχεται ή Τζόαν Κρόφορντ, με τα ζωντανά μπλε μάτια της και τα πορτοκαλόχρωμα μαλλιά της: ή Τζόαν Κρόφορντ που έχει πίσω της 25 χρόνια δημοτικότητας, αλλά το πρόσωπο της όποιος, χάρις στην αρχιτεκτονική του περιφρονεί το πέρασμα του χρόνου.

ΜΑΓΙΟΡΚΑ

ΤΟ ΔΙΑΜΑΝΤΙ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

ραίες φορεσιές τους, με τα πλουσιοκεντημένα μαντήλια τους που τα δένουν σφιγγοντάς τα κάτω από το σαγόνι τους. Χορεύουν ταγκό και Ράσπα και μόνο στη Βαλντερόζα — το περίφημο χωριό όπου έζησε ο Σοπέν με τη Γεωργία Σάνη — κρατούν την παράδοσι και χορεύουν παλιούς χορούς, μπλερο, κοτό και ματέιζα.

Οι κιθάρες και τα μαντολίνα παίζουν μ' ένα παραξένο αλλά μελωδικό τρόπο που άρκεται σε λίγους φθόγγους. Στην Μπορνε, το δρόμο της Πάλμας με την πλατεία δενδροστοιχία ανάμεσα στο διπλό κατάστρωμα, περπατούν αδιάκοπα από το πρωί ως το σούρουπο οι κάτοικοί της, σαν μία άτέλειωτη αλυσίδα, που νομίζει κανείς πως δεν έχουν άλλη δουλειά να κάνουν από τον περπάτο.

Στα πεζοδρόμια των καφενείων κάθονται οι πιο τεμπέληδες για να πάρουν το δρεκτικό τους — ένα θερμότερο με τη γανητές πατάτες και έλιες ή τις περιφωμες άνοσά μάντα, ειδικό μαγιονηκόνο γλυκίσμα και ψιθυρίζουν δυνατά όταν περνά καμιά όμορφη κοπέλλα ντόπια ή ξένη: «Τί όμορφη!». «Τί ξανθή!».

Οι γυναίκες της Μαγιόρκας — πουθενά άλλο δεν έχω δει γυναίκες όμορφες σαν αυτές — ακολουθούν τώρα την παρισινή μόδα και μονάχα τις Κυριακές και τις γιορτές φορούν τις ώ-

μαύρα μάτια με χρυσά άστεράκια μέσα τους, κατάμαυρες μακριές βλεφαρίδες και έλληνική κατατομή. Είναι ή νύφη του Μάρτε, που κάθεται στο μέγαρο, εκεί ψηλά, κοντά στη Μητρόπολη, που ψιθύριζαν. Λένε πως είναι ο πιο πλούσιος άνθρωπος στον κόσμο. Το δέβατο όμως είναι πως ο άνθρωπος αυτός είναι ο πλουσιότερος της Ισπανίας.

Ξαναείδα την ωραία κυρία στον τελευταίο χορό της Πάλμας μ' ένα θραυνό άσπρο φόρεμα πικνοκεντημένο με μπριλάντια του ένδς καρατιού. Ο πάμπλουτος πεθερός της, που οι πρόγονοί του ήταν φτωχοί χωρικοί, άρχισε την καριέρα του ως λαθρέμπορος. Η τύχη και ή έξυπνάδα του τον βοήθησαν να κάνει τεράστια περιουσία.

Μία άλλη φυσιογνωμία πασίγνωστη στον όποιον είνε ο άρχιδουέ Λουδοβίκος Σαλβατόρ της Αυστρίας, στον όποιο ανήκει ολόκληρη ή παραθαλασσία περιοχή του Μπαναμπουλάφ, στο δυτικό μέρος του νησιού. Ζωόφιλος φανατικός έχει άπαγορεύσει το φόνο ζώων στην περιοχή του. Έχει χοίρους ήλικίας δεκαοχτώ χρόνων και μεγαλύτερους. Κρατώντας τα κουνέλια του από το σκονιάκι τα οδηγεί στους λαχανόκηπους, όπου εκείνα τρώνε με την ψυχή τους λαχανά, μαρούλια και άλλα χορταρικά.

Όποιος έχει δει τη μαγευτική

κη αυτή άκρογιαλιά και το πανόραμα των νερών στα πόδια των βράχων, καταλαβαίνει την προτίμησι του Όχσας, του γνωστότερου Καταλανού σURREALISTH, γι' αυτά τα χρώματα.

Κάνουμε μία έπίσκεψι στον Όχσας και στη ζωγράφου σύζυγο του Κάρμεν Όζες στον άτελιό τους της Βαλντερόζα (ένα πάτωμα ψηλότερα απ' αυτό που έμεινε ο Σοπέν). Ο κοντός άντρας με το άσημο έξωτερικό και τη μεγάλη δύναμη της τέχνης στεκόταν το σούρουπο μπροστά στο μουσάμ του και σχεδίαζε — μπροστά στην οικογένειά του φυσικά — μία νέα από την Πάλμα. Πρόθυμα σταμάτησε για λίγο τη δουλειά του και έδειξε μία σειρά από τα έργα του από τα όποια μας έκανε περισσότερο έντύπωσι «οι συμφωνίες του Τσαϊκόφσκι».

Το αυτόκινητο μας ξαναφέρει πάλι στην ακτή, πάνω από τη μαγευτική Ντέγια (που δεν την όνομάζουν άδικα «Βηθλεέμ της Μεσογείου»).

Καθώς το αεροπλάνο υψώνεται, ρίχνουμε μία τελευταία θλιμμένη ματιά στον κόλπο, το λιμάνι και την αλυσίδα των βουνών που γλυστρά γρήγορα κάτω μας. Η ψηλότερη κορυφή τους, Πουίγκ Μαγιόρ, 1450 μέτρα, βρίσκεται στο ίδιο ύψος με το αεροπλάνο μας. Για μία ακόμη φορά από το νομό περνούν οι άναμνήσεις των τελευταίων ήμερών.

Όταν ύστερα από 45 λεπτά ή Βαρκελώνη φάνηκε μπροστά μας, νοιώσαμε πως έφυγνουμε από το όνειρο ένδς παραμυθίου, στην πραγματικότητα.

Α. ΜΠΕΡΓΚ

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΟΥ ΙΝΔΙΚΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

Μιά θεατρική περιοδεία που διήρκεσε τρία χρόνια και εκάλυψε 25.000 μίλια

ΤΗΣ ΗΘΟΠΟΙΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΟΣ ΜΑΣ ΚΡΙΝΙΩΣ ΠΑΠΑ

11ον

«Η αναλογία των αυτοκινήτων με τους ανθρώπους είναι καταπληκτική. Σε κάθε τρία άτομα αναλογεί ένα αυτοκίνητο! Χώρα του χρυσού είν' αυτή!... Και όταν σταματήσουν όλ' αυτά τ' αυτοκίνητα — άγώνας μεγάλος να βρής θέσι να τα βάλεις — και μπουνε οι άνθρωποι στους κινηματογράφους, ήσυχια και πάλι.

Θ' άξιζε να πούμε δυό λόγια γι' αυτούς τους κινηματογράφους που υπαίειν μέσα και χάνσσαι. Τεράστιες αίθουσες, παχειά χαλιά στολίζουν τις σκάλες, τους διαδρόμους, τις τουαλέτες. Καπνιστήρια που εαπλώνεις στις αναπαυτικές πολυθρόνες και σου κάνει κόπο να ξανασηκωθείς. Ήρσιες πολυθρόνες και μέσα στην αίθουσα της προβολής και μπροστά σου το τασάκι σου, στερεωμένο στην πλάτη της μπροστινής πολυθρόνας για να καπνίσης. Έδώ πρέπει ν' αναφερθώ πώς πουνεθα άλλοι οι γυναίκες δεν καπνίζουν τόσο πολύ. Όλες καπνίζουν και στο δρόμο και στα μαγαζιά, παντού. Ξεπέρασαν τους άνδρες.

Εκτός από τα δύο οίμια που θα δή κανείς συνήθως σ' αυτούς τους κινηματογράφους θ' άκούση κι' όμορφες όρχήστρες που ανησύνουν στη σκηνή από το ύπνο, παίζοντας, μέσα σε φαντασμαγορικά φώτα. Θά δη ακόμη και νούμερα και πολλές φορές και παράλασι εκάτ' μοντέλων και γάρα πάνω. Και σάν τελειώσει ο κινηματογράφος πάλι γεμίζουν οι δρόμοι αυτοκίνητα που θα πάνε σε διάφορα ντόσλ-χάουζες. Αυτά είναι έξοχικά κέντρα που δεν έχουν καθίσματα για τους πελάτες, γιατί ο πελάτης σερβίρεται σ' αυτοκίνητο. Παραγγέλλεις ό,τι θέλεις από το κατόπλου ως την κόκα-κόλα και σου φέρνουνε ένα φορτωμένο δίσκο που τόν στερεώνουν στο τζάμι του αυτοκινήτου και τρώς χωρίς να κουνηθής από τη θέσι σου.

Για να φωνάξης τ' γκαρσόνι, ούτε φωνές, ούτε κλάζον. Με τα φώτα μονάχα του αυτοκινήτου το είδοποιείς κι' έρχεται.

Τα νάιτ-κλάμπς κι' αυτά είναι περίεργα σ' αυτόν τον τόπο. Αυτά τα νυκτερινά κέντρα είναι πολυτελέστατα βέβαια, αλλά δεν τα βλέπεις γιατί είναι θεοσκοτεινά. Όμορφες όρχήστρες παίζουν χορευτικά κομμάτια και διακρίνεις μέσα στο μισοσκόταδο σιλουέτες να χορεύουν. Αν βελήσης να φας κάτι πρέπει ν' άναψης σπύριο για να δης τί έχεις στο πιάτο σου. Αναρωτιέσαι γιατί όλοι αυτοί οι άνθρωποι ήρθαν σ' αυτό το κέντρο, αφού ούτε τους βλέπει κανείς, ούτε και βλέπουν κανένα, και δεν μένουν να χορεύουν στίτι τους.

Άλλοι άνθρωποι άλλοιότικη νουτροπία.

ΠΡΑΙΤΩΡΙΑ

«Η Πραιτώρια είναι τελείως άλλοιότικη από το Γιοχάνεσμπουργκ. Ήσυχη πόλις κι' όμορφη. Πολύ όμορφη και γεμάτη λουλούδια. Η φιλοδοξία των κατοίκων της λές και είναι να ξεπεράση ο ένας τον άλλον στο φτιάξιμο του κήπου. Κι' αυτός ο δήμος ακόμα δεν έχει άλλο σκοπό πιασά πώς ν' ανθοστολίση την πόλι. Όμορφες δενδροστοιχίες διασχίζουν την πόλι και η περίφημη τζακαράντα όταν είναι άνθισμένη τη σκεπάζει με τα λουλούδια της.

Έδώ είναι και η έδρα της κυβερνήσεως. Μέσα στα λουλούδια ζουν αυτοί που διευθύνουν τις τύχες της χώρας τους. Η Βουλή είναι ένα καταπληκτικό κτίριο με κήπους άφθονης όμορφιάς, που ο ένας βρίσκεται απάνω από τον άλλον σά σκαλοπάτια, έτσι που μπορείς άμα ανέβης στο ψηλότερο μέρος να βλέπεις όλους τους κήπους που

ανοίγονται σάν δοντάλια, κάτω από τα πόδια σου.

Και λίγο πιο έξω από την Πραιτώρια βρίσκεται το μνημείο των πρωτοπόρων. Τών ήρώων του τόπου.

Αυτό το μνημείο στήθηκε πολλές χιλιάδες λίρες κι' ύψωσε τ' ανστήμα του επιβλητικό πάνω στη γη για να διαλαλήση πώς η γη αυτή ανήκει σε κείνους που πότισαν το χώμα της με το αίμα τους.

Κι' αυτό είναι οι Ντάτες ή "Αφρικανς" — όπως λέγονται επίσημα — παλαιοί Όλλανδοί που έφυγαν κυνηγημένοι από την πατρίδα τους, με τους θρησκευτικούς διωγμούς, κι' ήρθαν να βρουν καινούργια πατρίδα σε τούτη την ξένη κι' άγνωστη γη. Στην αρχή εγκαταστάθηκαν στο Κέιπ-Τάουν, ανύποπτοι πώς πιο μέσα υπάρχει χρυσάφι, και καλλιεργούσαν τη γη. Σε λίγο στο Κέιπ-Τάουν ήρθαν οι Έγγλέζοι και τους διώξαν κι' όλο πιο μέσα τραβήγαν οι Όλλανδοί ώσπου έφτασαν μ' εκείνα τα παράξενα άμάρια τους, που ήταν και στίτι τους και μαγαζιά τους και φρούριο, στο Τράνσβααλ. Σκληρή ήταν η ζωή τους και σκληρά αγωνίστηκαν και με τους Έγγλέζους και με τους Ιθαγενείς, που άδικα προσπάθησαν οι τελευταίοι να κρατήσουν τη γη τους. Σε μία μάχη που έγινε στο Βάαλ ποταμό μεταξύ Όλλανδών και Ιθαγενών, λέγεται πώς οι Ιθαγενείς έσφα-

ξαν τόσους πολλούς Όλλανδούς, που το ποτάμι έγινε κόκκινο. Σήμερα στην επέτειο αυτής της μάχης οι μαύροι δεν τολμούν να ξεμυτίσουν, γιατί ακόμα φοβούνται την έκδίκησι.

Οι Ζουλού και οι Κάφροι τραβήχτηκαν ακόμα πιο μέσα στο έσωτερικό και εκεί ζουν με τις συνθήκες τους. Πολλοί έμειναν κοντά στους λευκούς κι' εργάζονται μαζί τους. Άλλοίμονο όμως στο λευκό π' άσχημα σχέσεις με μαύρους ή θα έρωτευθ' ύμηση. Οι απόγονοι των Όλλανδών δεν άστενούνται καθόλου.

Στο Κέιπ-Τάουν που για πολλά χρόνια ήταν άγγλικό, τα πράγματα δεν είναι τόσο ασύμμετρα γι' αυτό κι' όλο μιγάδες συναντάς κανείς.

Στο έσωτερικό όμως κι' όπου υπάρχουν πολλοί Όλλανδοί, ο νόμος για τους μαύρους δεν χωράτεει καθόλου. Τώρα ποιανού είναι, έτούτη η γη που τα μεγάλα κεφάλαια βρίσκονται στα χέρια των Έβραίων ή μητροπολιτική κηδεμονία στα χέρια των Άγγλων, ή κυβερνισι στα χέρια των Άφρικανών (Όλλανδών) και η γη με επιμονή και πείσμα διεκδικείται από τους μαύρους ποιος μπορεί ν' άπαντήσει.

Οι λευκοί όλοι κι' όλοι είναι δύο εκατομμύρια και οι Ιθαγενείς δεκαπέντε. Και η Άφρικανική κυβέρνηση δεν δέχεται άλλους άποίκους. Μισούν τους ξένους που έρχονται στη χώρα τους για το χρυσάφι. Οι ίδιοι είναι μεγάλοι γαιοκτήμονες και προτιμούν να καλλιεργούν τη γη. Αυτό αποτελούν και την άριστοκρατία του τόπου. Είναι φανατικοί στη θρησκεία τους κι' η Έκκλησία μπορεί να πη κανείς, διοική τη χώρα. Την Κυριακή δεν επιτρέπεται καμμία διασκέδασι, καμμία δουλειά. Άλλοτε έδλετες τις Κυριακές γυναίκες κι' άντρες να κυκλοφορούν με σόρτες και τα γηπέδα του τένις γεμάτα.

Όλο στη Ν. Άφρική έχουν στα σπύριο τους το δικό τους τένις κόντ κι' όλοι δει έχουν πάνε στα δημέσια. Κι' αυτό όμως άπασχολούσε τόν κόσμο από την Κυριακήτικη προσευχή και καταργήθηκε.

Ούτε δουλειά, ούτε διασκέδασι την Κυ-

ριακή. Μονάχα προσευχή κι' άνάπαυσι όποχρηωτική.

Στο Κέιπ-Τάουν είναι πιο άναλαφρα τα πράγματα και κάπως περισσότερη έλευθερία. Όχι πώς δεν υπάρχουν κι' εδώ οι ίδιοι νόμοι, αλλά θέλεις γιατί είναι πιο πολλοί Άγγλοι, θέλεις γιατί κυκλοφορούν πολλοί χαμογελαστοί μιγάδες με τ' όμορφο και παράξενο χρώμα τους, θέλεις γιατί η φύσι είναι μοναδική και το κλίμα γλυκό, αισθανόσαι άλλοιότικα εδώ.

Η πόλις είναι χτισμένη στους πρόποδες τριών-τεσσάρων λόφων. Ο ένας άπ' αυτούς, ο μεγαλύτερος, μοιάζει με τραπέζι κι' έτσι τόν άνέμισαν (τέμπλ μούντεν). Άν οι άρχαιοι Έλληνες γνώριζαν αυτό το δουνάκι σίγουρα, εκεί έβαζαν να κατοική ο νεφεληγενέτης Δίας. Τί γίνεται όλη την ήμερα εκεί επάνω με τα σύννεφα!

Μπορείς να ξεπλώσης κάτω στην άμμουδιά και να κυττάξης εκεί επάνω στην κορφή του βουνού, τα σύννεφα που μιά μαζεύονται μιά ανοίγονται. Έπειτα στρουγγυλεύουν, ανεβαίνουν ψηλά, κατεβαίνουν απάνω στην κορφή, ύστερα ακόμα πιο κάτω και κυκλώνουν την κορφή, σά για να χορέψουν γύρω της. Έπειτα ανακατώνονται, κλυθογυρίζουν, θυμούνται. Άπειλητική πέφτουν απάνω στην κορφή, έξαφανίζονται όλο το βουνό με το γκριζό τους χρώμα κι' έπειτα πάλι ήμερεύουν, παίρνουν ένα μακρόστενο σχήμα άσπρίζουν και καλωσύνι γιομάτα έξαπλώνουν απάνω στην κορφή, έτσι που μοιάζουν σάν στρωσίδι απάνω στο βουνό κι' έτσι που οι κάτοικοι άνέμισαν και τούτο το παράξενο άσπρο σύννεφο τραπέζομάντηλο.

Και πάνω κεί το Λάιονς Χέντ (κεφάλι λιονταριού), ίδια λιοντάρια αυτός ο λόφος ύμνι τους δράχους του, που σχηματίζουν το κεφάλι του λιονταριού, που γιο-

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Η Αυστραλία είναι μία χώρα μακρινή και άγνωστη. Άγνωστη και μακρινή σάν τις χώρες των παραμυθιών.

Χιλιάδες μίλια μάς χωρίζουν. Μιά μικρούλα χώρα έμεις, μέσα στο χάρτη της Εύρώπης, μία ολόκληρος Ήπειρος αυτή άνάμεσα στους ωκεανούς.

Μιά Ήπειρος νέα, καινούργια, ή τελευταία που ανακαλύφθηκε από τους τολμηρούς θαλασσοπόρους που άργωναν τις θάλασσες, και πέρασαν από κοντά της χωρίς να την άντιληφθούν. Τέλος, πρώτος πάτησε το πόδι του στο χώμα της ο Γάλλος Λαπερούς. Όλλανδοί θαλασσοπόροι την άντάμωσαν στο δρόμο τους, κι' ο Κούκ την κέρδισε για να την προσφέρει στην Άγγλική αυτοκρατορία.

Όστόσο μυστηριώδης χώρα έμεινε για κείνους που ψάχνουν, γιομάτοι περιέργεια, ν' ανακαλύψουν τα μυστικά της γης.

Κάποιοι ύποστηριζαν πώς είναι ή τελευταία Ήπειρος που σχηματίστηκε πάνω στη γη, και κάποιοι άλλοι πώς είναι ή πιο παλιά. Μά το πιο άπίστευτο είναι εκείνο που ύποστηριζαν μερικοί, ότι ή καταγωγή της είναι ή πιο παράξενη, πώς τάχα δεν γεννήθηκε κάν πάνω στη γη, μά έπεςε από τόν ουρανό! Κάποιο άστέρι, λένε, που κατοκύλαγε φρενιασμένο στο άπειρο, έσπινε ένα κομμάτι του στη γη μας και φύτεψε ή Αυστραλία!

Άερόλιθος, γι' αυτούς λοιπόν, είναι ή Αυστραλία. Έμεις δεν θα ξετάσουμε αυτές τις θεωρίες για να δούμε ποιά είναι ή πιο σωστή και να τη δεχτούμε. Θά διαλέξουμε μονάχα την πιο όμορφη. Κι' είναι όμορφη, αλήθεια, να κατεβαίνι μία ολόκληρη χώρα από τόν ουρανό, να φεγγόβολα, ν' άστράφτη, να σκορπάη γύρω της λαμπερά άστράκια και να δίνη φωτιά στο τρίστορο που συναντώνται τρεις ωκεανοί πάνω στη γη! Ν' άναταράξη τα νερά, βουνά τα κύματα να κοχλάζουν γύρω, να σείεται όλη η γη με τόν έρχομό του μουσαφίρη, κι' έπειτα όλα να γαλητεύουν... Η μουσαφίρισσα λούστηκε στα θαθεία νερά τών ωκεανών, έπαιε με τα κύματα τους, έσπινε τη φλόγα που την έκαίγε κι' άλλα-φροκάθησε άνάμεσά τους. Βολεύτηκε εκεί δά, κι' άπλωσε τ' άκρογιάλια της, πρσί-νισε τα βουνά της και κατοικήθηκε.

Με το μεγαλοπρέπεια κυττάζει ίσια μπροστά του τόν τρελλό χορό, που στήσανε τα σύννεφα στον άντικρινό λοφο του Τραπεζίου. Καταπράσινη ή γη του Άκραωτηρίου, γεμάτη όμορφοι και γόνιμη. Κάνανε ένα μεγάλο περίπατο ύστερα από βροχή, ή γη μοσκομύριζε την καθαρία μυρουδιά που αναδύει το δρεγμένο χώμα, τα μάρμαθα μοσκοβολούσανε κι' αυτά στα χαντάκια του δρόμου καταπράσινα και το περίφημο Σίλβερ-τρή (άσημόδενδρο) φρεσκοπλυμένο φαντάζει βασίλισσα, λές, μέσα στην πρασινάδα που το κυκλώνει.

Αυτό το Σίλβερ-τρή είναι ένα δέντρο, που θαρρείς πώς λυώσανε άσπρη και το χύσανε, για να το φτιάξουν. Ίδια άσπρη άστράφτει και λαμποκοπάει στο ήλιο-βάσιλευα.

Όύτε κοντά του δέ σ' άφήνουνε να πές, μονάχα από μακριά θα σταθής να το θαυμάσης.

Φοβούνται μήπως πάσης κανένα κλαράκι και το φούτψη σ' άλλη γη και πιακή την άξια του. Τέτοιοι είναι οι άνθρωποι, δεν φρουρούνε μονάχα τα πολύτιμα μέταλλα μά και ό,τι μοιάζει μ' αυτά.

Τέλος, φτάνουμε στην άκρη του Άκραωτηρίου.

Οι δυό Όκεανοί έκόνονται εδώ με πάταγο. Χτυπιούνται, δέρονονται, λυσσαστούν, άφρίζουν και ύστερα έρχονται να πέσουν λιπαδύμοι απάνω σ' Άκραωτήρι. Γιγάντες άφροσπεφωμένοι που σαρπάζονται κατασκακισμένοι πιά, πάνω στη στεριά.

Δεξιά σου άπλώνεται ο Άτλαντικός Όκεανός κι' άριστερά σου ο Ίνδικός.

Διαμάντια, χρυσάφι, ωκεανούς, σύννεφα σίλβερ-τρή τ' άποχαινετήσαμε ένα δειλινό, που μάς πήρε ένα σουηδικό πλοίο για να μάς πάη σ' άλλη άγνωστη γη.

Οι κάτοικοι της είναι κι' αυτοί που γεννήσαν όλες αυτές τις θεωρίες γύρω από τη γέννησι της, παράξενοι κάτοικοι μά την αλήθεια.

Κι' άς άρχίσουμε από τους ανθρώπους της. Είναι οι πιο καυοτεπρημένοι πάνω στη γη, δεν ξέρεις αν είναι πιο κοντά στο ζώο ή στον άνθρωπο.

Λίγο πιο κεί, ή Νέα Ζηλανδία κι' οι κάτοικοι της, οι Μασοί, είναι οι πιο τέλειοι μελωδοί.

Οι Ιθαγενείς της Αυστραλίας όταν τους άνακαλύψανε δεν είχανε κανένα πολιτισμό, τίποτα σχεδόν που να προδίδη μία ανθρώπινη κοινωνία, που έζησε για αιώνες και χιλιετίδες πάνω σ' αυτή την Ήπειρο. Μά και σήμερα ακόμα δεν μπορούμε να πούμε πώς σημείωσαν καμμία πρόοδο.

Όστόσο έξιζει ν' αναφερθώ κάτι αξιοθαύμαστο που έχουν οι μαύροι της Αυστραλίας να έτιδεύουν. Αυτό είναι το «Μπούμαρεν» το όπλο τους. Άληθινά περίεργο όπλο ήρθηκαν αυτοί οι άνθρωποι για να κυνηγήσουν στα άπεραντα δάση της Αυστραλίας, τα ζώα που θα τους θρέψουν. Αυτό το Μπούμαρεν, είναι ένα ξύλο, σε διάφορα μεγέθη, ανάλογα με τη δύναμη του κυνηγού και το είδος του κυνηγιού. Έχει σχήμα έλαφρά έλλειμμοειδές, πρὸς το έξω μέρος είναι παχύτερο και λεπταίνει πρὸς τα μέσα τόσο, που ή έσωτερική κόψη είναι λεπτή και κοφτερή, μά λέγαμε, όπως του μαχαριού.

Πιάνει, λοιπόν, αυτό το περίεργο ξύλο ο κυνηγός και το πετάει με τρομερή δύναμη ψηλά στον ουρανό, αν πρόκειται να σκοτώσι πουλι. Το ξύλο φεύγει όλοταχός, περιστρεφόμενο στον άέρα του και σχηματίζοντας ένα δίσκο που τρέχει και διαγράφει κύκλο. Αν ο σημαδευτής είναι καλός και κυνηγιστή το πουλί, το «Μπούμαρεν» πέφτει μαζί με το πουλί στη γη. Αν δεν γυμνηθί το πουλί, τότε το «Μπούμαρεν» διαγράφει ένα μεγάλο κύκλο και εναέρως πηδάει στο μέρος που βρίσκεται ο κυνηγός.

Είναι καταπληκτική ή δύναμη με την οποία πετάνε οι Ιθαγενείς της Αυστραλίας το «Μπούμαρεν». Τα στέλνουνε τόσο ψηλά, που το βλέπεις σάν ένα τόσο δά σημάδακι. Πολλές φορές αυτό το «Μπούμαρεν» είναι ένα μέτρο μακρύ, Μ' αυτό σκοτώνου-

νε και τα Καγκουρά που είναι δυνατά και ταχύτατα ζώα.

Άληθινά, βλέποντας κανείς τους μαύρους να πετάνε το «Μπούμαρεν» δεν μπορεί να ζήλουν κανένα άλλο παιχνίδι. Γιατί με παιχνίδι μοιάζει.

★

«Άς έθουμε τώρα στα ζώα της Αυστραλίας που δεν υπάρχουνε άλλου, κι' άς άρχίσουμε από το πιο παράξενο, το καγκουρά, που κουβαλάει το παιδί του μέσα στην τσέπη που έχει μπροστά του.

Για χρόνια πάσκιαν οι άνθρωποι να μάθουν αν τούτο το παιδί γεννιέται μέσα στην τσέπη, ή το γεννιά πρώτα κι' ύστερα το βάζει ή μάνα στην τσέπη της.

Παράξενο ζώο, συμπαθητικότατο κι' άξιαγάπητο, και μαζί και νοστιμώτατο στη γεύσι. Δεν τρώγεται όμως πρὸς μονάχα ή ούρα του.

Άλλο όμορφο ζώο, της Αυστραλίας, είναι ή τρισαχαρατωμένη κοάλα, παράξενη άκοουδίσα, που ζή διαρκώς πάνω στα δένδρα, κι' έχει κάτι σάν ράμφος και μακρούλα νύχια. Αυτή, βρήκε άλλο τρόπο να μεταφέρει το παιδί της. Όύτε μέσα σε τσέπη, ούτε άγκυλιά ή με το στόμα όπως οι γάτες. Το κομμάτι της σκαρφαλώνει πίσω στο λαιμό της και κρατείται στο κεφάλι της, ενώ αυτή έλεύθερη τρέχει από κλαδί σε κλαδί.

Παράξενα είναι και τα κούκαμπάρας. Αυτά τρομάζανε τους θαλασσοπόρους, που για πρώτη φορά πάτησαν το χώμα της Αυστραλίας, και περίπληγαν στα βουνά και τα δάση της. Άξιαφά άκούσανε ένα δυνατό γέλιο που μοιάζε να τους κοροϊεύη. Νόμισαν, πώς βάτανε κάπου κρυμμένοι Ιθαγενείς και θα γελούσαν μαζί τους. Είδανε και πάλιν ν' ανακαλύψουν αυτόν που τους κοροϊεύε. Τέλος τόν βρήκανε. Ήτανε τα κούκαμπάρας, κάτι παράξενα πουλιά, που γελάνε ίδια σάν τόν άνθρωπο.

Έξω άπ' αυτά, είναι και τα θαυμάσια, παραδείσια πτηνά, που τίποτα στον κόσμο δεν μπορεί να συγκριθή με την όμορφιά τους. Άληθινά, θαρρείς πώς κάποιος έρωτευμένος Προμηθέας τάκλειψε από το θεϊκό περιβόλι, για να στολίση τη γη μας.

Τα χρώματα των παραδείσιων αυτών πουλιών, είναι άπερίγραπτα και πιο πολύ αξιοθαύμαστο είναι το μαύρο χρώμα πάνω σ' αυτά τα πουλιά. Δεν ξέρεις με τί να τα παρομοιάσης, γιατί ή όμορφοι τους και τα παράξενα σχήματα που έχουνε τα φτερά τους, ξεπερνάνε κάθε φαντασία.

Η Αυστραλία έχει ακόμα τις σπηλιές της. Ένα πλήθος άπ' αυτές ανοίγουνε το στόμα τους και σε καλούνε να θαυμάσης τις κρυφές χάρες τους.

Πελώριες σπηλιές με ποταμάνια μέσα, που άργολώνε κάτω από πανώψηλους θόλους, ή με λιμνούλες γυάλινες, θαρρείς που καθρεφτίζονται στα έλοκάθαρα μαύρα νερά τους και χιλιάδες πολυέλαιοι: οι σταλακτίτες.

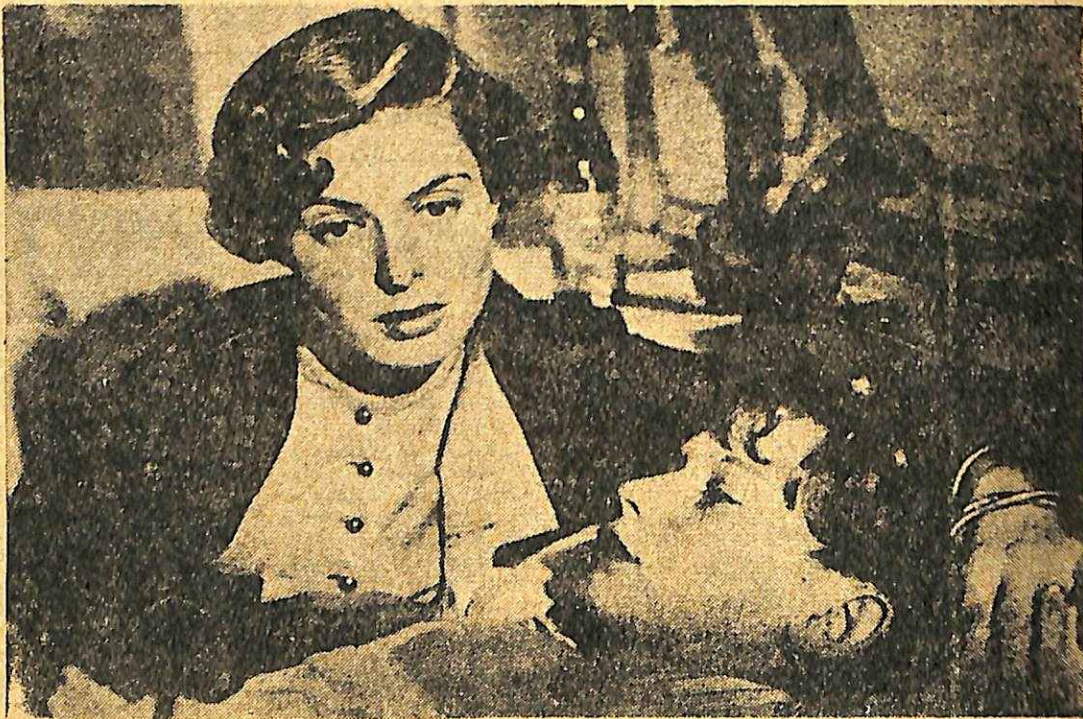
Η φύσι, καλλιτέχνης, σκαρφόστηκε τα πιο όμορφα, τα πιο τρελλά στολίσια για να στολίση αυτές τις σκοταδερές ύγρες σπηλιές.

Ανατριχίλλεις από θαυμασμό σάν μπής μέσα σε μία τέτοια σπηλιά, φωτισμένη με ηλεκτρικό φως, και δης τη γυαλίνη επιφάνεια της λίανης, που μοιάζει φωτεινή και από πάνω όλο το θόλο γιομάτο σταλακτίτες, ίδια βροχή, που μαρμάρωσε πέφτοντας, για να μη ταραξή τα γαληνέμενα νερά της ήσυχης λιμνούλας. Κι' όλόγυρα πά-λι, άλλοι σταλακτίτες παντού, κι' από ψηλά που κατεβαίνουν πρὸς τη γη, και στη γη, που ανεβαίνουν πρὸς τ' άπάνω για να συναντηθούνε κάποτε.

Αυτοί που βρίσκονται στη γη μοιάζουν κάτοικοι μαρμαρίνου, παράξενα φώτα που μιά σταγόνα τα δημιουργεί και τα μεγαλώνει μέσα στη σκοταδερή σιωπηλή σπηλιά. Πόσο αιώδες να πέρασαν για να φτιάξουν οι σταγόνες του νερού αυτό το αριστούργημα! Ποιος ξέρει!... Όστόσο ποιος θα το περίμενε μία τόσο δά σταγόνα νίτσα σπάζοντας από την κορυφή αδιάκοπα, πώς θα μπορούσε να δημιουργήση ένα τέτοιο δυνατό, θαυμάστο κι' άκατάλητο έργο; Μιά μονάχα σταγόνα, που αδιάκοπα, ρυθμικά κι' αιώνια κυλά, κι' άφίνει πίσω της το δημιουργήμα της, το θαυμάστο γο-λατόχρομο σταλακτίτη.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεις

ΕΥΡΩΠΗ 51...

...είναι ο τίτλος της καινούργιας ταινίας που γύρισε ή διάσημη και γοητευτική Σουηδέζα, ή Ίγκριντ Μπέργκμαν, και που έχει σκηνοθετηθ' πάλι από τόν άνδρα της, τόν περίφημο Ροσελίνι. Ένα κοινωνικό δράμα είναι το θέμα του νέου αυτού έργου, με κύριο στοιχείο την αγάπη της μητέρας για το παιδί της. Μιά πολύασχολη και κοσμική κυρία, σύζυγος ενός διπλωμάτου που ύπηρετεί στη Ρώμη (Ίγκριντ Μπέργκμαν) παραμελεί το νεαρό άγόρι της (Σάντρο Φραντσίνα), που αυτόκτονεί από τη λύπη του. Ο θάνατος αυτός και ή έπιρροή ενός έξαδέλφου, άπομακρύνουν στην έξυπνέτησι τών φτωχών και δυστυχισμένων ανθρώπων. Θυμωμένος, ο άνδρας της ίσχυρίζεται πώς ή γυναίκα του τρελλάθηκε και την κλίνει σε κλινική. Για το ρόλο του γιου, ο ίδιος ο Ροσελίνι διάλεξε το μικρό Ίταλο Σάντρο Φραντσίνα: τόν συνή-τησε μία μέρα τυχαία στο δρόμο, και τόν κατέπληξε ή όμοιότης του με τη γυναίκα του.

Ο ΘΡΥΛΟΣ Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

Γύρω στα 1622 ανέθηκε στο θέατρο της Σεβίλλης ένα νέο έργο του Τίρσο ντε Μολίνα, που είχε τίτλο: «Ο άπατεώνας της Σεβίλλης και ο πέτρινος προσκεκλημένος». Το έργο σημείωσε μεγάλη επιτυχία. Στο έργο αυτό, ο Δόν Ζουάν Τενόριο, ένας άκατανίκητος γόης, χωρίς προσχήματα, περνούσε τη ζωή του από περιπέτεια σε περιπέτεια. Κάποτε όμως, ο πατέρας μιας νέας—της Ντόνας Άννας ντε Ουλάδα, που ο Δόν Ζουάν προσπαθούσε να κατακτήσει, τράκωσε τον περίφημο καρδιοκατακτητή και τον άπειλησε. Ο Δόν Ζουάν τον σκότωσε και εξακολούθησε την τυχοδιωκτική ζωή του. Μια μέρα, ωστόσο, μπήκε μέσα σε μιαν έκκλησία, όπου βλέπει έναν τάφο. Πάνω από την πλάκα στέκεται το θύμα του Δόν Ζουάν. «Ο Ταξιάρχης δείχνει τον τάφο στο Δόν Ζουάν κι' εκείνος σκύβει και διαβάζει: «Ενταύθα κείται ο Σενιόρ Γκονθάλδο ντε Ουλάδα, που δολοφονήθηκε από έναν προδότη».

Ο Δόν Ζουάν, πληγωμένος στην Ισπανική του αξιοπρέπεια, χαστουκίζει τον Ταξιάρχη και για να τον χλευάσει, τον προσκαλεί σε γεύμα στο σπίτι του. Τη στιγμή όμως εκείνη ο «πέτρινος προσκεκλημένος» ανοίγει το στόμα του και προσκαλεί με τη σειρά του τον Δόν Ζουάν, που δέχεται. «Αλλά όταν ο θερμόαιμος Ισπανός χαιρετά τον Ταξιάρχη για να φύγει, νιώθει το μαρμαρίνο χέρι να σφίγγει το δικό του: «Ποιά φλόγα με τρώει; φωνάζει. «Αχ! καίγομαι, είμαι νεκρός!...» Παρ' όλες τις μάστιγες απείλες που έκτοξευει, ο «Άπατεώνας της Σεβίλλης» παρασύρεται από το θύμα του στο θάνατο. Και είναι μόλις είκοσι πέντε χρονών. Ωραίος, γενναίος, απληστος κατακτητής, άπιστος στις γυναίκες, φαντασμένος, θρασυς και δόλιος ήταν ο Δόν Ζουάν του Τίρσο ντε Μολίνα. «Η άπατη είναι το συντηστικό μου κοστούμι», λέει σε μια στιγμή του έργου, όπου ένοστα κινείται στη φλογερή διάθεση των Σεβιλλιανών της εποχής εκείνης εναντίον των ήθικων και κοινωνικών νόμων και συμβολίζει τη διαφθορά των αισθήσεων και του πνεύματος.

Έτσι, το έργο του Τίρσο ντε Μολίνα δεν μπορούσε παρά ν' αρέσει και ο ποιηταγωγιστής του να γίνει θρυλικός. Ήταν πρότυπο σε περιπέτειες, παράδειγμα με τον «πέτρινο προσκεκλημένο» που παρουσιάζει, με την πλούσια σε διδάγματα τιμωρία του Δόν Ζουάν στο τέλος, σωστό και τυπικά Ισπανικό κρέμα από ρεαλισμού και από μαγικό στοιχείο. Με το έργο αυτό ο τύπος του γόητος διαμορφώθηκε οριστικά.

Ο ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ ΦΕΥΓΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΔΑΛΟΥΣΙΑ

Ο Δόν Ζουάν, όπως είπαμε, γεννήθηκε στο θέατρο της Σεβίλλης. Σαν, αληθινός όμως τύπος του θεάτρου, δεν μπορούσε να περιοριστεί στα όρια της Ανδαλουσίας. Και ήταν αναπόφευκτο να διασπασθεί, να αλλάξει. Έγινε έτσι ο καρβέλης των ήθων της κοινωνίας στις διάφορες εποχές, καθρέφτης τις αντιλήψεις που επεκράτησαν κατά καιρούς για τον έρωτα κι' έδωσε την ευκαιρία στους συγγραφείς να εκφράσουν με τον τύπο του τα έντερα και τις απογοητεύσεις τους.

Κανένα ανδρικό όνομα δεν έχει τόσο πολύ συνδεθεί με την έρωτική περιπέτεια όσο το όνομα του Δόν Ζουάν και σπάνιες είναι οι γυναίκες σ' όλο τον κόσμο που να μη γνωρίζουν το όνομά του. Κανένας από τους θρυλικούς ήρωες του έρωτα δεν έχει εισχωρήσει όπως αυτός στη λαϊκή παράδοση, στη φιλολογία (θέατρο, ποίηση, κριτική, μυθιστόρημα), στη μουσική.

Πόσοι Δόν Ζουάν! Ο Μολιέρος, ο Μόσαρτ, ο Μπαύρον, ο Μυσέ, ο Ριχάρδος Στράους, ο Μερμέ και τόσο άλλοι δημιουργήσαν ο καθένας το δικό του Δόν Ζουάν, σύμφωνα με την εμπνευσί τους από αυτόν τον παγκόσμιο τύπο και με τον τρόπο που τον αντιλαμβάνονταν. Ποιος όμως θυμάται ακόμα σήμερα το όνομα του δημιουργού του Δόν Ζουάν, το όνομα του Τίρσο ντε Μολίνα;

Από την Ανδαλουσία ο θρύλος του Δόν Ζουάν πέρασε πρώτα στην Ιταλία. Εκεί έχασε τη θρησκευτική του όψη, που αντικαταστάθηκε με ένα έντονο κωμικό στοιχείο, που προκαλούσε τα άκρατα γέλια των θεατών. Έτσι παραλλαγμένο το έργο, πέρασε στη Γαλλία από τους καλλιτέχνες της «Κομέντια ντέλ Άρτε» και ενέπνευσε άμεσα δύο συγγραφείς: τον Νορμάν και τον Βιλιέρ. Και οι δύο τους, ο ένας στο 1658 και ο άλλος στα 1659, παρουσίασαν ένα Δόν Ζουάν στερημένο από κάθε κωμικότητα, έναν τύπο έγκληματικό, διεφθαρμένο και άπαιστο.

ΠΩΣ ΤΟΝ ΕΙΔΕ Ο ΜΟΛΙΕΡΟΣ

Ο Μολιέρος άγνοούσε το έργο του Τίρσο ντε Μολίνα. Αντλήσε όμως το πρότυπό του από τον Ιταλικό Δόν Ζουάν της «Κομέντια ντέλ Άρτε» και στα 1665 ανέβασε στη σκηνή τον Δόν Ζουάν και «Το Πέτρινο Γλέντι». Ο Μολιέρος παρουσίασε το «γυναικά» της εποχής του: διεφθαρμένο, κακοπληρωτό, άσεβη, ύποκριτο, δόλοφθο, αληθινό σύνεργο του ανθρώπινου γένους. Ο Δόν Ζουάν αυτός νοιώθει πως «έχει καρδιά για ν' αγαπήσει όλη τη γη» και λέει: «Εμένα ή όμορφα ή με μαγεύει όπου κι' αν τη βρίσκω κι' εύκολα υποχωρώ σε τούτη τη γλυκειά δούλη που μάς παρασύρει...» Γυίος άπαιστος, τολμα και λέει στον πατέρα του: «Πέθανε όσο πιο γρήγορα μπορούσα». Κι' όταν τον τραβά το πέτρινο ανάλαμα, στοχάζεται: «Ό,τι κι' αν γίνω, κανένας δε θα πη για μένα πως είμαι ικανός να μετανοήσω».

Έπειτα από δεκαπέντε παραστάσεις, το έργο κατέβηκε, αφού ξεσήκωσε θύελλα από διαμορτωτές. Ξαναπαίχθηκε μόλις στα 1841 στο «Οντέον». Το έργο

αυτό του Μολιέρου καθρεφτίζει τα ήθη της αλλαγής της εποχής του, μιας αλλαγής που κυριαρχούσαν σε μεγάλο βαθμό η ύποκριση, η θρησκόληψια και το γυναικοκυνήγι.

Το έργο προκάλεσε ζωηρό σκάνδαλο και είχε ως επακόλουθο την επίθεση των αλλοκλών κριτικών. Το πορτραίτο ήταν τόσο ζωηρό, ώστε ο κόσμος έψαχνε να μάθει ποιός χρησιμοποίησε στον Μολιέρο ως μοντέλο για να γράψει το έργο του.

Στα 1677 ο Κορνέιγ έγραψε σε στίχους και μαλακωσε κάπως το έργο του Μολιέρου.

ΥΠΗΡΞΕ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Τρεις αιώνες τώρα πολλοί ασχολήθηκαν για να εξακριβώσουν αν ο Τίρσο ντε Μολίνα αντλήσε την εμπνευσί του από κάποιο ζωντανό πρότυπο. Όσοι ενέκυαν βαθεία στην υπόθεση, ισχυρίζονται πως ο Τίρσο ντε Μολίνα είχε υπ' όψη του κάποιον Δόν Ζουάν Τενόριο από μιαν οικογένεια ευγενών της Σεβίλλης, που έζησε το 14ο αιώνα. Ο Μωρίς Μπαρές όμως θεωρεί ως πιθανότερο υπόδειγμα κάποιον Σεβιλλιάνο του 17ου αιώνα, γνωστό για την έκλυτη ζωή του, τον Δόν Μιγκουέλ ελ ντε Μανάρια. Στην υπόθεση έριξε φως το έργο της «Εστερ Βαν Λού «Ο αληθινός Δόν Ζουάν». Η συγγραφέας του άφου έψαξε υπομονετικά μέσα στις διδασκαλίες και τα αρχεία του Παρισιού, της Κορσικής, της Ιταλίας, της Σεβίλλης, καθώς και της οικογένειας «Μανάρια», απέδειξε ότι ο τύπος ήταν εμπνευσί του Τίρσο ντε Μολίνα και ο τύπος αυτός επηρέασε τη ζωή του νεαρού ντε Μανάρια.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΝΤΕ ΜΑΝΑΡΙΑ

Ο ένοστα κωμικός του Δόν Ζουάν περνούσε τον καιρό του με μονομαχίες, έρωτικές τρέλλες και σκότωσε τον πατέρα μιας φίλης του. Ωστόσο, ο έρωτας μιας νέας κατέκλυσε να τον μεταμορφώσει. Η Δόνα Ζερνόνια, όπως λεγόταν η ώρα, εύντησε μέσα στην καρδιά του Δόν Ζουάν την αληθινή αγάπη. Και όταν την έχασε, ύστερα από δεκατριών ετών ευτυχισμένη συζυγική ζωή, η απελπισία του για το παρελθόν ήταν τόσο, που για να εξιλεωθεί απέναντι του Θεού έγινε ο πατέρας των φτωχών και έζησε ταπεινά και υποδειγματικά. Στη διαθήκη του έγραψε: «Υπηρετήσα τη Βαβυλώνα και το δαίμονα, τον άρχοντά της, με χίλιες δόλοφθες, υπερβολές, μοιχείες, δόλοφθες, σκάνδαλα και ληστείες. Οι άμαρτίες και οι ατιμίες του είναι αναστρέψιμες και μονάχα η μεγάλη σοφία του Θεού μπορεί να τις ονομάσει».

Μόλις πεθάνω, θέλω να ξεπλύνω το σώμα μου πάνω σ' ένα σταυρό από σταχτή, με πόδια γυμνά, τυλιγμένο αντί για σάβανο μέσα στο μανδύα μου... Να μεταφερθώ το πτώμα μου στον πάγκο των φτωχών, χωρίς πομπές, χωρίς μουσική, στην εκκλησία του Αγίου Οικτιρμού. Να με θαψουνε στο κοιμητήριο της εκκλησίας αυτής στην είσοδο, έξω από την πόρτα, για να πατούν τα πόδια πάνω στο δέηλο σώμα μου. Και να μου γράψουν στην επιτάφια πλάκα:

«Εδώ είναι θαμμένα τα όστα και η σταχτή του χειρότερου ανθρώπου που γεννήθηκε στον κόσμο. Παρακαλείτε για αυτόν το Θεό...»

ΓΙΑ ΤΙΣ ΛΑΜΠΡΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΜΑΗ

1. Απογευματινό φόρεμα με στρογγυλό νωμίτη που τον γαρνιρούν μικρά κουμπιά. Στο κόψιμο της κλός φούστας υπάρχουν επίσης κουμπιά.

2. Άμπιγιέ φόρεμα με πιέτες οριζόντιες στη σουρωτή φούστα και στο κάτω μέρος του κορσάκι. Έχει λίγη σούρα στο νωμίτη και πιάτ στο άνοιγμα.

3. Έπάνω στην κομμένη αν φόρμ φουσιτίτσα πέφτει ζακετούλα με κοντή μπάσκα και μανίκια κιμονό και γιακά σάλ που δίνει μπροστά σε κόμπο.

4. Πρωινό φόρεμα με κιμονό μανίκια και κόψιμο στη φούστα που προχωρεί προς το κορσάκι. Γαρνιρείται με έξωραφα γαζία και κουμπιά. Τσέπες κοφτές.

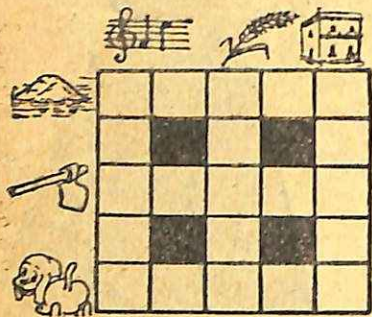
5. Μπλουζάκι σπόρ με μανίκια κιμονό και μανσέτες που κουμπώνουν. Το άνοιγμα του γιακά που είναι όρθιος πίσω υπάρχει ένα πιάτ μυτερό.

6. Η φούστα αυτή παίρνει το φάρδος της από τέσσερα λοξά φύλλα. Έχει φαρδιά ζώνη στη μέση και δύο μπασκούλες έξωραφες που κουμπώνουν.

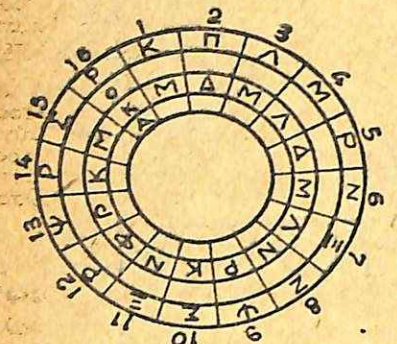
ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ
ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

Σταυρόλεξο

Γράψτε μέσα στα τετραγώνια καθέτως και οριζοντίως το όνομα της αντίστοιχης εικόνας.

* Άκτινωτές λέξεις

Βρείτε με τη βοήθεια των ερωτήσεων τις λέξεις που αντιστοιχούν στις ακτίνες του κύκλου. Δύο γράμματα από κάθε μία λέξη είναι ήδη γραμμένα για να σας ευκολύνουν.

1. Τη βάζουμε όταν γράφουμε.— 2. Όλοι οι άνθρωποι έχουμε δύο.— 3. Είναι αντικείμενο αλλά το λέμε και για έναν που μιλάει πολύ.— 4. Αυτό ξεγέλασε ο όφις την Εύα.— 5. Το σπάμε την πρωτοχρονιά στην πόρτα μας για γούρι.— 6. Κλωστή.— 7. Όταν κάνουμε αταξίες τρώμε...— 8. Τη φοράμε στη μέση μας.— 9. Ζή στη θάλασσα.— 10. Φρούτο καλοκαιρινό.— 11. Δεν είναι δικό μου.— 12. Όσες δεν παντρεύονται μένουν στο...— 13. Κακιά αρρώστια που φέρνει φαγούρα.— 14. Ούζο.— 15. Κορμί.— 16. Την τρώμε σαλάτα.

Λέξεις μέσα σε εικόνες

Βρείτε αυτό που παριστάνει κάθε μία από τις παραπάνω εικόνες. Από τη λέξη που θα βρείτε πάρτε το γράμμα που

κάθε μία από τις παραπάνω εικόνες. Από τη λέξη που θα βρείτε πάρτε το γράμμα που

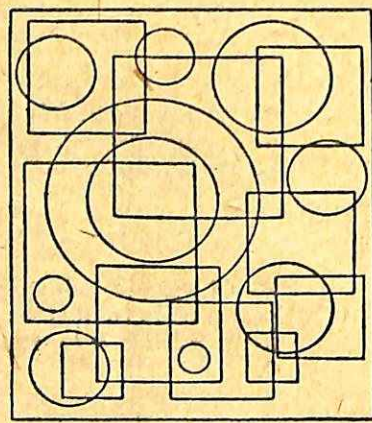
Τό παιχνίδι με τη ν τσάντα

Τό παιχνίδι αυτό είναι ήσυχο κι' εύχρηστο. Δεν χρειάζεται παρά μόνο μία τσάντα πάνινη ή μία σακκούλιτσα πάνινη μέσα στην οποία θα βάλτε κρυφά από τους άλλους διάφορα αντικείμενα: Μία δακτυλίδιο, ένα βάλιο, μία κουβαρίστρα, ένα χιλιάρικο, κι' άλλα πολλά. Κατόπιν κλείνετε τη σακκούλα με μία παραμύθια κι' αφήνετε τους άλλους να την ψηλαφήσουν ένα λεπτό και να γράψουν σ' ένα χαρτί ό,τι νομίζουν πως υπάρχει μέσα. Θα κερδίσει εκείνος που θα βάλει τα λιγότερα λάθη. Έννοείται ότι για πρώτη φορά θα πρέπει να βάλτε μέσα αντικείμενα γνωστά στην αφή.

* Ανάποδα

Η μικρή Λιλή κάνει αριθμητική:— Τρία επί τέσσερα, δώδεκα... τέσσερα επί πέντε είκοσι... πέντε επί έξη τριάντα... Η δασκάλα της: Μπράβο, Λιλή. Τώρα να μου τα πολλαπλασιάσεις και ανάποδα. Και η Λιλή, γυρίζοντας την πλάτη της, επαναλαμβάνει τον πολλαπλασιασμό!

* Οπτικό πείραμα

Κυττάξτε προσεκτικά για λίγα λεπτά την παραπάνω εικόνα και βρείτε αν υπάρχουν περισσότεροι κύκλοι ή τετράγωνα ή και αντιστρόφως.

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

‘Ο Κρινούλα κι’ ο βάτραχος

Κάποτε ζούσε ένα κορίτσι που το έλεγαν Κρινούλα. Μα ήταν πολύ δυστυχισμένο γιατί ζούσε με την άρρωστη μητέρα του σ' ένα υγρό δωμάτιο που μύριζε σα σταύρος, κι' αναγκαζόταν να κάνει τις πιο βαρείες δουλειές για να φέρη στο σπίτι λίγο ψωμάκι. Ένα μεσημέρι πήρε το δρόμο για να πάη σε κάποιο θέλημα. Ο ήλιος έκαιγε δυνατά. Η Κρινούλα ένοιωσε το στήθος της στεγνό απ' τη δίψα. Μα να, εκεί πιο κάτω βλέπει ένα πηγάδι. “Αχ, πόσο νερό θα έπινε! Φρέσκο δροσερό νεράκι!” Έβγαλε λοιπόν τον κάδο ξέχειλο από φρέσκο νερό, κι' έσκυψε με λαχτάρα για να πιη. Μα άμεσως τινάχτηκε πίσω τρομαγμένη. Ένας πράσινος βάτραχος είχε προβάλλει το κεφαλάκι του έξω απ' το νερό και την κύτταζε:— “Αχ πώς με τρώμαξες! φώναξε η Κρινούλα. Μα πώς βρέθηκες αυτό μέσα;” Ήταν ωραίο το ταξίδι!— Θαμύασι! αποκρίθηκε ο βάτραχος πηδώντας έξω. Δεν ξέρεις, καλό μου κορίτσι, τί εξυπνέτησι μου έκανες! Χρόνια τώρα προσπαθώ να βγώ από τουτό το πηγάδι και δεν τα κατάφερα. Οι άνθρωποι είναι τόσο κακοί! Πόσες φορές δεν πέρασαν απ' εδώ διψασμένοι, μα μόλις μ' έβλεπαν μέσα στον κάδο έβαζαν τις φωνές: “Τί θέλει αυτός ο παλιοβάτραχος δώ μέσα; Να πάη απ' εκεί που ήρθε!” Και με πετούσαν πάλι οι άκαρδοι κάτω στην υγρή φυλάκη μου! Είσαι λοιπόν το μόνο πλάσμα που μου φέρθηκε με καλωσύνη, κι' αυτό να ξέρεις δεν θα το ξεχάσω.— Εύχαριστήθηκα που έγιναι αίτια να σε σώσω! Κι' η Κρινούλα βύθισε το μπουτάκι της στον κάδο κι' ήπιε αχόρταγα νερό.— Καϊμένο κοριτσάκι! είπε ο βάτραχος. Πόσο βασανισμένο φαίνεσαι! Δεν θα ήταν ανάγκη να μου πής την ιστορία σου. Πες μου τί θα μπορούσα να κάνω για σένα;— Να παρακαλώς να γίνη καλά η μανούλα μου! Άλλω ην εύχη κι' άλλον πόθο δεν έχω απ' αυτόν.— ‘Απ' ό,τι κατάλαβα, είπε ο βάτραχος, η μητέρα σου είναι τόσο άρρωστη, που μόνο ένα πράγμα θα μπορούσε να τη σώσει. Πήγαινε στο παλάτι του βασιλιά κι' έκεί στον κήπο του θα βρης μία συκιά. Δυό-τρία απ' αυτά τα σύκα είναι αρκετά για να γιστρέψουν τη μανούλα σου.— Φεύγω τώρα άμέσως κιόλας! Γεια σου καλέ μου βάτραχε κι' σ' εύχαριστώ! Σάν έφτασε η Κρινούλα στο μεγάλο κήπο, δεν άργησε να βρη τη συκιά. Χωρίς να χάνη λοιπόν καιρό, σκαρ-

φάλωσε στο δέντρο κι' άπλωσε τα χεράκια της στους καρπούς.

Ξαφνικά όμως έτρεξαν οι στρατιώτες, την έπιασαν και τη βάλανε φυλακή.

“Αχ πόσο έκλαψε η καϊμένη η Κρινούλα σε κείνη τη φρικτή φυλακή! Στο τέλος πιά, κουρασμένη, άποκοιμήθηκε βαθειά.

Κατά τα μεσάνυχτα, ξύπνησε ξαφνικά με την έντονη πώς από κάπου την κυττούσαν δυό μάτια. Φοβισμένη, έστριψε το κεφάλι προς την καγκελόφραχτη πόρτα, και νά! Κάποιος στεκόταν εκεί και την κύτταζε μ' ένα φανάρι στο χέρι.— Μή φοβάσαι! Δεν είναι η πρώτη φορά που με βλέπεις Κρινούλα!

Τό κορίτσι πλησίασε, και τότε είδε μ' έκπληξη ένα άσπρο βασιλόπουλο. Την κύτταζε με τα δυο οφθαλμούς μάτια του και της χαμογέλουσε.— Δεν νομίζω να σας έχω ξαναδύ! είπε η Κρινούλα. Μήπως κάνετε λάθος;— Κι' όμως Κρινούλα! Καμιά φορά είναι! Ξεχνάς λοιπόν τον πράσινο βάτραχο;...— Πώς; ξεφώνισε η Κρινούλα. Δεν τονλύμ να το πιστέψω!— Κι' όμως να το πιστέψης! Μα για να μη σε παιδεύω περισσότερο, σου λέω μονάχα τούτο: πώς μ' είχες μαγέψει με γοιά στρίγγλια χρόνια τώρα, και μ' είχες πετάξει σ' εκείνο το πηγάδι! Τα μάγια δεν θα έλυναν ποτέ αν δεν μ' έδωγες από κεί μέσα ένα καλό κορίτσι, και δεν ανέβαινε ύστερα στη συκιά του πατέρα μου για να κόψη σύκα.

Όταν την άλλη μέρα ο γέρο-βασιλιάς είδε το μονάκριβο γιού του, λίγο έλειψε να λιγοθυμήσθ απ' τη συγκίνηση. Κάλεσε λοιπόν άμέσως γύρω του όλους τους αυλικούς του, και με δάκρυα χαράς τους είπε:— Φίλοι μου, μία μεγάλη και χαρούμενη είδησι θα σας αναγγείλω σήμερα. Ο γιός μου που είχα χαμένο από χρόνια, ξαναγύρισε! Και σε λίγο θα γιορτάσω με τους γάμους του!

Τότε οι καμπάνες άρχισαν να χτυπούν χαρούμενα διαλαλώντας παντού την είδησι κι' οι δούλες έλουσαν κι' έντυσαν την Κρινούλα μέσα σε κάτασπρες νταντέλες. Ύστερα το βασιλόπουλο την πήρε πάνω σ' ένα δόλοχρυσο αμάξι που το έσερναν είκοσι τέσσερα άσπρα άλογα, και τράβηξαν για τ' οπωσδήποτε το δωματίο που έμενε η άρρωστη. Η καλή γυναίκα σάστισε με ό,τι είδε! Κι' ήταν τόσο η χαρά της, που έγινε στη στιγμή καλά.

ΤΖΕΝΝΥ ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΥ— ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Μα οι ναυτικοί πόσο μάς άγαπούν! Είμαστε γι' αυτούς οι αγγελιαφόροι με τα χαρούμενα μηνύματα. Γιατί θα ξέρετε ίσως, παιδιά μου, πως εμείς οι γλάροι δεν προχωρούμε πολύ στο άνοιχτο πέλαγος. Σάν μάς δει λοιπόν ο ναυτικός κοντά στο κουρασμένο πλοίο του, ξέρει πως όπου νάναι θα φανή η ποδητή στεριά για να ξεποστάσθ. Κι' αυτό είναι τόσο ωραίο ύστερα από τις φουρτώμες και τις υπόρες εκεί στ' άνοιχτα.

Μα τώρα φεύγω. Πηγαίνω να σεογιανίσω πάνω απ' την άφρισημένη θάλασσα και να τραγουδήσω με τ' όκμα. Γεια σας, μικρά μου παιδιά!

ΤΖΕΝΝΥ ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΥ— ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Μα οι ναυτικοί πόσο μάς άγαπούν! Είμαστε γι' αυτούς οι αγγελιαφόροι με τα χαρούμενα μηνύματα. Γιατί θα ξέρετε ίσως, παιδιά μου, πως εμείς οι γλάροι δεν προχωρούμε πολύ στο άνοιχτο πέλαγος. Σάν μάς δει λοιπόν ο ναυτικός κοντά στο κουρασμένο πλοίο του, ξέρει πως όπου νάναι θα φανή η ποδητή στεριά για να ξεποστάσθ. Κι' αυτό είναι τόσο ωραίο ύστερα από τις φουρτώμες και τις υπόρες εκεί στ' άνοιχτα.

ΤΖΕΝΝΥ ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΥ— ΠΑΠΑΔΑΚΗ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Τά χελιδονάκια

Ήρθαν με την άνοιξη τά χελιδονάκια γρήγορα μαζέψανε λάρπη κι' άχεράνια.

Τις φωλιές να χτίσουνε έχουν τώρα ζόρι κι' όλο πάνε κι' έρχονται γρήγοροι μαστόροι.

Ξέρεις γιατί διάζονται; Πέντε στοματάκια θα ζητούν άχόρταγα μυίγες, κουνουπάκια.

Γι' αυτό κι' ο χελιδονας με τη χελιδόνα ρίχτηκαν κι' οι δυό τους στο σκληρόν άγώνα.

ΔΗΡΑ ΜΟΑΤΣΙΟΥ

Οι φίλοι μας τ' οπουλιά

* ‘Ο Γλάρος

Ποιος δεν ξέρει άμένα τ' ο γλάρο, τ' ο χαριτωμένο πουλί της θάλασσας με τις άσπρες φτερούγες και τ' όκκινο ράμφος; Δεν φαντάζεσθ, παιδιά μου, πόση εύχαριστησι νιώθω σάν φτερουγίζω πάνω από τ' ο γαλάζιο κύμα, δουτώντας που και που για ν' άρπάξω κανένα ψαράκι. Η λαιμαργία μου άλλωστε δεν περιγράφεται. Μπαίνουμε στα λιμάνια κοπάδια δόλοκληρα κι' ακολουθούμε τ' ο πλοία που φεύγουν κι' αυτά που έρχονται, μόνο και μόνο γιατί ξέρουμε πως από κεί θα βρούμε μπόλικη τροφή. Ποτέ δεν χορταίνουμε! Αυτή είναι κι' η αίτια άλλωστε που γινόμαστε ωφέλιμα πουλιά στους γεωργούς, γιατί τρώμε πολλά λαθερά έντομα.

Εμείς οι γλάροι, κάνουμε τις φωλιές μας άπάνω στους βράχους. Εκεί έρχονται καιμιά φορά τίποτα κακοί άνθρωποι για να κλέψουν τ' αυγά μας ή τ' ο παιδάκια μας, έπειδη τ' ο βρίσκουν νόστιμα στη γεύσι. Αυτό τ' ο ξέρουν δά κι' οι άλεποδές και τ' ο γεράκια, που συχνά έρχονται κι' αυτά και μάς φοβίζουν. Μα εμείς δ' οι, δεν είμαστε δειλά πουλιά: σηκώνομαστε φωνάζοντας όλοι μαζί και χυμούμε πάνω στο ζω ή στον άνθρωπο που θα θέλησθ να πειράξθ τ' ο μικρά μας. Κι' είναι στ' αλήθεια τόσο άγρια τ' ο τσιμπήματά μας, που τους μαδάμε, τους ανοίγουμε πληγές και τους δαίνουμε μάτια.

Μα οι ναυτικοί πόσο μάς άγαπούν! Είμαστε γι' αυτούς οι αγγελιαφόροι με τα χαρούμενα μηνύματα. Γιατί θα ξέρετε ίσως, παιδιά μου, πως εμείς οι γλάροι δεν προχωρούμε πολύ στο άνοιχτο πέλαγος. Σάν μάς δει λοιπόν ο ναυτικός κοντά στο κουρασμένο πλοίο του, ξέρει πως όπου νάναι θα φανή η ποδητή στεριά για να ξεποστάσθ. Κι' αυτό είναι τόσο ωραίο ύστερα από τις φουρτώμες και τις υπόρες εκεί στ' άνοιχτα.

Μα τώρα φεύγω. Πηγαίνω να σεογιανίσω πάνω απ' την άφρισημένη θάλασσα και να τραγουδήσω με τ' όκμα. Γεια σας, μικρά μου παιδιά!

ΤΖΕΝΝΥ ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΥ— ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Μα οι ναυτικοί πόσο μάς άγαπούν! Είμαστε γι' αυτούς οι αγγελιαφόροι με τα χαρούμενα μηνύματα. Γιατί θα ξέρετε ίσως, παιδιά μου, πως εμείς οι γλάροι δεν προχωρούμε πολύ στο άνοιχτο πέλαγος. Σάν μάς δει λοιπόν ο ναυτικός κοντά στο κουρασμένο πλοίο του, ξέρει πως όπου νάναι θα φανή η ποδητή στεριά για να ξεποστάσθ. Κι' αυτό είναι τόσο ωραίο ύστερα από τις φουρτώμες και τις υπόρες εκεί στ' άνοιχτα.

ΤΖΕΝΝΥ ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΥ— ΠΑΠΑΔΑΚΗ

‘Η μεγάλη προσπάθεια

‘Αγαπημένα μου παιδιά,

Τούτον τον καιρό βλέπω τ' ο πρόσωπά σας γεμάτα έγνοια. Τό τέλος τ' ο χρόνου πλησιάζει και μαζί μ' αυτό τ' ο μεγάλο έρώτημα σας βασανίζει: “Θά περάσω; Δεν θα περάσω;”

Κι' αληθινά δεν είναι καθόλου εύκολο για ένα μαθητή να γίνη κανονιέρης! Πώς να ρεζιλευθ στο σχολείο και στους συμμαθητές του; Πώς να ρεζιλευθ στο σπίτι του, στους συγγενείς του, στη γειτονία;

Θά σας πω λοιπόν μία ιστορία: Ένας καβαλάρης παράτρεχε μία φορά στις κούρες. Τόχε βάλε πείσιμα να περάσθ τους άλλους και νάβρη πρώτος. Ήτανε βλέπεις πολύ φτωχός κι' ήθελε να κερδίσθ για να πάρθ τ' ο βραβείο. Μα η κόουρα κόντευε να τελειώσθ και ο καβαλάρης κινδύνευε να μείνθ πίσω. Τί να κάνθ λοιπόν; Έβαλε τ' ο δυνατά του και δεν έβλεπε μπροστά του τίποτ' άλλο παρά τ' ο σκοπό του. Σπειρούνιζε τ' ο άλογό του τις στιγμές που έπρεπε, δαστούσε γερά τ' ο χαλινάρι κι' όλος με νού και με κορμί ώδηγούσε τ' ο άλογό του, τ' ο έκανε να δάλθ στα πόδια του φτερά. ‘Ο ιδρώτας έσταζε από τ' ο κοίτελό του. Οι φλέβες του φούσκωναν. Άλλά αυτός έτρεχε, έτρεχε και σε μία στιγμή, χωρίς να τ' ο καταλάβθ έφτασε πρώτος στο τέμα. Οι ζητωκραυγές τ' ο κόσμου τον έκαναν ν' άνοιξθ τ' ο μάτια. Νομίζε πως άλλος κέρδισε. Και πόση ήταν η χαρά του τη στιγμή που κατάλαβε πως πέτυχε τ' ο σκοπό του και πέρασε τη δοκιμασία νικητής!

Τό ίδιο είναι και με τ' ο καθένα σας, παιδιά μου. Βάλετε τ' ο δυνατά σας. Ρίχτθτε στο διάβασμα. Αφήστε κατ' ο μέρος τ' ο παιχνίδια. “Ας σας φωνάξουν οι πειρασμοί: “Ελα να παίξουμε μπάλα, Γιαννάκη!”. “Ελα να παίξουμε ζωγραφία, Μιμικά!”. Τίποτ' απ' αυτά. Διάβασμα και πάλι διάβασμα. Μιά τελευταία μεγάλη προσπάθεια. Για να πητε καλό μαθημα. Για να προετοιμασθθ για τους διαγωνισμούς. Για να υή γίνετε κανονιέρδες. Σύμφωνοι; Σας φιλώ με άγάπη ‘Η θεία ΣΟΦΙΑ

Παιδικό πνεύμα

‘Η κυρία: Μαριγούλα, φέρε μου μία φέτα ψωμί...

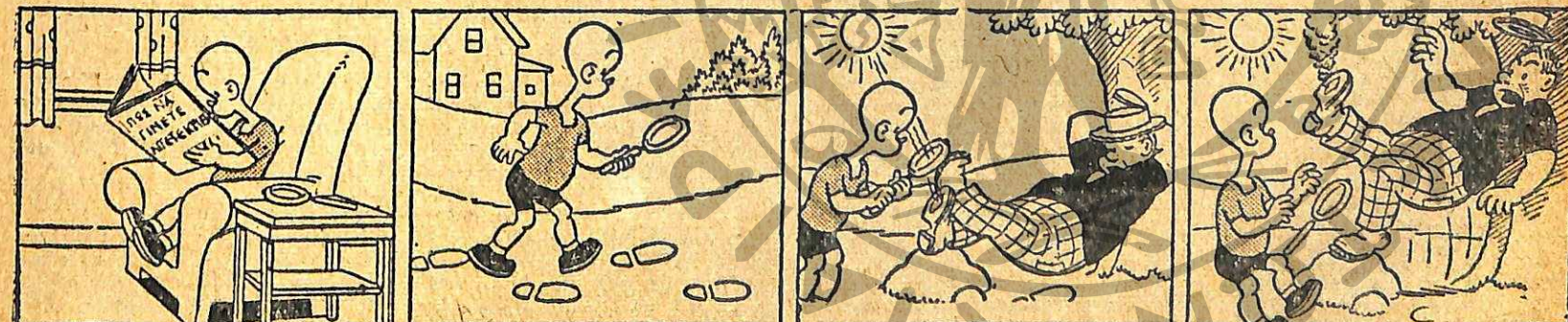
‘Η Μαριγούλα, η μικρή υπηρέτρια, φέρνει τ' ο ψωμί κρατώντας τ' ο στα δάχτυλά της.

— Όταν σου ζητούν κάτι, πρέπει να τ' ο πηγαίνεις μέσα στο πιάτο, της λέει η κυρία της.

Σε λίγο ο κύριος φώναζε:— Μαριγούλα, τις παντούφλες μου...

‘Η Μαριγούλα κάνει ό,τι της είπε η κυρία της και βάζει τις πατούφλες μέσα σ' ένα πιάτο και τις πηγαίνει στον κύριο της.

Η ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

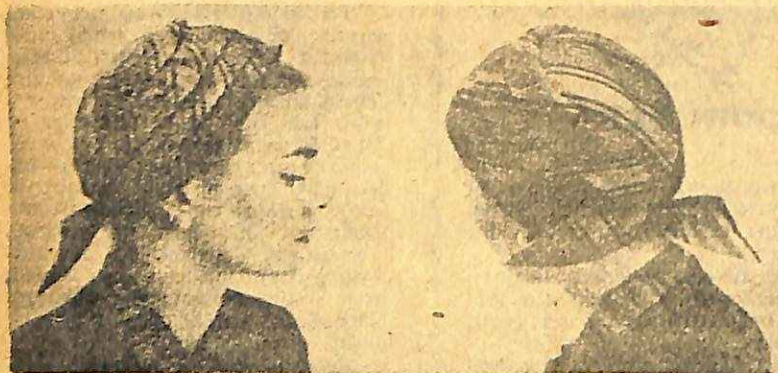

‘Ο Μιχαλάκης ντέκετς.

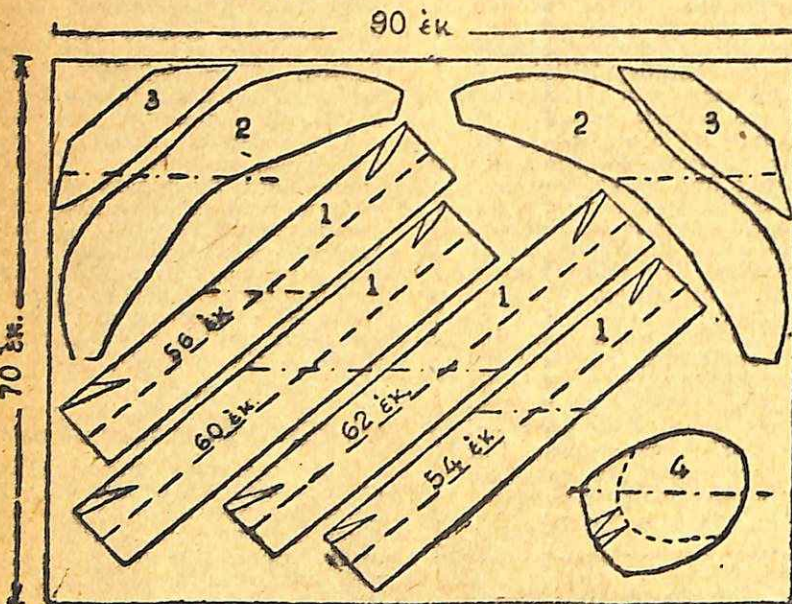
ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

Επεξηγήσεις των σχεδίων του 4ου «Παραρτήματος Κεντημάτων» του παρόντος τεύχους

ΠΑΤΡΟΝ ΓΙΑ ΤΥΡΜΠΑΝ

Πώς φοριέται το τυρμπάν.

Τρόπος τοποθέτησης του πατρών στο ύφασμα.

Το πατρών του τυρμπάν που σας δίδουμε στο παράρτημά μας, είναι πολύ προκτικό και μπορείτε να το φτιάξετε εύκολα. Θα σας εξυπηρετήσει άψογα στην πόλη, στην έκδρομή και στην έξοχη.

ΥΛΙΚΑ: Θα μεταχειρισθώ υφάσμα μεταξωτό ριγέ ή μονόχρωμο, διαστάσεων 70 εκ. X 90 καί μία κορδέλα γκρό μεταξωτή 55 εκάτ. μήκους και 4 εκάτ. φάρδος.

- ΠΑΤΡΟΝ**
- 1) ΦΑΣΕΣ ΛΟΞΕΣ
 - 2) ΜΠΑΝΤΕΣ
 - 3) ΦΙΟΓΚΟΣ
 - 4) ΤΕΠΕΣ.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Το πατρών μας είναι για περιφέρεια κεφαλιού 55 εκάτ. Θα βγάλετε πρώτα όλο το πατρών σε τσιγαρόχαρτο. Το κάθε κομμάτι του πατρών είναι σε κανονικό μέγεθος του μισό. Θα το διπλασιάσετε συμμετρικά στο τσιγαρόχαρτο για να το έχετε ολόκληρο το κάθε κομμάτι χωρίς ραφή. Θα κόψετε το πατρών ύπ' αριθ. 1 σε 4 διαφορετικά μεγέθη, με τις εξής διαστάσεις: 10 εκ. X 54 εκ. 10 εκ. X 56 εκ. 10 εκ. X 60 εκ. 10 εκ. X 62 εκ. Το ύπ' αριθ. 2 θα το κόψετε δυο φορές το ίδιο καθώς και το ύπ' αριθ. 3. Το ύπ' αριθ. 4 μόνο μία φορά. Στο τσιγαρόχαρτο που θα βγάλετε

τοποθετήσετε τις υπόλοιπες λοξές φάσες κατά τέτοιον τρόπο ώστε η μία να καβαλικεύει την άλλη. Κλείσετε την τελευταία λοξή φάσα σταυρωτά στην

Αριθ. 53. ΓΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ

Όραίο σχέδιο, κατάλληλο για τραπέζομαντηλο τσαγιού ή φαγητού. Κεντιέται με λασσέ. Θα βγάλετε το σχέδιο σε ένα χονδρό χαρτί. Κατόπιν θα τρυπώσετε το λασσέ επάνω πολύ κοντά, σχηματίζοντας τις στρογγυλάδες του λασσέ με μία έλαφριά σούρα με κλωστή του ίδιου χρώματος. Αφού τελειώσετε το τρύπωμα του λασσέ, εργασθήτε το με λινή κλωστή του ίδιου χρώματος με δελονιές: Μπαρέτες, τουλάκι και ψευτοφιλέ και τέλος εργασθήτε τα μικρά τρυπάκια επάνω στο

λασσέ, χωρίς να κάνετε τρύπα με το ψαλίδι. Θα δημιουργηθούν μόνες τους κάνοντας την ρίζα. Τοποθετήστε στις τρεις γωνίες του τραπέζομαντηλου αυτές τις γωνίες, αφού τις εργασθήτε και τις ξετρυπώσετε από το χαρτί. Θα τις ενώσετε στο τραπέζομαντηλο με πολύ λεπτή ρίζα ή με δελονιά κασπουάν. Κατόπιν κεντήστε τα διακοσμητικά κλαράκια στο τραπέζομαντηλο με ανεβατό.

Αριθ. 55. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ

Η μικρή γωνία ύπ' αριθ. 54 είναι για την πετσέτα.

Το σχέδιο του παραρτήματός μας είναι ή μία πλευρά του όλου σχεδίου. Θα το επαναλάβετε μία φορά ακόμη και θα το τοποθετήσετε κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να πέφτει στο επάνω μέρος του τραπέζιου. Η μπορντούρα κεντιέται με κίτρινη κλωστή, καθώς και το κέντρο των λουλουδιών και τα μικρά στίγματα από τις φράουλες. Τα φύλλα και κλαράκια θα κεντηθούν πράσινα και οι

φράουλες με κόκκινο πολύ ζωηρό. Θα μεταχειρισθώ για όλο το κέντημα δελονιές: Πεταχτή δελονιά για το μισό μεγάλο φύλλο και μικρά φυλλαράκια και όλες τις φράουλες, πίσω— δελονιά για την μπορντούρα και ανάποδη πίσω — δελονιά για το υπόλοιπο μεγάλο φύλλο και κλαράκια. Το σπόρο των λουλουδιών και τα στίγματα στις φράουλες με ανεβατό

Αριθ. 57. ΔΥΟ ΚΕΦΑΛΑΚΙΑ

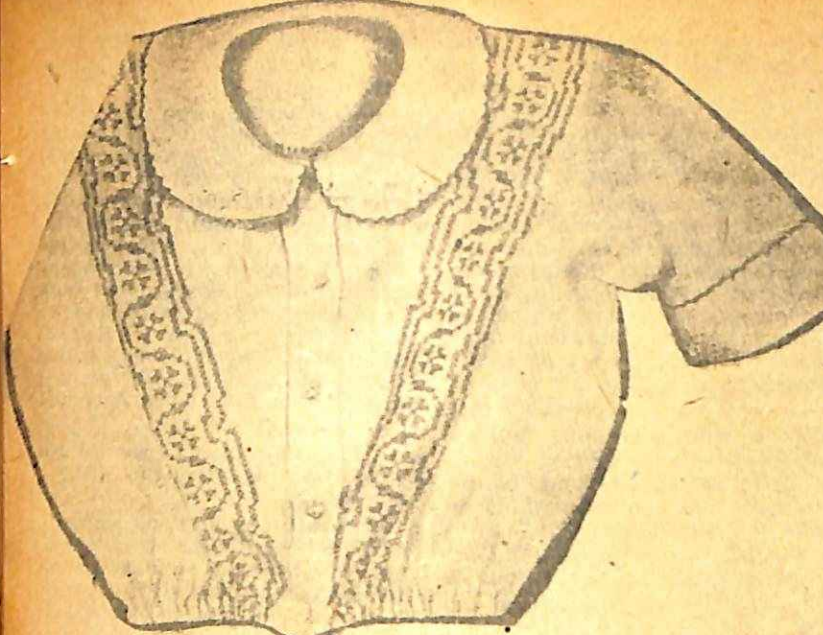
Με αυτό το ζευγαράκι μπορείτε να γαρνίρετε κάθε παιδικό είδος με πίσω δελονιά. Μπορείτε επίσης να κάνετε απλικασιόν το μαντήλι με έμπρι-

μεντιστάκι και το καπέλο με μονόχρωμο. Θα κεντηθή στο μαντήλι μόνον ο κόμπος και στο καπέλο ή κορδέλα και το λουλούδι.

Αριθ. 58. ΤΡΑΒΕΡΣΑ

Διακοσμητικό σχέδιο για τραβέρσα. Θα το κεντήσετε σε μετρητό ύφασμα ή Αιγυπτιακό κομμάδι με τα χρώματα που σας δίδουμε στο παράρτημά μας. Θα επαναλάβετε αυτήν

την μπορντούρα παραλλήλως όσες φορές θέλετε για το φάρδος της τραβέρσας και κατά μήκος για το μήκος. Για τελείωμα θα βάλετε ένα γυαλάκι χρυσό γύρω-γύρω που θα αγοράσετε.

Αριθ. 56. ΠΑΙΔΙΚΗ ΜΠΛΟΥΖΑ

Κεντήστε με σταυροβελονιά αυτήν την μπλούζα στην κορούλα σας. Θα τοποθετήσετε καυθά στο φάρδος της μπορντούρας στα δύο μπροστινά και θα την κεντήσετε σε ένα

χρωματισμό. Το γιαντάκι και οι μανσέτες έχουν ως τελείωμα ένα πολύ λεπτό φεστονάκι με το ίδιο χρώμα κλωστή της μπορντούρας.

Ούγειονολόγος γής «Γυναίκας»

Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΥΠΕΡΤΑΣΙ

Στο προηγούμενο σημειώμά μας είπαμε μερικά για τους αριθμούς της αρτηριακής πίεσης. Όπως ετονίασαμε, οι αριθμοί δεν μας λένε πολλά πράγματα. Π. χ. η υπερβολική αρτηριακή τάσις στους νέους, όταν πρόκειται για άτομα γευρικά, θύματα υπερκοπώσεως, μία ήρεμη ζωή, αντί εκείνης που κάνουν, αποκαθιστά στη φυσιολογική της θέσι την ύψηλή πίεσι. Η φυσική, όσο και η ψυχονευρική ανάπαυσι είναι πολύτιμοι παράγοντες. Συχνά, πολλοί ζητούν να διασκεδάσουν με μία φυσική προσπάθεια, όπως είναι τα σπορ ή το κυνήγι και κάνουν κακό στον εαυτό τους, προ πάντων όταν είναι υπερτασικοί. Σε μία τέτοια περίπτωση πρέπει ν' απαγορεύσουμε το, κολύμπι σε κρύο νερό, τις εκδρομές σε μεγάλα ύψόμετρα κλπ.

Το ζήτημα του κλιματος έχει μεγάλη σημασία. Ο υπερτασικός πρέπει να ρωτά το γιατρό του πού θα κάνει τις διακοπές του, για να μη χειροτερεύει. Πρέπει, προ πάντων, ν' αποφύγη τα μέρη όπου φυσομανούν άνεμοι, και αν του είναι αναγκαίο να μείνη σε ύψόμετρο μεγάλο, όφειλε να φτάση εκεί—πάνω κατά χρονικά στάδια, προσηκτικά. Ποτέ απότομα. Πρέπει ν' αποφύγη τα μέρη όπου συχνά γίνονται βεσύλλες και να προτιμά τα ζεστά ξεχειμαδιά.

Τώρα, όσον αφορά την υγιεινή της διατροφής, πάρα πολλά έχουν ειπωθή στο ζήτημα τούτο. «Ο,τι πρόχει είναι να μη κάνουμε μαύρη τη ζωή και τη διαβίωσι ενός υπερτασικού. Αφ' ότου διαπιστωθή πως είναι καλή η άπεκκριτική ικανότης των νεφρών του ένας υπερτασικός Ισσορροπεί την υπέρτασι του λαμβάνει και δεν έχει να φοβηθή τίποτα. Ο υπερτασικός θα τρώη τα φαγητά του χωρίς πολλά αλάτια, μπορεί όμως, από και-

ρού σε καιρό, να τρώη και λίγο κρέας, παρακολουθώντας πολύ συχνά τα όδρα του. Πρέπει ν' αποφύγη τα τσιμπούσια, τα πιστά, το κρασί, τη μύρρα, που ανεβάζουν, είν' αυτόν, που ανεβά— ακόμη περισσότερο. Να μη τρώη κρέατα κυνηγιού, κρέατα συντηρημένα ή σιτεμένα κλπ.

Καλό είναι αποφεύγοντας το αλάτι, να δοκιμάση τη δίαιτα του Κέμπνερ με ρύζι. Δηλ. 250—300 γραμμάρια ρύζι θρασμένο με νερό ή στόν άμυδο, χωρίς βούτυρο, χωρίς λάδι ή λίπος, χωρίς γάλα, και χωρίς αλάτι. Έκατό γραμ. ζάχαρι την ημέρα, φρούτα ώμα ή χυμό φρούτων όσο του άρέσει: μήλα, λεμόνια, πορτοκάλια, σταφύλια. Αποκλείονται τα καρύδια, οι χουρμάδες, οι τομάτες. Μία μπανάνα την ημέρα. ναί. Έπιτρέπονται οι κομπότσες, τα γλυκά του κουταλιού. Η δίαιτα αυτή καλύτερεύει πολύ την κατάστασι του άρρώστου και τον έλαφρώνει από μερικά κιλά περιττά λίπη. Ύστερ από μερικές εβδομάδες μπορεί να προστεθί λίγος καφές ή τσάι με ζάχαρη, πράσινα χορταρικά (έξόν τα σπανάκια, τα καρπολάνα, τα σέλινα), ένα-δυο αυγά τη εβδομάδα και όστερ' απ' αυτά λίγο άσπρο κρέας.

Η δίαιτα του Κέμπνερ είναι ιδιαίτερα ωφέλιμη στους υπερτασικούς με αρχόμενη καρδιακή ανεπάρκεια.

Ο υπερτασικός δεν πρέπει να θεωρή τον εαυτό του σαν άτομο προωρισμένο να πάθη συμφορές. Είθε όχι λίγους υπερτασικούς να δηλητηριάζουν ολόκληρη τη ζωή τους με το φόβο πως θα πεθάνουν από την υπέρτασι και να τελειώσουν τις ημέρες τους από άρρώστειες που δεν είχαν καμιά σχέση με την αρτηριακή τους υπέρτασι.

Όσον αφορά τη φαρμακευτική άγωγή και την όλη διεύθυνσι της θεραπείας του υπερτασικού, ό γιατρός της έμπιστοσύνης του είναι ό μόνος άρμόδιος. Αότως τον παρακολουθεί — όχι, βέβαια, μόνο την πίεσι του — σαν πολυσύνθετο ζωντανόν οργανισμό.

Δρ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ.

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΛΟΥΙΖΑ Σ. Π.: —Έκτος φυσικά μιας μικρής ωθητικής ανεπάρκειας την όποιαν έχετε, τα άλλα ανάγονται στην ψυχική σφαίρα. Έχετε απογοητεύσεις και γενικά μία καταπίωσι ψυχική ή όποια δεν δικαιολογείται στην ηλικία σας. Αότως οι μεταπτώσεις είναι προσωρινές και θα περάσουν γρήγορα. Είθε τόσο νέα που δεν πρέπει να έρχονται τέτοιες ιδέες στο μυαλό σας. Το ποσόν που έχετε φθάσει για τη δουλειά που θέλετε να το χρησιμοποιήσετε.

ΝΑΝΑ Γ. Π.: — Πρέπει να κάνετε μία γενική εξέτασι του οργανισμού σας, μήπως έχετε αναιμία, αδυναμική κατάστασι ή άλλη διάτασι όρμονική γενικότερα. Έτσι θα καθορισθή και η αναλογική θεραπεία. Είναι ζητήματα που απαιτούν μία λεπτομερή εξέτασι, γι' αυτό και δεν πρέπει να περιορίζομαι μόνο στις όμιλεις. Έν τώ μεταξύ μπορείτε να συνεχίσετε τη θεραπεία σας με διαιτητικές και ταμπλέτες Όρμονάλ, δυο ταμπλέτες θιταμίνης Ε και μία όρμονάλ την ημέρα. Έως ότου έπισκεφθή ειδικό γιατρό και σας κανονισή γενικότερα τη θεραπεία.

ΒΕΑΤΡΙΚΗ, Χανιά: —Μόνη σας έρρηκα τις υπερβολές που κάνετε, τώρα είναι φυσικά άσφαι. Θα περιορισθήτε στις ταμπλέτες Κλιμακτόν ή Όρμονάλ, δυο την ημέρα και έπίσης στη λήψι Πασί-φλορίνης ή Καλμονεδρίνης πρωί και θράδυ από μία κουταλιά του γλυκού. Όσο για τη σύστασι μου,

την παίρνετε από το περιοδικό τη-λεφωνικό.

ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΟΛΛΕΣ ΑΜΦΙΒΟΛΙΕΣ: —Η κατάστασις της περιόδου είναι ή φυσιολογική για σας. Δεν νομίζω ότι πρέπει να παίρνετε διαρκώς όρμονες, άρκεί να αφήσετε τον εαυτό σας έλευθερο, χωρίς προφυλάξεις για τεκνοποίηση. Όσο για την άρρώστειά που μου γράφετε αυτή έχει ήδη καταπολεμηθή και πιστεύω ότι ό ειδικός ίατρος που σας έκανε τη θεραπεία θα σας δώση και τις συμπληρωματικές οδηγίες εάν χρειάζεται θεραπεία κατά τους πρώτους μήνας της κύησης ή όχι. Η κάμψις της μήτρας, έφ' όσον είχατε μείνει και πολν έγκυος, δεν πρέπει να σας άπασχολή, έκτος εάν υπάρχουν συμφύσεις και έχετε ένοχλήσεις, όποτε θα κάνετε έγχειρησι.

ΝΑΝΤΙΑ Β.: —Είθε καθ' όλη όγής και δεν νομίζω ότι ύστερείτε άκόμη σε κάτι. Χωρίς να μου γράφετε την ηλικία σας, φαίνεται πως είθε ακόμη μικρή και ζήτε το ρωμαντισμό του ειδίλιου και του σινεμά. Σιγά-σιγά θα προσαρμοσθήτε. Δεν πρέπει να θιάζεσθε, διότι είναι πιθανόν να πάθετε κακό από την πολλή είασύνη σας. Κάνετε ύπομονή μέχρις ότου φθάσετε στην ώριμη ηλικία του γάμου και όταν παντρευθήτε δια θα άλλόζουν και θα διορθωθούν.

Μ. Π., Χαλκίδα: —Αν και δεν αφορά το ίατρικόν μέρος, έν του-τοις σας άπαντώ ότι μόνο μία θεραπεία υπάρχει: να έπιπεύσετε το γάμο ή να διαλύσετε τους άρραβώνες. Όλα τα άλλα έχουν συνένειες άκριέως όπως και σεις τα γράφετε.

Δύο γυναίκες, που άπασχόλησαν τελευταία τον παγκόσμιο τύπο — ή μία για πρώτη και ή άλλη για... πολλοστή φορά— άπεδείχθη πως είναι και οι δυο πραγματικά «μοιραίες γυναίκες», ή κάθε μία στην... είδικότητά της. Πρόκειται για... πασίγνωστη και πανέμορφη στάρ του κινηματογράφου Χέντι Λαμάρ, και για την άγνωστη — ως χθές τουλάχιστον — και κάθε άλλο παρόμοια όμορφη Γιαπωνέζα Καζούκο Χίγκα. Η Χέντι Λαμάρ, όμως, της όποι-ας άναγγέλλθηκε τις ημέρες αυτές το διαζύγιο με τον τέταρτο σύζυγό της. Βρίσκεται πολύ πι-

σω από την Καζούκο, που, άπομνημένη επί έξη χρόνια — από το 1945 ως πριν μερικούς μήνες — σ' ένα έρημικό ύψάκι του Ειονηικού, με συντροφιά 32 Γιαπωνέζους ναύτες, άλλως-ξε 8 άνδρες και παρακολούθησε κάθε φορά... το φόντο του πα-λιού της συζύγου από τον και-νούργιο. Η αλήθεια είναι πως ή γονιευτική πρωταγωνίστρια του κινηματογράφου δεν είχε ποτέ την... τύχη να βρεθή στη θέσι που βρέθηκε ή μοιραία Γιαπωνέζα, της όποι-ας καταπληκτική περιπέτεια άνέφθαν πριν από λίγο λεπτομερώς όλες οι έφημερίδες του κόσμου...

ΜΗ ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ΣΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

**Ένα διδακτικό διήγημα
που πρέπει να το δια-
βάσουν όλα τα κορίτσια**

— Κύριε, έρχομαι για την
άγγελία... Είμαι δακτυλογρά-
φος...

— Ήταν το πρώτο μου διάβη-
μα για να βρω δουλειά και
υπερδύναμα τα λόγια μου,
συνεσταλμένη, κυττούσα τον
κλητήρα με άφηρημένο βλέμμα.
Έκείνος με κύτταξε από πάνω
ως κάτω με αδιαφορία, μου έ-
δειξε μια γωνία και είπε περι-
φρονητικά:

— Καθίστε εκεί.
Καθώς δεν υπήρχε καρέκλα,
στάθηκα όρθη ακουμπώντας
στην άκρη της πόρτας σ'α να
ήμουν ένα μεγάλο κορίτσι που
το βάλανε τιμωρία.

Πέντε, δέκα, δεκαπέντε λεπτά
πέρασαν αυξανόντας την ταρα-
χή μου.

Εύρισκα προσβλητική αυτή
την αναμονή κι' όμως δεν τολ-
μούσα να φύγω. Αυτές οι λίγες
γραμμές στην έφημερίδα μου
είχαν δώσει τόσες ελπίδες. Έ-
πι τέλους, θα άρχισα να κερδίζω
το μιστό μου, να βοηθώ τους γο-
νείς μου, που ανέτρεφαν με άρ-
κετή δυσκολία τα πέντε παιδιά
τους.

Τι άπογοήτευσις για όλους
αν έγ'όριζα στο σπίτι χωρίς να
έχω κάμει την ελαχίστη από-
πειρα.

Ξαφνικά, ένας νέος βγήκε
σάν σίφουνας από το διπλανό
δωμάτιο.

Θα με προσπερνούσε χωρίς
να με προσέξει, όταν συνκεν-
τρώνατος όλο μου το θάρρος έ-
κασα τρία βήματα πρὸς τα έμ-
πρός και μουρμούρισα:

— Κύριε, έρχομαι για...

— Για την άγγελία, συμπλή-
ρωσε ο κλητήρας, ύψωνοντας
τους ώμους.

— Α, ωραία, είπε ο νέος,
περάστε.

Η καρδιά μου χτυπούσε
τρελλά ενώ με περνούσε σ' ένα
γραφείο μοντέρνο, αρκετά συ-
νηθισμένο, όπου οι τοίχοι ήσαν
γεμάτοι από έγχρωμες εικόνες.

— Τι κατάπληξις; Οι εικόνες
αυτές με τα χτυπητά χρώματα
ήσαν πρόσωπα γυναικών, απ'
αυτά που δίνουν στα έξωφυλ-
λα των περιοδικών.

— Ήδη ο νέος μου έδειχνε μια
βαθεία πολυθρόνα μέσα στην ό-
ποία σχεδόν εξαφανίστηκε.

— Άρχαρία, δεν είν' έτσι;
είπε με ύφος ανθρώπου πειρα-
γμένου.

— Ναί, ψιθύρισα. Θά...

— Ακουμπώντας στην πλάτη
της πολυθρόνας του σ'α να βρι-
σκόταν στο θέατρο, διάταξε:

— Σηκωθείτε... Περπατήστε...

Ο αυταρχικός του τόπος
μ' έκανε να υπακούσω. Μη ζη-
τώντας να καταλάβω τί σκοπό
είχε αυτή η διαταγή, σηκώθηκα
και άρχισα να περπατώ σάν
μια κουροδισμένη κούκλα.

— Άσχημα, πολύ άσχημα,
είπε αυτός... Ξαναρχίστε.

Κρατώντας ένα χαρτοκόπτη,
χτυπούσε επάνω στο γραφείο
του σ'α να ήθελε να κρατήσει το
ρυθμό.

Τέλος, σήκωσε τα χέρια του
ψηλά με ύφος κουρασμένο:

— Καυμένη μου μικρή, που
πήρατε λοιπόν μαθήματα, είναι
φοβερό, πραγματικά φοβερό.

Με φωνή άχρωμη τού είπα τη
είσημα της σχολής που μου είχε
δώσει το διπλώμα της στενο-
δακτυλογραφίας.

— Τι; Τι είπατε;

Φαίνόταν κατάπληκτος και
ρουνώντας τον χαρτοκόπτη με
τόπο όλο και επιθετικότερο,
ζητούσε εξηγήσεις. Δεν χρεια-
στηκε πολλή ώρα για να κατα-
λάβωμε το λάθος μου. Άπλου-
στάτα, είχα κάμει λάθος στον
όροφο. Ένώ κάποιος συνοικος
τού μεγάρου ζητούσε μια γραμ-
ματέα, ο συνομιλητής μου ζη-
τούσε, κατά την έκφρασή του
ενέες και όμορφες γυναίκες για
φιγκυράντ σ'ε μια επιθεώρησις.

Ήταν σκαμμένος στα γέλια
ενώ εγώ ένοιώθα τον εαυτό μου
όλο και πιο γελοίο.

— Μά, είπε ξαφνικά, δεν
βλέπω γιατί να μη επιδιώξετε
να κάμει μια καριέρα στο θέα-
τρο. Είσαθε όμορφη και όταν ά-
ποβάλετε αυτή τη δειλία που
σας παραλύει θα είσατε πολύ
χαριτωμένη.

Τα κομπλιμέντα αυτά μ' εύ-
χαριστούσαν... Ποιά κοπέλλα
μπορεί να μείνει αδιάφορη ά-
κούοντας τα;

Έξακολουθώντας να μιλή με
καταπληκτική ευφράδεια, ο νέος
μου εξέθειάζε τα πλεονεκτήματα
αυτής της καριέρας που ποτέ
δεν την είχα σκεφθώ.

— Τι μέλλον θα έχετε γρά-
φοντας στη γραφομηχανή; Μια
ζωή περιωρισμένη, λιγώτερο ά-
πό μέτρια, για να παίρνετε στο
τέλος του μηνός μερικές χιλιά-
δες φράγκα. Ένώ μαζί μου...

— Α, ναί, αν τον άκουσα, με πε-
ρίμεναν μια ζωή εύκολη, μπι-
ζού, τουαλέτες και ποιός ξέρει,
ίσως και ή δόξα.

Ένώ μιλούσε, με πλησίασε
και μου έπιασε το χέρι.

— Μη νομίζετε ότι άσχολου-
μαι έτσι με όλες εκείνες που
παρουσιάζονται, αλλά μου εί-
σαθε συμπάθη. Ναί, μόλις μη-
κατε στο γραφείο μου μου φά-
νηκε σ'α να μη μου ήσαστε ά-
γνωστη...

Τον κυττούσα χωρίς ν' άπαν-
τώ, αλλά και ένοιωθα μια πα-
ράξενη αναστάτωση. Μέσα μου,
εύρισκα αυτόν το νέο πολύ
γοητευτικό και ό άνετοι τρόποι
του, το καλοσυναιμένο κοστούμι
του με θάμπωναν.

— Μη άνεβήτε επάνω, πρό-
σθεσε, σ'ας παρακαλώ, έλάτε
πάλι αύριο και θ' άρχίσωμε τὸ
μαθήματα σκηνικής συμπεριφο-
ράς. Θά δήτε ότι αυτό μαθαί-
νεται γρήγορα και σ'ε λίγο θα
κάμειτε την εμφάνισή σας από
σκηνής. Άν σ'ας προσέξουν,
γρήγορα θα γίνετε δεντέτα και
—όόόό άπίθανο — στάρ της
δόξης...

Τι ώραιες προσδοκίες για
μια φτωχή κοπέλλα σάν έμένα!
Δεν είχα το θάρρος ν' άπαν-
τήσω όχι, σ'ε τόσο έλκυστικές
προτάσεις.

Βέβαια, σκεπτόμουν ότι οι
γονείς μου δεν θα δέχονταν να
με δουν κομπάρσα στην επιθεώ-
ρησι. Όστόσο, έδιωχνα απ' το
μυαλό μου αυτές τις οικογενεια-
κές δυσκολίες. Στο κάτω-κάτω
δεν ήταν καμιά ανάγκη να

τους μιλήσω γι' αυτό το ζητή-
μα άμέσως. Ύστερα...
— Έ, λοιπόν, δεν ήθελα να σκε-
φθώ τί θα γινόταν ύστερα.
Διανθισμένη με τρυφερά λό-
για και με ώραια σχέδια, ή συ-
νομιλία μας διήρκεσε κάμπο-
σο.

Ένώ ο νέος — τού οποίου
άγνοούσα ακόμη τὸ όνομα —
μου έλεγε ελοπόν αύριο συνο-
δευόντάς με έως τη θύρα, αντί-
κρυστα μια γυναίκα με πρόσωπο
χαλασμένο αλλά με μάτια υπέ-
ροχα που με κυττούσε με βλέμ-
μα έχθρικό.

— Άύριο επανέλαβα, ενώ
άναρωτιόμουν ακόμη μήπως
ζούσα κανένα παραμύθι.

Στις σκάλες άκουσα δήμα-
τα πίσω μου και σ'ε λίγο με έ-
φτασε ο κλητήρας:

— Εύχαριστημένη, έ; είπε
σηκώνοντας τους ώμους του.

— Βεβαίως, απάντησα με
ύφος άναίδες.

— Καυμένη μικρή, πιστεύε-
τε λοιπόν όλα αυτά που σ'ας λέ-
νε; Είμαι πέντε χρόνια σ' αυτό
το γραφείο. Έχω δη γυναίκες
και γυναίκες — κάθε τάξεως
— να περνούν από δώ... Πιστέ-
υτε με, δεν είναι το μέλλον τους
που σκέπτεται ο προϊστάμε-
νος... Και όταν θα επιτύχη αυτό
που επιθυμεί, θα σ'ας εγκατα-
λείψει όπως την καυμένη την κο-
πέλλα που είδατε πριν από λί-
γο. Έχει ένα παιδί και κάθε
τόσο έρχεται για να ζητιανέψω
κανένα χιλιάφραγκο για να τη

βοηθήσω να θρέψη το μωρό της.
Άσφαλώς έμάντεψε τη δυσπι-
στία μου:

— Άκούστε, μικρή μου, είπα
οικογενειάρχης και αν έδωπα
την κόρη μου να έμπαινε σ' α-
υτό το γραφείο, θα την γύρι-
ζα στο σπίτι άμέσως... Πάντως δεν
πιστεύω ότι ή μαμά σας θα σ'ας
επιτρέψη να δηήτε στο μισό-
κόλ. Μια τίμια και όμορφη κο-
πέλλα μπορεί να κάμει κατι κα-
λύτερο από το να επιδεικνύεται
μισόγυνμη μπροστά σ'ε άνθρώ-
πους που δεν αξίζουν μεγάλα
πράγματα... Πιστέψτε με και
προσπαθήστε να πάρετε τη θέ-
ση της δακτυλογράφου.

— Ίσως έμάντεψε την άνηψ-
χία που ένοιωθα μέσα μου...
Δεν ξέρω.

Ξαναέδωκα έως το γραφείο
που ζητούσε δακτυλόγραφο, που
ευνύχως δεν είχε κλείσει. Και τὸ
βράδυ, θριαμβευτικά, μπόρεσα
ν' αναγγείλω στους δικούς μου
ότι είχα βρη δουλειά.

Πώς να τὸ μετανοιώσω; Γνω-
ρίζα στη δουλειά μου εκείνη
που έγινε άδρας μου και είπα
σήμερα μια γυναίκα εύτυχισ-
τη.

Άλλά καμιά φορά σκέπτο-
μαι τις καυμένες εκείνες τις
κρές που πιστεύουν παρα πολ-
λή γρήγορα τα παραμύθια και
θαμπώνονται όπως θαμπώθη-
κε ή εγώ για λίγες ώρες και δὲ
έχουν την τύχη να συναντήσουν
έναν καλόν άνθρωπο που να τὸν
φωιάζει την αλήθεια.

**Μόνον με
αεριοπροωδούμενο
μπορεί να συγκριθῇ
ή ταχύτης της χύτρας**

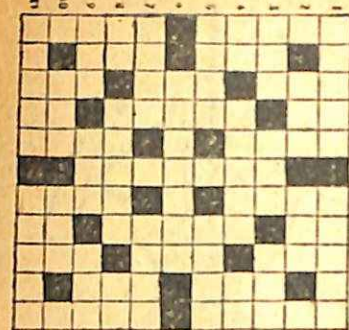
"SILVER"

Σ'ε 1' Βράζετε Αρακά	Σ'ε 15' Βράζετε Φακές
» 3' » Πατάτες	» 30' » Φασόλια
» 5' » Κουνουπίδι	» 15' » Κοτόπουλο
» 3' » Μπάμιες	» 15' » Άρνι
» 5' » Ψάριο	» 25' » Κατεψυγμένο

**ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΥΣΙΜΩΝ • ΤΑΧΥΤΗΣ
ΥΓΕΙΑ • ΞΕΚΟΥΡΑΣΗ • ΝΟΣΤΙΜΟ ΦΑΓΗΤΟ**
Ζητήσατέ την στα καλά κατ/τα

Τὸ Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

- 1) Είναι μαύρη — Ποταμός της Άγγλης.
- 2) Άγγλος πολιτικός (1708 — 1788) — Άγγλος θαλασσο-πόρος.
- 3) Κόρη του ούρανού — Άγνωστο στις γυναίκες — Καμ-μια φορά τα τραβάς.
- 4) Υποθετικόν — Πόλις της Πελοποννήσου — Ζή.
- 5) Τόχουν άνθρωποι και στρατοί — Γάλλος συνθέτης.
- 6) Κοιμάται στα παγκάκια.
- 7) Πρόθεσις — Βγαίνει και χωρίς νά... δγαίνει.
- 8) Μόριον — Χωρίς αυτή δεν φυτρώει τίποτα — Τόχουν πολλές έταιρίες.
- 9) Αυτά τα πράγματα προ-τιμάμε — Κόρη του Κάδμου — Καίει.
- 10) Νότα — Αιτιολογικός σύνδεσμος.
- 11) Δεν είναι ήρωας — Στε-ρείται μυαλό.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

- 1) Σ'ε κάθε υπόθεσι το θέλου-με αίσιον — Ζητήσετέ την στα πιστόλια.
- 2) Χρογικόν, επίρρημα — Προστακτική ρήματος.
- 3) Πόλις του Βελγίου γνω-στή απ' τον περασμένο πόλεμο. — Κανείς σκακιστής δεν τὸ έ-πίθυμει — Τοπικόν επίρρημα.
- 4) Νότα — Ό ένας στους τρεις Τούρκους — Ουδέτερο άν-ταγωνισμός.
- 5) Το καλύτερο κρατιέται τε-λευταίον — Είναι Πάπας.
- 6) Τέτοιο είναι ένα λιβάδι πράσινο.
- 7) ...Κιτάρα — Λέγεται και οάε.
- 8) Γράμμα — Χάρις σ' αυτό τρώμε — Θά το βρής σ'ε κάθε υπόθεσι.
- 9) Τοπικόν επίρρημα — Έ-παναλαμβανόμενο σημαίνει πολ-λύ φτηνά — Πρόθεσις.
- 10) Ποταμός της Σιθηνίας — Γράμμα τού Άλφαβήτου.
- 11) Τροφοδοτεί τον Νείλον — Ένας λόχος.

Οι γόπες

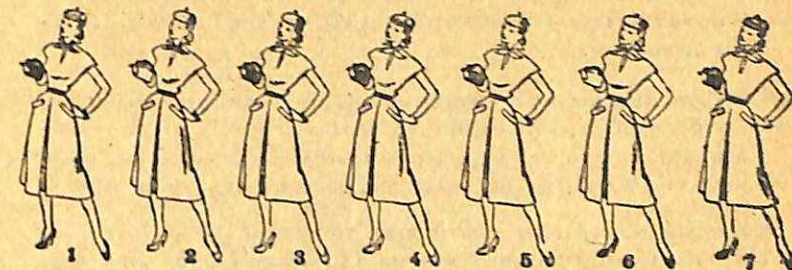
Ό καυμένος ο μπάρμπα Δη-μήτρης λατρεύει το τσιγάρο. Μα οι καιροί είναι δύσκολοι και τα λεφτά για ν' αγοράσή τσιγάρα δεν υπάρχουν κάθε μέ-ρα. Άναγκάζεται λοιπόν να μαζεύη τις γόπες που βρίσκει στο δρόμο και να φτιάχνη τα τσιγάρα του. Κάθε τσιγάρο τὸ φτιάχνει από δυο γόπες — φρον-τίζει βλέπετε να μαζεύη υνόο τις μεγάλες — και τις καλές μέρες μαζεύει ως δώδεκα γό-πες. Πόσα τσιγάρα θα καπνί-ση, κατά τη γνώμη σας, ο μπάρμπα Δημήτρης, τη μέρα που θα μαζεύη δώδεκα γόπες;

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ, ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ, ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΕΥΘΥΜΑ

**Μαθαίνετε
διασκεδάζοντας**

1. Ποιός έφευρε τη Γεωμε-τρία;
2. Σ'ε ποιά πόλι δρίσκεται ή 'Αλάμπρα;
3. Γιατί οι πιό κρίσιμες ώρες για ένα βαρειά άσθενή είναι οι ώρες τού ξημερώματος;
4. Τίνος διασήμου άνδρος οι τελευταίες λέξεις ήσαν: «Άφ'ο-στε την αύλαία να πέση... ή κομωδία έτελειώσε»;
5. Από ποιά διδλικά πρόσω-πα διατείνονται ότι κατάγεται ο αυτοκράτωρ της Αιθιοπίας;
6. Ποιάς θαλάσσης τὸ επίπε-δο βρίσκειται χαμηλότερα από όλες τις άλλες;
7. Ποιά χώρα τού κόσμου έ-χει τη μεγαλύτερη παραγωγή σ'ε κρασί;
8. Σ'ε ποιά εύαγγέλια αναφέ-ρεται ή γέννησις τού Χριστού;
9. Ποιάς διταμίνης ή έλλειψις μας κάνει να μη βλέπουμε καλά τη νύχτα;
10. Ποῦ δρίσκεται ή νήσος τών Χριστουγέννων και ποῦ ή νήσος τού Πάσχα;
11. Πόσα φτερά έχουν οι μέ-λισσες;
12. Στον Τρωϊκό πόλεμο, τί-νος στρατιώτης ήταν οι Μυρμι-δόνες;
13. Πόσες διογραφίες διασή-μων Έλλήνων και Ρωμαίων πε-ριλαμβάνονται στους «Παραλ-λήλους Βίους» τού Πλουτάρχου;
14. Ποῦ δρίσκεται τὸ περι-φημο Βατερλώ;
15. Πόσα έργα συνέγραψε συνολικά ο Σακράτης;

ΜΕ ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ

Με την πρώτη ματιά, οι έπτά κοπέλλες που βλέπετε εδώ σχε-διασμένη τὴ σιλουέτα τους, φαίνονται να είναι ντυμένες με τον ίδιο τρόπο. Και όμως, δεν υπάρχουν παρά μόνο δύο που είναι έντελως όμοια ντυ-μένες. Μπορείτε, μέσα σ'ε ένα τὸ πολύ λεπτό να βρήτε ποιές είναι αυτές οι δύο;

"Αρτζι - μπούρτζι

**Ω ΧΡΩΝ ΟΣ ΗΝ ΕΛΛΙΠΗ
ΣΙΑ ΤΡΩΣ.**

Αυτή ή φράσις είναι δέβαια πολύ άκαταλαβίστικη. Προσπα-θήστε λοιπόν, κάνοντας τις ά-παιτούμενες όδογραφικές και άλλες διορθώσεις, να σχηματί-σετε μια γνωστότατη λαϊκή πα-ροιμία. Πάντως φωνητικά τὸ γνωμικό είναι σωστό.

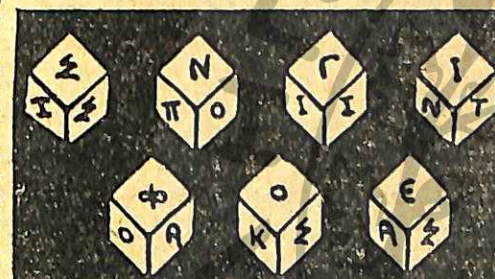
Ποιός είναι ;

Ποιός είναι ο αριθμός, σ'όν όποιον αν προσθέσουμε τὸ 16, μπορούμε να τὸν διαρέσουμε με τὸ 16 και να έχουμε πηλίκον πάλι τὸ 16;

Εΐσατε δέβαιος ;

Ένας άνδρας έχει τὸ δικαίω-μα να παντρευτῇ την άδελφή της χήρας του;

ΤΑ ΖΑΡΙΑ

Να και ένα και-νούργιο πρωτότυ-πο παιχνιδάκι, ά-γαπητές αναγνώ-στριες, που έλπι-ζουμε ότι θα σας διασκεδάση άρ-κετά.
Καθώς βλέπετε, υπάρχουν εδώ 7 ζάρια, που μόνο οι 3 πλευρές απ' τις 6 που έχει τὸ καθένα, φαίνονται.
Σ'ε κάθε μία απ' τις πλευρές που φαίνονται είναι τοποθε-τημένο κι' ένα γράμμα. Πρέπει λοιπόν να συμπληρώσετε και τις υπόλοιπες 3 πλευρές κάθε ζαριού, δάζοντας ένα γράμμα σ'ε κάθε πλευρά, ούτως ώστε να σχηματισθούν οι 7 λέξεις που πιό κάτω σας δίνουμε τις σημασίες τους.
Άν λύσετε σωστά, τότε διαβάζοντα στη σειρά τα γράμματα που προσθέτατε σ'ε κάθε ζάρι, έχετε μια γνω-στότατη Νεοελληνική παροιμία.

- Η σημασία των λέξεων είναι:
- 1) Άνταρσία.
 - 2) Τὸ βλέπουμε σ'ε γυναίκα καπέλλα συχνά.
 - 3) Είναι πολύ άνεπτυγμένο σ'ις... γυναίκες.
 - 4) Δεν έχουν μόνο τ' αυτοκίνητα.
 - 5) Θυμίζει εύζωνο.
 - 6) Άγριοχοίρος.
 - 7) Επίθυμητός τύραννος.

"Αδύνατον

Ένας μεγάλος μουσικοσυν-θέτης μόλις είχε τελειώσει μις καινούργια του σύνθεσι για πιάνο, όταν δέχθηκε την επί-σκεψι μις καλής του φίλης, που, χωρίς να είναι ή ίδια πιανίστρια, τον παρακάλεσε θερμά να της παίξει στο πιάνο την καινούργια του σύνθεσι, έπει-δή ήθελε να την άκούση πρώτη εκείνη και παιγμένη από τα χέρια του.

—Λυπάμαι πολύ, της απήν-τησε ο συνθέτης, αλλά μου είν-αι ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΔΥΝΑΤΟΝ.

Έχετε ένα λεπτό στη διάθε-σί σας για να ανακαλύψετε ποιό είναι οι λόγοι της αδύνα-μίας αυτής, την όποιαν έπικα-λέσθηκε ο συνθέτης, ενώ είχε δλη τη διάθεσι να εύχαριστήσει τη φίλη του.

Για να μη υπερδευτήτε με άνακριβείς υποθέσεις, έχετε ύπ-όψιν σας ότι ο συνθέτης δεν είν-αι παράλυτος, ότι φυσικά ξέ-ρει να παίξει πιάνο, ότι υπάσ-χει πιάνο μέσα στο δωμάτιο, ότι τὸ δωμάτιο είναι φωτισμέ-νο, ότι ο συνθέτης δεν είναι τυ-φλός κλπ...

Τι βιβλίο είναι;

Έξετάστε καλά τὸ βιβλίο που παραθέτουμε. Πρόκειται για ένα περίφημο έργο γραμμέ-νο από ένα από τους μεγαλυ-τέρους Έλληνες συγγραφείς όλων των αίωνων. Τὸ κακό ό-μως είναι ότι, καθώς έτύπωσε τον τίτλο ο βιβλιοδέτης, τὰ

γραμμάτα υπερδευτήκαν και δεν διαβάζεται πιό τίποτα. Μπορεί-τε να βρήτε τὸ όνομα τού συγ-γραφέως και τὸν τίτλο τού έρ-γου;

ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 65

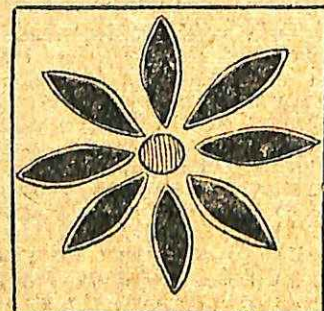
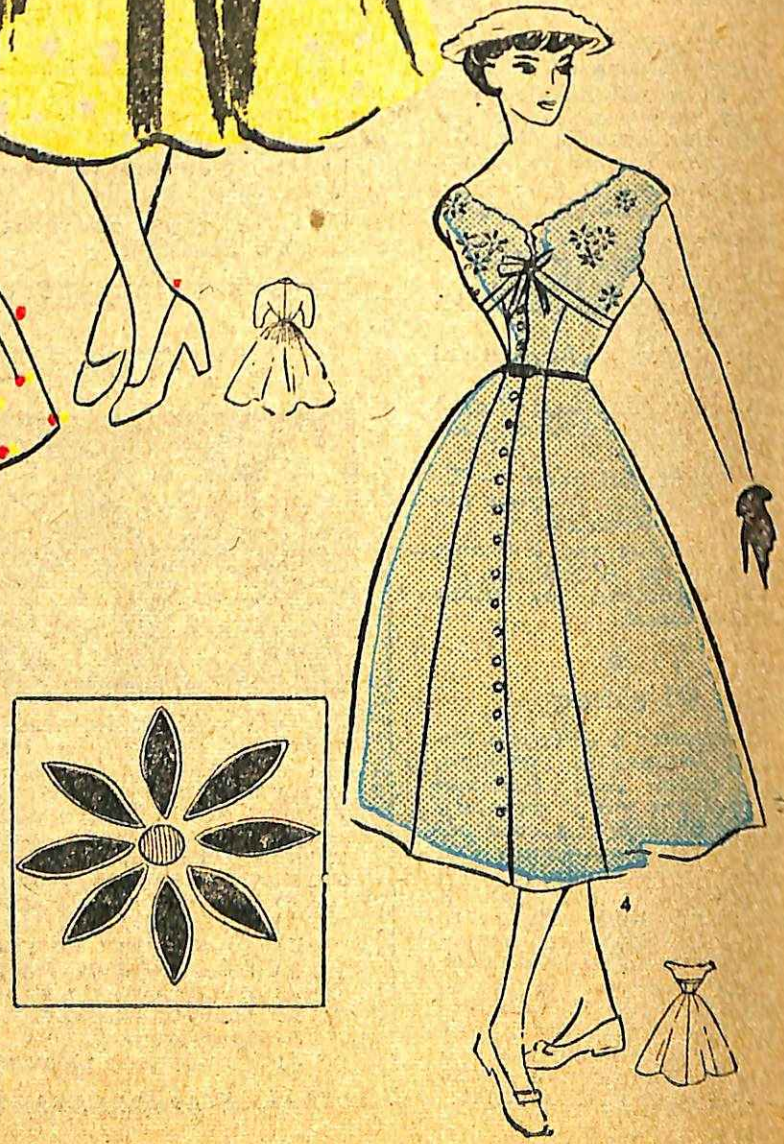
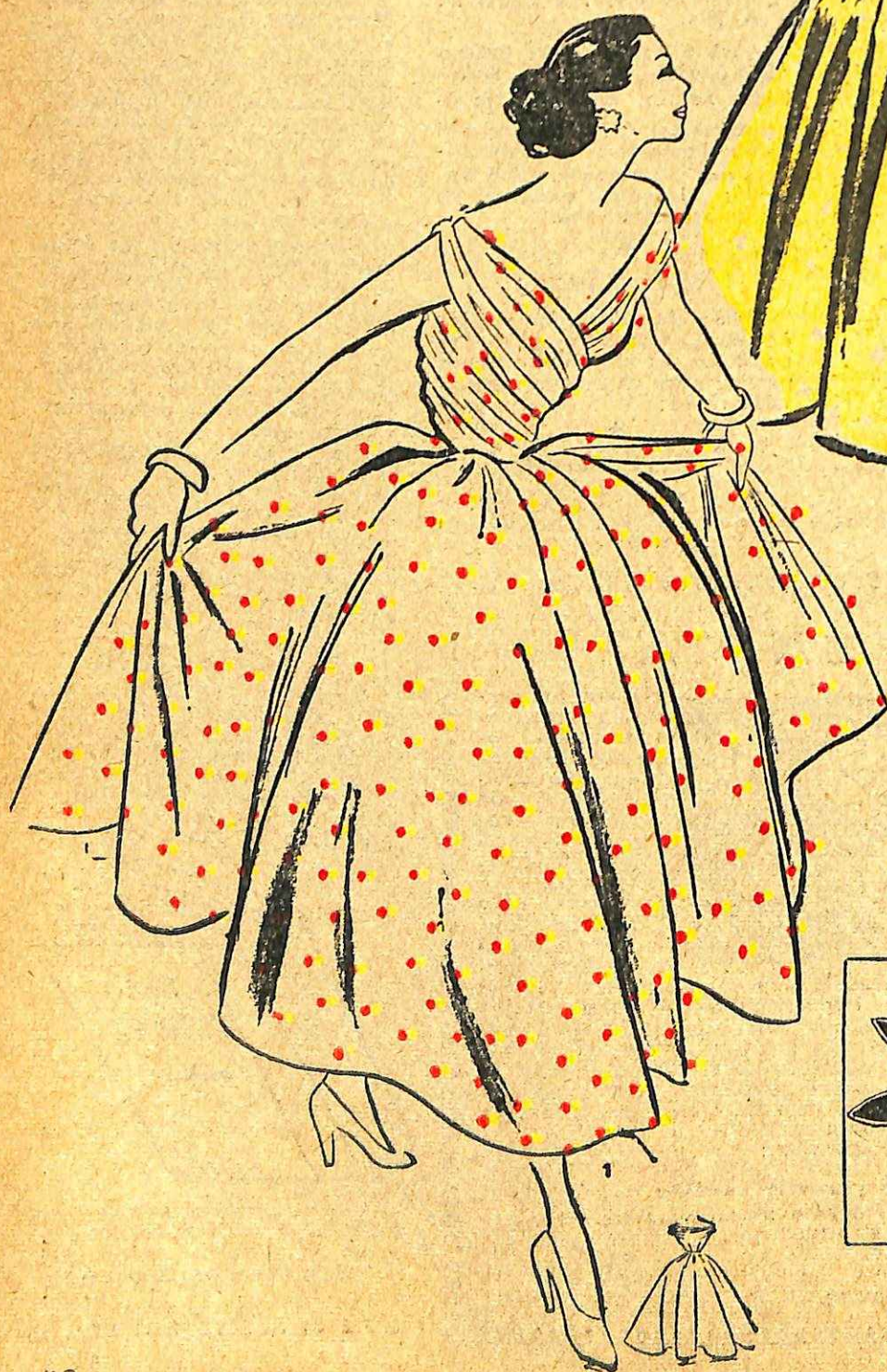
ΔΣΟΡΤΙΜΕ ΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

1. Κομψότατο βραδυνό φόρεμα από οργάντζα κατάλληλο για δεσποινίδες και νεαρές κυρίες. Έχει πολύ σούρα στη μέση κι' ένα ντραπαριστό κορσάζ που σχηματίζει ντεκολτέ μυτερό. Το φόρεμα αυτό γίνεται επίσης από μεταξωτή ζωρζέτα ή άλλο τυχόν ψιλό μεταξωτό.

2. Μοντέρνο φόρεμα από μεταξωτό έμπριμέ ύφασμα. Έχει δυό πτυχές στο λαιμό που παίρνουν τη θέση του γιακά κι' ένα κορσάζ πολύ έφαρμοστό με κουμπιά μπροστά. Τα μανίκια είναι τραυλά κάρ κι' η φούστα με ψιλές γαζωτές πένσες γύρω γύρω.

3. Άπλο και κομψό από ταφτά ριγέ το φόρεμα αυτό, έχει ζώνη κορσελέ και μανίκια κιμονό κοντά. Το ύφασμα στόν άνεδαίνει πρός το λαιμό και σχηματίζει καμπύλη στη θέση του γιακά. Η φούστα έχει φορδεις πιέτες.

4. Από λινό ή σαντούγκ το χαριτωμένο αυτό μοντελάκι κεντιέται με κοφτές μαργαρίτες κι' έχει κουμπιά από πέρλες που ξεκινούν κάτω από το πιετάκι του μπουστου και προχωρούν πρός τη φούστα. Το τελείωμα του ντεκολτέ και των μανικιών κεντιέται με φεστόνι.

Τα γράμματα της 'Ολίβια

Αισθηματικό διήγημα

ΠΡΩΤΟΣ — Τώρα αρχίζει να σκοτεινιάζει, δεν εί' έτσι, κυρία Ριβιέρ;
— Η φωνή του δυσκολευόταν να συγκρατήσει τη χαρά του. Όμως μπορούσε να φανεί έξω από τον ήχο της φωνής, όπως ο ήχος της ευτυχίας από τον ήχο της ευτυχίας. Μόνο ένα έστρεψε σε σημείο που να μη μπορού να απαντήσει. Και επέμενε:
— Δεν μου απαντάτε, κυρία Ριβιέρ. Αυτό σημαίνει ότι γελιέμαι;
— Όχι, αυτός ο αυτοέλεγχος που με είχε κάνει, όπως έλεγαν στο νοσοκομείο του Ντακάρ, πρότυπο νοσοκόμου, θα μ' έγκυτλείτε; 'Επί τέλους, αφού ήσυχασα, μπόρεσα ν' απαντήσω:
— Έχετε δίκιο, Φράντς, κοιτεύει να σκοτεινιάσει.
— Όπως και τις άλλες μέρες, του σερβίρισα το φαγητό του στο λευκό ξύλινο τραπέζι που είχα στολίσει με λουλούδια. Έκοψα το ψωμί, το κρέας. Ξαφνικά με ρώτησε:
— Έδω... είναι λουλούδια;
— Έσκησε να τ' αμυρίσει και ξαναρώτησε:
— Ποιος τα έφερε;
— Είναι δικά μου. Μου επιτρέπετε να σας τα αφήσω;
Με ευχαρίστησε και ύστερα τελείωσε το φαγητό του σιωπηλός.

— Αισθάνομαι ότι μπορώ να γδυθώ και να πλαγιάσω, μόνος μου, κυρία Ριβιέρ, δήλωσε ύπνεια μ' ένα είδος ειρωνίας της οποίας δεν κατάλαβα την έννοια. Μπορείτε να φύγετε.
— Ένώ έτοιμαζόμουν να φύγω, αφού ξέστρωσα το τραπέζι, κράτησε για ένα δευτερόλεπτο το χέρι μου μέσα στο δικό του.
— Προτού φύγετε, θα έχετε την καλωσύνη να μου έμπιστευθήτε το πακέτο με τα γράμματα...
— Τα γράμματα;
— Έ, ναι, εξήγησε με κάποια κίνηση ανυπομονησίας. Τα γράμματα της 'Ολίβια. Για ποια γράμματα θα μιλούσα;
— Είναι εδώ, Φράντς, μέσα στη ντουλάπα σας, του απάντησα παίρνοντάς τον από το χέρι. Νά, ανοίχτε την πόρτα και θα βρήτε το συρτάρι. Νά τα βγάλε;
— Ευχαριστώ, απάντησε ύστερα από ένα έλαφρό δισταγμό, θα τα βγάλω μόνος μου. Τώρα έχω συνηθίσει καλά.
Προτού φύγω δεν ξανάκουσα τη βαρειά φωνή του με συγκινούσε ως το βάθος της ψυχής. Μόνο ένοιωσα το θερμό σφίξιμο του χεριού του και όταν βγήκα από το δωμάτιο μου φάνηκε ότι βρέθηκα μόνη σ' ένα πηχτό υκοτάκι.

— Αγάρασα δυό τσουρέκια από ένα φούρνο και ύστερα ανέβηκα στο δωμάτιό μου που δοι-σκόταν στο έκτο πάτωμα. Άνωσα τη σόμπα και έβαλα στο καμινέτι να γίνει ο καφές. Ναι, αυτό θα ήταν το δείπνο μου και οι ώρες αγρύπνιας που θα πενούσα με τον εαυτό μου θα με βοηθούσαν ίσως να δώ καθαρά τι γινόταν μέσα στην καρδιά μου.
Αυτό το μικρό δωμάτιο το επιπλωμένο μ' ένα ντιβάνι γπ-κοστόν και ένα λευκό ξύλινο τραπέζι ήταν όλο το κοσμητικό μου. Από δέκα μέρες που είχα εγκατασταθώ σ' αυτό, το είχα συνηθίσει σύμφωνα με την εικόνα της αγάπης μου. 'Ο Φράντς ήταν παρών παντού. Αυτός οι φωτογραφίες στις άποικίες ήταν αυτές. Η εικόνα αυτής της κατασκήνωσας μέσα στους θάμνους, αυτής της πόλεως που την φλόγιζε ο ήλιος, αυτής της κοκκινοφαινικής στον γαλάζιο δοίζοντα, ο Φράντς, πάλι ο Φράντς. Και ο Φράντς, αυτό το πρόσωπο αρχαγγέλου με τα δειμένα μάτια, ο Φράντς, το πρόσωπο της αγάπης μου.
— Εχάιδεσα αυτή την τσαλακωμένη από τα φιλιά μου και τα δάκρυά μου φωτογραφία. Και μπροστά σ' αυτήν ξαναζήσα την ιστορία μου.

— Ένα βράδυ, ύστερα από μια σκληρή μέρα έργασίας στο νοσοκομείο της κατασκήνωσας όπου υπηρετούσα έφεραν τραυματίας.
— Ορίστε ένας τραυματίας που θα τον αναλάβετε εσείς, μου είπε ο Ιατρός—διευθυντής.
— Ήταν η πρώτη μέρα μου σ' αυτή την περιοχή και δεν γνώρισα αυτά τα παιδιά που έπεστρεφαν ιδρωμένα και σκονισμένα. Έφεραν ένα συνάδελφό τους που είχε τραυματισθεί στο πρόσωπο από έκρηξη νάρκης. Ήταν ο Φράντς Μαζούρ.
Τον ξαπλώσαμε σ' ένα χαμηλό πρόχειρο κορβάτι. Πέρασε μια νύχτα σε άφασια και ο χειρουργός αναγκάστηκε να περιμένη νάρθη ή άλλη μέρα για να του αφαιρέσει τα κομμάτια από πέτρες που είχαν σφηνωθεί πίσω από το μετωπικό οστόν.
— Περιμένετε κοντά του να συνέλθω, μου είπε ο γιατρός. Δεν πιστεύω ότι η ζωή του δοι-σκειται σε κίνδυνο, αλλά φοβόμμαι για την όρασή του. Θα σας ρωτήσω. Μη τον απελπίστε.
Κύτταξα με απέραντη τρυφερότητα αυτό το ωραίο άκνηστο πρόσωπο κάτω από τους λευκούς επιδέσμους του.
— Μια άνησυχία με κυριεύει.
— Τα μάτια μου; Γιατρέ πιστεύετε ότι έχασε τα μάτια του;

— Ο γιατρός έκανε μια άδοι-στη χειρονομία.
— Έδω, σ' αυτό τον κάμπο όπου τα μέσα μας είναι σχεδόν πρωτόγονα, δεν μπορούμε να πούμε τίποτα. Πρέπει να φροντίσουμε να τον στείλωμε αεροπορικώς στο Παρίσι, για να τον αναλάβει ένας ειδικός. Θα ποδοβώ στις αναγκαίες ενέσεις. Στο μεταξύ, τον έμπιστευόμμαι σε σας, κυρία Ριβιέρ. Μη πειράξετε τον επιδέσμό του έως αύριο. Άν χρειασθεί καρδιολογικό έχετε ενέσεις καμφοράς.
— Η μέρα έφεξε με όλο της το τροπικό μεναλείο. Τις ψιλλές κυρτές των κοκκοφονικών τις χάιδευαν οι χουτσές ακτίνες του ήλιου ενώ πολύχρωμα πλουμιστά πουλιά πετούσαν επάνω από την απέραντη πεδιάδα που έβλεπε μακριά ως τον ποταμό.
— Ένας συνάδελφός του ήθελε στην πόρτα της σκηνής για να με ρωτήσει:
— Ξύπνησε; Άνοιξε τα μάτια του;
— Άλλοίμονο! Θα τ' ανοίγει ποτέ τα μάτια του;
— Καύμενούλη, είπε ένας άλλος, έσύ τουλάχιστον θα ζήσης, αλλά έμεις...
— Έμαθα ότι ήταν ανάμεσα σε όλους τους άλλους το συμβόλαιο του θάνατος. Ότι δοι-σκόταν πάντοτε επί κεφαλής των συντρόφων του.
— Έμαθα επίσης ότι είχε στο Παρίσι μια μνηστή με πρόσωπο άχρο και μαλλιά δλόχρυσα: την 'Ολίβια. Είχε πάντα μια φωτογραφία της κοντά στην καρδιά του. Με αυτήν θεωρούσε τον εαυτό του άτρωτο.
Και ο Φράντς εξακολουθούσε να κοιμάται. Ήταν μεσημέρι.
— Επί τέλους, μ' έναν άναστε-γαμμό παιδιού, βγήκε από το λήθαργό του. Δεν θυμόταν τίποτα. Αναγκάστηκε να ζητήσει από τον συνάδελφό του Λουί Μαρναίγ να του διηγηθώ το δυστύχημα της προηγούμενης.
— Όπως βλέπετε σε φέραμε έδω...
— Και οι άλλοι; 'Ο Φερνάν;
— 'Ο Φίλιπ;
— Προφέροντας το όνομα των απόντων συνάδελφων του, τα χείλη του σφίχτηκαν.
— Ύστερα από κάμποσο ρώτησε:
— Κι' εγώ, Λουί, απάντησέ μου, είμαι πληγωμένος;
Ναι, βέβαια, μά ήταν ένα τραύμα χωρίς σημασία, τον έδεβαίωσε ο Λουί. Άλλωστε είχε κοντά του μια νοσοκόμο που ήξερε άσφαλώς πολλά περισσότερα απ' όλους.
— Ακούμπησα το χέρι μου στο χέρι του Φράντς.
Ναι, έγώ είμαι. 'Ο γιατρός σας έμπιστεύθηκε σε μένα για την ημέρα. Θέλει να σας στείλω στην πατρίδα σας. Είμαι βέβαιη ότι θα τ' επιτύχει.

— Χρειάστηκε, δηλ η δύναμις και η φιλία του Λουί, χρειάστηκε απεριόραπτη ύπομονη για να τον πείσωμε να μη λύση τον επιδέσμό του, γιατί θα έκινδύνευε να μολυνθώ.
Ναι, σ' αυτό το σημείο κεδόισαμε, αλλά υπήρχε ακόμη η έρώτησις, η τρομερή έρώτησις:
— Πέστε μου τα μάτια μου; Είναι γερά τα μάτια μου;
Κατώθησα να του πώ ότι δεν μπορούσαμε να κόμην να καθορίσωμε τίποτε, αλλά ότι είμαστε γεμάτοι έλπίδες.

Με δέκωκε άπότομα:
— Μη συνεχίζετε. Κατάλαβα: είμαι τυφλός!...
Και θα προτιμούσα το θυμό του το μίσος του, από την ή-ρεμη άπελπισία που τον κυριεύ-σε από εκείνη τη στιγμή. Πέ-ρασε ώρες άτέλειωτες δυσημέ-ρος σε τελεία σιωπή, άρνούμε-νος να φάη ότιδήποτε.
— Όταν του μιλούσα δεν φαι-νόταν να μ' άκούει.
Πρός το βράδυ, ύστερα από την άπότομη δύσι του ήλιου της Άφρικής, με ρώτησε ξαφνικά:
— Και σεις ποιά είσθε;
— Για πρώτη φορά πρόσεχε την παρουσία μου.
— Είμαι η νοσοκόμος σας.
— Δεν θέλετε να μου πητε το όνομά σας;
— Κυρία Ριβιέρ.
Και τού έπιασα το χέρι.
— Αισθάνεστε οίκο για μένα, μου είπε. Έως αυτή τη στιγμή άποστρεφόμεν τον οίκο.

Κάτω από τον επιδέσμό του δυό δάκρυα κύλησαν. Δάκρυα κυλούσαν επίσης και στα δικά μου μάγουλα. Έπεσαν στα ένωμένα χέρια μας.
— Κλαίτε; μου είπε ήσυχα.
— Κλαίω, αλλά δεν νοιώθω οίκο για σας, Φράντς. Κλαίω γιατί υποφέρετε, κλαίω όπως θα έκλαιε άσφαλώς η μητέρα σας ή η μνηστή σας.
— Δεν έχω υπτέρα άπάντη-σε. Δεν γνώρισα ποτέ τη μητέρα μου. Όλη μου την αγάπη την έδωσα σε μια μόνη γυναίκα: στην 'Ολίβια. Άλλά μ' άγαπούσε όπως ήμουν πρώτα. Δεν μπορεί, δεν πρέπει να μ' αγαπά όπως είμαι τώρα.
— Η 'Ολίβια θα είναι υπε-ρήφανη για σας. Θα σας άγα-πήσει ακόμη περισσότερο. 'Ο πόνος και η δοκιμασία θα με-γαλώσουν την αγάπη της.
— Η πίστις μου άρχισε να με-ταδίδεται και σ' αυτόν.
Στιγμές-στιγμές όμως ο πό-νος του έσπουσε.
— Δεν είναι δυνατόν να έ-χασα τα μάτια μου. Πρέπει να δώ. Πρέπει να την ξαναδώ. Η δοκιμασία; Η δοκιμασία; Μά αυτά είναι λόγια! Η 'Ολίβια είναι τόσο δυνατή και αγαπά τόσο τη ζωή. Τη θα τον έκανε έναν άνάπηρο που θα τού χρη-σίμευε για οδηγός; Όχι, δεν μου μένει πιά παρά να έξαφ-νισθώ.
Μόλις το κύμα της άπελπι-σίας πλησίαζε, ξαναζωνταίνε-υσε τη μικρή φλόγα έμπιστοσύνης υπενθυμίζοντάς του ότι ο για-τρός θα έπέστρεφε την έπομένη το πρωί και ότι έπρεπε να δοή τον τραυματία του σε κατάρτα-σι που θα επέτρεπε την έπει-γουσα μεταφορά του. Τον έ-ξωρκίζα να βάλει όλη τη δύναμ-καί τη θέλησή του για να περι-μένη αυτό το πρωί με ήρεμία.
Τού έδωσα ένα ύπναιτικό και περιμένα λίγο να τον πάρη ο ύπνος.
Την άλλη μέρα τα χαράματα ο γιατρός έγύρισε.
— Μά, γιατρέ, τα μάτια μου είναι άνοιχτά και δεν βλέπω... δεν βλέπω πιά! είπε με άγωνία ο Φράντς όταν τού έλυσα τον έ-πιδέσμό.
— Πρέπει να περιμένωμε να έ-πουλωθώ ή πληγή, είπε ο για-τρός, για να τού δώση θάρρος. Τό όπτικό νεύρο δεν έχει προσ-βληθώ. Έπέτυχα τον άμεσο έ-πανατρισμό σου. Θα δής;

στο Παρίσι κάνουν τώρα θαύματα!

Κατέβαλα υπεράνθρωπη προσπάθεια για να μη τρέμουν τα χέρια μου. Μόλις τελείωσα το νέο επίδεσμο, ο γιατρός μου είπε:

— Μόλις προφθαίνουμε, κυρία Ριβιέρ. Έτοιμασθήτε. Θα σας πάω με το αυτοκίνητό μου.

— Μα θάρρῶ κι' ἐγὼ μαζί; φώναξα γεμάτη εὐτυχία.

— Φυσικά. Θα τὸν συνοδεύσετε ἕως τὸ Παρίσι. Μήπως ἔκαμα κατάχρησι τῶν δικαιωμάτων μου;

— Πῶς νὰ τοῦ ἔλεγα ὅτι ἀντίθετα ἐνοιώθα μεγάλη εὐτυχία γιὰ τὴν ἀποστολὴ πού μου ἀνέθετε; — Δέχομαι γιατρε, εἶπα ἀπλά.

★
— Ὁ Φράντς συνήθιζε σιγά-σιγά νὰ βλέπῃ μὲ τὰ δικά του μάτια. Ἐνῶ ταξιδεύσαμε μὲ τὸ ἀεροπλάνο τοῦ μιλοῦσα γιὰ κάθε μέρος πού περνούσαμε. Καὶ καμμιά φορὰ, μέσα στὸ δρομὸ τοῦ μοτέρ, ἔσκυβε κοντά μου γιὰ νὰ μοῦ μιλήσῃ γιὰ τὸ ρελθόν του. Ἐνα δῖον ἦταν πάντα στὰ χεῖλῃ του: τὸ ὄνομα τῆς Ὀλίβια.

Εἶχα καταφέρει νὰ τὸν πείσω ὅτι ἔπρεπε νὰ εἰδοποιήσῃ τὴ νέα μὴνις θά φθάναμε σὸ δεροδρόμιο τοῦ Ὀσλῦ. Στὴν ἀρχὴ εἶχε διαμαρτυρηθῇ:

— Δὲν θέλω νὰ μὲ δῇ προτοῦ θεραπευθῶ.

Ἀλλὰ ἔφθανε νὰ πιστεῦθῃ ὅτι ἡ θεραπεία του ἐξαρτῶτο ἴσως ἀπὸ τὴν παρουσία τῆς Ὀλίβια. Ὁ Φράντς ἐπανελάμβανε τὸν ἀριθμὸ τοῦ τηλεφώνου τῆς κάθε τῆς Ὀλίβια.

— Ζασμὲν 47—45. Ὁ τὴν δοῖτε ἀσφαλῶς τὴν ἴδια. Τὸ τηλεφῶνῳ εἶναι. σὸ δωματίῳ τῆς, ἕνα δωμάτιο κατὰλεκο καὶ τὸ τηλεφῶνῳ εἶναι. καὶ αὐτὸ λακὲ ἄσπρο. Ναί, εἶναι μιά κοπέλλα πολὺ κομψή. Ἀπὸ ἀνάγκη εἶναι χορευτρία. Δὲν ξέρετε τὸ ὄνομά τῆς; Ὀλίβια Τερζῆ. Ἰσπανικῆς καταγωγῆς κι' ὅμως τόσο ἐξοικιστὴ, θὰ δῆτε, τόσο θαυμασία ξανθή.

Στὸ ἀεροδρόμιο οἱ φροντίδες μου γιὰ τοὺς τραυματίες μου, δὲν μὲ ἀφῆσαν οὔτε λεπτὸ ἐλεύθερη. Ἀναγκάσθηκα νὰ περιμένω νὰ φθάσω σὸ νοσοκομείῳ, νὰ ἐγκαταστήσω ὅλα τὰ ἀγαπῆτά μου παιδιὰ, γιὰ νὰ ζητήσω ἐπὶ τέλους τὸν ἀριθμὸ τῆς Ὀλίβια.

— Κατεβαίνω γιὰ νὰ τηλεφωνήσω καὶ θὰ ξαναἔβω ἀμέσως σὸ δωματίῳ σας, ὑποσχέθηκα στὸν Φράντς.

Πῆρα τὸν ἀριθμὸ 45—47 καὶ στὴν ἄλλη ἄκρη ἄκουσα παιδαστική φωνή.

— Ὀλίβια Περζῆ, ναί, ἐγὼ εἶμαι... Ἐκ μέρους τοῦ Φράντς; Μα τί συνέβη;... Δυστύχημα! — Ὁ! ἀνευθάνομαι τὰ δυστυχήματα... Ἐ, λοιπὸν; Λέγετε... Εἶναι ἐδῶ; σὸ Παρίσι... Ὁ! μὴν πρὸς νὰ τὸν δῶ... Ἀῤῥιο, ἂν θέλετε... Πῶς, εἶπατε ὅτι πληγώθηκε... ὅτι πληγώθηκε σὸ μάτι... μὰ δὲν θέλετε νὰ πῆτε ὅτι εἶναι τυφλός... Ὁ! ἦταν πολὺ φοικτό.

— Ἐκμαι τῇ φωνῇ μου σταθερώτερη:

— Καὶ ἂν συμβαίνει αὐτὸ, δεσποινίς, θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ τὸ δεχθῇ καὶ νὰ τὸν βοηθήσει νὰ ὑπερνικήσῃ μιά τόσο σκληρὴ δοκιμασία.

— Μα ὄχι, δὲν θὰ δεχθῶ. Δὲν θὰ μὴν πρὸς νὰ τὸ ὑποφέρω. Ὁ

Φράντς θὰ εἶναι ὁ πρῶτος πού θὰ μὴν νοῖωσῃ. Δὲν θὰ ἤθελε τὸν οἶκτό μου.

— Δὲν ὑπάρχει μόνον ὁ οἶκτος, δεσποινίς. Ὑπάρχει καὶ ἡ ἀγάπη. Ὁ Φράντς δὲν ἐπέζησε παρὰ γιὰ σὰς.

Τότε, ναί, ἄκουσα τὴν Ὀλίβια νὰ ἐπαναστατῇ πρὸς πολὺ:

— Καὶ σὰς ζήτησε νὰ μὲ εἰδοποιήσετε καὶ νὰ μὲ ἰκετεύσετε ἔξ ὀνόματός του, ἐμένα πού τὸν γνωρίζω τόσο ὑπερήφανο; Μὴ μοῦ τὸ λέτε αὐτὸ, εἶναι ἀδύνατον. Ὁ Φράντς δὲν εἶναι τέτοιος.

Ὁλη αὐτὴ ἡ κακὴ λογικὴ μὲ πλῆγανε τρομερά. Καὶ σκεπτόμουν ἐκεῖνον, ἐκεῖ ἐπάνω πού περίμενε μὲ ἀγωνία νὰ μ' ἀκούσῃ νὰ γυρίζω!

Ἐδοκίμασα μιά τελευταία πιθανότητα:

— Δεσποινίς, εἶναι πάρα πολὺ δύσκολο νὰ ἐξηγηθῇ κανεὶς ἀπὸ τηλεφῶνῳ Πάρετε ἕνα ταξί καὶ ἐλάτε σὸ νοσοκομείῳ νὰ δῆτε τὸν Φράντς καὶ νὰ τοῦ μιλήσετε.

Ἐδίστασε γιὰ ἕνα δευτερόλεπτο, ἀλλὰ ὕστερα εἶπε:

— Ὁ! πᾶρω ἕνα ταξί καὶ θάρρῶ νὰ δῶ ἐσὰς; Ἀλλὰ μὴ πῆτε ἀκόμη τίποτε στὸν Φράντς. Ὁ! συζητήσωμε μαζί. Πῆστε του τώρα ὅτι ἐγὼ φύγει γιὰ περιοδεῖα στὴν Ἀφρικὴ καὶ ὅτι εἶναι ἀγνωστον πότε θὰ ἐπιστρέψω.

Ἀναγκάστηκε νὰ μεταδιδῶ αὐτὸ τὸ μήνυμα σὸν Φράντς.

Μιά ὥρα ἀργότερα ἕνα ταξί σταματοῦσε μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ νοσοκομείου. Ἦταν ἀκόμη μέρα καὶ ὅλων τὰ βλέμματα στραφέντα πρὸς τὴν ψηλὴ αὐτὴ κοπέλλα μὲ τὰ ξανθὰ μαλλιά πού ἀκτινοβολοῦσε ὁλόκληρη ἀπὸ ομορφιά. Ἐμοιαζε σὴν Νεράϊδα τοῦ Χιονίου! Ἀ! ἂν μπορούσε νὰ τὴν δῇ ὁ Φράντς!

— Ἡ δεσποινίς Ὀλίβια Τερζῆ; ρώτησα πλησιάζοντάς την.

— Ναί, μοῦ εἶπε, ἀλλὰ νὰ μὴ σταθῶμε ἐδῶ, γιὰ νὰ δὲν θέλω νὰ μὲ δῇ κανεὶς γνωστός.

Ὅσο θὰ ζῶ θὰ θυμῶμαι αὐτὴ τὴν ὥρα πού περάσαμε μαζί, αὐτὴ κι' ἐγὼ, σὸ μικρὸ καφεδάκι τῆς οδοῦ Σαιν-Ζάκ.

Ἐπιδράσπιζα τὴν ἀγάπη τοῦ Φράντς, πολλαπλασιάζοντας ὅσο μὴν πρὸς νὰ τὰ ἐπιχειρήματα:

— Συζητοῦν ἤδη γιὰ νὰ τοῦ

γίνῃ μεταδόσχευσις τοῦ κερατοειδοῦς. Ὁ! γιατρευτῇ. Τὸ ξέρετε, δεσποινίς, τὸ ἥθικὸ τοῦ ἀνθρώπου παίζει μεγάλο ρόλο.

Ἡ θέλησις πού ἔχει θὰ τὸν βοηθήσῃ, ἀλλὰ κυρίως ἡ ἀγάπη σας, ἡ παρουσία σας. Ἀν τὸν ἐγκαταλείψετε δὲν μὴν πρὸς νὰ εἴμαστε βέδαιοι γιὰ τίποτε.

Ναί, γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Φράντς — πόσο ἀνεκάλυπτα αὐτὴ τὴν ἴδια στιγμὴ καὶ τὴ δική μου ἀγάπη γι' αὐτὸν—ἰκέτευσα, παζάρευνα, ἐξευτελιζόμουν. Ἀλλὰ ἐκεῖν δὲν μοῦ μίλουσε παρὰ γιὰ τὴν καριέρα τῆς, γιὰ τὸ χορὸ τῆς, γιὰ τῆς ἐπιτυχίας τῆς.

Ἐπὶ τέλους, φθάσαμε σὲ κάποια συνεννόησι. Δὲ θὰ διέκοπτε ἀμέσως τῆς σχέσεις τῆς. Ἀν μετὰ τὴν χειρουργικὴ ἐπέμβασι ἀνακτοῦσε τὴν ὁρασί του, θὰ παρέμενε ἡ μνηστὴ του.

— Γράψτε του, εἶπα ἀκόμη.

— Θαυμασία ἰδέα, εἶπε ἡ Ὀλίβια πού διαζόταν νὰ φύγῃ γιὰ τὴν ἰατρικὴν ἀνάγκη. Ἀλλὰ μὴν πρὸς νὰ τὴν πραγματοποιήσετε ἡ ἴδια. Ἀφοῦ δὲν βλέπει, θὰ τοῦ διαβάζετε αὐτὰ τὰ γράμματα σὰ νὰ προερχοῦνται ἀπὸ μένα. Ὁ! τοῦ πῆτε ὅτι μοῦ τηλεγραφοῦσατε καὶ σὲ δυο-τρὲς μέρες θὰ ἔχετε τὸ πρῶτο γράμμα ἀπὸ τὸ Ραμπὰ ἢ τὸ Ἀγκαντιῶ, ἀπὸ ὅπου σὰς ἀρέσει. Ὁ! ἀρχίζετε μὲ τὸ «Ἀγάπη μου» καὶ θὰ τελειώνετε μὲ τὰ πρῶτα τρυφερά φιλία σας. Ἐτσι θὰ ἔχωμε κάνει τὸ καθήκον μας, δὲν εἶν' ἔτσι, δεσποινίς;

— Κυρία, ἀπάντησα λακωνικά.

Ἐτσι μπῆκα σὲ μιά νέα φάσι τοῦ ρόλου μου. Τρεῖς μέρες ἀργότερα ἐγγραφα τὸ πρῶτο ἐρωτικὸ μου γράμμα: «Ἀγάπη μου...».

Μεταγχορικά σκεπτόμουν αὐτὲς τῆς λέξεις πού δὲν τίς εἶχα γράψῃ ποτὲ ἕως τότε. Ἡ μητέρα μου μὲ εἶχε παντρεύει μ' ἕνα ἔμπορο πού πέθανε λίγες βδομάδες μετὰ τὸ γάμο μας καὶ δὲν εἶχα γνωρίσει ποτὲ τὸν ἔρωτα. Καὶ μέσα σ' αὐτὸ τὸ γράμμα τὰ ἔλεγα ὅλα: τὴν ἀπέραντη τρυφερότητα τῆς καρδίας μου, τὴν εὐτυχία πού ἐνοιώθα στὴ σκέψῃ ὅτι θὰ μοιραζόμουν τὴ ζωὴ τοῦ Φράντς στὴν κορὰ ὅπως καὶ στὴ λύπη. Ὑπέγραφα: Ὀλίβια.

— Φράντς, τὸ γράμμα πού περιμένετε ἤρθε ἐπὶ τέλους.

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ τὸ θέλεις... Ὁ! ἔρθη ὁ μὴν μέρα πού θὰ νοσταλγήσῃς τῆς περιποιήσεως μου!...

— Φύγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφο

ΜΑΡΙΑ ΒΑΛΕΦΣΚΑ

Η ΜΙΚΡΗ ΠΟΛΩΝΕΖΑ ΠΟΥ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΑ

11ον

Γιατί τί είμαι, στο κάτω-κάτω; Ένας στρατιώτης. Διατήρησα τα γούστα που είχα άλλοτε. Τί να την κάνω μία Ρωσίδα μεγάλη δούκισσα, που άνατράφηκε κατά τον βυζαντινό τρόπο ή μία αρχιδούκισσα που δε θα δη ποτέ σε μένα παρά ένα παιδί της Έπαναστάσεως και που θα φερθή στους συνεργάτες μου σαν σε υπηρέτες; Σας παρακάλεσα νάρθητε στο άμαξι μου για να εξετάσουμε μαζί με ποιόν τρόπο θ' ανακοινώσω την απόφασί μου. Είσαστε ο πρώτος που τού μαθαίνει.

— Μεγαλειότατε, απάντησε ο Φουσε, σέροντας τα λόγια του για να τού δοθή καιρός να σκεφτή, ή απόφασί σας με γεμίζει χαρά. Καμιά πριγκίπισσα δεν αξίζει περισσότερο τον αυτοκρατορικό τίτλο από την κυρία κόμισσα Βαλέφσκα. Έχει όλα τα προτερήματα που μπορούν να της εξασφαλίσουν την αγάπη των Γάλλων. Παρουσιάζονται όμως μερικά εμπόδια...

— Τί εμπόδια; Δεν βλέπω κανένα, είπε ο Ναπολέοντας.

— Δεν είναι σπουδαία και ή Μεγαλειότητά Σας θα τα υπερπηδήσει εύκολα... Πρέπει ή αυτοκράτειρα Μαρία, φορώντας τού στέμμα, να μη γνωρίζει τις πικρίες και τις εχθρότητες που γνώρισε ή αυτοκράτειρα Έλισαβέτα.

— Μά ποιά είναι τα εμπόδια;... έπανέλαβε ο Ναπολέοντας.

— Αυτά που μπορούν να δημιουργηθούν από τις βλέψεις μερικών μελών της αυτοκρατορικής οικογενείας.

— Όποιονού δε θ' άρεση ή εκλογή μου, δε θάχω παρά να εγκαταλείψω τη Γαλλία, είπε ο αυτοκράτορας με μία μικρή σύσπικσι στο πρόσωπό του.

— Ναί, είπε ο δούκας τού Ότράντο. Μά γιατί να μην ένεργήσετε κατά τέτοιον τρόπο, ώστε όλοι να υποκλιθούν μπροστά στη νέα σας σύζυγο; Γιατί να επιδιώκετε όταν μπορούτε να πείσετε;

— Η στάσι τού Φουσε άπέναντι στη Μαρία Βαλέφσκα είχε αλλάξει έντελως. Ο πανούργος πολιτικός, έπειτα από τις μάταιες προσπάθειές του να πείση τη Βαλέφσκα να δεχθή τη βοήθειά του για ν' ανέβη στο θρόνο της Γαλλίας, είχε σχηματίσει την αντίληψη — τού μυαλό του δε μπορούσε να δουλέψι τίμια και ειλικρινά — ότι ή Μαρία Βαλέφσκα τόν κορόιδευε. Η Πολωνίδα ήθελε να γίνη αυτοκράτειρα των Γάλλων, αλλά μόνι της, χωρίς την ένισχυσί του, χωρίς τού στηρίγμά του. Δεν ήθελε να δεσμευθή άπέναντί του. Κι' όταν θα γινόταν αυτοκράτειρα — ο Φουσε τού διαίθανόταν — δεν θα ήταν φίλη του. Κι' ό,τι τρία χρόνια δεν είχε κατορθώσει ή Έλισαβέτα, παρά τις προσπάθειές της, θα τού πετύχαινε ή Μαρία, όταν θα γινόταν αυτοκράτειρα; την άπο-

πομπή τού ύπουργού της Έ-στυνομίας.

— Γιατί λοιπόν να επιβάλλετε όταν μπορούτε να πείσετε; έπανέλαβε ο Φουσε. Έπάρχει γι' αυτό ένας τρόπος πολύ εύκολος.

— Ποιός; ρώτησε ο Ναπολέοντας.

— Δεν έχετε, Μεγαλειότατε, παρά να συγκαλέσετε τού ιδιαίτερο Συμβούλιό σας. Θ' αναγγείλετε στους πριγκίπτες και τους αξιωματούχους που τού άποτελούν, ότι θέλετε να τους άκούσετε πριν άποφασίσετε. Όταν πάρη ό καθένας τού λόγου, ή πλειοψηφία — γι' αυτό έγνώμαι έγώ — θα σας παρακάλεση να δώσετε στη Γαλλία μία αυτοκράτειρα που να μη ανήκη σε καμιά από τις παλιές μοναρχίες της Ευρώπης. Θα μιλήσω κι' έγώ άνοιχτά υπέρ της κυρίας Βαλέφσκα και τού παράδειγμά μου θα παρασύρη τους διστακτικούς. Έχοντας τότε την γνώμη των άνωτέρων αξιωματούχων τού κράτους, θα μπορούσε να παντρευτήτε την κόμισσα χωρίς να φανήτε ότι υποκύπτετε μόνο και μόνο σ' ένα έρωτικό άσθημα.

— Δεν είναι κακή ή σκέψι σας, είπε ο Ναπολέοντας. Η κόμισσα δεν ξέρει ακόμα τίποτα για τις προθέσεις μου. Σκόπευα να της μιλήσω αύριο... — Άν θέλη να μ' άκούση ή Μεγαλειότητά σας, δεν θα πη τίποτα στην κ. Βαλέφσκα, παρά άφού συνέλθη τού Συμβούλιου. Θα της κάνετε μία μεγάλη έκπληξη.

— Είσαστε πολύ πονηρός, Φουσε. Και θ' άκολουθήσω τού συμβούλιό σας. Θα καλέσω σε όκτώ μέρες τού Συμβούλιου. Ός τότε φροντίστε να δήτε τα μέλη και να τα προειδοέσετε με τού μέρος των άπόψεών μου. Μά ένεργήστε με κατ'αποσύνη. Έγώ, δεν θα έμφανισθώ. Είναι προτιμότερο.

— Η Μεγαλειότητά σας μπορεί να βασίζεται στην άφυσίσι μου, είπε ο Φουσε.

Κι' έτριψε τα χέρια του πού-ταν κίτρινα σαν τού κερί,

ΝΑ Η ΠΟΥΔΡΑ ΣΑΣ.

Οι 10 άποχώσεις της πούδρας Tokalon Fascination έχουν διαλεχθή με τού χρυσόσκδιο. Τό δικό σας χρώμα, αυτό που πηγάζει στο δέρμα σας, στο χρώμα των μαλλιών σας και των ματιών σας, βρίσκεται μεταξύ αυτών των άποχωσιών. Η πούδρα Tokalon Fascination είναι εξαιρεμένη, γοητευτικά άρωματισμένη και τόσο φίνα που δεν θα φανεί ποτέ μοκισιρισμένη. Κρατάει πολύ καλά και δεν είστε υποχρεωμένη να βάξετε πούδρα όλη την ώρα.

λη έκπληξι άναγγέλλοντάς της ταυτοχρόνως την έπιθυμία Σας και την παράκλησι τού άνωτάτου σώματος της αυτοκρατορίας.

Ο Ναπολέοντας, που συνήθως ήταν πολύ φιλόποπτος, βρισκόταν σε τέτοια ψυχική διάθεσι, που δεν μπορούσε να δόλη τίποτα τού κακό με τού μυαλό του. Η πρότασι τού Φουσε τού άνηκε περίφημη. Γνώριζε την κατ'αποσύνη του. Ήξερε ότι θα τού κατάφερνε να επιβάλλη στα μέλη τού Συμβουλίου μία γνώμη που νάναι σύμφωνη με την έπιθυμία του, χωρίς αυτός, ο Ναπολέοντας να τούς είναι υπόχρεος σε τίποτα. Αυτό που δεν μπορούσε να κάνει αυτός, θα τού έκανε ο δούκας τού Ότράντο. Θα προτεινόμζε τού πνεύματα, θα δημιουργούσε εύνοϊκή άτμόσφαιρα υπέρ της Μαρίας. Οι κριτικές, οι μνησικακίες, οι ζήλιες, που προέβλεπε ότι θα άδηνουργούντο και τόν έκαναν διαρκώς ν' αναβάλλη την άπόφασί του, θα εξαφανίζονταν ή θ' άπεριόριζόντουσαν σε ακαθόριστους ψιθυρους. Η Ευρώπη, ή Γαλλία, ή Αύλη του, ή οικογενεία του, δεν θα είχαν παρά ν' άχειροκροτήσουν.

Τσιμπίστε χαρούμενος τού αυτί τού δούκα τού Ότράντο.

— Είσαστε πολύ πονηρός, Φουσε. Και θ' άκολουθήσω τού συμβούλιό σας. Θα καλέσω σε όκτώ μέρες τού Συμβούλιου. Ός τότε φροντίστε να δήτε τα μέλη και να τα προειδοέσετε με τού μέρος των άπόψεών μου. Μά ένεργήστε με κατ'αποσύνη. Έγώ, δεν θα έμφανισθώ. Είναι προτιμότερο.

— Η Μεγαλειότητά σας μπορεί να βασίζεται στην άφυσίσι μου, είπε ο Φουσε.

Κι' έτριψε τα χέρια του πού-ταν κίτρινα σαν τού κερί,

Η ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ ΦΟΥΣΕ

Ο Ναπολέοντας είναι φοβερά έξοργισμένος. Τό Συμβούλιο τού Στέμματος άπεφάνθη ότι ο αυτοκράτορας θα έπρεπε να παντρευθή την πριγκίπισσα της Σαξωνίας ή την άρχιδούκισσα της Αυστρίας. Ο άδελφός τού Ναπολέοντα, ο βασιλιάς της Ολανδίας, ο βασιλιάς της Νεαπόλεως, ο Μυσίλρας, ο Ευγένιος, ο Ταλλεϋράνδος, κι' αυτός ο Φουσε, μιλώντας κατά τή συνεδρίασι, άνέπτυξαν τή γνώμη ότι ο θρόνος της Γαλλίας θα έπρεπε να συνδεθί με μία από τις βασιλευσίδες οικογένειες της Ευρώπης, για να εξασφαλίση έτσι για πάντα τή σταθερότητά του. Ο δούκας τού Ότράντο είχε προειδοέσει τόν κύριο του. Άντίθετα άπ' ό,τι τού είχε υποσχεθή, είσε προσδιδέσει τα μέλη τού Συμβουλίου εναντίον της Κ. Βαλέφσκα, και ο ίδιος δεν έδιστασε να πάρη θέσι άνοιχτά εναντίον της γυναίκας που άρνήθηκε τή βοήθειά του για ν' ανέβη στο θρόνο της Γαλλίας. Όταν όλοι μίλησαν ο Ναπολέοντας, που με δυσκολία έκρα-

βε τού θυμό του, είπε τα εξής:

— Σας εύχαριστώ, κύριοι, που έκφράσατε τή γνώμη σας για μία υπόθεσι από την όποία έξαρτάται ή εύτυχία μου και τού μέλλον της αυτοκρατορίας. Έλαβα τήν άπόφασί μου. Θα παντρευθώ τήν κόρη τού αυτοκράτορα Φραγκίσκου. Ο άντιβασιλεύς της Έταλίας, προσέθεσε στοέφόμενος προς τόν Ευγένιο, θα έρθη από αύριο τού πρωί σ' έπικοινωνία με τόν πρεσβευτή της Αυστρίας. Καληνύχτα σας, κύριοι.

Όλοι είχαν μείνει κατάπληκτοι με τήν άπόφασί τού Ναπολέοντα, γιατί όλοι ήξεραν ότι ήθελε να παντρευθή τη Μαρία Βαλέφσκα. Μά ο Ναπολέοντας δεν ήταν από τούς ανθρώπους που θα άφινε να παρασυρθή άπό τού άτομικά του αίσθηματα, όταν ή γνώμη των αξιωματούχων τού κράτους, την όποια άπώσδιποτε σεβόταν και τού συμφέρον της χώρας τού έπέβαλλαν άλλη άπόφασι.

Όταν σηκώθηκε και πέρασε στην κάμαρά του, τα μέλη τού Συμβουλίου τόν άκουσαν πού φώναζε:

— Δούκα τού Ότράντο, σας παρακαλώ να μείνετε. Θα σας καλέσω σε ένα λεπτό.

Ο Ναπολέοντας φώναζε τόν Κονσταντ και, περιμένοντάς τον, άρχισε να γύνεται. Πέταξε πάνω σ' ένα καναπέ τού σταθι του, έρριξε χάμω τή στολή του κι' έβγαλε πάνω στο κρεβάτι του τού γιλέκο του.

Ο Κονσταντ έφθασε τρέχοντας. Πού ήσουν; τού είπε ο Ναπολέοντας νευριασμένος. Τό μπάνιο μου υρήγορα.

Πέρασε στην τουαλέτα. Μά τή βοήθεια τού Κονσταντ, ο Ναπολέοντας άφισε τόν έαυτό του να γλυστρήσει μέσα στο νερό. Στην άρχή έκανε μία γκριμάτσα από τή ζέστη, έκλεισε για μία στιγμή τα μάτια του, και κατόπι συνηθίζοντας άφισε έναν άναστεναγμό άνακουφίσεως.

Τό μπάνιο ήταν ή πιό μεγάλη του άπόλαυσι. Καμιά φορά έμενε στο νερό και μία ώρα.

— Φώναζε τού δούκα τού Ότράντο...

Ο Φουσε κήσσε κοντά στη μπανιέρα πίσω από μία κουτίνα και περίμενε τή θύελλα. Μά ο αυτοκράτορας μίλησε σε τόσο ήρεμο.

— Έξηγήστε μου, Φουσε, τή στάσι που πήρατε στο Συμβούλιο. Άπ' ό,τι μου είχατε πη προηγουμένως, περίμενα ότι θα παίρνατε άλλη θέσι.

— Η αλήθεια είναι, Μεγαλειότατε, ότι ή διαγωγή μου είναι κάπως παράξενι κι' άνημονούσα να σας έκθέσω τούς λόγους.

— Αφήστε τα πολλά λόγια. Μεγαλειότατε όταν μου κάνατε τήν τιμή να με είσοποιήσετε προηγουμένως, είχα τή γνώμη ότι ή καλύτερη σύζυγος για σας θα ήταν ή κ. Βαλέφσκα. Κατόπι όμως άλλες σκέψεις γεννήθηκαν στο μυαλό μου.

— Τί, ότι επιβάλλεται να

πάρω μία πριγκίπισσα; Αυτό δεν είναι καινούργιο! Θα πρέπει να τού είχατε σκεφθή νωρίτερα!

— Όχι, Μεγαλειότατε, δεν είναι αυτό.

— Τότε, τί; — Προσωπικά εύχόμουν να γίνη ή κυρία κόμισσα αυτοκράτειρα, μά δεν έπρεπε ν' άφήσω ή αίσθημά μου να μιλήσουν.

— Σας είπα ν' άφήσετε τής περιστροφές. Πέστε μου τί είναι αυτό που σας άνάγκασε ν' αλλάξετε γνώμη.

— Η έγκυμοσύνη της κυρίας κόμισσας. Είναι ήδη στον πέμπτο μήνα, νομίζω.

— Και κάτι παραπάνω. — Άν τήν παντρευόσασταν, και δεν θ' μπορούσατε αυτό να τού κανετε πριν περάσουν τουλάχιστο δύο μήνες...

— Ναί περίπου.

—...Τό παιδί που θα γεννιόταν μετά τήν τέλεσι τού γάμου και είναι άγόρι, θα ήταν ή επίδοξος διάδοχος.

— Ασφαλώς.

— Λοιπόν, Μεγαλειότατε, αυτό τού παιδι, που θα έρχόταν στον κόσμο ένα μήνα ή έξη έβδομάδες μετά τούς γάμους σας, δεν θα ήταν για όλο τόν κόσμο παρά ο καρπός μιας μοιρείας, άρα ή σύλληψις του θα έχρονολογείτο από τόν προηγούμενο δεσμό της κυρίας κόμισσας. Ο γάμος της Μεγαλειότητάς σας με τή μητέρα του θα τού ένομιμοποιούσε άσφαλώς μά μόνο στα χαρτιά. Δεν θα ήταν ποτέ νόμιμος στα μάτια της Γαλλίας.

Ο Ναπολέοντας έμεινε σκεπτικός. Ο Φουσε εξακολουούσε με τόνο πιό χαμηλό:

— Έξ άλλου είναι και κάτι άλλο που δεν πρέπει να παραβλέψετε. Η πομπώδης τελετή τού γάμου με μία γυναίκα που βρίσκεται στην τελευταία περίοδο της έγκυμοσύνης της θα προκλούσε τού γέλιο.

— Θα περίμενα να γεννήση.

— Και τί θα κάνατε σ' αυτή τήν περίπτωσι με τού παιδί, έστω και νομιμοποιημένο εκ των υστέρων; Τό παιδί ή τ' παιδιά τού θα έγεννιόντουσαν κατόπι, κατά τήν περίοδο τού νομίμου γάμου, θα προηγούντο στο δικαίωμα της διαδοχής. Θα εδέυτε τή διαδοχή σας σε μεγάλους κινδύνους. Δεν άποκλείεται να είχατε ευφυλίους πολέμους.

— Δεν είναι χωρίς περιεχόμενο αυτό που λέτε, δούκα τού Ότράντο, είπε άργά ο αυτοκράτορας. Μά ποτέ τού έσκεφθήκατε;

— Χθές, Μεγαλειότατε.

— Χιρ!... Και γιατί δεν με τού είπατε πριν από τού Συμβούλιο;

— Είναι πολύ άπλο, Μεγαλειότατε. Δεν θα είχα σ' αυτήν τήν περίπτωσι τήν έλευθερία να έκθέσω τή γνώμη μου, που νομίζω ότι έξυπηρετεί τα πραγματικά συμφέροντα της αυτοκρατορίας, ακόμα και αν εοχόταν σε αντίθεσι με τήν προσωπική έπιθυμία τού αυτοκράτορα.

Ο Ναπολέοντας πικρατήρησε τόν ύπουργό του:

— Σας άκούω, κύριε. Θέλω να ματαιώσετε τή σχέδιά μου;

— Τό όμολογώ, Μεγαλειότατε.

— Και δεν φοβηθήκατε τού θυμό μου;

— Όχι, Μεγαλειότατε, γιατί μετά τού θυμό έρχεται ή σκέψις, και ήμουν βέβαιος ότι στο

τέλος θα έπιδοκιμάζατε τήν ένεργεία μου...

Ο αυτοκράτορας που έπρόκειτο να έπιτεθή εναντίον τού ύπουργού του, χαμογέλασε...

Τό γεγονός αυτό έδωσε τού κουράγιο στο Φουσε ν' άποτελείωση τού έργου του:

— Έπί πύον, αν παρ' όλ' αυτά έπιμένετε στην πραγματική τού σχέδιόν σας θα συναντούσατε τήν άνησι της Κας Βαλέφσκα.

— Ναί, μου τού είπατε. Η μετριοφροσύνη της.

— Όχι, Μεγαλειότατε, ή εύσείδειά της. Η κόμισσα δεν θα μπορούσε να πάρη διαλύγιο.

— Αυτό είναι μόνο; Θ' άκούσω τού γάμου της με τόν κόμηνα, μέσω των δικαστηρίων της Βαρσοβίας.

— Δεν θάταν άρκετό για τήν κόμισσα. Μόνι μία άπόφωσι της Ρώμης θα τήν ίκανοποιούσε. Και στην κατάστασι που βρίσκονται οι σχέσεις σας με τόν Πάπα.

— Μπιά! Έκανε ο Ναπολέοντας. Θα έφερα έδω τόν Πάπα ανάμεσα σε δύο συντάγματα. Θα βλέπατε τότε αν θα άρνιόταν να δώση τήν πνευματική λύσι τού γάμου.

— Ακόμα και για τού Ναπολέοντα δεν είναι εύκολο να μιταχθείσθ τόν Ποντίφηκα σαν κοινό κλέφτη για να παντρευτή τού εύκολα τή γυναίκα που θέλει.

— Πολύ όψιμος ο σεδασμός σας για τού ράσο, κύριε Φουσε.

— Ήμουν πάντα αντίθετος προς τής υπερβολές, Μεγαλειότατε.

— Όχι πάντα, κύριε Φουσε. Μη ξεχνάτε τή Λυών.

Ο Φουσε είχε καρατομήσει στη Λυών κατά τή διάρκεια της επαναστάσεως πολλές δεκάδες άτμα, αλλά ο σατανικός ύπουργός της Άστυνομίας δεν ήταν από τούς ανθρώπους που τα χάνουν εύκολα.

— Ήταν ένα σφάλμα της νεοπτήρας μου, Μεγαλειότατε, για τού όποιο έχουν ειπωθή πολλά ψέματα.

— Έν πάση περιπτώσει έλαβα πιά τήν άπόφασί μου. Άς

μη τού συζητάμε άλλο. Αυτό που έκανα άπόψε τού άφειλα στη Γαλλία και στο θρόνο μου... Είμαι άσφα, δούκα τού Ότράντο, ίπναινετε να κοιμηθήτε...

Ο Φουσε σηκώθηκε, καληνύχτισε και βγήκε από τού δωμάτιο τού μπάνιου. Ο Ναπολέοντας φώναζε τόν Κονσταντ και μ' τή βοήθειά του σκουπιστηκε και φόρεσε μία ρόμπ ντε σαμπ. Μέσα τόν ένοιωσε άπέραντη λυπη. Η μοίρα δεν είχε θελήσει να παντρευτή τή γυναίκα που άγαπούσε. Έμεινε πολλές ώρες έσπλωμένος σε μία πολυθρόνα, παραδομένος στη θλίπι του.

ΣΤΙΣ ΒΕΡΣΑΛΛΙΕΣ

Ο Ναπολέοντας μένει από τήν προηγούμενη μέρα στις Βερσαλλίες με τη Μαρία. Θέλησε να περάση εκεί δύο μέρες με τήν άγαπημένη του μακριά από τής ένογιες και τής σκοτούρες τής πολιτικής. Θέλησε εξ άλλου με τήν έκφρασι αυτή της αγάπης του να καθισχύσθ τη Μαρία για τήν άδεδαιότητα τού μέλλοντος που ο προσέχης γάμος τού αυτοκράτορα με τήν Αυστριακή πριγκίπισσα της δημιουργούσε αίσθημα άγνωσης.

Τήν ένωσι αυτή, ο Ναπολέοντας τής τήν είχε αναγγείλει, προσθέτοντας όμως ότι ο γάμος αυτός σκοπιμότητας δεν θα έφερνε καμιά μεταβολή στις σχέσεις τους.

— Θέλησα να σε κάνω γυναίκα μου, τής είπε. Αυτή ήταν ή έπιθυμία της καρδιάς μου. Μά τού Συμβούλιου τού Στέμματος έθεσε ζήτημα δυναστείας.

— Α!... Έκανε ή Μαρία.

Αυτό τού έαυ είχε κάτι τού παραπεμένο. Μά ο αυτοκράτορας δεν τού άντελήφθηκε. Κι' άμέσως ή γεμάτη καλωσύνη κι' ευγένεια ψυχή της Μαρίας, προσπάθησε να τού άφαιρέση κάθε τύφι.

— Έκάνατε πολύ καλά, είπε με λίγο τρεμουλιαστή φωνή ή Βαλέφσκα. Μολονότι λυπάμαι — κι' έδω ή φωνή της έγινε σταθερή — μαυτεύω τις υποχρεώσεις της πολιτικής και θα

είμαι εύτυχής αν δοήτε τήν εύτυχία σ' αυτό τού γάμο. Παντρευτήτε, λοιπόν, Μεγαλειότατε, χωρίς να νοιάζεσθε για μένα, αυτή τή νεαρή πριγκίπισσα, που είναι άντάξιά σας, που θα σταθεροποιήση τού θρόνο σας και θα σας δώση κληρονόμους για τού στέμμα σας...

Δεν πόρεσε να προχωρήση. Τής έλειψαν οι δυνάμεις. Τα θαρραλέα όμως αυτά λόγια έφτασαν για να καθισχύσουν τού Ναπολέοντα. Άλευτερόθηκε από μία σκέψι που τόν έκανε κάθε τόσο ν' άνησυχή. Ένοιωσε τόν έαυτό του χαρούμενο. Άνέπνευσε βαθεία. Τού μέλλον φάνταζε δικό του: δεν είχε παρὰ ν' άγγίξη για να τού πάρη.

Ταυτόχρονα παρά τόν έγωισμό τού, ένοιωσε μέσα τού ένα αίσθημα ευγνωμοσύνης για τη Μαρία.

— Άν υπέκυψα στις άνάγκες τού κράτους, είπε με ειλικρίνεια, ώστόσο σε δεδαίνω, ή ψυχή μου σου έμεινε πιστή. Ποτέ μου, νομίζω, δεν σ' άγάπησα περισσότερο από τώρα, ποτέ δεν υπήρξε περισσότερο συντροφισμός μου και φίλη μου.

Η άσταπάρνησι σου με άποζημιώνει για όλες τις μικροτητες που με περιβάλλουν. Με κάνει να πιστεύω ξανά ότι υπάρχουν ήρετή στους ανθρώπους. Γι' αυτό, άγαπητή μου Μαρία, θα σου δώσω τού πιό άρωστο δέινμα της έκτιμής μου. Για τού κατήρι σου θ' άναστήσω τήν πατρίδα σου, θα τήν έπαναδέρω στο προτείνω της μεγαλειότητας σου.

— Άν μου χαρίσεις ένα γυιό, θα γίνη, στ' άκρίζομαι, ο πρώτος βασιλιάς της ήνωμένης και έαυαγεννημένης Πολωνίας!

Η Μαρία Βαλέφσκα ένοιωσε μία μεγάλη, μία ιερή χαρά να τήν πλημμυρίση. Έσθεσε για μία στιγμή μέσα της κάθε λύπη και στενοχωρία. Ρίχτηκε στην άγκαλιά τού αυτοκράτορα που της έδωσε ένα παρατεταμένο φίλι.

Βάδιζαν στο πάρκο των άνακτόρων, που εκείνο τού οθινοπωριάτικο πρωινό είχε μία μελαγχολική όψη. Έκανε ψύχρα. Ο Ναπολέοντας σηκώσε τού γυαλά της Μαρίας. Έκείνη τόν ευχαρίστησε μ' ένα χαμόγελο, που έσθεσε όταν άκουσε τόν αυτοκράτορα να δέχνη.

— Δεν είναι τίποτα, είπε ο Ναπολέοντας, είμαι συχνά κουρασμένος. Μά στην οικογενεία μας έχουμε γερά πλεονία. Δεν πεθαίνουμε άπ' αυτό.

Βλέποντάς τήν στενοχωρημένη, άνασώνησε:

— Τί! Δεν ξέρετε ότι θα πεθαίνουμε όλοι; Μά μπορεί κανείς να παραπονεθή όταν πρόκειται ν' άφήση ένα άθάνατο όνομα;

— Η Μαρία έπιθυμούσε να έπιτρέψη στο παλάτι από τού συντομώτερο δρόμο.

— Όχι, είπε ο Ναπολέοντας, δεν είδες ποτέ τις Βερσαλλίες. Θέλω να σου τις δείξω.

Συνέχισαν τόν περίπατό τους. Και οι δύο σιωπούσαν. Δεν άκουγόταν κανένας άλλος κρότος από κείνον που έκαναν τα βήματά τους πάνω στο χαλί. Η γαλήνη ήταν άπόλυτη.

Η Μαρία είχε άρχισι να κουράζεται. Τά μάγουλά της, παρά τόν καθαρό αέρα, είχαν χλωμιάσει. Κάθισαν σ' ένα πάγκο.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια

ΕΝΑ ΧΑΪ ΔΕΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ

— Σταμάτησε πιά, Γιαννάκη!... Λίγη ώρα είναι που έσπασες τού μπαλόνι σου...

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Α. Ζ., Μ. Χ. Σύμνη, Φ. Α. Θεσσαλονίκη, Μ. Χ.: Απαντήσεις κλπ. εστάλησαν.

ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ: Διάβασα με πολλή προσοχή και θαυμάσια κατανόηση το γράμμα σας. Ψωμάρισμα έπαιρνε λαχρύνεται ότι μπορεί να φιλώση και να μετατά 24 χρόνια. Θέλετε να συνεννοηθείτε με το γαμπρό σας, ώστε να επιχειρήσετε τη θεραπεία που συμβούλευσα προηγούμενος προς Μικρή Παραπονιά; Δοκιμάστε, αλλά τότε να συνεχίσετε επί βήμα. Επίσης ζητήστε από το γαμπρό σας να συνδυάσει μαζί με τη θεραπεία των ενέσεων των εκχυλισμάτων υποφύσεως και ενέσεις με πολυσωματικά εκχυλίσματα τύπου γυναικός. Αυτή είναι μαζί με τις ασκήσεις, η πλήρης θεραπεία που γίνεται στο θεραπευτήριο για το υψος.

ΛΕΣΛΙ ΚΑΡΟΛ Α. Κ.: Για τους επίμονους λειχήνες στα χείλη σας, καθώς και για τα άλλα που με ρωτάτε πρέπει να εξετασθείτε για να σας δοθεί μια υπεύθυνη συμβουλή.

ΜΙΑΝ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΗ: Φυσικά συντελεί στην εμφάνιση των παγώνων ή χολοκυττάρων από την οποία πάσχετε. Πρέπει προηγουμένως να θεραπευθείτε τελείως τη χολοκυττάρωση. Επίσης να εξασκήσετε ψυχικά τον εαυτό σας, ώστε να κατορθώσετε να μη στενοχωριέστε καθόλου με τίποτα. Έν τώ μεταξύ προφυλάγεστε από τον ήλιο. Όταν θγαίνετε, κρέμα, πούδρα, καπέλινα και σόρπα πράσινα. Και να μη στέκεστε δίπλα σε ήλιο. Ακολουθώντας έναν οι πάντες επιμένουν πρέπει να εξετασθείτε για να δοθεί αν θα πρέπει να προβληθεί (φυσικά στο θεραπευτήριο) σε αποφυλάσσεται της λεκισμένης επιδερμίδος.

ΜΑΥΡΗ ΤΟΥΛΙΠΑ: Με τη συμβουλή του γαμπρού σας μπορεί να κάνη και η αδελφή σας μαζί θέβαια με τις ασκήσεις και τις ενέσεις για το υψος. Τα δόντια σας πλένεται τα και με αλάτι και τέλος με οξυζενέ διαλυμένο σε νερό. Για τις θλαφάριδες για να μεγαλώσουν ζητήστε από το φαρμακοποιό σας μια αλοιφή "Οξύν Ζών ντε Μερκίρ 2% φάρμας Κούζι. Νά αλείφεται κάθε βράδυ τα χείλη των θλαφάρων απ' όπου φυτρώνουν οι θλαφάριδες.

ΧΑΜΕΝΗ ΖΩΗ: Εύχαριστήθηκα που η κρέμα σας ωφέλησε. Εύχαριστώ για τα καλά λόγια. Μπορείτε να σταματήσετε τη λωσιν. Νά μεταχειριστείτε παραφινέλαιο για το ντεμακιγιάζ (με ένα βαμβάκι) και αμέσως να ξεπλένεστε με νερό σέκο. Ακολουθώντας επάλειψις με τονωτική κρέμα.

Ε. ΓΙΑΝ: Σας απαντώ ιδιαιτέρως.

ΚΡΥΣΤΑΛΙΑ: Για το "Α" σετάν ντε Τάλλιουμ που χρησιμοποιείται σε πομάδα σε αλαούγια 1 γραμμ. προς 60 γραμμ. λευκής σαβονίλης με προσθήκη 4 γραμμ. οξύν ντε Ζένκ. για τη ριζική αποτρίχωση μόνο του άνω χείλους, έφ' όσον το γνούδι είναι πολύ λευκό ακόμα, και με την προϋπόθεση

ότι οι νυκτερινές επαλείψεις θα διαρκέσουν 6 μήνες έως 1 χρόνο. Δεν ξέρω άραγε τη μου εάν αυτή τη στιγμή υπάρχει σε μεγάλες φαρμακαποθήκες. Για να σας ευχαριστήσω θα φροντίσω και εγώ ενημερωθείτε.

ΝΤΟΛΥ, Ροδεσία: Για να τονώθουν τα λίγα μαλλιά σας πρέπει πρώτα να φροντίσετε να έχετε γενικά υγιή. Τοπικά να αποφεύγετε το νερό. Νά λούζεσθε μια φορά κάθε μήνα και να στεγνώνετε καλά. Κάθε βράδυ να κάνετε εντριβές στις ρίζες με καθαρό οινόπνευμα. Και κάθε δεύτερο βράδυ μετά το μασάζ να εντριβείτε το δέρμα των ριζών των μαλλιών με την ακόλουθη λωσιν επί 3 μήνες: Οινόπνευμα λευκό 80 βαθμών 80 γραμμ. Αιθήρ 20 γραμμ. Σουμπλιμέ 0 γραμμ. (δηλαδή το ένα πέμπτον του γραμμαρίου). Πιλοκαρπίνη 1 γραμμ. Κινίνη 1½ γραμμ. Χολεστερίνη 1½ γραμμ. και Λαδί Καντόμ 2 γραμμ. Τη συνταγή θα εκτελέσετε προσεκτικά πεπειραμένος φαρμακοποιός. Μετά τους 3 μήνες διακόπτετε επί ένα μήνα και συνεχίζετε άλλους 3 μήνες ακόμη. Ένδεχόμενα προς συμπλήρωση της θεραπείας σε περίπτωση περιπτώσεως να χρειασθεί να ζητήσετε από τον λατρόν σας να σας αναγομή πολυσωματικά εκχυλίσματα τύπου γυναικός, πολυβιταμινικά, η και εκχυλίσματα προσβίου λοβού υποφύσεως επί 3 μηνών. Συνιστώνται τοπικά και 20 έως 30 θεραπείες με υπεριώδεις ακτίνες.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΜΙΚΡΗΝ: Για το άτροφικό στήθος σας: Με συνταγή ενδεχόμενα λατρόν σας θα ζητήσετε από τον φαρμακοποιό 10 φύσιγγες Προζινόν των 50.000 μονάδων έκαστη. Το περιεχόμενο των φύσιγγων διαλύεται καλά σε 100 γραμμάρια προηγουμένως καλά ταραγμένη λαυολίνη ενυδρουν. Από την αλοιφή αυτήν θα λαμβάνετε κάθε βράδυ 5 γραμμάρια, θα διακρίβετε την ποσότητα εις δύο δόσεις και έκαστον μέρος θα αλείψετε γύρω από την θηλή και όχι πέραν της αλω έκαστου μαστού. Θα τριβείτε με τα δύο δάκτυλα επί 10-15' έως ότου απορροφηθεί η πομάδα τελείως από το δέρμα έκαστης αλω των μαστών. Αυτή η θεραπεία θα συνεχισθεί επί βήμων και πλέον όταν εκδηλωθούν ικανοποιητικά αποτελέσματα, τα όποια, σας ειδοποιώ, δεν είναι δυστυχώς πάντοτε βέβαια. Αλλά δεν υπάρχει και άλλη θεραπεία έως σήμερα. Είναι πιθανώτατο ή απορρόφησης των ωοθηκικών εκχυλισμάτων να συντελέσει και στο σταμάτημα της ελαφράς υπερτριχώσεως την όποιαν μου αναφέρετε. Ξαναγράψτε μου μετά ένα βήμον συνεχούς θεραπείας.

ΑΛΚΜΗΝΗ: Για τους λεκέδες που αποδίδετε στη χρήση οξυζενέ στο άνω χείλος σας δυστυχώς δεν μπορώ να σας συστήσω τίποτα το αποτελεσματικό χωρίς να εξετασθείτε. Εύχαριστώ για το λιγόλογο και δακτυλογραφημένο γράμμα σας.

ΜΑΛΒΙΝΑΝ: Μια συνταγή καλής τονωτικής κρέμας για το δέρμα του προσώπου είναι η εξής: Λαυολίνη ενυδρουν απολύτως καθαρή 60 γραμμ. Λαδί έλαιο ραφινάριον 20 γραμμ. Συγκεντρωμένο παρασκευασμα βιταμινών Α και D, όπως τα προϊόντα "Αντεβίτα" ή "Αντεξολίν" 3 γραμμ. Χαμηλωμένο σουρωμένο 15 γραμμ. Περυντόλ 2 γραμμ. Για το στόμα σας και το στομάχι σας φυσικά να συμβουλευθείτε ειδικούς λατρούς.

Β. Π. 13)4)52: Για τη ριζική αποτρίχωση του προσώπου σας καθώς και για όλες τις πλημυφορίες που μου ζητάτε πρέπει πρώτα να εξετασθείτε, για να μπορέσω να σας απαντήσω υπεύθυνα.

ΑΓΡΑΜΠΕΛΗ: Η λωσιν του θεραπευτηρίου για τη θεραπεία της ακμής που μου ζητάτε λέγεται "Σουλφίν". Θα σας δοθούν και όλες οι συμπληρωματικές οδηγίες.

ΕΥΑ, Καστοριάν: Μου ζητάτε να σας συμβουλευσω για το μεγαλύτερο των μαλλιών του 3μήνου μου, αλλά δεν είναι δυνατόν να έχω τίποτα άλλο να σας πω προκειμένου για μια τέτοια περίπτωση, παρότι να αποτασθείτε μόνο στον ειδικό παιδίατρο για την δλν εξέταση του ζήτηματός.

ΔΥΟ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΕΣ ΥΠΑΡΞΕΙΣ: Επί τέλους, αγαπητές μου, ίδου και ένα εισιόδοχο φευδώνου! Το δέμα σας κοκκινίζει στον ήλιο υπερβολικά και δεν μαυρίζει, πράγμα που σας δυσκολεύει να απολαύσετε τα θαλάσσια μπάνια. Δοκιμάστε να αλείψετε το σώμα σας προηγουμένως μ' ένα ειδικό λαδί, εναντίον του ήλιου: "Ιδιαίτερα για το δέρμα του προσώπου πρέπει να σας συστήσω την ειδική πομάδα "Αντιζάν" του θεραπευτηρίου, τροφή του δέρματος που περιέχει ειδικά αλάτα για την απορρόφηση των αποτελεσμάτων της καυστικής των ήλιων ακτίνων. Είναι ωστόσο ενδεχόμενο να εξακολουθή, λόγω ιδιουσγκρασίας σας, να κοκκινίζει το δέρμα σας. Πρέπει να δοκιμάσετε πρώτα.

ΓΝΩΣΤΗ - ΑΓΝΩΣΤΗ: Διάβασα με μεγάλη κατανόηση το γραμματάκι σας. Σας κατάλαβα απόλυτα κι' έτσι αν και μου είσατε άγνωστη τώρα είναι οι εγασσε πολύ γνωστή μου. Λοιπόν, πρώτα-πρώτα μη συγχίζεσθε τόσο υπερβολικά για ζήτημα (τους ελαφρούς κισρούς στις γάμπες σας) συνηθιστά σε πολλές γυναίκες, και που δεν τις εμπόδιζε ούτε στην εύτυχία τους, στον γάμο τους, η ιδιαίτερα στο να κάνουν υγιέστατα παιδιά, όμορφα και χωρίς κισρούς. Δυστυχώς δεν είμαι εγώ ειδική λατρόν για τους κισρούς και όσο για το απομένον αισθητικώς αποτέλεσμα της δι' ενέσεων ή διαθερμοπηξίας θεραπείας, δεν δύναμαι συνεπώς να έχω καμμία πρωτοδουλία.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ
Διευθύντρια του φυσιοθεραπευτικού Τμήματος του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου "Αθηνών, Γιάν Σμάτς 38

Εξασθεσίστε το μύλλον των κινητών εσ εις τον μοναδικόν ελκον αμμοισιν

ΠΟΛΥ ΞΕΝΗ

ΚΟΠΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ

ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ
ΒΙΚΤΟΡΙΚΑ 48-49
(7η πλ. Ορμύνη)
ΤΗΛ. 56-603

Δια θέματα πολυετούς εμπειρίας, πολυτεκνών και άριστα ήπιωταμενα

Επί πλέον διδάσκει η ΓΑΛΛΙΚΗ δια φυχουρνια

Δεχόμεθα και ΕΙΣΠΕΡΙΚΕΣ

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

Η Ι ιναικολόγος "λατόν Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ - ΣΤ. ΓΡΟΜΑΛΙΔΟΥ δεχεται 2-8 μ.μ. και επί συνεντεύξει. Άγίας Ζώνης 66, στάσις Καλλιφρονά. Τηλέφ. 81-682

ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ

Αυτή τη στιγμή ο σκώρος ροκανίζει το καλύτερο σας ρούχο. Σκοτώστε τον με

ΣΚΩΡΟΤΙΝΗ

Έφεύρεσις SOLVAY Βελγίου, 20πλασίως δραστήκιω τής Ναφθαλίνης ΕΝΤΟΜΟΧΗΜΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ, Πανεπιστημίου 40 Τηλ. 20.489.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ για την τριανταία σας

ΣΑΠΟΝΙ ΛΑΝΟΛΙΝΗΣ ΠΗΤΕΡΣ

PETER'S

LANOLINE

PERFUMED SOAP

ΚΟΠΤΙΚΗ

(Συνέχεια απ' τη σελίδα 39)

ή απόστασι 1—2 θα είναι 19 εκατ.

Από το 2 έως το 3 ή απόστασι είναι ίση με το 1)10 της περιφέρειας του στήθους. Αφού έχουμε δηλ. μισό του στήθους 46 εκατ., η περιφέρεια είναι 92 εκατ. και το ένα της δέκατο 9 εκατ. 2 χιλιοστά.

Από το 1 έως το 4 είναι το συνολικό μήκος του μανικιού υπολογισμένο από τη βάση του λαίμου, 76 εκατ. και 2 εκατ. περισσότερο, δηλ. 76 +2=78 εκατ.

Από το 1 έως το 5 είναι το μέτρο που έχει η διάμετρος της μασχάλης, αυξημένο κατά 2 εκατ. δηλαδή: 14,5 +2=16 εκ. 5 χιλ.

Από το 1 έως το 6 ή απόστασι είναι ίση με την 1—5, δηλαδή 16 εκ. 5 χιλ.

Από το 1 έως το 7 είναι το 1)10 του μισού του στήθους, δηλ. 4 εκ. 6 χιλ. Το σημείο 7 πέφτει 1 εκατ. πιο πάνω από την οριζόντια γραμμή 1—5.

Το σημείο 8 βρίσκεται σε απόστασι 4 εκατ. από το σημείο 7 και πάνω στην οριζόντια 1 έως 5.

Το σημείο 9 απέχει από το σημείο 2 όσο είναι το 1)10 του μισού του στήθους, δηλ. 2 εκ. 3 χιλ.

Παίρνοντας ως κέντρο το σημείο 9, διαγράψετε ένα τόξο κύκλου, που αρχίζει από το σημείο 7 και τέμνει την κάθετη γραμμή που αρχίζει από το σημείο 6.

Το σημείο 10 βρίσκεται εκεί όπου διασταύρωνεται το τόξο του κύκλου αυτού και η κάθετος που αρχίζει από το σημείο 6.

Το σημείο 11 βρίσκεται σε απόστασι 4' εκατ. από το σημείο 10 στην προέκτασι του ίδιου τόξου του κύκλου.

Το σημείο 12 βρίσκεται στη διασταύρωσι κατακόρυφης που αρχίζει από το σημείο 6 και της οριζόντιας που περνά από το σημείο 3.

Το σημείο 13 βρίσκεται 4' εκατ. εμπρός από την κάθετη που αρχίζει από το σημείο 6 και 4 εκατ. πιο κάτω από την οριζόντια που αρχίζει από το σημείο 3.

Το σημείο 14 βρίσκεται πάνω στην κάθετη που αρχίζει από το σημείο 6 και 5 εκατ. πάνω από την οριζόντια γραμμή που περνά από το σημείο 4.

Το σημείο 15 βρίσκεται στο επίπεδο της οριζόντιας γραμμής, που αρχίζει από το σημείο 14 και ακριβώς 4 εκατ. έξω από το σημείο 14.

Από το 4 έως το 16 ή απόστασι είναι ίση με το 1/4 του πλάτους της βάσεως του

μανικιού, μεγαλύτερη 1 εκατ., δηλ. 9+1=10 εκατ. Τραβήξτε μιάν ευθεία που να ενόση το σημείο 14 με το σημείο 16.

Από το 14 έως το 17 ή απόστασι είναι ίση με την απόστασι 4—16.

Το σημείο 18 βρίσκεται 1 εκατ. εμπρός από την κάθετη που περνά εμπρός από το σημείο 4.

Το σημείο 19 βρίσκεται 1 εκ. μέσα από την κάθετη που αρχίζει από το σημείο 6.

Το σημείο 20 βρίσκεται 1 εκατ. εμπρός από το σημείο 3.

Το σημείο 21 είναι χωμνιότερα από την οριζόντια γραμμή που περνά από το σημείο 2, σε τόση απόστασι δηλ. είναι ίση με το 1)10 του μισού του στήθους, δηλ. 4 εκατ. 6 χιλ.

Για να σχεδιάσετε τα δύο κομμάτια του πανωμάνικου στο πατρόν, ενώσετε τα σημεία 10—9—20—17—14—13—19 και 11 για το εμπρός και 7—9—20—18—16—21 και 8 για το πίσω.

ΚΑΤΩΜΑΝΙΚΟ

Το σημείο 22 βρίσκεται 1½ εκατ. πίσω από την κάθετη που περνά από το σημείο 6 και 3 εκατ. πιο κάτω από το σημείο 12.

Το σημείο 23 βρίσκεται 1½ εκατ. πίσω από το σημείο 14.

Το σημείο 24 βρίσκεται σε απόστασι ίση με το 1)10 του μισού του στήθους πιο κάτω από την οριζόντια γραμμή 2—19, δηλαδή 4 εκ. 6 χιλ. Συνενώσατε κατόπιν τα σημεία 22—23—25—24.

—*—

ΕΠΑΙΞΕ ΜΕ ΤΗ ΦΩΤΙΑ

(Συνέχεια απ' τη σελίδα 25)

μως, και ύστερα εκείνος σηκώθηκε.

— Νομίζω πως το καλύτερο είναι να φύγω.

Τα νεύρα της ήταν τεταμένα σαν ενός ακροβάτη. Έδωλε ένα στεναγμό ανακουφίσεως και σηκώθηκε. Το μαρτύριό της έφτανε στο τέλος...

Απότομα εκείνος την άπασε άγρια στην αγκαλιά του και τη φίλησε.

— Πέντε χρόνια όνειρεύομαι να το κάνω αυτό, της είπε ζωηρά. Σ' αγαπώ πάντα.

Πίσω του, εκείνη είδε την πόρτα ν' ανοίγει. Η αδελφή της, η Μαίρη, κι ο γαμπρός της, ο Τζών, έμπαιναν μέσα. Είχαν γυρίσει νωρίτερα απ' ό,τι περίμενε. Την είδαν στην αγκαλιά του Στήθ, και σταμάτησαν.

— Ο Στήθ τους άντελήφθη καθώς γύρισε. Δεν έχασε καθόλου την ψυχραιμία του.

— Είπατε ο Τζών θλιμένο; ρώτησε.

— Μάλιστα, απάντησε ο

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζόντιως: 1) ΠΙΣΣΑ—ΤΡΕΠΤ, 2) ΠΙΤ—ΡΩΣ, 3) ΡΕΑ—ΟΧΙ—ΩΤΑ, 4) ΑΝ—ΠΥΛΟΣ—ΟΝ, 5) ΣΩΜΑ—ΤΟΜΑ, 6) Α—ΣΤΕΓΟΣ, 7) ΚΑΤΑ—ΜΑΤΙ, 8) ΑΣ—ΣΠΟΡΑ—ΑΕ, 9) ΝΕΑ—ΙΝΩ—ΠΥΡ, 10) ΝΤΟ—ΓΑΡ, 11) Η—ΡΩ—Ι—Σ—ΑΝΟΥΣ.

Καθώς: ΠΕΡΑΣ—ΚΑΝΝΗ, 2) ΕΝΩ—ΑΣΕ, 3) ΣΠΑ—ΜΑΤ—ΑΝΩ, 4) ΣΙ—ΠΑΣΑΣ—ΤΙ, 5) ΑΤΟΥ—ΠΙΟΣ, 6) ΧΛΟΕΡΟΝ, 7) ΤΡΙΟ—ΡΩΓΑ, 8) ΡΩ—ΣΤΟΜΑ—ΑΝ, 9) ΕΣΩ—ΟΣΑ—ΠΡΟ, 10) ΤΟΜ—ΤΑΥ, 11) ΤΣΑΝΑ—ΙΕΡΟΣ.

ΟΙ ΓΟΠΕΣ

Ενδεκα τοιγάρα. Πραγματικά, θα φτιάξη στην αρχή ξη τοιγάρα, από τα όποια θα του μείνουν ξη γόπες, με τις όποιες θα φτιάξη άλλα τρία τοιγάρα. Από τις γόπες των τοιγάρων αυτών, θα φτιάξη ακόμη ένα τοιγάρο και θα του περισσέψει και μία γόπα. Με την τελευταία του γόπα και τη γόπα που του είχε περισσέψει, θα φτιάξη ακόμη ένα τοιγάρο... δυστυχώς το τελευταίο!

ΜΑΘΙΝΕΤΕ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΝΤΑΣ

1. Ο Εόκλειδης, διάσημος Έλληνας γεωμέτρης (330—270 π.Χ.).
2. Στη Γρανάδα της Ισπανίας.
3. Επειδή όλες οι ενέργειες του ανθρώπινου σώματος (περιλαμβανόμενες)

Τζών.
— Άγαπούσα πάντα τη Νέλλ, και εξακολουθώ να την αγαπώ! είπε ζωηρά ο Στήθ, χωρίς υπεκφυγές.

— Και λοιπόν, τί θέλετε; ρώτησε ο Τζών.

Αυτό έκανε το Στήθ να σταματήσει. Δεν περίμενε τέτοια ήρεμη απάντησι. Τα έχασε γίγιο.

— Η γυναίκα σας... άρχισε.

— Κι' εγώ περιμένω ν' ακούσω τί θέλετε, απάντησε η Μαίρη. Της τα είπα εγώ της Νέλλ, ...ότι δεν θα υπορέση να ξεμπλέξει εύκολα μαζί σας!

— Ο Στήθ γούρλωσε τα μάτια του.

Κύτταξε τότε τον ένα και τότε τον άλλο, προσπαθώντας να καταλάβη.

— Τι γίνεται... συνωμοσία; ρώτησε στο τέλος, γυρίζοντας προς τη Νέλλ. Καί, χωρίς να περιμένη απάντησι, την άρπασε πάλι — πιο άγρια αυτή τη φορά — στην αγκαλιά του.

— Ήθελε να του εξομολογηθεί, να του πη πως είχε σκοπό να τον τιμωρήσει, να τον κάνει να υποφέρει — και να τον αφήσει να φύγει. Δεν μπορούσε όμως να αρθρώσει λέξι. Τον άγαπούσε σαν τελλή...

— Όλα αυτά τα χρόνια τον περίμενε κι' εκείνη, έλπίζοντας να τον ξαναδω... Καί τώρα, για λίγη ώρα, είχε επιχειρήσει να παίξει... με τη φωτιά.

ΚΑΘΛΗΝ ΚΟ.Υ.Λ.

νομένης και της ανάπτυξεως θερμότητας) εξασθενούν τόσο, ώστε οποιοσδήποτε κλονισμός, καθώς και το κρύο, μπορούν να επιφέρουν το θάνατο.

4. Το γνωστό Γάλλο συγγραφέως και φιλοσόφου Ραμπέλα.

5. Από το Σολομώντα και τη Βασίλισσα του Σαδά.

6. Της Νεκράς Θαλάσσης.

7. Η Γαλλία.

8. Στα κατά Λουκάν και κατά Ματθαίον Εσχαγγέλια.

9. Η έλλειψις της διαταμίνης Α.

10. Η νήσος των Χριστουγέννων στον Ίνδικό Ωκεανό και η νήσος του Πάσχα στο Νότιο Ειρηνικό.

11. Τέσσερα.

12. Το Αχιλλέως.

13. Σαράντα ξη.

14. Στο Βέλγιο.

15. Κανένα. Τις φιλοσοφικές του θεωρίες τις γνωρίζουμε από τα συγγράμματα του Πλάτωνος, που υπήρξε μαθητής του.

★
ΜΕ ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ
Οι δύο απόλυτα όμοια ντυμένες κοπέλλες είναι η τρίτη η πέμπτη.

★
ΑΔΥΝΑΤΟΝ!
Ο λόγος είναι ο ακόλουθος: ότι η νέα σύνθεσις είναι ένα κοντότερο αλ κάτο μαύν, δηλαδή για τέσσερα χέρια, πράγμα φυσικά πού αποκλείει την έκτελεσι του από ένα μόνο καλλιτέχνη!

★
ΕΙΣΘΕ ΒΕΒΑΙΟΣ;
Βέβαια και δεν έχετε το δικαίωμα, γιατί απόλυτα... θα είσατε πιά πεθαμένος, για να υπάρχη χήρα σας!

★
ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ;
Ο αριθμός είναι το 240;

★
ΑΡΤΖΙ—ΜΠΟΥΡΤΖΙ...
Ο χρόνος είναι λύτης λατρόν.

★
ΤΑ ΖΑΡΙΑ
1) ΣΤΑΣΙΣ, 2) ΠΤΕΡΟΝ, 3) ΓΙΝΑΤΙ, 4) ΤΙΜΟΝΙ, 5) ΦΟΥΝΤΑ, 6) ΚΑΠΡΟΣ, 7) ΕΡΩΤΑΣ. Τα στενά τιμούν τα πρώτα.

★
ΤΙ ΒΙΒΛΙΟ ΕΙΝΑΙ;
Το οσία ΡΗΜΟΛΙΣ στην πραγματικότητα είναι ΟΜΗΡΟΣ — ΙΛΙΑΣ.

★
Παιδικές ασκήσεις
ΑΚΤΙΝΩΤΕΣ ΛΕΞΕΙΣ

1. Κόμα.— 2. Πόδι.— 3. Λίμα.— 4. Μήλο.— 5. Ρόδι.— 6. Ήμισ.— 7. Ξύλο.— 8. Ζώνη.— 9. Ψάρι.— 10. Ξύκο.— 11. Ξένο.— 12. Ράφι.— 13. Ψάρα.— 14. Ρακί.— 15. Σώμα.— 16. Ρόκα.

★
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. Νήσος.— 3. Τσιπ.— 5. Σκυλί.
ΚΑΘΕΩΣ: 1. Νότες.— 3. Στάχυ.— 5. Σπίτι.

★
ΟΠΤΙΚΟ ΠΕΙΡΑΜΑ
Υπάρχουν τόσοι κύκλοι όσα και τετράγωνα.

★
ΛΕΞΕΙΣ ΜΕ ΣΑ ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ
ΑΚΑΚΙΑ

★
ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΜΑΣΣΕΖ σώματος σπουδασάσα εις το εξωτερικόν ή διαδιδάσκων άλλων πειρών και γνώσε. Επισπε αίσθητικόν, πουάσασσι με 3 εξωτερικόν. Επιστημονικόν, Ινστιτούτον Αισθητικής. Ξερεού 21. Τηλ. 20-887.

ΜΑΓΕΥΤΙΚΟ...

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 8 — 21 Μαΐου για αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς.

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 21 — 30 Μαρτίου): Δεν είστε καθόλου δικαιολογημένη να διατάξετε τόσο πολύ. Η τύχη σας ευνοεί ιδιαίτερα αυτό το δεκαπενθήμερο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 31 Μαρτίου—9 Απριλίου): Ευνόικες ευκαιρίες για ωραία αίσθηματά. Ένα ταξίδι, μία γνωριμία, μπορούν να σας εξυπηρετήσουν πολύ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 10—19 Απριλίου): Μπορείτε να θερίσετε όσα έσπειρε ή καλή σας προσπάθεια. Το πράσινο χρώμα σας ευνοεί.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 20—30 Απριλίου): Άρκετά ανήσυχες ημέρες, γεμάτες γεγονότα και μεταβολές. Θα δεχθείτε απρόοπτες επιθέσεις που δεν σας είναι και τόσο πολύ, ευχάριστες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 1 — 10 Μαΐου): Μη αναλάβετε υποχρεώσεις που δεν θα μπορείτε να τηρήσετε, για να μη προκαλέσετε δυσμενείς κρίσεις και σχόλια προσώπων που η ευνοία τους σας είναι απαραίτητη. Το ίδιο ισχύει και για τα αισθηματικά σας ζητήματα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 11—20 Μαΐου): Δεν σας ωφελεί σε τίποτα να ακολουθήσετε τη διαθεσί σας να παρακούρασθε. Η υπερκόπωση δεν ωφέλησε ποτέ και κανένα. Γιατί δεν φορέιτε γαλάζια άφου τόσο σας πηγαίνουν και σας φέρνουν γούρι;

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 21—31 Μαΐου): Καλλιεργήστε το έμφυτο καλλιτεχνικό σας ταλέντο. Μη αφήνετε το θησαυρό που σας χάρισε η φύσι άνεμετάλλευτο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 1—10 Ιουνίου): Όχι και τόσο ευχάριστο θα είναι για σας το 15θήμερο αυτό. Θα δοκιμάσετε σκληρό πόνο στην καρδιά και θα έρθετε σε συγκρούσι με το περιβάλλον σας στην εργασία. Συγκρατήστε τα νεύρα σας για να μη μετανοήσετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 11—21 Ιουνίου): Αφήστε τους άλλους να θυγάουν τα κάστανα από τη φωτιά για να μη κάψετε τα χέρια σας. Φρόνησι και πάλι φρόνησι, σε όλα. Φορήτε γκρι.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 22 Ιουνίου—1 Ιουλίου): Δεκαπενθήμερο ευνόικη για την εργασία και την ωραία προσπάθεια. Αναλάβετε χωρίς δισταγμό τη θέση που σας προτείνουν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 2—11 Ιουλίου): Ένα πρόσωπο από το περιβάλλον σας φθονεί την εύτυχία σας. Να προσέχετε τι λέτε και πως φέρεστε. Φορήτε λευκά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 12—22 Ιουλίου): Μη αφήνετε τα σίγουρα

για να κυνηγήσετε τα εφήμερα και ασημαντα, που φαντάζουν εξαιρετικά χωρίς να είναι. Φορήτε μπλε.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23 Ιουλίου—2 Αυγούστου): Έχετε θαυμάσιες ιδέες που αξίζουν τον κόπο να τις βάλετε σε ενέργεια. Παρά τις δυσκολίες που συναντάτε, θα επιτύχετε με τη μεγάλη προσπάθεια.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 3—12 Αυγούστου): Μία γυναίκα με την όποια συνεργάζεσθε θα σας εκνευρίσει με τη συμπεριφορά της αλλά θα στενοχωρηθεί έξι ίσου με σας. Προσπαθήστε ωστόσο να της φερθείτε φιλικά. Μη δίνετε σημασία στο φλέτ του άτόμου που σας τριγυρίζει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 13—23 Αυγούστου): Η υγεία σας θα θελτωθεί αισθητά, αλλά δεν υπάρχει λόγος να διαβεβαιώσετε και πάλι ζώντας απρόσεκτη ζωή.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 24 Αυγούστου—1 Σεπτεμβρίου): Τα άστρα ενοούν τις αισθηματικές σας σχέσεις και την επαγγελματική σας καριέρα. Ένα συννεφάκι όμως πλανιέται στους ορίζοντες της φιλίας σας. Προσέξτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 2—12 Σεπτεμβρίου): Θα σας δοθεί ευκαιρία να ανδείξετε τα χαρίσματά σας. Περιμένετε αβδησι και προαγωγή στην εργασία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 13—22 Σεπτεμβρίου): Δεκαπενθήμερο ακατάλληλο για σοβαρές αποφάσεις, για υπογραφή σημαντικών έγγραφων και ριψοκίνδυνες οικονομικές λύσεις. Φορήτε μπλε.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23—30 Σεπτεμβρίου): Γιατί βασανίζεσθε από την αμφιβολία; Μάθεβαια σας αγαπά. Μη δημιουργήτε μόνιμα σας δυσάρεστες καταστάσεις που θα σας κάνουν να μετανοήσετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 1—10 Οκτωβρίου): Οι επιθυμίες σας δεν είναι πραγματικές. Μη καλλιεργήτε αυταπάτες γιατί η διάψευσί τους θα σας φανεί εξαιρετικά δύσκολη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 11—23 Οκτωβρίου): «Σύν Αθηνά και χείρα κίνει». Τα καλά δεν έρχονται ούρανοκατέβητα. Και όταν έρθουν καμιά φορά χρειάζεται μεγάλη

Ο Ύγιεινολόγος της «Γυναίκας»
Δr ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΔΗΣ

Παιδίατρος — Παθολόγος

Δέχεται καθημερινά, 8—11 και 3—5 Όμηνου 54 (Κολωνάκι) Τηλ. 610.888.

προσπάθεια για να κρατηθούν και να αποδώσουν.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 24 Οκτωβρίου—1 Νοεμβρίου): Η αγωνία δεν ωφελεί σε τίποτα, πολύ περισσότερο αφού τα σύννεφα θα διαλυθούν από τον ούριον άνεμο της τύχης.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 2—12 Νοεμβρίου): Αίσιοι οίονοι στα ζητήματα της καρδιάς και στα οικονομικά επίσης. Κάποιο μήνυμα χαράς θα σας γεμίσει εύτυχία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 13—22 Νοεμβρίου): Κάποιος ζηλιάρικος δάκτυλος πάει να βάλλει διαβολές στην ανέφελή οικογενειακή σας ζωή. Μπορεί όμως να τον εξουδετερώσει ή ελίκρινει και το τάκτ που έχετε.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23 Νοεμβρίου—2 Δεκεμβρίου): Δώστε μεγαλύτερη προσοχή στην υγεία σας. Οι συμβουλές των Ιατρών δίνονται για να τηρούνται. Γιατί αποφεύγετε τα χαρούμενα χρώματα στο ντύσιμο;

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 3—11 Δεκεμβρίου): Δικαιολογημένη αίσιοδοξία. Μία πολύ καλή πρόταση γάμου σε προσφιλές σας πρόσωπο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 12—22 Δεκεμβρίου): Οι έκδρομές, τα σπάρ, ή ζωή στο ύπαιθρο γενικά θα φέρη κοντά σας εκείνον που θα κάνει την καρδιά σας να χτυπήσει δυνατά. Φορήτε ροζ.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23—1 Ιανουαρίου): Μη εκνευρίζεσθε για ασημαντές καθυστερήσεις. Είστε από τις πιο εύνοούμενες σε αυτό το δεκαπενθήμερο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 2—11 Ιανουαρίου): Μη χάνετε χρόνο και χρήματα σε παλάδες. Αποφύγετε τα τυχερά παιχνίδια που δεν θα σας εύνοησουν καθόλου.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 12—21 Ιανουαρίου): Παρ' όλο που οι δουλειές σας πηγαίνουν πολύ καλά θα συναντήσετε οικονομικές δυσκολίες. Για φορήτε γαλάζια.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 22—30 Ιανουαρίου): Δεκαπενθήμερο ευνόικη για την υπερεκχειλίζουσα ζωτικότητα σας. Πολλή εργασία, πολλές ασχολίες και πολλά σπάρ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 31 Ιανουαρίου—9 Φεβρουαρίου): Πολύ ευνόικες ημέρες για τις σπουδές σας, ιδιαίτερα η 8. Μεγάλη ηθική ικανοποίηση. Φορήτε γκρι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 10—19 Φεβρουαρίου): Να έχετε υπομονή. Όλα μπορούν να γίνουν όπως επιθυμείτε αν δεν επιπεύσετε τις εξελίξεις προκαλώντας θιασμένες λύσεις.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 20—29 Φεβρουαρίου): Θα σας δοθούν πολυάριθμες ευκαιρίες για να διασκεδάσετε, γιατί θα δεχθείτε πολλές προσκλήσεις. Επωφεληθείτε χωρίς οπισθοβουλία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 1—10 Μαρτίου): Ικανοποιητική επαγγελματική απόδοσι. Αποφεύγετε όμως να παίρνετε ώρισμενες πρωτοβουλίες που δεν μπορούν να γίνουν κατανόητες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 11—20 Μαρτίου): Σε περιβάλλον σας υπάρχει ένα πρόσωπο υποκριτικό, που θέλει να σας στήση παγίδες. Αποφύγετε τις χωρίς να δείξετε ότι αντιληφθήκατε οτιδήποτε.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΑΤΕ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΣΑΣ

Γρήγορα

Μία φούχτα ΣΑΛΤΡΑΤ ΡΟΝΤΕΛ. Λίγο ζεστό νερό. Βουτήξτε μέσα τα πονεμένα πόδια σας. Αμέσως ξεκούρασι. Διαρκής ανακούφιση ΣΑΛΤΡΑΤ ΡΟΝΤΕΛ. Πωλείται σε όλα τα Φαρμακεία. Χαμηλή τιμή.

ΕΛΒΕΤΙΑ ΣΧΟΛΗ MINERVA

ΖΥΡΙΧΗ

Προπαρασκευή διά τας εισαγωγικές εξετάσεις του Ελβετικού Όμοσπονδιακού Πολυτεχνείου. ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΤΜΗΜΑ ΙΑΤΡΩΝ ΒΟΗΘΩΝ ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

Ζητήσατε γραπτώς τας ενκυκλίους μας και τας διευκρινίσεις Έλλήνων σπουδαστών. Παρέχομεν ευχαρίστως πάσαν πληροφορίαν.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

«ΒΟΓΚ»

Β. Γ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ & ΣΙΑ
Ακαδημίας και Μαυρομυχάλη 4
Τηλ. 25-457.

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ

Μενάνδρου 75. Τηλέφ. 55-638

ΚΛΙΝΙΚΗ

ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ —

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ

Σόλωνος 78. Τηλ. 610-017

Σ. ΣΚΑΠΕΤΟΡΡΑΧΗΣ

Ιατρός Ειδ. Δερματολόγος (ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΟΥ)
Ιατρείον, Γερανίου 33
Τηλ. 53-539
Δέχεται 2 1/2 — 7 1/2 μ.μ.

«ΓΚΡΕΚΑ»

Εύγνωμονώ την

KOLYNOS

Για τα γερὰ και
Λευκά μου δόντια

Η ΚΟΛΥΝΟΣ
παράγει ένα δροσερό
ΑΦΡΟ
ό οποίος καθαρίζει τα
δόντια και δροσίζει το
στόμα.

Συνηθισ-
τε τα παι-
διά σας από μικρά να
πλένουν τα δόντια
τους με ΚΟΛΥΝΟΣ.

Τα δόντια σας

λαμπακοπούν με την
καθημερινή χρήση της
ΚΟΛΥΝΟΣ.

Η ΚΟΛΥΝΟΣ

είναι οικονομική και
σώζει όσο καμιά άλλη
τα δόντια από την τε-
ρηδόνα.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡ.

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ